

סִפְרִים

היווצאים לאור בפעם ראשונה

על ידי

חברת מקיצי נרדמים

(הוקמה מחדש בשנת תרמ"ה)

תחת השנחת ראשי החברה:

אברהם ברלינער בערלין,
דוד גינסבורג בפטענסבורג
יוסף דערענברג נפאיין,
שלמה חיים האלבערשטיין בערלין,
אברהם אליהו הרכבי בערלין,
מרדכי יאסטראוו נפלאליעלפייא,
משה עהרונריך ברומא,
דוד קויפמן בבודפשט.

שנת רביעית תרמ"ח.

Sepher Sikkaron.

BERLIN 1888.

Herausgegeben im Selbstverlage des Vereins M'KIZE NIR DAMIM.
(Dr. A. Berliner)

In Commission bei:

J. Kauffmann

in Frankfurt a/M.

H. Engel

in Berlin, Klösterstr. 15.

ספר זכרון

לרבו יוסף ברבי יצחק בן קמחי

הוציאו לאור

בנימין זאב באכער

טורה בית מדרש הרבני אשר בבודפשט.

ברלין, תרמ"ח.

בדפסת של צבי הירש איסצקאוסקי בברלין.

ירושלים תשכ"ח

SEPHER SIKKARON

Grammatik der hebräischen Sprache

von

R. Joseph Kimchi.

Zum ersten Male

herausgegeben

von

Dr. Wilhelm Bacher.

Professor an der Landes-Rabbinerschule zu Budapest.

WINTER 1888.

Selbstverlage des Vereins

(Dr. A. Börner.)

III - C

הקדמת המוציא לאור.

ר' יוסק' קמחי' השאו אחריו ברכת בקבב' ישראלי ילדי רוחנו וויאזאי הלאזני.
והרי שט' בינו ר' מישת ור' דוד הולך ואור עד היום הזה ושם ספריו נשכח
מלבד הדורות האזרחיינש עד קום דור חדש דור רעה הונבר ימות עולם דור חדש
המולות האמת ישראל והכמי זיכרנו את יוסק' ואת מעשיהם בדרכוק לשון עבר
ובבירושת חרבוי הקדרש. גם הספר אשר אין מוציא בויה בראשונה לאור בבר נודע
שמני כל ירושי וקמי לשינוי ובאמת אליהם חא לסס ספר הוברון וכו' בו אין
לי להאריך בספנ' ערכו ומוכנותה הנה באר את עניין באר היבש הרב ר' א-
ניינער ברברונו על ר' יוסק' קמחי' בחלק הראשון לאוצר נחמד אשר נדפסו שנות
בקברית אמרין.

שלישית המכנה כתבי יד אשר בעורותה הוארתו להציג ס' הגרון לאחר.
הרבנן נמצאו ב בית החכם ר' שוחה האלבערשטאט והוא מהדורו הנדרע
במהלך הזמן עבר ראה להשתאלני אותו. על כי זה מה ליטיות בקביעין אחד עז
פוארים אדרוט בקדוק אשר הופיעו אויר עליהם בדיוויל ר' בנימין בן יהודא
מן הומיי) והקמץ נזכר גם לפניו זה בראשת: ספרים אחת אשר להחכם ר' שטינען-ויזעדערן). — כתוב יד החשוב אשר בו נעותיו הוא אשר השתמש בו
הראי בבדורי הנבראים והוא נמצאו ב בית איצי' הספרים הנדרע אשר במניבען
הביבה(3). — והשלישי שזכיר הוא ב בית איצי' הספרים הנדרע אשר בבערלין
הביבה(4). ושני ב' האחרונים נשלחו לעיר מושבי למן המשול ידי עליהם ועל
לשכה הדר המפורסם על בתי איזירות הבודדים הנבראים וגם חסיד החכם ר' שוחה
האלבערטאט איש בעורותם ובוינו להעתיק בספר הגרון ולפונן ולתקן את דבריו
על פ' שלשה עדות. ולשלשות שיטוי ספרינט באחיזת נדלות אשר בהרתו לננות
ברוך קצ'ר. ה' התא סימן ב' האלבערשטאט ב' התא סימן ב' נעלן וט' התא
סימן ב' פינגען.

Un abrégé de grammaire hébraïque de Benjamin ben Judah יבנ' יהודה (1)

סוחות יהודיות Revue de Études Juives

Verzeichniss hebräischer Handschriften. A. Ascher u. C. Berlin 1892 (2)

הקובץ נרשם שם מס' מס' 9 וכן כתבי יד אשר להחבות האלטערנטאט נרשם במספר 157. 1868 Staringschneiden. Die schwäbischen Hand. num. 52. גזע מושג וריאנט (3)

Steinschneider, Die hebräischen Hand-sschriften der k. Hof- und Staatsbibliothek in München. 1875.

Steinschneider. Verzeichniss der heb. wörter. 36. 1870.

räischen Handschriften, Berlin 1878.

הקדמה

כבר בפסקות אחר הריאתי לדעתם כמה נבדל כי *ה מושג הבריוני*, דברי יד ב' ו'*ב' מלאות* מן הקעה אל הקאה דבוריות קומיות ו'*ט' מושג אשור ב' ב'* הן אינס' ותורתון היה הוא הטענה כי הטענה לא מושג ידי בעל סדר זכרון הנה כי אם ידי מניה נבען הלשין והטס' הדקדוק בתבונ' בראשית על נלען הספר ואחריו כן נספה' ובאו אל תוכנו. *מ' ב' נבר' עד' כי הדבריות הטענות הטענות היה בתרתלה על שיל' סדר הנזירין ואחר בקרבו א' *מ' ב'* פ' לא נדע כי מחייב בא' בקרוב הספר. המעניין בהעורי ראת במקומות ובמקומות דבורות נישיטים ביטין זה *ט' מב' ב' גולין' מוס"*. בבל המיקומית האלהי⁵ המזאנת הטענות נבע מזו הנחות אם בגולין' אם במקומות מונה פניו בתוך העמוד ובמ' הדבריות האלה נושא הספר נחתבו אין מבדיל בינויהם ובין שאר דברי הספר ויש מן הטענות אישר נס' ב' נטהבו בתוך שורות הספר אבל הספר מעיד על בלתי הזון מנוטו בתקדים לדרדרות案' אלה מלה הניה ריל הניה. בואספה אשר תמצא בחער' ב' לעמ' 45 כתוב בטה' מה' הניה וכטופה ע"כ הניה' וכן בחרעה ה לעמ' 50 אבל בהער' ו' לעמ' 55 אין מלה הניה רק בהחללה. בהער' א' לעמ' 33 יש בהחללה מלה הניה' ובנופיה שם המקוור אשר משפט לכה' וזהו *חווי*. יש אשר לא הבnis' כי ב' בתוך הספר רק מקצת הטענות והשאוד לא נמצא כי אם ב' ראה כוה העירה א' לעמ' 34. ויש אשר מקצת הדברים הנטענים נמצאים ב' על גולין' וכולם ב' בתוך הספר כמו בהער' ג' לעמ' 41. ויש אשר נמצאה הטענת גולין' ב' במקומות אחד וחיא נסבהה ב' אל תוך הספר א' במקומות אחר. כן העירה א' לעמ' 51 נכתבה גולין' ב' איזה שורות לטעלת טה' והער' ב' אשר לעמ' 55 נמצאה גולין' ב' איזה שורות למשת'. מהער' ו' אשר לעמ' 61 הדבר מטל' יחתך והלאה נמצוא *כ' ב'* ב' במקומות אחד וזהו מקומו התגונן אחר זיהק אשר בעמ' 58 שורה 21 אך לא גולין' באשר רשותי בטעת בצעתי כי אם בקרוב הספר ונרשם בהחלתו במלה הניה' ובכוו' במלה ע"כ הניה'.*

מכל הטענות האלה אשר *כ' ב'* ב' מעיד עדות נסורה על היוזמת הנחות מהחללה נלמוד נס' על דבריות אחרים אשר נס' *כ' ב'* ב' בנק' הספר ננספו ב' כב' מ' אבל *כ' ב'* אין ונאמר כי כולם הנחות היה ואין לבעל סדר הזברון הלק' בהם. בכלל הדבר הזה שמתי *כ' ב'* ליסוד מלאני ועל הדברים אשר לא נמצאו בו שמותם אל תוך הטענות או לתי אם חסר *כ' ב'* מה' או מאמר ע"ש טיעות הספר או מלאתי את ההטרון משני תבוי' זו האתניות באשר ראתה המשען בצעתוין. בדרכו הנכבד על ר' משה הנגיד⁶ חווית דעתו לאמר כי זה משה וגkidן היה מניה ספר הזברון כמושוף על דבריו או מבכאר את דבריו וזרחותם אשר בכתבי יד ב' ו'*ט' מושג* הם מעשה ידו, ולפי השערות נמצוא על הטענה אהת נס' את שמו נרשם כי *כ' ב'* ב' בסוף העירה ב' לעמ' 48 נכתבה ביטין זה *ט' מה' היה* היה לדעתך ר' משה וגkidן ונודל מות כי הטענה אהת (ע' 68 ת' א') הטענו המושוף ספר אשר כתוב הוא בדקדוק נאטו' *"באשר פרישתי בנזען בשער דגש"*

⁵ עיין מאמרי הצעתי הער' *ה' ב'*, Revue des E. J., *ה' ב'*.

⁶ עיין עמו 33 העירה ה', ע' 42 ח' ב', ע' 44 ח' ה', ע' 48 ח' ג', ע' 49 ח' ג', ע' 51 ח' א', ע' 53 ח' א', ג', ע' 55 ח' ב', ע' 62 ח' ב', ע' 63 ח' ב'.

ונקוד זה הגיא ספר הנកוד לר' משה הנកון אשר בשער הרנש שלו נמצאו על נגן דברי הילופין, וכף הקדומות אשר נבררו בתוספת, היוו אבן גנאה ابن עוזא פרתקן, חסן המכובדים הנזכרם לרוב בדבריו ר' משה הנកון.

אללה העשיות אישר הנשוי כבר לקיים כי ר' משה הנកון היה מניח ספר וברון וצורה באיה לחק את דברי מתקום אחר, הנה הדבר רזיע הא כי ר' משה הנកון נס בשם ר' משה בן חור יצחק בן הנשאי אשר ממדינת איגנטלייזרא יסינה ושותה והיטלט נקרוא על ספר החשם אשר חלק תוקזוק שלו ומקצתו חלק השרשים והוציא לאור ההכם ג' ע' קולינגן), והוא באשר הפשתי בהתק פבר החשם מצהיר כי יש בו בבחנה וכמתה אמרות ל��וחם מספר הזבורן מבל' אשר יניד ר' משה כי מבאר ר' יוסף קמחי דלה לנו, עתה בזאת נס ס' הזבורן הוצה נקל היה לבל החפין לדמות את שני הדברים זה אל זה ולגלות מצחוני ס' החשם ולמצא את כל הדברים אשר קנה ר' משה מר' יוסוף בלי טמי או בישומו מעט במיחסו את דברי ס' הזבורן בראשת ספרו. נקעה הדרבים האלה המובלעת מס' הזבורן בהתק ס' החשם ערוך לפני המעין בתהנות העזודה). ועמה אם אין ראייה לדבר אבל הוא רגיל לדבר כי זה משה האיש אשר התיר ידו לחתה מס' הזבורן דברים ולאבעם אל ספרו הוא הואיל נס להסביר על דבריו ר' יוסוף קמחי ולכתוב על נליען ס' הזבורן את אשר עלה על לבנו.

אללה נס ראייה נבנית מצהרי כי בעל החסימות על ס' זבורן ובבעל ס' החשם איש אגד הוא, כי נמצאו בחסימות דברים אשר נס בס' החשם יעמכו על נבנתה. בס' החשם עמוד 17 נין ר' משה ספין על שלשת הلكי הקל פעל אבל ובעילו: ושלשון נאכון בפסק אדר ולא יכול משה לנא אל אהיל מזעך כי שבן עליון העון ונבדק כי מלא המשכן. וספין זה המצא בחסימת אשר בחערת ל' לעמך 81(8). בס' החשם ע' 29 יש: "והשבותים כי רחבותים מרכז מן שוב ויעש כי לא יאמור והשבותים ולא והשבותים". וזה נספין לס' זבורן בחערת ג' לע' 41. בס' החשם טיש פנק ע' 99 יש: "בעל שטה מעכו שדיין על משקל כי נרשו או מבין מרבע על משקל וזרמו מים עבות ושתיהם פגילים שעבורי שטה מעכו שטה עשו". ופירושה זה נמצוא מבואר יותר בחערה ה לעמך 38(9).

⁽⁷⁾ ספר החשם לזכרון הרמב"ם.

⁽⁸⁾ עמוד 2 שורה 8–10 נמצוא בפרק החשם ע' 3 – ע' 2 שורה 10–11 בטה"ט ע' 4 – ע' 2 שורה 17–25 בטה"ט ע' 4 – ע' 4 שורה 29 עד ע' 3 שורה 6 בטה"ט ע' 5 – ע' 3 שורה 7–12 בטה"ט ע' 5–6, 61 שורה 14 עד ע' 4 שורה 6 שורה 14–29 בטה"ט ע' 16 – ע' 8 שורה 22–29 בטה"ט ע' 6, 16 שורה 12–14 בטה"ט ע' 9–14 שורה 16–8 – שער האותיות הנמלעות מס' הזבורן ע' 15 עד סדר אדר בטה"ט ע' 16 – ע' 30 שורה 7–12 בטה"ט ע' 33 – ע' 31 שורה 9–22 בטה"ט ע' 35 – ע' 17 – ע' 14 נמצוא ע' דברים נוספים עליון בטה"ט ע' 33 – ע' 34 – כל השער על הלקח חעל ע' 31–33 על סדר אחר בטה"ט ע' 36–37.

⁽⁹⁾ ספין זה הבא גם על ידי ר' אליהו הילוי בספר תבוחה אמר ב' ערך א' ובביאור ס' המהך במלחמות שער הפעלים.

⁽¹⁰⁾ עין עז' ס' החשם ערשות בטה' ע' 89 והערה א' לע' 24; ס' החשם ע' 17 שורה 8 והערה א' לע' 15; פה' ע' 17 שורה 6 למטה והערה א' לע' 16.

עוד זה מצאתי כי בפ"י ב' על הוספה אחתינו נקבע ש ר' ברביה ואין ספק כי הוא ר' ברבייה הנזכר אשר גם בפ' השם ע' 83 שודש השך בא במרונו.

כבר אמרתי לפעלה כי המחברות אשר הביא ר' משה בעל ס' השם את דבריהם הם הנברים בשם נס בהוספות על ס' וברן הלא הם ר' יהודת חיון ע' 45 העירה ב' ע' 48 העירה א' וה' ה' ע' 61 העירה ג' ע' 62 ח' ו' ר' יונת בן נגאה (בבנ' התערות אשר נזכר בזען הווען חווין מהעיר ו' לע' 48 ווילטן ע' 48 העירה ג' וע' 55 העירה ב')aben עוזרא (ע' 46 העירה ב') פרהון (ע' 13 העירה ג' ע' 48 העירה ב' ע' 50 העירה ג' ע' 67 העירה ב') נס שם קמחי היה ר' יוסק קמחי נמצאו פעם אחת בהוספות עיין העירה ב' לעמץ 28 אבל לא ידעתו ברור לרמה וכמו ואולי רצינו לזרר: וזה מה שקדם יאמר הקמחי אבל לי נראת והוא. גם בס' השם הנזכר את בעל ס' הוברן בשמו שלשם או בשם קמחי אז eben קמחי בלבד ורקמחי היה איש ר' רוד קמחי אשיש חשב מני הבר ב' ר' ראיין¹²) כי אם ר' יוסק קמחי איש וחבריהם אשר הביא ר' משה על שמו בס' השם הלא הם נתובים בס' הוברן¹³) עליינו רבו אחד איש לא ידעתו קמחיין¹⁴).

יש בפ"י ב' עד הוספות אחרות בתוך הסוף אין בזילין איש בס' ס' אנטם ולבן לא הבנשתי אונן בתקן העירוי כי אם אנטם אונן בתקן בעין אנטם ימצע אונם המיעין (עמץ 72). בתוך הוספות הלאלי יש אונם מזילין דמיינס ע' סטמי האותיות המשותפות סימניות חדשות זה לשיטות: עניין חון (ר' ר' גערלה ר') אהן י"ג נתן רמו וסימן לאותיות המשותפות בשיטו פנים אהן שמי' מל תון שני מאות בל כה¹⁵). ושם ר' אהן זה נמצוא עיר בזמר להוספה נגמלה בשער הקובץ אשר בפ' ב' ליט' נבורן בתגובה ובזמר ברשם בראש הדריות שם אהן בן אברהם ושם יוסף בן יקר ובדרכו מכאן גבור נבר כי יוסק היה תלמיד אהן ומחבר הומר¹⁶). ואולי יוסק זה היה נס מעתיק ספר הוברן בפ' ב' וצממי זה כתובות מלת יוסק בפסק תבאתה לדראש יוסק (עין עמץ 41 שורה 5) באנדרויה נחלות כי חוץ התלמיד הנזכר להנайл שמי ולהאדיזו בולשתו ל' בקרבת העתקתו

¹¹) בסוף העירה א' לעמץ 53 נקבע בפ': הר' ר' ברביה.

¹²) במאמריו על ס' השם במבנתו העית ו Monatsschrift für Geschichte und Wissenschaft des Judenth. Seite 127 בעמץ 287.

¹³) עיין ס' שורה 8. ואומר הר' ר' יוסק eben קמחי כי לא יתכבד בפ' לקבנות במלחה ולא כי אם בפ' מילות צברנות אונם אבל יזכרנו יאמר שברנו, והוא מה שנכתב בזילין ע' 32 שורה 10. — ס' שורה 29 ע' 6 שורה 13. ואונם אונם כי הילך בנדימת ומבדיא בשיטות האותיות" והוא מזכיר על מה שכתב בזילין ע' 6 שורה 27. — ואונם אונם כתן ר' יוסק קמחי לאותיות השרש (ע' 3 שורה 5) הזכיר בטה"ס על שמו: eben קמחי אמר "קח צד עץ גור ס'" (ע' 5 שורה 11 מחרת) בישיש הפק ע' 69 נקבע שם ש' זונקמיין דן שלצטן לפקוות מבנן נבעל" עיין ס' זברון ע' 86 שורה 9.

¹⁴) ספר התחלת עמוד 81 שורה 5: "אבל קמחי אמר כי לבעודו אשר הפק סבוב העון ולא בתוכו אמר כן (ותהס בפ' עיניו) ולחדריו דוקא הוא... בכפ' תחולו שורש פ' ע' 138 לא פירש כן כי יוסק. והנה קלילנט הדריעין כי נזכר שם ספר הנלוי בס' השם. (עין ספר הגלוי עמוד IX).

¹⁵) ר' ר' שמי אהן ביל' תוך כי חסר תובו הוא אוט ר' אשר באחרון, טמי מאות ר' ר' ר' שערכו במאמר שמי (במסום שמן) מאות ביל' בה ר' לאינו פה.

¹⁶) עין רשות שמייזנשטייך לכות אוצר הספרים אשר בכרך עמוד 17.

ונור עולם. ועוד מצאתי בין התוספות על נלין ב' (לעומן 35 שורה 19) כתוב בסוף ש" אשר ציר המדקדקים" ולא דעתני מי הוא. מכיון מיוחד בסוף הספר (עמ' 71) שטוי נס להסביר את הנמצאת ב' ב' וט' נאסר אך ב' אננה והוא שער הלוך האותיות ומוקמתו בשני ב' הנזכרין בין שעריו המשות ושעריו הפעלים (אחור שורה 5 לעומן 30). בס' ב' ח' נמצאות בסוף הספר הוסיף אשר נפקח מקומה בשני כ' الآדריסים: אישים לה מקרים מיוחד בסוף הספר כי איןנה מעין פער והוא שיר של שלשה בתים בענין היהדות וענינו נקוד החזוי במבנה קל מן החלמים ועל ההרוות אלה פרישת הבדוד בלי שם מהברון.

כלכדי שלשה פרבי יד אשר עליהם הכוונה עמו סביר לא היה בידו כתוב יד איז ליעד בלבדו. אך כאשר ייאו העלום מההה הסבב שללהיים לידיו הבהיר אשר ידרכני לבו לעשות חហין כל מתקש דבר בינוי אוצרות הספרים אשר בפירושם הוא זה ב' פערם ובתחזו הנורול עבר על פמי שני כ' אשר טס הגרון באוצר הספרים המברון¹⁾. ושלחה אל' הלווי הנוסחים הנמצאים בהם ואס' מעתים הם وكل ערכם ראייתו לאסכם יותר בסוף הספר (עמ' 74) וחחלופים אשר ייכרמו בהם כ' פארטוא עס' כ' ב' וט' לא תרבוחים שם ואלה המתה בפי מקרים בהערותי: ע' 2 הערת י'ג', ע' 5 ח' ז' וט', ע' 7 ח' א', ע' 8 ח' ז', ע' 11 ח' ז', ע' 17 ח' ז' וט', ע' 19 ח' ג' וט', ע' 20 ח' יט' וט' יט' (כמו ב' מ'), ע' 22 ח' ג', ע' 23 ח' ה', ע' 28 ח' א' וט' ג' וט' ג', ע' 52 ח' ד', ע' 56 ח' ה', ע' 64 ח' יט' וט' 66 ח' ז' ח' יט' 67 ח' ה' ג' וט' 68 ח' ז' ח' יט' וט' 69 ח' ד' (כמו ב' מ'). בסוף הספר נס הוסיף אשר בהם מלבד התוספות הרבות אישר ייכרמו בהם כ' פארטוא עס' כ' ב' וט' הלא מהה: עט' 1 הערת ב' (בחקתה במקומות בחקתה), ע' 2 ח' ט', ע' 4 ח' ג', ע' 15 ח' א', ע' 24 ח' א' מ', ע' 29 ח' א' מ', ע' 33 ח' א' ב' וט' (. . . ותבן להדריש הנימל במו ושמו בו ז' לנלהות . . . ואחר מלה במו השר מקום הבקון), ע' 34 ח' א' (כמו ב' מ'), ע' 35 ח' ב' וט', ע' 38 ח' מ', ע' 41 ח' ג', ע' 42 ח' ב', ע' 46 ח' ה', ע' 48 ח' יט' וט' (סוף התוספה ד' וט' וט' מ' . . . אישר ב' פארטוא ע' 66 ח' ד', ע' 69 ח' ד' (כמו ב')). כל התוספות האלה הנמצאות ב' פארטוא לא במליחות המתה כי אם בתקן הספר. ונמצאו ב' פארטוא גם שער הלווי אוטות הנורול אשר ב' מ' וט' וט' והשייע התה' ננטה נס בשני כתבי יד אשר ל' ז' וט' ב' מ' ב' מ' אוצר הספרים הנורול אשר באיקסנזר הרשייטס במספר 17481: 1472 א' ב' פארטוא ע' 69 ח' ג' וט' 695 על שם ס' ז' וט' ב' מ' והוא מעשה ידי מדריך אהרון ובמקרים אחד אחריך בות.

מל' דברי בתוספות אשר נמצאו ב' פארטוא נל' ב' ח' ואנבי הראזאים מביל ס' חומרון ושפטים בהعروות לבי נוקפני ואומר לי' אול' יש בהם גוזר שם ועיר שם ובר ראי' להחשב אל עיקר הספר ודק בה' יפקח מקומו. על כן אבקש מכל מעין בסוף זה אישר לפני הבנות הדעתו י מלא הצעון מלאותו ככל מקום אשר

¹⁾ ועם גדרומים ברשותה רע האסמי במספר 396, 809.

זראה כי לא נמשפט עשייה בעברי דבר הנראה לי בנסיבות מונף הספר לתחנו בין הבעיות או אם בשושי מקום בנסיבות ספר לרבר אישר הוא נוף עליו¹⁸). וכזאת בקשתי גם על אוזונה החלופי הנוסחאות אשר בשפטין בין כי ה' ובין ב' ים על הרוב כפי כי ה' הרצתי להכין דברי הטענוומי יודע אם לא שנית בקצת דברים וששתה בנוסחאות טעל לעיקר ועיקר לטפל, אולם כי יכולתי וכממת הבונתי ייעטי לביר וללבן דברי הספר היקר אשר זכיתו להוציאו לראשונה לאור לטען ירין הקורא בו ובין הדברים כאשר יצאו מז'ן מותנס המהבד. ובעבור כי רק זה היה הפצע במלאתני לא אסתה בין הבעיות החלופי הנוסחאות אשר כמיין נחשבים בירן הבקרות כמו הברות ווירות באחותות ובמלות זערות או מוקדים ומואחר במלות יהודות או טיעות הנגלוות בהשכה ראשונה¹⁹) אשר באספס אספה בין הבעיות אין הוועלה לבן ואין למוד לתלמיד. ועם נקוד התבאות אשר לא יספיקו בו המיד שלשת כתבי היד אשר היו תחת רשותי הלועחים ונם לא נקדתי בכל מקום אשר נקרו הם רוק נל' הבה אשר אמרתי כי בנקודת הקריאה הזרבאים והבנתם הדרفتיה עם נקודותיהם.

בBOR מיזה בתהיתם עטורי הספר צינתי מקומות הפסוקים אשר הביא ר' יוסוף קמחי בספרו וنم מקומות מאמריו אהדיים המובאים בו, ודבר מתרשים הוא כי ר' קמחי המדקך הקורא (כאשר נהנה שמו ר' בניסין בעל הגדות עד סעד הגלון) לא דורך נראוי בהביאו פסוק המקרא בספריו וזה היבן קרא עמי נברן כי הואיל חלק אחד ונורנו ולא שם לנו אל שניאוטינו לתיקון גדי הטעוב. יש בדברים אשר שנה את דבריהם בוכורו אוטם²⁰) ויש דברים אשר הביא באל נברן בדקדא אך שם לא נמצאים²¹) ואם נם נוכל לומר כי במקצת הישנאות דאיתן פעם

אויל מה שהנכחו בעמוד 16 שורה 21 בתק הספר כבש' ה' לברדו והוא דבר מתימה אשר לא ידעתו מקוינו גם כן איגנט מדרבי ר' יוסוף קמחי.

(19) כי' מ' מלא שניות שנות אשר באה מטהן כי הספר לא תבין תמיון דברי הספר אשר הקתיק. והנני נתן איזה Beispiel זהה. במקום מלות "והבלה הנענית" שמות 4 שורה 81 בת מלות "וחילדה בנות" אבל בכתבו במשמעות כל המאמר "וירוב בנהל . . . ע" מלשון אב"ר" כתוב בחנן "וחוללה תנועה. — במקום פועל ע' 7 שורה 8 בת פועל. במקום תניך ע' 8 שורה 27 כתוב תגברה. — במקום לטולך ע' 10 שורה 6 כתוב לעוללה. — במא' לביקורת עמוד 55 העירה 2 כתוב לברקות. ווין עד עמוד 88 העירה 7. — הספר אשר כי' ב' יציא מתחה זו הטעב לדורך מלאלתו, ובאותណ' נבדל כי' וזה מכבי' מ' פ' מלות דותנו נכתבו בו חרורות בלי אותן המשך וגם בנקודת התבאות הוא מדויק יותר וברובה להיחס טוון רופת. התשויות שבו טעם מוער הנהו ויש בתוכם شيئا' נפלאה מקורה השמעית אוניות אשר בתה "ע"זנו ח"ח" (בן נקו) במקום "ע' או ח' ע' 22 שורה 20, נט' ב' בתה מהנני במקום מבוגן ע' 39 שורה 15.

(20) עיין עמוד 6 העירה 26, 23, 19, 29, 1, 7, 15 ה' 12, ע' 15 ה' 16 ה' 22, 39, 34, 18, ע' 18 ה' 22, 15, 3, 2, 1, 5, 23 ה' 23, ע' 25 ה' 21, 21, 26, 2, 12, 2, 27, 12, 2, 28, 1, 28 ה' 34, 19, 12, ע' 29 ה' 3, 3, 36, 1, 1, 44 ה' 46, 1, 9, 23, 1, 46, 19, 19, 1, 51, 1, 4, 1, 11, 13, 1, 57, 1, 65, 1, 14, 1, 16, 11, 1, 14, 1, 59, 1, 62, 1, 7, 1, 63, 1, 12, 1, 66, 1, 14, 1, 29, 1, 7, 1, 67, 1, 9, 1, 21, 1, 68, 1, 1, 12. — נט' הפסוק אשר לך מתו טעם לשלפוי,

מלאמיכ' ב', שנה פעע בכתבו (עמ' 1 שורה 17) בספר זכרון במקום ספר זכרון.

(21) עיין עמוד 6 העירה 24, 12, 13 ה' 31, ע' 13 ה' 27, 10, 1, 18, 1, 57 ה' 51, 5, 17, 1, 36 ה'

הספר ולא המחבר יש בהן אשר נזכר בדברי הספר כי המחבר היה השועג ולא הספר.

בשומי ספר וכורז אחורי היותו ננו כתובים לפני כל העוסקים בתולדות החמת לשוננו לא עלי המלאתה לנמר ולחשט את ענייני הספר ותיצאותו ולבקך בין הדברים החדשניים אשר שם בו מהברו ובמי אשר שאליהם הם אוthon מן הנודלים אשר קדרמו וORIZין לכל דברו ודברו מקורו אשר לך ממן. הלא כזאת תחיה מלאתה החוקר אשר ישים ענו על כל ספריו ר' יוסף קמחי הנשאים ועל כל הדברים הנගרים על שמו יהוד ואשר יתבע לדרעת דרכיו ומעשו בדורותך לשון עבר ונכירוש בתוכיו הקרש. רק לטען חקל העין הזה אערבה לפני קויאו שמות הספרים והמחקרים אשר בא זכרם בו. הלא מה: משנה ותלמוד²² (ע' 26 ש' 6) יונתן (ע' 29 ש' 15) המסורה (ע' 7 ש' 30, ע' 22 ש' 13, ע' 23 ש' 19) ספר יצירה (ע' 2 ש' 14), מנהם בן סוק (ע' 2 ש' 23²³) ר' יהודה הזיג (ע' 30 ש' 14, ע' 64 ש' 8), ר' יונה בן ננאה (ע' 2 ש' 30, ע' 8 ש' 4, ע' 15 ש' 15, ע' 36 ש' 15, ע' 42 ש' 21²⁴), ר' שמואל הגניד (ע' 42 ש' 19²⁵) ר' שלמה בן נביול (ע' 3 ש' 2 (51), ר' יצחק הילוי ע' 3 ש' 1²⁶), ר' אברהם בן קמבל (ע' 3 ש' 2²⁷), ר' אברהם בן גורן (ע' 3 ש' 1²⁸). ומלאך אלה הנගרים בשם²⁹ מביא בעל ס' זכרון דבריו מתקדים ומפרשים בלי הוכר שם³⁰). שתי פעמים הוא משיג על טעות

²² אלה התקומות אשר בהם הוא מביא לשון המכינו יול למד על לשון מקרא: ע' 2 שורה 21, ע' 3 שורה 17, ע' 3 שורה 25, ע' 7 שורה 7, ע' 15 שורה 18 (= ע' 36 שורה 28), ע' 16 שורה 21, ע' 28 שורה 3, ע' 53 שורה 4, ע' 58 שורה 18.

²³ עין נב' ע' 55 שורה 18 כי האומר לעוד נום במקום לעודות נום הוא מנחם.

²⁴ גם מה שבתב ע' 6 שורה 8 בשש יט' אמרות הוא מדברי ר' יונה וכן מה שכתב ע' 9 שורה 7 דיה ופרשנו בו.

²⁵ החירות אשר הוא מזכיר בשם עלי מ' ווישדק (מיכח 1 יד) הוכיח גם בס' הגלי ע' 62.

²⁶ בספר השם ע' 5 ר' יצחק בן לוי לפ' כי פעתעבעבורוג נס שם ר' יצחק הלוי באשר יוחשוב הריד ראיון XXXII, 234) הוא ר' יצחק בן ר' של ר' יצחק הילוי רבו של ר' יונה. אך לערתי הוא ר' יצחק הילוי הנזכר בהגדמת ר' יהודה בן רבנן לס' הרכמה אשר היליק חי צי ספר הרישטים של ר' יונה לה'ה'ק.

²⁷ בספר השם שם ר'א בן קמניאל ולפי כי פ' ב' ר'א בן קמניאל והוא הרופא מסרקטטה אשר בבדוחו ר' משה בן ערוא ור' יהודה הילוי בשירותם.

²⁸ במכוא לס' הגלי אלה דבריו: «והרייך אברהם בן ערוא שחבר ספר צחות והרבבה גיווית בשיר להציג הדברים לאו». בחרק פ' הזכרן איננו זכר ערו את שם אבל מה שכתב ע' 56 שורה 22 בשש יט' מהמודוקרים הוא נמצאו בספר צחות עין ספרי מיל Abraham Ibn Esra als Grammatiker ע' 41, ומה שכחוב ע' 2 שורה 11 בשם אחד מן הראשונים הוא נמצאו בפירוש האיקיך להראב' ע' על טמות עין ספרי הנזכר ע' 47. וגם דברים אחרים יש בזכרן אשר מקומות בדבריו הראב' ע' ור' יוסף הכהני בספריו עין דבר כזה במתה שבתבתי במתה ע' ראו Revue des Études Juives חלק יי' עמ' 159.

²⁹ כבר הראיתי במאמרי הנזכר לטמלה ע' VIII העלה 5 כי שם פרהון לא נמצא בס' זכרן. עין גם מה שבתב ההכם מאטיאוס בהגדמותו לספר הגלי ע' X.

³⁰ יש אמרות ע' 16 שורה 16, ע' 53 שורה 11, 13, ע' 19, 16, 19, 16, ע' 62 שורה 1. יש מפרשין ע' 5 שורה 10, ע' 13 שורה 14, 14, ע' 51 שורה 16. המפרשים ע' 54 שורה 16. יש מי שפרש ע' 28 שורה 19, ע' 37 שורה 7 המפרש ע' 67 שורה 9.

הפייטנמים³¹). ופעמים רבות הוא נשפט עם המשבשים לשונת התפהלה ופורצים נורא הדקרזון³²) וגם עם התועים בקריאת מלת המשנה והתלמוד³³). פעם אחת הוא נשען על הנחת המכטאו הוא הכמתה ההגנויה³⁴).

ואלה פסוקי המקרא אשר נמצא עליהם פירוש בספר הזה: בראשית כא ב (ע' 21 ש' 18), שמות י' יח (ע' 29 ש' 3), ויקרא יט' יה (ע' 19 ש' 16), דבריָה א' מא (ע' 66 ש' 16), שם ל' ט' (ע' 41 ש' 6). שמואל א' יה (ע' 6 ש' 4) שם טו ה' (ע' 4 ש' 31), שמואל ב' א' (ע' 9 ש' 7), שם נ' ב' (ע' 6 ש' 2), שם טו ח' (ע' 51 ש' 20), מלכיהם א' ו' לב' (ע' 67 ש' 16), ישעה ח' ל' (ע' 6 ש' 1), שם מג' ג' (ע' 25 ש' 9), שם נ' ד' (ע' 16 ש' 25), שם נת' ג' (ע' 13 ש' 1), שם ס' ד' (ע' 10 ש' 19), שם טו ה' (ע' 38 ש' 6), ירמיה ח' יח' (ע' 41 ש' 2), שם מב' י' (ע' 51 ש' 17), שם נא' יא' (ע' 4 ש' 32), חזקאל צ' לב' (ע' 13 ש' 17), שם לא' ח' (ע' 13 ש' 29), זבריה ב' י' (ע' 53 ש' 11), הhalb'ם ב' ו' (ע' 67 ש' 9), שם ט' ו' (ע' 11 ש' 11), שם ס' ח' ג' (ע' 35 ש' 8), שם ע' יה' (ע' 38 ש' 19), שם פ' ו' (ע' 28 ש' 19), שם מה' ט' (ע' 66 ש' 18), שם ק' א' (ע' 5 ש' 31), שם ק' ט' ג' (ע' 11 ש' 12), משל'י א' כ' (ע' 10 ש' 16), שם בו כה' (ע' 21 ש' 22), שם בו ט' (ע' 21 ש' 22), שם כה' נג' (ע' 10 ש' 16), איוב ד' ב' (ע' 60 ש' 7), שם ד' י' (ע' 6 ש' 9), שם י' ד' (ע' 54 ש' 17), שם י' בט' (ע' 7 ש' 3), שם לו' נב' (ע' 64 ש' 21), שם לו' יא' (ע' 13 ש' 20), אסתור א' י' (ע' 16 ש' 26), דברי הימים ב' ב' ט' (ע' 15 ש' 21).

בסוגנון לשון ספר הכהן ראייתי דבר ראוי לשום עין לעלי והוא כי ר' יוסף אהב מאוד להלביש את משפטיו הדקרזון אשר ישים לפניו מעיטה לקהות מלשון המקרא ולפואר דבריו בלשון צחות כאשר עשה הראב' יע. לא אדריך לאוסף הלשונות האלה הנמצאות בס' הגרון רק בתחום העמוד הראשונים אשר ימצאים שם הקודאי³⁵).

107 ע' 58 ש' 15, ע' 34 ש' 18 (עין ספרי א. I. E. als Grammatiker³¹ העדרה (30)).

³² עין ע' 8 שורה 9, ע' 22 שורה 3, ע' 22 שורה 18, ע' 23 שורה 20 ושרה 24, ע' 27 שורה 12, ע' 24 שורה 24, ע' 57 שורה 12, ע' 58 שורה 18, ע' 66 שורה 20.

³³ עין ע' 6 שורה 18, ע' 13 שורה 6, ע' 21 שורה 11, ע' 39 שורה 6. בספר המכטול לרדריך בשני לשון ושם ברור יותר וזה לשונו בשער דקרזון הסבוטו (רף ב') ע"א דפוס ש"ה וונציא): וכחבי א'יא' זיל בספר הגרון כי הסס נחלק בחכמה ההגינו לשלטה חלקם. החלק הראשון שם שיש לו גוף טרגיס או אינו מרגיש אך הוא מורגש כמו אדם בית שרה או ברם והודומת להם. והחלק השני שם הngrיא הוא שאן לו גוף ולא הרוגשה אך הוא יש כמו חכמה שלב בח חייט גבורה והודומת להם. והחלק השלישי שם לא יש כמו חכם חליות מות כסילות פרץ שבר אלה החומות והוחומות להן אין לחם לא גוף ולא הרוגשה ואין בריאה. ואין חיות ומות או רוחן שלב דבר והעכו כמו מיר ומתרון כי מיר ומתרון זה יש והוא יש זה בריאה והוא אבל מות וחיות הטרות החיות הוא המות והטרת האור הוא החשך.— בס' מכטול מוגנא ספר הגרון עוז שווי עטיפות: בחלות שער דקרזון השבוטו (רף טיה ע"א) ובשער האעלים שאיתם אלף נהה (רף ב' ע"ב), עין זכרון ע' 20 וע' 37 ש' 3.

³⁴ עין ע' 3 ש' 9, ע' 3 ש' 11, ע' 5 ש' 15, (וכן ע' 11 ש' 9, ע' 4 ש' 6,

ר' יוסף קמחי לא קרא שם לכל שעריו ספרו ולא הוציא פרקיו במספר אבל אנכי למען יוכל חמיעין להש>((וקה יחו על פניו כל עניini הספר תקנתי לו לה הפרקם הלא הוא בסוף הספר, והנה על נקלה ימצא המבית בלהוח הוה חסרון בשעריו הפעלים. נפקד מקום הפעלים אשר פא שלחם אלף וזה חסרון לא שירן להמנות כי בכל כתבי היד אשר היו אצלנו גנס בן בכבי יד אשר באוקספורד ובפארטמא לא נמצא שער להפעלים הנכברות. ולא ידעתי لماذا משך ר' יוסף את ידו מהה. אבוי כל המדקדקים אשר נס ר' יוסף הילך בעקבותיו ר' יהודה חווינ בספריו על אותן הנות פחה להפעלים האלה שער מיזח והוא השער הראשוני ולמה פחה עליהם ר' יוסף וההיל במחלים אשר פא שלחם יוד. אך ראוי כי גם בעל ספר השם אשר בחולק השרשים מספרו קבע השרשים השלמים מנדם והשרשים אשר בלתי שלמים לנדר נתן להפעלים אשר פא שלחם אלף מקום בראש השלמים ואמרתי כי נס ר' יוסף חשב כן ולא ראה להבדיל בין הפעלים הנכברים ובין השלמים אבל מה נעשה בראותינו כי בדבריו על הפעלים המהלים השם ערך הפעלים אשר פא שלחם אלף כערך הפעלים אשר פא שלחם מוד (80). ועוד ראוי כי קבע לשער הפעלים מהלי הייז מסטר בקרוא יוד (41) ואחריו והנמו במספר נס הלקי הפעלים הנשאים: אותו חלק שני (עמדו 41) חלק שלישי חלק רביעי וכו' עד חלק חמימי וכןדר חלק ראשון ואולי זה היה חלק הפעלים אשר פאיים אלף וחסר מן הספר. אבל נס בויה לא שקטה כי להילך ראשן משעריו הפעלים טוב לחשוב שער הפעלים השלמים. וכי יודע אם החלוקת הזהה אשר לפניו חלק שני וכו' עד חלק שני ע"י מעריך הספר היהת והנה אונגה בכתבי יד אוקספורד וולתי בכ"י 1465 כאשר כתוב לי יידי החכם ניבוער. על זהה נזהה הדבר בספר עד שיבוא כתוב יד לירנו ימצא בו גם חלק גהפעלים אשר נפקד עד עתה מקומם. ואולי לא היה כתוב יד כוה מעולם כי נשנה ושכחיה היתה לפני ר' יוסף אשר כתב את ספרו בחפון ולא שב לתוך אותו כל צרכו

ב诗词 אכליה לדבר עוד יש לי לבורר את שם הספר כי פעם נקרא ספר הוכרז בה"א הידיעה ובפעם וולטה ספר זכרון. ואין ספק כי הטיב לעשות המוציא לאור ספר הנלווי²⁵) כי קבע את שמו בלבד הא כי ר' יוסף אשר בקרוא שם לספריו דף לשונות המקרא נס את ספרו וזה קרא בשם הנמצא במלאי נס (ויכתב ספר זכרון לפניו) אף כי שם הפסוק הזה בראש הספר לאזכור מוה לחתמי שם הספר אשר אני נזהן לפניהם. ואין לשאל למה קראו בשיר אשר הקרם בספרו ספר הוכרז ונם אחרים כתבוו פעטים רבודות בה"א כי במרוצת

ע' 14 ש' 9, ע' 18 ש' 9, ע' 21 ש' 23, ע' 20, ע' 22 ש' 23, ע' 31 ש' 17, ע' 25 ש' 33, ע' 14 ש' 8 (וכן ע' 17 ש' 27), ע' 39 ש' 11, ע' 39 ש' 24, ע' 45 ש' 17 (וכן ע' 63 ש' 12), ע' 45 ש' 20, ע' 54 ש' 12, ע' 54 ש' 15, ע' 57 ש' 3, ע' 57 ש' 16, ע' 66 ש' 2, ע' 66 ש' 2, ע' 68 ש' 15. ועיין נס לשונות המקרא אשר ישתמש בהט להגד בוציאות האויתיות: קרא בגרון, בנות מתוק על חנק, לשון למורים, לבן שנין, מצוי שפחץ (ע' 2 ש' 17-14).

²⁶ עיין ספר הגלי עמוד VII ועמד IX.

הדברים כאשר הוכיוו שם הספר הנודע לא יכולו להוכיוו כי אם כהוסיפה ה"א
היורעה על שם זכרון על פי משפטו הלשון.

בבלותי מלאכתי אורה לעושה באמונה את מלאכת חברות מקיצי נורומים
הוא ה' ר"א ברלינגר על אשר נשא אותו במשאות הגנת הדפוס. וברכות אלה
הרוחות לכלبشر תבוא עליו ועל כל העמלים לרובך שפטוי ישנים ולהעלות
מחשכה הנשיה רוח הקדמונים ולהצמיח בטלה היה נתעי נעמנים ולחתת לנפש כל
אהוב חכמת ישראל מערנים.

בדאפעשט, בירח כסלו שנת ז'ברון לבנו ז'רנאל לפ"ק.

בנימין זאב בן לא"א הר' שמעון בכרך נ"י

המכונה

Wilhelm Bacher.

ספר זכרון

לר' יוסף קמחן

	אלם תחון	דרעה ולשון	טאויר אוישן	סאל ראשון
	אל עורן	נֵם בַּה אֹורָה	שְׁכָל מִוָּרָה	מִפְיוֹ חֹוֶרָה
5	שפַת לה ארון	רוֹחַ חֲוִילִים	לְבַיִשְׁכָּבְלִים	אֹורָה מַחְלִם
	יש לך פתרון	סּוֹרָה עַנְּן	וּכְלַבְנִין	הָאַ לְדַקְנִין
	דרך בתרון	עַל בְּלַסְתּוּם	לְוַיְסָצּוּם	עַן שְׁתָוּם
	חַבְלָר בְּשָׁרוֹן	בֵּין דָוָר דָוָרְשֵׁי חַבְרָה וְזַעַן	וְהַדָּוָר דָוָרְשָׂא	
	יש רב יתרון	כֵּי לְשָׁכֵל	עַל הַסְכֵּל	
10	הזכרון	מָאִין מַפְרֵר	קְחַ מַסְפֵּר	אַטְמָרִי שְׁפָר

	ולעלני לשון אַמְוּ רָוּחַי	מִבְטָא לְשָׁוֹן קְרָשׁ אַשְׁוֹ נְכָחַי
	בו יְהִיָּה מְכֻרָה וְמְקֻחוּ	סְפִיר יְהִי וְכָרְיוּ בְמִדְבָּרִי
	ולאוח בְּטוֹטָפָת עַלְיָה מְצָחַי	יְהִיָּה בְּכָחַם פּוּ עַלְיָה רָאשַׁי
	נוּעַם רְבַש צַפְיָה וְטוּבָה לְקָחַי	בִּיטְחָרִים אַל שְׁפָת יְהָרָה
15	אל חַפְרָעוּ מַמְפָלָךְ אַרְחַי	הַצְּטִירוּ הַצְּטִידָוּ מַנְחַי
	אמְרוּ וְלִרְדִּים הַם לְבַנְיָה קְטָחַיָּה	לְשֹׂאָלִים אַחֲכָם לְמַיְאָה

או נדברו יראי יי' איש אל רעהו ויקשב יי' וישמע ויכתב בספר זכרון
לפנוי ליראי יי' ולהשכבי שבוי. מי בסם מכל עמו. וייחי אלהו עמו. ויעל במעלות
ההכמה. ויבוא במכויות המומת. לבהר וללבן שפת יתר לנגולות צפוניה. ותעלומות
עניניה. בדורה אל אונינה. ולדעתה אורהותיה. ולהתבונן סורתיותה. לבוא עד
20 חכמתה ג. ולהניחה על מכונתה. הלא לנו לדעת את המשפט בראותינו בעל
לשנן אהרה מקודרים על לשונות. ומישרים אורה הגוונות. שלא יטעו במדבריהם.

טבה השיר האני בא בראש והראשון אחרין. צב מ' מוסי ולחקה בחקתה.

במלכי ג' פון.

Sepher Sikkaron.

ולא ישנו במשמעותם. ומתקופרים בהבטה זאת יותר מכל שאר כל הכתובות. ותקנו בה כמה ספריות. בכתה שעירים. והחמי הגוים קראו שם נראטיקה^ג. והחמי השמעאים קראו אותה אלתונג. וזה פרושם צחות הלשון. ועל אותה כתה וכמה יש עליין. לדרך בלשוננו. ולצאתה הנינוי תורהנו. שהם דברי אלהים חיים. ושלא נטעה בתפקידינו. ⁵ ולא נשנה בומרותינו. לבלו שום אוור לחשך ומתחק למד ומלעל מלרע ומלרע מלעל ולהכיר בדבר פה. החוק הוא הרפה. ושלא נחלה העתים והימים. לנחותם יופים. והשפה והאמתה לוועז ואמתה. ורביטים באלה אשר לא יסבירו מרוב.

וירוע תודען כי לשון הקדש נקרת עברית על שם עברי ובן אברם העברי². כי כאשר בלל זו שפת כל הארץ ונברדו שביעים איש לשלונו היה עבר אחד ממה ונשאה לו לשונו באיש בטהלה. וההע כי הוא נכתבת ונקרתה בעשרות ושתים אותיות גלויות המש הכרבולות. ויש מן הראשונים שפרשו לעזרתם פירוש ואמרו כי מה שהוא באורך שב לעומק להעמיד ההייה כי לא תמצאה באמצע היבנה. ומהלkontה האותיות בהמש מציאות כאשר נרוין עקבותיהם בספר יצירה המוצא הראשון קרא ברון והוא מארבע אותיות וסימן ¹⁰ שלו א"ה ה"ע והשנאי הלא הוא גנפת מתוק על הבק' והוא מארבע אותיות וסימן שלו נב"ק. והשלישי הוא לשון למדים וסימן שלו דטלני. והרביעי ¹⁵ לבן שניים. וסימן שלו צצ"ט. וה חמישי מוצא שפזן וסימן שלו בומ"ה ואלה ארבע אותיות נקראו אותיות השירקה כי כאשר הבא וייז על הדם בין גנות בן נחות לועלם בשורקם כמו ובניהם³ ובנין' ובידיו נגיד הארין⁴ ובנית בבקרי ²⁰ ופניך⁵ וטלא הענין⁶ ומלא תחן¹⁰. ולא נמצא ווי במרקא שגדא שבאי. על וייז אהרת ונמצא בדרבי רבותינו שאמרי אין וולדוחון⁷. וישאר האותיות כאשר הבא וייז עליין בשיבא אס ההיני נעה לא תשנה הויז מן השיבא כמו ²⁵ ושמרת⁸ וברת⁹ וכאשר ההיננה נחתה ההיננה בנקודה אהת'ם כמו ושמרת¹⁰ וברת¹¹ ועל אותיות אהה'ע ההינה הויז בתרזה כאשר האות נקודה¹² בשיבא וברת¹³ ועל אותיות אהה'ע ההינה הויז בתרזה כאשר האות נקודה¹⁴ בתרזה ¹⁵ ומוטע וברת¹⁶ ואחרת¹⁷ ואחרת¹⁸ והצי שבט הממוש¹⁹ והבלבחה²⁰. ובשדיינה נעה לא תשנה בן השיבא כמו וברת²¹ והלהה²². וכן יש שצ'אותה שאך מוצאים מן האף והם מז. ותוכל לנסתות בטעות ההתאם באפקן אנאס נס. ואמרו על הורייש כי היא אות נבעל בהדשות הלשון עס ההן. .

ודע כי שנים ועשרים אותיות הלוילו מלחיצות שורש ומוחיצות שימוש ³⁰ ומסרו להם הראשונים סימני. המשراتה הברם מנהם שמלאבתו בינה ור' זינה

ט' חסר. ז' בגרמיטיא, ח' גראטיקא. יה קראו אל נהה ב' אלנגה ז' בירען טרע. פ' בחר. וזה אשר פריש, ז' מ' בלן' החשיות. פ' בשורק. ער' ב' מוס' הראטה. י' ב' מוס' או בשורק. ער' מ' בnalן' ב' טוס' מפנ' שלא יתכן שבא על טבא בטהלה התרבות. י' ב' אחריות. ער' מ' בnalן' ב' טוס' נאחד טשבעה מלפני. י' ב' מנמנ'ם. ער' ה' אילן. ט' ה' פמן; מ' ב' מוס' סימן מן.

¹ בראשות ז' כה. ² שם י' י. ³ שם ל' ט. ⁴ שם ו' ית. ⁵ תחלים כה י. ⁶ ישעה ד' ב. ⁷ דברים טו ז. ⁸ שמואל ב' י' יא. ⁹ וקרא טו יב. ¹⁰ שמות י' ג. ¹¹ בכוורת י. ¹² שמות י' ג. ¹³ דברים ה טו. ¹⁴ שמות י' י. ¹⁵ במדבר טו לט. ¹⁶ שמות נב' כה. ¹⁷ בראשית לב' כא. ¹⁸ מלכים ב' כה ל. ¹⁹ דברי הימים א' בו לב. ²⁰ בראשית יט ב. ²¹ שמות י' ה. ²² שם ח' ה.

אמר שלומי אך תבנה ור' יצחק ^ט לוי נתן סימנק נבואת המשיכיל והדר אברהム אבן עוזרא כתhil אב המון ור' אמרהם בן קמבל הוכן שביל אתה והגדול ר' שלמה אבן גבירול אני שלמה כותב ואני אמרתי סימנסן אחננה משלי בו. ובאותותיו השרש לא יכלו להאר ביהם טמונות נכוניות במליצה. הראשון נתן סימנט גנט ספר נועץ דורך ור' שלמה אמר כת צחס נוע ספרד ואני חבורתיהם ציד עט קח וגנער ספֶּה

ודע כי אליך בית מהולך, לאותיות השורש ואותות השימוש א"ב שימוש ניד שורש ה"ז שימוש ז"ה שורש ט" שורש יוד' שימוש כל מין שימוש סעפ"ז שורש קיד' שורש שית' שימוש. הנה החל באותיות השימוש וכנה נכללה לפיהם שם כמו עמדורים להיבוט וצורך נדרול לדברות כי אי אתה יכול לחבר תיבותו 10 מאותיות השימוש לבינה בעבור אשר ישרתו בס בקדש ופעמים יעשוו שורש ואותיות הריש לא ישרתו לעולם כי אם שתים מהם שנכננו בשימוש התפעל בלבד והם ד"ט. ודע כי תיז' התפעל לעולם מוקחת לעולם לעמך והתנדתי והתקリストוי והתברך בלבבך וכנאשר תהיה הפע"א מאותיות וס"ש ז"ן לעולם קדום הפע"א להיו במו ישתمر הקות עטמי³ והמשתכר ישתבר⁴ ויסתכל האנבן⁵ אשעתעש⁶ 15 וכנאשר תורה הפע"א צדיקת התחלה התו"ז לא' כבונ מה נצדרקי ויצטרו⁸ הגזרנו אהו⁹. ורבותינו ז"ל מרגנילס בלשונות בן נשבכשו הלוות¹⁰ מצער פטור מן הסבה¹¹ מצעריך וזה ל¹² מצעריך להשען הנול¹³. ובשזהה הפע"א זון התהלה התיש' ברלת ולא נמצא מפורש במקרא כי אם בלשון ארץית הוזמנון לפטר קרמי¹⁴ 20 ונמצא במקרא בבלעת רנט רחוי חובבו¹⁵ הנשות הון להסרון היוציא התפעל ואמ' הו נכתב שלם היה חורכו לעי' שאין יכולת בלשון לחבר זין עם תיש' לאמר הותכו כי היה עי' מלהך היו לפסך והוא אמר הסתכו וזה ניכר לכל מכין. ואם תאמ' יהו מקרים התו"ז לויין יאסר התו"ז ולא יהליכו בינה שמעה ואת כי דרך הלשון להקטים ארבעה אותיות הללו קודם התה. ובבר הבאתי ראה לשליש' ידמן¹⁶ 25 מן המקרא ולויין מן התרגום ועוד מרבי רבותינו ז"ל שאמורו נודמן¹⁷ זו נודמן הרין¹⁸ נודיעתין. והנשות ב"ף הוכנו להוות על בנין התפעל כי כל התפעל הניש העין להבדיד בין ובין בין נפעל שורה רפי' העין כאשר אפשר לך בענייני הפעלים בעורת המלמד לארכ' דעתך. ואם תאמ' יהו חובבו מבני נפעל וזה רשות הבק' להס'ין כי' אהרת שהוא אומ' הבעל וויה שרשו וכן ומן ושיטים לא וכו' בעינויו¹⁹ והונgotyi בכור כפי²⁰ אם זך וישראל²¹ שהם מבצעי הכלל 30 בין הבין כי או היה טעמו לעילך כשלב הכרז נישאי כל' יי' שירושו בר. ואם תאמ' הנה תיז' התפעל קודמת לשין במoit והתוועטה גנרטות²³ זה ראיי

לה אמר. בָּהּ בֶן עֲזֹרָא אָמַר, בֶּן בְּנֵוֹרָה. נִתְחַפֵּר. כִּי צָחַקְתִּי. וְהַקְּחַתְּךָ עַטְלָה. זָמָן הַלְּקָדָם כִּי לְפָנָן. חַסִּים יְמִינָה. עַתָּה לְהָמָן. יְהִי בְּגָאתְךָ צְדָקָה. יְכַבְּדֵךָ רַעַיָּה הַיְתָה. יְהִי לְפָצָסָם. בְּלֶשֶׁן לְשָׁצָסָם. מִבְּמַסְיָה גַּדְרָקָה הַגְּנוּיָה (בְּבֵבָה גַּת). אַתָּה לְמַבְלָהָה. בְּרַב חַפֵּר.

¹ יהוקאל ליה לב. ² דברois כת ית. ³ פינה ו פנו. ⁴ חני א.ו. ⁵ קהלה יב ה.

⁶ תהילים קיט בז. ⁷ בראשית מוד טו. ⁸ יהושע ט ד. ⁹ שם ט יב. ¹⁰ ערובין נד. ¹¹ סנה כו. ¹² יrho

¹³ בכא בתרא ט: ¹⁴ דניאל ב. מ. ¹⁵ יושעה א. טו. ¹⁶ עז' כ: ¹⁷ סנהדרין טב.

¹⁹ יורי ברכות ז ע"ב. ²⁰ איוב טו צה. ²¹ שטט ט. ל. ²² יוסט ח. ג. ²³ ישעיה נב. יא. ²⁴ יורמיה מט. ג.

לכל מבין גולוי לכל משכילים כי להתחברות שני טויתין הרחוקין התיישו מהם בעבור שהם ממצא אחד שלא יחלבל הדבר ולא השתבש קריאטם המלה כי היה לו לזכור והשתהוแทนה וזה בכח על הלשון לפי שהמללה מורכבת משני בניינים מבני הת فعل ומפני מרובה וככל בדין מרובה חלום הפת לעולם. נבר ביאדרוי על מה ננסנו⁵ בשימוש ד"ט כי על ידי הדחק היה לפי שחת' וזה ממצא התיישו ולחות משפט הנואלה.

ועוד יש סדר אחר באותיות אלף⁶ כי היה שלא תתחברנה ביהד شيء אותיות ממצא אחד. אי' ממצא הנרין כי ממצא השפתים נ' ממצא החק ד' ממצא הלשון ד' מהגרון ו' ממצא השפתים ז' ממצא השינים ח' ממצא הנרין וכן כולם הרחוקים בזונתו שלא תתחברנה ממצא אחר לצחות הלשון ולא נמצא הע' ביהר כי אם בשם אחד לעבר מצרי ירע' בדברי הימוט⁷ כי אם היה עברי לא היה שמו כן.

שער

15

בפירוש האותיות המשותפות אהבתה משלוי בו ר' מה שמשום בראש התיבות אבל לא בסוף וסימנון אלבש

אלף⁸ ליהיד המדבר לנפשו אחד לונר ואחד לנכהה בנן אעשה אשורה. ויש 20 אלף⁹ נספת בראש השמות ובן בסוף כלוך אורוז אקדה אישר את בעל וסימן האותיות הנוספות בראש השמות אמרתנו¹⁰ והוא שהאי בסוף השמות כמו אשר שפכו דם נקי באחריו עשרו¹¹ שור ומרייא וצאן דמליכם¹² כי יובליט להיות בא אלף¹³ במנו נדי צבי, ויש אלף¹⁴ נספת בסוף הפעולות¹⁵ עס ו' הקבוץ¹⁶ כמו הצלב�ו אותו דיוישע¹⁷ ולא אבאו שםוע¹⁸ והם על מנת לשון ערבי שבותים עס ו' הקבוץ לעולם אי' בכל דבריהם אבלא פעליא, ויש אלף¹⁹ שורש במי אמר אבל אהב ובעהיד נעלמת מעה הקריאה אך נשמעה בקהל כמו התאמר יאמר נאמר ויש בשהייא נעלמת מון הקריאה ומון התביכה אך נשמעת בקהל במאט אמר אל אלה²⁰ האלף²¹ הנכתבת היא למדבר והחולם מקומו אלף²² השורש ואבל פת' לבני ולעמשא תרמו²³ ואהבת את יעקב²⁴ ההולם מקומ פ"א הפעל אל TABA²⁵ במקום פ"א הפעל והאלף²⁶ אשר בסוף במקום הא. א' אביריה²⁷ נהבקה אלף ליז' וודנו אבידה בשקל ואאלף²⁸ הכתמה²⁹, וירב בנהל³⁰ דינו ויארב והותלה תנועת האלף תחת הויז' וכן תבררו החיצוני השר אלף ודרנו האבירו מלשן אברוי. א' אהבי אהב³¹ דינו אהב בשני אלף וכן אמרו מ' אסף אנטז' און. וכמוו ואחר

ה' מ' קראות ז' והא. נ' ב' ד"ט בשימוש ז' ה' אש. ז' ה' גראשי. ו' ה' ב' מושי ובמקומם הראשונים ז' חסר. ב' עס ו' החבוי. ז' ה' עס. ע' ב' כאשר יאמר. ז' ה' מושי' למד הפעל. יט' ה', אמר אל אלהו במו. ז' ה', אממיון

¹ ר' ה' א' ב' לד. ² יואל ד' יט. ³ מלכים א' א' יט. ⁴ יהושע י' כה. ⁵ ישעה כה יב.

⁶ איוב י' ב. ⁷ שם לא ז'. ⁸ שמואל ב' יט ז'. ⁹ מלכי א' ב. ¹⁰ משלוי א' ג' ¹¹ ירמיה מו' ח. ¹² איוב לא' לג. ¹³ ש"א ט' ח. ¹⁴ ירמיה נא יא. ¹⁵ ישעה מ' לא. ¹⁶ משלוי ח' ח.

עד עתה¹ דינו ואחריו והצרי שבאלף מכאן נהלים הכרת האלף הנעלמת פא הפעל נשמעה בקרוי ואני נכתבת ואני כמו ולא אחר הגער² שהוא לשון עבר והאלף פ"א הפעל והוא מבין חוק והאלף שהוא בשתי נקודות ה בעבור החיה שאינה מקבילה לנו כי היה דינו כמו אבד ושבר ברוחה³. וכך אשר היה אלף ען הפעל באלו וksam שען בעמק⁴ שהוא בעבר י"ד השרש שהרא במלת יקיים ובכבודו ייזיקם וכמו אלף ורامة וישראל תחתה⁵ שהוא בשבא וסתה זהה באבעור י"ד השרש שהוא במלת יורם ונגלל יוזן רוזן היא ההסרן מן המכתב כמו רם ונשא⁶ קממי⁷ כי זאת האלף תחסר מן המכתב ותראה בקריאתך במשמעות קול באלו הוא נכתבת. אך כאשר היה האלף ען הפעל⁸ כמו שאנו שאל אינה נעלמת מן המכתב כי אז היה משנה העניין. ובא מלשון שאלה חסר אלף⁹ יין את שלתק¹⁰ בשוואלך כל שירות ישראל¹¹ והנה שבחן מביא אלפו ויש מפרשין מלשון שליח כמו ובשליחת הווצת¹². ויש מלה מושׁוּלָה מושׁוּלָה שנשנתנו תגוננותה כי יתן תבא שאלאתי¹³ וכאשר תהזה למד הפעל אלף כמו קרא מצא נישא לא תחסר מן הכתיבה ומן הקריאה כאשר תהזה על התיבתך אותן אהדרת במו קראנו בזאתו נשא קראת מצאה נשאה. ועננו זרים בתוכך והמה שניות קראים אל יי' וזה יעננו¹⁴ הטעאים לי' לאבל על הדרכך¹⁵ האלפים נכתבות ואינס נקראות כי הידיך בען זום נקראים כמו עונים והות דינים להקריא, בקהל שומרים כי מעלי האלף דרבם נדרך השליטים והפרש יש בינם ובין בעלי ההא כאשר אפרש בבענין הפעלייטם.

לבד שישרת בראש התיבות במקורות ובשיטות מקורו לשמרו לבנות¹⁶ לבנות¹⁷ בזאת, בזאת כאשר לא הבא על אחד הע' כי דרכה להעתה בכואת עיריהם מזו למשית להפוך להרונו ועל האלף בסנוול כמו לאסף לאחוב צי' בגאון קל. אך בזאת חוק לעילם בשבא על כל האותיות כמו לדבר להבר לאבד להקל ונבנין הפעל כמו כן בשבא להגדיל להשליך. ואם תחסר ההא או תחתם הילך כמו לטעמך טענוייה¹⁸ ולשבות עני ארץך. והבננס על השמות כמו לבת לשרה לבליך באשר היה יוציא הילך שתוחה כי דינס הויה להבטית להשתרת להמליךך וכזאת הסורה ההא נפתחה הלמר ונדרשה אותן שלאהדרה כאיליך היתה ברכה. ואם אין יוציא הילך בשבא כמו למלך לאיש לשודה. ובידוע באשר תחיה על אחד הע' תהזה בסנוול או קמזה כמו לאיש לעבר לחכם [לעישר]¹⁹ הלמן בזקוק ההאן שחרשו כי היה דינים להאייש להעבד להחכם להעריך. וש למ' משמשתך כמו בעבור לעכירים ולשבות נטרכנו²⁰ לודז' מומר נאם יי' לאידי שב ליטענו²¹ פירושו בעבור דור שריד המשורר מומר זה וענין המוטו

ס' ח' סופי' בלומר בער. ס' מ' ב' מוסי' טנקרת. י' מ' ב' והוא ייר בירום ר' [מ' והאלף] בירום. ז' מ' ב' נזהה העין אלף. ס' מ' ב' חסר. וב' מוסי' כמו טרשיית השנה דברים יא' יי'. ז' מ' ב' לסקל. ס' מ' ב' בענין. ס' ב' מוסי' בעוה'י. י' ב' חסר. י' ל' מ' ב' סופי' בפה הודיעת. י' מ' כבו. י' מ' ב' מסורת. י' ב' אפרת.

¹ בראשית לב. ח. ² שם לך ימס. ³ איכת ב. ט. ⁴ החשע י. יה. ⁵ זכריה יד. י. ⁶ טעיה נו טה. ⁷ מיכה ז. ח. ⁸ טמואל א' א. יט. ⁹ ר'יה א' יב. לת. ¹⁰ דברדים כת. גז. ¹¹ איבר ו. ח. ¹² תלילים גט. ג. ¹³ ש"א זד. לג. ¹⁴ טעיה נג. יט. ¹⁵ עמוס ח. ד. ¹⁶ אסטור ז. ד. ¹⁷ תלילים קו. א.

יורה עליו, ויש לשון שבואה לתורה ולהתודה, ויש לה אבנر מלאכים אל רוד החתו לאמור למי ארץ². ויש למך נחלה בנוין אל פשתות הירוב³, כמו אין ששתות וכן אין מקום לדנד נשבתו, כמו לשכחו הרבה נטושה⁴. כמו לטושה אבל נזולה⁵, כמו אבן נזולה בספרד שמואלה. ויש למך שרש והחפר וחתבעו בדנש במלת יקח תחת שרטע, לך ואין לך מובלעת בדנש כי אם בשרש לך שלא בחברתך או בחברתך במלוות אהרות כמו גלו אליהם של חשלו⁶, סלו לרבכ⁷. ויש אמרים כי יש מלחה אהרות שתתבעו בה למך שלא בחברתך ושני כפירים נתעו⁸, שהיה דינו נלחעודה, כמו מלחמות כבירות⁹ ובירשו עקריות המלחמות. ויתכן פירושו מלשין תעעה לבלי אבל¹⁰, וכן חיטוי נשא אבד¹¹ והוא דינו נרעש בשקל נבנו נקנו מן יתעו לבלי אבל¹², דיאוב ודונשות התהיינו לעין סוף פסקוק ופרטונו היה טוב לולי כי הוא נופל על השניהם ולא על הכבורים. ונמנאו במקרא דנים לסתאות פסקוק ואתנה הדלו פרוזן בישראל הדלו¹³, וכמותו לשונם בצמא נשתה¹⁴, שהוא מנק נשתה נבורותם והוא לנשיהם¹⁵. ויש בלשון לקיחת מלות הסרות למך ואין להם השלומי דגש כמו יקחו תקוותה זה להקל ובן 15 במלת נסע יסעו תסעו ומשרש נשא ישאו תשאו והשם ממנו מקה שחד¹⁶ ס המזם בחורק וחקייה דעתשה בעוכר הלמד' ורינו מלקה בפלס משנן מקדש. ותגן לומר מקה המ' פנתה והקקי' בדנש בשקל מפל בר¹⁷ מטע ו¹⁸ דינס נבל מנתע. והאומר מקה המ' בטנו מקה טעות הוא בירן לעז שידל¹⁹, בזקל מcker שהמ' בו שורש ומ' מקה הוועת גאותות אמתניתה, ובאייר הצלב אות 20 בחברתך בעגלי הבעל העין התבעל בלמד' וכן כל דגש שבדק' ריא בעבור אתה

שקדם מה שאין כן בנחית כמו יירד ישב גדרו ואומר אבל.

ביה' שימוש הילמד' על המקור ועל החם בשמור בעשייה במנין יתומות בכיה' בשירה בינווע נפתח וכשאיין ירוע בשבא או בחזרק, פאשיך' חזרה שבא באות שאחריה הכל אשר זכרנוyle בילמד'. אך יש הפרש בין הב' ובין הלו' כי הב' משמשת עם הפועל והלו', עם הפעול בתפקיד לו להכח²¹ הוא הנונן ולמתוך עליון²² הוא הנחותן וכן בעשותך שפטים²³ הוא העישה לעשותך²⁴ הוא העשי' בשמרך הוא שומר לשמרך הוא שומר. ועוד כי הב' משמשת לשין עבר וערוד כמו באמרם המלך אחשושוש²⁵, כי בשלחו יי' אותיהם²⁶ וזה עבר בדרכיו עזק²⁷ וכך כל ישראל²⁸ זה עתיד והילמד' לעולם בעיתוד להורות להלן.

שמ בחרה. ב' מוס' יש למך תושת במלת לחו לכין. ז' מ ב' גובלעת. י' מ הרשות. ז' מ ב' מוס' ירושת החוי במקומות למך. י' מ ב' עיקור. ו' מ שיחיה מעין אחר, ח' שיחיה עיננה זב ופירושו. ס' ב' כהן. ע' ב' מוס' בדרכיו היסים אבל ווועצט י' מ טסי רק. יט ב' דברנו. י' בגלוון מ' ב' מוס' ח' נאפרם אלו (אפרט ג' ג').

¹ ישיעיה ח' כ. ² ש"ב ג' יב. ³ ש"א כו יר. ⁴ נחמהה ג' ג. ⁵ ישיעיה כא בז' ט' ט' א' יה. ⁶ שם יז לא. ⁷ רות ב' יג. ⁸ תהילים סח ה. ⁹ תהילים סח ה. ¹⁰ אובי ד' יג. ¹¹ תהלים נח ג. ¹² ישיעיה כא ד. ¹³ תהילים קיט קען. ¹⁴ אובי לח מא. ¹⁵ שופטים ה' ג. ¹⁶ ישיעיה מא יג. ¹⁷ ירמיה ג' ג. ¹⁸ דינה כי יט ג. ¹⁹ עטס ח' ו. ²⁰ ישיעיה סה ג. ²¹ ש"א כב יג. ²² דברים ט' יט. ²³ לא נמצא במקרא ורק בעישורי שפטים יוזקהלכחכו. ²⁴ לא נמצא במקרא. ²⁵ אפרת א' ט. ²⁶ לא נמצא במקרא רק וכשלחו יי' אותם דברים ט' ג. ²⁷ שמות יט ט. ²⁸ דברים לא יא.

שין¹ מישרתת² בראשית התיבותה שכבה השבעתנו³ יואות השניה ברנסע הוין אט
היה מאהויה אהה⁴. ויש מה מקצת בפתח שלמה אהיה בעטה⁵ עד
שקמחי דביה⁶ לבען הדעתן שדרון רינס היה בסגול כמו חביריהם ודרון הוא פועל
אומר דין זה דן כמו שפטות הוא וכל הפעלים ממהלי העין בן הם נחלה⁷ חשים⁸.
ויש בקמץ שאתה מרבד עמי⁹. ויש שין שורש ובאשר תהיה עין הפעל ועיה¹⁰
הפעל תהיה נין תבלע בשין¹¹ כמו תהה ברכע משאת מאומה¹² השין דרושא
להבלעתה חנין כי רינס הנשח מנשאת ומשלקלן¹³ קטה קפה שורש נטה נכה
כפי רינס היה הנטה הנגהג. ובאשר יהוה מבעל הצלע השין¹⁴ אתה בחברת
במול אשך ריה נזהה¹⁵ שירשו אשש בישקל צחה צמא¹⁶ שהוא מן צחית סלען
ובן יומישתו יטשני אבי¹⁷ החשן דרושא מעין כי מששת את קל¹⁸ ומשיש¹⁹
לכני²⁰ אך אין מפנין אחר. וזה הכלל אין דרישות שיין לשולם אלא בעבו כי
או בעבו שנ אהיה זה בעי או בל הפעל כי כאשר תהיה שיין בראש התיבה
ה הבלע בה ת' שבמלה אשר לענין כבש מה שמו ומה שם בנו²¹ דרישות השינויים
להבלעת קריאתה הראיין²² כמו שנבלעה בתיבותה, במלת מה בידך²³ מלבד תרכז
עמינו²⁴ דרישיה.
15

שער

בשביען אותן הנורות המשמשות בראש ובסוף וצפנהון תבן הוין.
20 ת'ין²⁵ מישרתת בראש הפעלים לנבה תעשה תשמר תונבר וכן לדביס תשמר
היעיא תנגרו, ובתקום זיך²⁶ לוכר תיז לבקבה. ובאשר יאמר ת' לוכר לנבה
לנקבה יסף זיך²⁷ באחרות הטלת המשמר הובורי העשי. והשרה בטוף בלשון עבר
לנבה שברמת עשית וברק תומן²⁸ קמוץות לזרק ה'יא או אלף ופעמים לא
יבתמו והם ברא' אנותה וסיפר²⁹ היבנת. ת' עליה יודת גנליה ההאן³⁰ קמוץות בעבו
האלעין³¹ החסרות ויש נכתבות כמו ואתייקתא³². כי עלייך ידריך רגליך ה'הכני³³
קמוץותם בעבו הערן ה'יא ויש בתיבותם וככבה ובעזק³⁴ הנצתה עמבה³⁵. כי
והתין התין הלמן חישברין³⁶, ותאמרן התין³⁷ קמוץות בעבו הערן ה'יא ורכבים
בכובים נברה. כי שירתה עשית פנית הערן קמוץות בעבו הערן ה'יא ותמצאים
בררביה מקומות מלאות בה'יא על כי המסרהתי. אבל שאור האותיות לעולם לא
תהיינה בסוף קמוץות אלא אחדיהן או אי ה' כי לא תמצא א' ב ב' ב' ותמצא ה'
ויאקברת ישפּוֹת³⁸ ואמ' תחזה³⁹ י' ולא תמצא ג' ג' ג' ותמצא ה' כמו שזכרנו יונ

6 מ' ב' בראש. ג' ב' והאות השניות דרושא. ג' מ' ב' חסר. ז' מ' ב' טסי' אש
הגולה (דביס ד' לו). ס' ב' הונש לשון אחרות. ו' ב' חסר. ז' ב' קריאת ה'יא. ס' ב' קפז.
פ' מ' ב' ווכס. י' מ' ב' באה. י' מ' ב' חסר. י' ב' חסר.

¹ שיר השירים ח. ט. ² שם א. ג. ³ שופטים ה. ג. ⁴ אויב יט כמ. ⁵ כדבר לב י.ו.
⁶ שופטת ו. ג. ⁷ דבריהם כד. ⁸ זוקא א. יט. ⁹ יצעה ה. ג. ¹⁰ חזקאל כר. ג. ¹¹ בראי
כו כב. ¹² שם כו. י. ¹³ שם לא. לה. ¹⁴ שם לא. לה. ¹⁵ משלול ה. ¹⁶ שפטוד ב. ¹⁷ יצעה ג. טה
¹⁸ יוחקאל מא טה. ¹⁹ שפותה ז. בם. ²⁰ שיא א. כמ. ²¹ רות א. יט. ²² נראי טה ג. ²³ זוקרא יג. גג.

ולא הגיעו ל' מ' כי אם ג', ותהיין את הילודים ג' ולא ס' ע' ק' ג' ז' ג' ג'
ש' והמצא ק' ג' נחת עשתה. והרי התיו נסכת בראש השמות ובסוף כמו תפארת
תלבושת והוא נסכה בשמות שם מחל' ח' בן הצעל הילודות הנאות
ושוב ותוללו שמהה² אמר אבנו ננאהן אפשע להיות מעין ילהת³ והתיו
אינה בן העדר והשם המופרד הילל ובמהו הנשב ובתנו יללהנו ובינו שפה
היא להם ולמן אומרים לנו ושיאלי מפני שמי לשרר להם לעי' שבכוננו ונאנו
שמעה היא להם. ונראה יסכם הילודות הנאות בז' ביטא תילודות השם⁴
חצאות הריב⁵. ולא הרבן בלשון עברי תוי ואחריו זו אלא באות שם מחל' העא
על כן ישעה האמרי מחל' בהשכחות⁶ כי דינ' וישער השבחות התיו בחוק
10 בקהל הפארה ואחד מהכני ההלמו שאלא לעי' תמי מה עין כי ואנו בקהל אחד
יזושלמי תשבחות חסר ז' וזה הרק תחת התיאז. וכן בשמות ממל' עין צבעל
הוקמה תרומה תשובה. וכן מחל' תל' מן הצעל בראש וכפוך חנלהה הבינה
תרמית הנאי. והזהו נסכת מחל' הקצאות הזהה הנה הין פאי הפעלה
והaan שhn למד' הפעלים הדרים וההאן הנכותות לנקבות. וכן בבעל הצעל
15 תאהנה הצלחה תלהה. יוש' ת' טידש ובאשר הרוח הת' לפיד הצעל ותשפץ עליה
ת' הנהנה כמו ת' שמרך תנליע ת' הטיש' ביה הנהנה או כת' המדי' יברך
וכרכוי וחשבך וחשבך והטף יטמי אמתהך⁷ יוזים יברך וברך וחשבך
והשבחך והטף והטף והמתקן תמקן. וכן מדי' שכת בשמות⁸ ושי' בשמה⁹
20 יהויה המופדר ג' ממען שבקח בקהל דלקת¹⁰ דלקת שבתה. ותבן שייתה הבנש
בעכוור הנהנה כי אם היה שבתו היה הב' קמוץ וורה נח נעלם בין הב' ובין הת'
ובבעור אותו נח הת' דנושה והב' פרוחה.

כ' תשמש בראש המקור והשם כמו הב' והל' נושא נסoor בעלות ונראש
השם כביה כשרה ורינה כרך שזכרנו בזועו ושאינו יהוד ריך אתה להנה.
ותקרא זאת הב' כ' כ' הדמיין גמו בעבר באדנו¹¹ כשפחה נברחת¹² כשרה
25 החרס¹³. ויש כי לשינוי בשש מאות¹⁴ בכחשי מענה שרדה¹⁵ בחצ' היללה¹⁶
כלעתם אמה במדה¹⁷, ותשמש בסק' לנכח זיך גלך. ויש ק' ז' דנושה
תבונה תנזרך¹⁸ ויחנק¹⁹ ורשות ויה בעבור נ' התוספת כי דרך לעין הקרש
להבליע נ' התוספת כי הנהנה כאשר אפרש עתה בנין וורה הב' לנכח עס
מ' הרבים ידריכם ונלבוכם.

30 ג' נון חשמש בראש לרבים נעשה נשמר וזה בעמיד ובו' פתחה היה עכ' ופשמר
ונעשה וכן בכל אותן איתין שהם לעמיד בו' פתחה היה עכ'
יעשה עתיד ויעשה עכ' יעשו ויעשו נעשה ונעשה נעדר ונעכבר. ואותות
יתן שאחרי הווין דגשנות ועל הא' שאינה מקלה דגש היה הוו' קמוץ ועשה

ט' ב' חסר. ג' מ' גאנט. ג' מ' והנאר, ב' והטופר, ב' והטופר. ז' מ' ב' בא הגנות הת' כי
הבו' פתח. פ' מ' אותה. ום' ב' כבאו' עליהם וו'.

¹ שמוט א' י'. ² תחל'ס קל' ג'. ³ ושייה ט' ח'. ⁴ בראשית ב' ה'. ⁵ משל' ר' כ'נ'.
⁶ הפלת ברך שאמר. ⁷ במדבר י' ג' ⁸ ישעה ט' כ'ג'. ⁹ דברות כה' כב'. ¹⁰ ישעה כד' ב'. ¹¹ שם.
¹² ז' וקרוא כ' כא. ¹³ שמוט יב' לה'. ¹⁴ ש'א יד' יה'. ¹⁵ שמוט יא' ה'. ¹⁶ יהושע ב' ד'.
¹⁷ משל' ב' יא'. ¹⁸ במדבר ז' כה'

ואראה ולעתה בתוכפת הווון בשכבה. ובשתיהו הוו על האלף שהיא בשכבה וחתה תחיה הוו פתחה כמו ואקוה שמק כי טובי והוא עזיד מפניהם שלא ימול לקרה שבא בתקלת התיבות. ואקוה לנוד ואן² עבר אברכו נס ברוך יהיה³ שניהם קמוץיסך והם עבר ואברכו ערבהו בפתח והוא עתיד והוו טן ואברכו שהוא בשכבה תורה עלו. ואעמר עליו ואמותתו כי ידעת כי לא יהיה⁴ אחריו געל וחקה הנור אישר על דרכו ואבאים אל ארני הנה⁵ הוון קמעין וכחוי וו של ואמותהו שהוא פתחה ופרשיו בו כי לאשר היה כוח כי לא הטינו לבך הוו פתחה בלשון עתוד. ובcosa' השמות תשמש הוי לנקבות ידרון גליקין למן תשמרנה העשינה. ונחנו בעלי הלשון להוסף נ עם וו הרבים ישטרון חכון ישמע עפים יונזון⁶ ויראנז⁷ עזון לחיט⁸ כאו צק על דרך אישר לא ירען¹⁰ אכתרך. ובאישר ידריקו לנוין זייד⁹ שהוא כני יהוד המרבר לפשוו אמרו ישחרונני¹⁰ מיצאנני¹¹. ובן נהנו להוספה נוין תוספת בלבד וו לייחוד המרבר לעצמו ובת תורה גיברוני¹² יסבנהו ערוננו¹³ כי משם אתקנד¹⁴ הני תוספת⁹ כי נישורש במלת יצנהו ובאתקנד נבלעות בעי הפועל. ידי נשים רחמניות¹⁵ ואין דאגנו¹⁶ ושכם ידרבר עמנואל¹⁷ הגנן נספתה. וכאשר רצו להבליע נון התוספת¹⁸ ביןן הבני הדניים נוין המכני ואמרו דני אליהם¹⁸ יסר' יסני יה¹⁹ ומוי עידני²⁰ וכן נבקה הנכח ישטריך²¹ ויהנק²² התבונה תנצריך²³ נמי התוספת נבלעות בדניש ודרים ישטריך ויהנק תנצריך כאו משם אתקנד²⁴ הנוין הפתובה נוין הרוספת והו שהייא פ' הפעל מן נתק בלועה בת. ואס האבנה אתקנד נוין התוספת בתגה והביס דונחה תדע כי אין זה דגש הוק כי אם קל ודינש קל לא תבלע²⁰ בו את ודינש הוק לא היה אהרי אותה ולא בתקלה חיבה אם לא תהיה קודם אותן הלקחה והוא הייא. ולא היה דגש לא קל ולא כבד אהרי התנוועות הנבלות במו קמין וצרי כי אם במלת בתים²⁵ בלבד ואין לו דמיון בכל המקרא. ואמר בבנוי היהוד שאינו נמצא ושמרנו זוברפי הנוין דוניש בעבורו נוין התוספת ליהיד במו שיעופת להדר המורבר לנפשו במו יכדרני²⁶ ונבלעה בדניש במלות אהרות כאו דני אליהם²⁷ הברבני גשיך²⁸ ורומיתס והו דן ישבנו זיברנו לייחוד ישמרנו זברנו ואס יספיק נוין גתוספת יאמר ישטרנהו יצנהו יצנהו באישון עינז²⁹ וכאשר רצى להבלעה לא יכול להבלעה בה כי אינה נראית בדניש אלא מפיק על כן חולפות בנזון והבליעו ני התוספת במי המכני כמנgenes. ואס האמר כי נוין ישטרנו ני התוספת והדניש בעבורו ה ישטרנהוק נכר³⁰ הקרמו כי אין דרך דינש להביאאות שלẤתינו אלא אותן שקדט. והוות נוין

טב והוא קמע ואברכו גס ברוך היה קפואה הוו. גט בלבוי הוו. נב לעצמו. גט בחרה. פ' ב ואפייל הכו הכר. וכ' מושי כמו מה שמו ווין לעיל. ז' בכ מושי וטמלה אניה ימה שמה למה אין ראייה לפי שהגנית בהם מלעיל טשי' במלת בתים. ס' ב פסוי' שחרה.

¹ מהליכס נב וא. ² שם סט בא. ³ בראשית כז לא. ⁴ ישעה נא ג. ⁵ ש'ב א ג. ⁶ שמות כו ד. ⁷ דברים ג' א. ⁸ יטעה כו ט. ⁹ דברים ח ט. ¹⁰ משלהי א כת. ¹¹ שם. ¹² תהילים ג' בג. ¹³ דברים לא ג. ¹⁴ ורומה כב הכר. ¹⁵ איכה ד ג. ¹⁶ יטעה טז ג. ¹⁷ הוועז יב ה. ¹⁸ בראשית ל ג. ¹⁹ תהילים קוח יג. ²⁰ יסתיו מט ט. ²¹ במרבר ז הכר. ²² שם ז כתה. ²³ משלוי ב יא. ²⁴ יוטה כב הכר. ²⁵ תהילים ג' גנ. ²⁶ בראשית ל ג. ²⁷ שם כו ט. ²⁸ דברים לב ג.

נספת בראש השמות כמו נין של נמרוד מי נפרוחו הותה נבבה² דענו סברן. ובסתוף זברון שברון דראון הות דינו בדנשות Hari על בן הר' בצרו ראשון אחרון הנין עליון פרידן הדווין והונין נספנות הווין למשך החולס והונין לתוספת אמתינה שבורנו. ריש מאלה השמות שישתנו בסמוך שבין מהנין³ הנין לבי' דראון 5 עולם⁴ ויש זברון בשבא שלא בסמוך אין זברון לראנינים⁵ ריש מום בשבא לעולם⁶ בסמוך ובמברחת⁷ אבון עליון שריין יזרון פרבן. ריש נין שריש כאשר תחיה פ'א הפעל חבלע נין בעיטה וזה בעיתדים גמ' יסע זדור יפלין חטוף בצווי חן תנ טע סע נש נש נא אליז' שא שאו זדרכט⁸ וזה בבןין קל כי בבןין חוק לא תחקר לעולם מראש הבנין עד סופן. ובבןין הפעל לא חוכר ולא תפרק 10 כי בהבעלתו רגש תבא כמו חניך הפעל הגיש הבוט יציר' פעיל יציש יכיש אין לה זבר לא בעעלים שעבר ולא אהאניס. ובשתייה לפיד הפעל נין ותוציא עלייה כי הרובים או' הנקבות או' חבלע⁹ : חזירין בון גמ' ונחנו את בנתינו¹⁰ ולני בגבעה או ברטה¹¹ דינם בשי נין ובמו צעל דלויזו תשבנה¹² הניןמן השרש כלועה בכי הנקבות תרננה שער¹³ דנשות הנין הואשנה להראות בנין 15 חוק ורגשות הנין האחרונה שהוא לנקבות שיח השפטים לרביען יי הנטול. אך חכימות בזין תרננה¹⁴ משקלו תפעלה ולא הפעלנה מפניהם כי אם היה לנקבות רבות היה חסר כי נין כי הנקבות וכי הצלב ואין חוץ ברגש להיבא כי אותיות ואין דורך הלשון לחסר כי הנקבות ואם הם לנקבות הרי איתו לשון רמה כי אין 20 שס שחיי נני הצלב אפיין אחת וכן אמר נמי על זה האננה¹⁵ כי אינה לנקבות לפי שאון שם ריש והוא בעבר נין השורש בון ויהי אמן¹⁶ באמנה אתנו¹⁷ על בן משקלו חפעלה ולא תפעלה והרנה והאמנה לשין זורה נפלת על כל אחת ואחת מהחבות ומחבונות ואט היה תרננה לשין רבתה היה הרגנה או חרננה במשקל ותנה תשבנה¹⁸ והי תרננה וזה התאננה אינה לנקבות כי אם תוספת¹⁹ כי מצינו תוספת תי' בסיטן אמתינה²⁰ אשטען אשלחה אורה כי תני

25

היא חמש בראש השמות לדרעה הבית הרשות הרים ולעלם האית הסגולה לה ברגש לבר מאותיות אגדה²¹ שאון ורבס לקלל דושי כי אם במעט מקומות ועתה אומר לך מקצתם. אלף תביאו להט הנימוח²² שטן עצמותיו לא ראו²³ דאייך וככיאו לנו²⁴ דעועז. כי אן בס דבצ'ן. כי נראת' בספקן. ריש 30 וראותם האיש העלה²⁵ רגנית הראותם כי שלוח²⁶ דאליש' הראותם אשר בחר בו יי'ז²⁷ דרשואלך בעבור הרעימה²⁸ דרשואל לא ברת שרע²⁹ דיזוקאל היאבה רים עכורך³⁰ דאיוב רומו טעמ' ואיננו³¹ דאיוב לא יודיע מרת נפשיא³² אל האמר

6 מ' ב' חסר. 7 ב' חסר. 8 ב' מושי והם הנשתה היא היל' ותע' בלועת בת. 9 ב' כתוספת ה'א. 10 ה' דלאילא.

1 יושע ט' ט'. 2 ר'יה ב' י' ט'. 3 יוחיאל בא' וא'. 4 תחלות ט' ט'. 5 רניאל י' ב'. 6 קחלת א' וא'. 7 בראשות מה' ד'. 8 תחלות קולד' ב'. 9 בראשות לד' ט'. 10 שופטים י' י'. 11 יוחיאל ט' כב'. 12 תחלות ע' כב'. 13 משל' א' כ'. 14 ישעיה ס' ד'. 15 אסתר ב' ז'. 16 שם ב' כ'. 17 בראשות לו' ז'. 18 יוקרא כב' כה'. 19 איוב לא' כב'. 20 עוזה ח' ית'. 21 שא' י' כה'. 22 מ' ב' ו' לב'. 23 שא' י' כה'. 24 שם א' ג'. 25 יוחיאל ט' ד'. 26 איוב לט' ט'. 27 שם כד' כה'. 28 משל' י' י'.

אשלמה רע¹. וכשחתהיה ה' לזרעה על אות מן א'ת העז' תחוה קמוץ' ואינה נופלת בלשין עבר ובלשין עיר אל' בשתי מלח' שעם במקומות אשר החלו א'תנו² דיתוגש' ההשיבו נשים נכירות³ ועל השם השוק והעליה⁴ רשות' פתרונו ואשר עליה. ויש ה' לתמיהה הלוועט'ים יונח אדני⁵ האפס' לנצח חסרו⁶ הנגע און הלא ישמעי' השר' גוים הלא יוכיח⁷ ולעולם הסמוכה לה רפיהה שלא כורך⁸ ה' לזרעה זולתי מל' את החיטב בעני⁹ והוא ור' עד מאר' כי הוא לתחיה¹⁰ והויז' דנושה והח'א פתחה. ואג' הסמוכה לה מאותיות בניד' כפ'ת והיא בשבא או פרנש' כמו הבתוח'ים אם במקארים¹¹ הכות'ות נבל' הכת'ת מכחו הכה¹² הרב' בח'ו¹³ ובערו זרים בתוכם הבהיר אל'ה תשע'ה¹⁴ הבהיר ערפל'¹⁵ הרכבה אהת'¹⁶ הבונה יעשה¹⁷ שהם על בניד' כפ'ת והם רפוי'ם. ויש ה' לאמתה הדבר¹⁸ כמו הנלה נלהי אל בית אברק¹⁹. ויש ה' לкриאה הקחל' חקה אחת²⁰ האיב' המן הרנות לנצח' הקטנים עם המודלים יסף ה' עלייכם²¹. ויש ה' נספח' לבניין הפעיל הנדריל השלך. ויש ה' נספח' באיתניות אשמעה אונרה אשלהה. וש' ה' נספח' בעז'ו הזכר שמעה' זברת. ויש ה' נספח' בראש השמות' הצלחה הצלחה הבנהה. וכונך' לילה נלהי כי ה' לילה אינה' לקבות' כי לשון זבר' ותמצא²² לילה بلا ה'. ויש ה' במקומות אל' מצרים ירושלים נבל' פרנה' ביתה תמנתה. וברוג' מקומות ה' לזרעה על מס' רפואה המכסה את הקבר²³ המלהה הורע²⁴ המלאה לה עמיד'²⁵ המסען תרומה²⁶. ועל הויז' רוכם רפאים היקום אשר ברוג'יהם²⁷ לי' הישועה על עמק' ברוכת' סלה²⁸ ער'ו עד' חיסוד'נה²⁹. ודע כי כל' הליים³⁰ שבתורה ובמקראן רפוי' למך' ואין יוזע כמו כל' מלמעלה הלה³¹ רפיה' וככל' מלמעלה'D' נושא' הלה'ה. ויש ה' שורש הרג' הפק' ואינה' נופלה לעילם³², וכמו בן' כאיש' תהיה ה' עי' הפעיל לא תחרך אך' כאשר היא ל' הפעיל והיא הלקח תחסר' כמו' פנה' עשה' בנה' קנה' עשו' בנו' קנו'. ובאשר תהיה למד' וורנה' נמוך' לעול' לא תחסר' כמו' ננה' נכה' כמה לך' בשורי³³ כי ה'ם ברוך' השלמים נקורחים קמן' ועתה אבל' עשה' בנה' קנה' גולם' קמו'ץ' בעבור³⁴ האות' החקלה.

יוד' השם' לשאיינו נמצאו יעשה' ישות' יאמ' יקום' יאל' יקום' יאמ' וכונך' ליה' המדבר לנפש' עני' רגלי' ידי' ראש' ולרבוט'ם ור' עברי' גנלי' עני'. וכאשר נינו' הרובם לשאיינו' נמצוא' תק'א' יוז' הרובם' כמו' א'וי' עברי' סופז' יוז' רגלו' עני' והוא' היז' שבענדים' ושבוכס'ים. ויש' לענן' יוז' אדרוני' אל'חו' בעלו' ולא' נמצוא' בעלו' אדרונו' אך' נמצוא' אל'תו' זו' כהו' לאלה³⁵. ויהכן' כי על' זאת' הסברה' שייאמר' מן' אלה'

לה' רפיא. צ'ב' לתימת' ג'ם' ב'מוס'י' האות' ג'ם' המלה'ות. ס'ם' ב'מוס'י' להגנת' גוים' בנפת' צוא' (יעעה ל' כה). וט' ב'שכמקרא. צ'ב' חסר. ט' ב'מוס'י' כמו' אהב אהל' להג' מהר. ט' ב'מוס'י' המברורות' בעדר' גפסם. י'ם' ב' יו'.

¹ משל'י ב' כב' ² יהושע' י' כה. ³ עזרא' י' ז. ⁴ ש'א' ט' כד. ⁵ תהילים ע' ת. ⁶ שם' ע' ט. ⁷ שם' צד' ט. ⁸ שם' צד' ג. ⁹ יוקרא' י' וט. ¹⁰ במדבר' יג' יט. ¹¹ שם' ג' לג. ¹² יעשיה כו' ג. ¹³ אובי' בג' ג. ¹⁴ שם' מו' ח. ¹⁵ שם' כב' ג. ¹⁶ בראשית' ז' לת. ¹⁷ שם' לד' לא' ¹⁸ ש'א' ב' כה. ¹⁹ במדבר' ט' ט. ²⁰ תהילים ט' ז. ²¹ שם' קפו' יג'. ²² שמוט' ט' יג'. ²³ דברים כב' ט. ²⁴ עמוס' ב' יג. ²⁵ יעשיה' ס' כ. ²⁶ דברים' יא' ג. ²⁷ תהילים ג' ט. ²⁸ שם' קל' ג. ²⁹ שם' סג' ב. ³⁰ חבקוק' א' יא.

אלתו בן יאמר מן ביל בעלה ומן אדונן אדוני בעלה. אך יוד אשדי בלבדי לא חסר לא יאמר אשדי אשדי כי אם אשדי אשדי בזוד וכן אשדר בזיד לא חסרן מן המכתב. ולא יאמר כלעדי بلا יוד ולא בלעדיו בלבדי בחירק כי אם בלבדי אליהם יענה¹ ובלבידך לא יודס². ויש יוד שורש יוד ישבל ויש יוד יושב בראש השמות יודה שבקן ינבהה יקס מלשנן תקמה נובל נול הרים ישאו לוי ובטוף יש יוד נספת מהרי הנשפי הצעורי פעריה³ נעריה⁴ מוכחה אדם אחריה⁵ הוא יש התואר אדם שהוא נסונג אחרו. ורבינו מרגלית זה את הזיד בתואר השמות וכו' אשמי בנאי וכן מרגלית הנזן שכחן גברן.

ו המשמש בראש לתוספת שמות או פעולות רואנן ושמען⁶ זבור ושמור⁷ אבל 10 ושותה⁸. ויש זו שהסביר עבר לעתיד שמרו עבר ושמרו בני ישראל⁹ עתיד וכdro עבר זוכרו פלטיכם¹⁰ עתוד. שמר עבר ושמר זי אלחיך לך¹¹ עתיד. ושותה בסוף לרבים שמעו שלחו פקו אכלנו. ויש זו שורש אין לה ולד¹². ויש עין הפעל אין גועני¹³ בגע אחינו¹⁴. ויש זו למד הפעל של היוחיה¹⁵ שלות

עלות חרות אלו הוון במקום ההאן וההאן הכתובות לנקבות.

15 מ"מ תשרת בראש התבאות מבית מרכז משדה החרטם¹⁶ ולעלם האות הסמוכה לה דנושה וולתי מאותיות אההעיר או תהיה המ"ס בצרי כמו מריאו יעד רנויז¹⁷ כראשית שנה ועד אחרית שנה¹⁸ מעולם שברות עלק¹⁹ מהמדבר ועד הנדר²⁰ מאיש²¹ מחתם השעוני²² והגשנות להחרון נין מן בית מן ברם מן שדה ויש זרים מהם שאינם על אההעיר והם רפואיים והם חיזוקם במו מסצר אביער²³ בחיתם נגבורתם²⁴ ריחוקאל. ותכנס מ"ט על מקור פישמעו מבנתן מלך אידי פלשתים²⁵ טשומו והדنش לנוין²⁶ במו שיברנו למלחה. ובמו כן על אותה תקופה המ"ס בצרי מרדוף מילך²⁷ כמו שאמרנו ויש זרים כמו כן שהם על אותה איההעיר והם"ס בחירק קדרוך אחריו פלשתים²⁸ מעזבך וברגונז²⁹ בחירק. ותוהה המ"ס נספת בראש השמות משמר משכן מקדש וכטמץ יהו פרחותם משמר ייוז³⁰ משכן שלחה³¹ מקדש ייוז³². ובמחל הד"א מושב מילך מוצא. ובמחל העין מלון מנור מבוא מקום וכאשר יטמנו יהו באשה מקום המשפט³³ מלון אדרים³⁴ מכוא העיר³⁵ ג. ובאו מהס שלא בדורון וטוצאנז ומיבאזו³⁶ את מוצאנז ואת מובאך³⁷ דינס מנואו כבואהך אך לעי שהז מוצאנז מיעזך המ"ס בחילם רפו אליהם הכריות לונגים וככלה יכטמו³⁸ בעבר הברת יוד בשורק שב להיות

ל מ ב כו"י קם דרכיו חפורים (אתהר ט לב). ג מ ב כו"י עבר ועמד ורעה בצע יי"ז (מכחה ה ג). ג ה מעשות. ז ה ב התר. ו ב כו"י וכאשר יהה מהס שם מבעל הכהל לא ישתחו בסטן כמו מען פרעה שרששו עת.

¹ בראשות מא טו. ² שם מא מה. ³ איבט מ. ב. ⁴ שיבג בת. ⁵ שם בג בת. ⁶ שם בג בת. ⁷ ד"ה א' יא לך. ⁸ ממשי כה בג. ⁹ בראשות לה בג. ¹⁰ סכלהה על שמות כ. ח. ¹¹ ושעה בא ה (בקעת כתבי יד ושתה). ¹² שמות לא טו. ¹³ יהוקאל ו. ס. ¹⁴ דברים ז יב. ¹⁵ בראשות יא. ל. ¹⁶ בכרבר יי. כו. ¹⁷ שם ג. ¹⁸ איבט טו יב. ¹⁹ צל משדה אהומו יוקראכו כ. כב. ²⁰ שם ג. יב. ²¹ דברים יא. יב. ²² ירמיה ב. ב. ²³ יהושע א. ד. ²⁴ בראשות כ. בג. ²⁵ שיבג בג. ²⁶ שופטים ח. ב. ²⁷ יהוקאל לא. ²⁸ ש"א זי גג. ²⁹ צל מרדף אהורי דוד ש"א בג. בתה. ³⁰ ישעיה יד. גג. ³¹ לא נמצאה במקרא. ³² הלהלע ע. ס. ³³ במדבר ט. ב. ³⁴ קהילת ג. טן. ³⁵ ירמיה ט. א. ³⁶ שופטים א. כד. ³⁷ יהוקאל מג. א. ³⁸ ש. ב. ג. בתה. ³⁹ שמות טו. ת.

המ"ס בשורוק וכתמו הרכו והנו¹ כי דינם היה הוו והנו² לפני שהרו דינו ההורות מעין ולהורות בני ישראל³ והנו מון והניא בון יומם וליליה⁴ ודינם הנו⁵ כמו בנה בנית בית ובבל לך⁶ אך ליום הויאים במבטא אחר. ויש מ"ס נספח במלחלי הלט"ז כשרה מקנה מרבה להביל⁷ נסבה ונמס⁸ נתחboro בו נ' נסעל וט' השם כי דינו⁹ נסבה או נבות, ועל דעתינו מגורת ואת מנזח שרשו נהה מעין לך נחה¹⁰ את העם¹¹ ולא נחם אליהם¹² לפי שענותם אורה ואם כן אין הכלל ממנו מנחות כמו שנחנו בחלמוד לקרוא המ"ס בשבא כי אם בחורק כמו מן מקנה מנקות ומן משורה משורות כי לא יאמיר מנקות בשקל מנהות המ"ס בשבא כי אם יאמר מנטות המ"ס בשבא¹³ או תחיה¹⁴ חדש כמו שיין¹⁵ מן שמלה שקלות וכן בכשות קבשות שבחה שפהות. ותורה מ"ס נסבעג בסוף השמות הנם ריקם פתאות שלשות¹⁶ פ"ז חנס מלשונע אשר חנן אלהים את עבדיך¹⁷ וכן חנס נחן מוחר דנשות הניגן¹⁸ לנזון אהרת ורוקט מן כתה¹⁹ הוא מקרח שיקחה بلا רווייה כי פתי היה האדם באותו מקרה ושלשות מן שלוש תמלול ויום שקדם שלישי ויש מפדרשים שלושים שליש יום. ויש מ"ס בקבוץ הוכרים עם יוד אגשים שריטים עבדיטים ואף יש יוד ומ"ס בקבוץ הנקבות נשים פלאשים כי רוכס לתקות שלמות²⁰ שבחות נבשות ואף יש בקבוץ הוגרים וו' תיון אבות. ויש מ"ס עם הא יודיטם גנלים עיניהם שניהם וכמה מהם ונשאו עלך²¹ ב内幕 קינה²² ההא וחטאים לרבים ונשאר בני חמי²³ שימוש ונשאר נו ופירשו קינה מן ולא נה בהם²⁴ שפידושו לשון בני וקינה מעין וננה נדה נינה²⁵ אך על פי שרשם אנחנו אחד עניין אחד וشكل נ' בשקל עב²⁶ הב' שימוש ורי מן רווי השרה²⁷ ל' הפעל ורינו רוח בשקל נעה כי החתה יפי²⁸ מלשון בוייה וכן זהב²⁹ מן ארוח ורביעי וויתר³⁰ ואט החתה הא בניתם שורש הותה בתוהה במו ידים רגלים נבחתם ננהב. ויש מ"ס שורש מבר מרד ומ"ס ונתחי טרמ³¹ איננה שורש כי אם מאהתננה בשקל מקרים וישינוי ועינוי מן גום מיט חבו מאתח³² וככה ווחוק מפנינים מנהר³³ בשקל למגה³⁴ ומשבעו מכרתה ותיז' ההברה בתיז' פנה³⁵ מדרה³⁶ בזה³⁷. ויש מ"ס שורש נבלעת בתורה כמו יהוי תמים על ראשינו³⁸ כמו חמיטם. ויש קומים שלא דרש לשון וזה איש חמיט³⁹ וריבים חמיטים והחפרים הם לייחיד ולריבים חמיטים בדרכם וכן עיפוי עמו דינו עטמי עטמו בראות אחריך בנימין בעמיטיך⁴⁰ וכן עמו עמו עמהם המפני דנשות למים אהרת ומענוו ארויים לא עטמו⁴¹ פ"ז לא היו עמו.

ט' מ' ב' היא. ז' מ' ב' כי הוא מלשון חנן ריק פתי שלש ופירושם חנן נתן כמו.

ג' מביא נו. ז' ב' הפה. ס' ב' טומי' בכוורות. ז' מ' ב' טומי' פרחן.

¹ ישעה נט' יג. ² יוקרא י' יא. ³ יהושע א' ח. ⁴ מ"א ח' יג. ⁵ יחוּקָל כב' ל'. ⁶ ש"א מו' ט.

⁷ שמות לב' ל'. ⁸ שם יג' יז. ⁹ בראשית לג' ח. ¹⁰ יחוּקָל כו' לב'. ¹¹ שם ז' יא.

¹² מיכה ב' ד'. ¹³ אווב לו' יא. ¹⁴ ישעה ג' כה. ¹⁵ שמות כה' יא. ¹⁶ תהילים קלט' ג. ¹⁷ במדבר כ' יט. ¹⁸ דברים ב' ו'. ¹⁹ משלוי לא' ג'. ²⁰ בראשית כב' יוח' ז' משלוי ז' ח. ²¹ אווב יא' ט.

²² יחוּקָל כט' יט. ²³ שמות כו' כה. ²⁴ לא' נמצע באמרק. ²⁵ שופטים ה' יד. ²⁶ יחוּקָל לא' ת'

²⁷ יחוּקָל כט' יט. ²⁸ שמות כו' כה. ²⁹ בראשית כה' יא. ³⁰ משלוי לא' ג'. ³¹ בראשית כב' יא. ³² יחוּקָל לא' ת'

ש ע ר

תדע כי עיקר כל הפעלים ארבעה אלקיים וככל אחד אחר יש שטונה חלקים.
האחד הסך הבנינים והם שטנה. בנין בעל הקל כנון שפר והורמים לו,
ובנין בעל החוק בראש בנין דבר שבר וחבריו. ובנין הפעיל כמו השלקה הגובל
ורעייו. ובנין נפעל כמו נשפר גוף ואהו. ובנין הרקען כמו תחתלה חקנגל.
⁵ ובנין הפעיל כמו השלקה השבר. ובנין פועל החוק כמו אשר בקר על י' משחו
כ' שלח בראש ברנוויז. ובנין פועל המרבע כמו כאשר בנין להשות וריעו.
אלו שטונה בניינים אע"פ אשר שטנות נשאו. וכטנות געלאו. ובבנינים נקרווא.
עוד השלושה לא באו. והם פועל פועל הפעיל כי רום הלשין נתבן עליהם ו הם
אבות לבניינים האחרים וכוכו התו הפעלים וכוכו נסעו.

10

החלק השני שטונה פעולות. שלטים. מהלי לפלז. מהלי הקצאות.
מחסרו הגן. מחסרי היוז. ובעל הנבל. ולא אמרנו מחסרי הפלז כמו
ל' לקח שהוא פ' הפעיל ממען שלא תמצא מה' כי אם מלא את ברה על
לא נמנית בחשבון.

¹⁵ החלק השלישי חלקו פעולות הבניין שהם שטה. עבר. פיעל. קעול. צו. מקור.
איתנן שהוא בעית. ושם דבר. ושם התואר. והוא שטונה איש בולטים
כל המקרא כי לא תמצא בכל המקרא תיבה שאינה מארת אלה. חישטינה זלנו
מלת תרקע לדבה כמו אה על אל נס רק אך כי לא.

החלק הרביעי שטונה שאלות הנמצאות בכל התייבות של הפעלים. שאלת
ראשונה פעולתו. שנייה בנינה. שלישיית שרשא. רביעית מיטקלו. חמישית
אם הוא בראו. ששית חברו. שבעית פרושו. שמינית אם עמד אם יצא והוא
הנקרא עובר או בורד וסימנון לב שמר חפיין. ל' פעולתו אם עבר או עזיד
או מה הוא פעולתו. כי בנינו מאייה בנין הוא מהשוננה. ש' שדרשו לדעתה
אותיות השרש. ט' משקלו תיבת המשקל באותיות ובנוקוד אבילה אינה מענינה.
²⁵ ר' ראוי אם הוא בדרינו. ח' חברו מלה אחרה בעניתה. פ' פרוש החיך עגינה. השאלה
השמינית צ' מן יצא אם המלה פועל יוצא או עמד ויא עבר או בורד. ובפעולות
אבלר כל העיניים האלה באර היטב ועתה אביה ראייה ממלה אחת חפות פעולתו
 עבר בנינו מן הפעיל שרשו עטיה משקלו הקה דעתו הננטח חברו לא תזה
משפט', פרוש ידוע כמו ועלי התה הדר' והוא פועל עיבר כי דבר אחר התה כי
נתה הוא בורד. נישלו הארבעה שעומם בשטונתו.

30

ט' מ' ב' החלק האחרון. נ' ב' חסר. נ' את מלאה. ו' ה' אם הוא משטונה בניינים.
ב' משטונה בניינים. ס' מ' ב' מוספי שלש. ז' מ' ב' בשטונה שטונה.

¹ שמות לה כה. ² אירוב ית. ³ ישעה נא יג. ⁴ דברים טו יט. ⁵ עזרא ז כת.

שער

האותיות הנבלעות בדנש והם זו וסימנהן חנו אליה.

ח' תtblע בדנש כת' של התבעל כמו ואשמע את הקול מרבך אליו דינ' מתברר תtblע ח' בדנשית הר'. ולכך למחרה² דינו למתארת תtblע ה' בדנשות הט'. אחריו אשר הtmpה³ דינו החטמאה תtblע ה' בדנשיות הט' 5 והוא מרכיב משני בנינים מן הופעל והתבעל וכמו הדרשנה מהלב מרד ברום' דינו ההדרשה. ג' תtblע בדנש כאשר הוה פ' הבעל נ' תtblע נ' הבעל בע' הפעל בסע' יתקן ידור יפל דינ' יגשע ינדור יגול וכן בן תtblע נ' הפעל בע' הפעל בצעיון והעתירין כי נשמר בהשمر אשמר ישמר דינ' הנשמר 10 אנשمر ישמר. ר' תtblע בדנש⁴ סגלה פרה ארמה⁵ וידעו כי עירםם המ' והגנוה ערפה⁶ הווין מובלעין בעבור אותות הדנשות כי הם מן אדים עודם⁷ ורבים מהם. א' תtblע בדנש כמו מחלת לבתו. כמו מאכלה בקהל מחנות שק' ובmeshklem' במסרת הברית⁸ המ' קטינה להביא נה געלם ורינו בפְּאָסֹרָה הברית. וזאת המלה שהיא במלים מלאה לברתו בדברי הומים מקורה לעבדין ר' פירש בו המורה ר' יונה⁹agn' גנאה כמו מחק מבעל הכלל רשא' 15 כתה מן כתה למאור¹⁰ והביא בmeshklem' אם יתגדר המשור¹¹ ואף הביא מבול ואמר כי שרש שור בבל. ואני אמרתי כי שלשתה חסרי נן בפלט מבע' וירוש פשור מלען נסרים שבתלמודם וכמויהם וישר בברוחה¹² היוד קטינה להביא נה געלם בעבור דנשות החין שהסר וכן עשו במלת וזה יעקב נוד'¹³ דינו היה ונוד' בדנשות הין בשקל וועל ויד. ופירש מבול ושם מן נבל' שיטים מי 20 ישביב¹⁴ דאווב שהוא כמו גנטמי' שיטים ופירוש מוכה מאבל ושרשו נכח ותרנו וונשבי¹⁵ ונכימה. ל' נבלעת בדנש ל' לך בדנשות ק' יקה תקה דינו ילקח תלוקה. י' נבלעת בדנש ובצורי ציצ'ר¹⁶ ה' דנשות הי' שדו' פ' העוזל. ז' תtblע כי אזק מיס' יצרה¹⁷ דנשות הא' בעבור ה' שדו' פ' העוזל. ח' תtblע בדנש מוה¹⁸ מלכ' הدقאו עמי¹⁹ דנשות הוה ותלה בעבור הוה. ולו' ז' אותיות 25 אלה לא תtblעה בדנש כי אם אותן בחברתה. ב' תtblע בה בות אהרת הסבו את העזר²⁰ כמו סביב', נ' י' אהרת תtblע בה תחנו את ה' יי' כמו המון

6 מ' ב' טסי' ובלוט יעל' (מ"א ו' ח). ג' מ' ב' הווין בלטרין ו' אדים באדמה פרה אדמה ערים מים عمוקים (בלטי' ו' ח). י' מ' ב' טסי' הגדול. זה המ בין נאחות. פ' ב' מלשון תלמה. ו' מ' ב' הספר, טסי' אך ותלה (אסתר ה' ג) הקוף רמי' במשפפת. ז' מ' ב' מן סבב; טסי' ודריש תשבכו.

¹ ציל' ושמע את הקול מרבר אליו במדבר ז' פס', ואושמע את דברך אליו חוק' ב' ב. ² ויקרא י' ד. ³ דברים כד' ד. ⁴ ישעיה לד' ו' במדבר ו' ב. ⁵ במדבר ו' ב. ⁶ בראשית ג' ג' ציל' פן אפשטנה ערמה והצגיה הושע ב' ח. ⁸ מ"א ה' כה. ⁹ ישעיה ג' כה. ¹⁰ יהוקאל כ' לה. ¹¹ ד"ה ב' ב' ט. ¹² שמות ז' ב. ¹³ ישעיה י' טו. ¹⁴ ד"ה א' כ' ב. ¹⁵ בראשית כה כט. ¹⁶ איבר לח' לו. ¹⁷ במדבר בא ו. ¹⁸ מ"א ו' ית. ¹⁹ ישעיה כד' ג. ²⁰ שם מד' יב. ²¹ שמות ד' ב. ²² ישעיה ג' טו. ²³ יהושע ו' ד. ²⁴ יקרא בג' לט.

הוננו¹. ד' התבלע בה ד' אחרתו שרווד נשדרנו² כי הוא מן שד ושבר בנבוליך.³ ה' לא התבלע בה ה' אחרת כי אין לה תורה נש. ו' התבלע בה ו' אחרת חזה כמו חזות. ז' התבלע בה ז' אחרת תבו לכס⁴ בונו לנו⁵ כמו בחן. ח' אין לה תורה נש. ט' התבלע בה ט' אחרת כל גמלו עטוי⁶ שרשו מטה. י' התבלע בה יוד' אחרת חיקס דינו⁷ חיקיס בב' יוד'ים שחיטם שורש שחוא מבעל⁸ היבול והשלישית לבים ומשלקו דלים ובם תמים רכים זכרים. כ' התבלע בה כי אהרה זכו ניריה⁹ שרשו זכך. ל' בל' אהרה סללה¹⁰ מן סללה¹¹ מיל'נו אליל'ו¹² מן גוללו את האבן¹³. מ' בם' אהרה בחמו נדענו ממקומם¹⁴ מן חמימות¹⁵ תמים¹⁶ מן תמים¹⁷. נ' בם' אהרה רנו שמים¹⁸ רני ושמורי¹⁹ מן רנן ורננה. ס' בס' ע' אהרתג²⁰ כי פסו אבונינה²¹ כמו תמו נברחו²² חרונן נמסו²³ שרשו מסה. ע' אין בה נש. פ' התבלע בה פ' אהרת²⁴ פיטים²⁵ מן מתחפות על לבבנה²⁶ חקה²⁷ מן חופף עליו כל היוט²⁸. צ' בצע' אהרה למען התז� והעתננות²⁹ בשקל הסבוג. ק' בק' אהרת³⁰ חקה כמו דרי ההקקים חקקי איזן³¹ ונמקו כל עצה העשיטים³² בשקל ונסבו בתיהם³³ ונשמו דרכיכם³⁴. ש' התבלע בה שני אהרות אול' משני אביה³⁵ מענין כי מששה את כל כל³⁶ וימשיך ולא מצא³⁷. ו' אש' אין דגשנות היבנה זו³⁸ בעבור שין אהרת כי אם בעבור י' איש. ויא' כי הדגשנות בעבור נין³⁹ אונש לוכר אונש⁴⁰ לנבה ובן אשות הזמה⁴¹ דינן אונשיות. וربים זכרים מלשון אונש אונשים ומלשון איש אונשים והסרו א' אונשים⁴² לנבות ואומרנו נשים. וכן אמרו בדגשנות ט' הטה ושרה⁴³ כי הוא לנו⁴⁴ שחרר ובתרבוגת המצאה הנכנית. יוכן 20 דגשנות צ' בעבור הין⁴⁵ רצקו⁴⁶ קצי⁴⁷ דגשנות הץ⁴⁸ עברו היט⁴⁹ כמו עד אנה תשימן⁵⁰ קוצי למלין⁵¹ ומצאנוה בדברי רכובינו בביבא בתרא בתוספות דרבינו בנטורי בנטורי⁵² כמו פחי⁵³ וכן⁵⁴ דגשנות ת' בעבור נ' עתו עתי דינו ענהו עני ובהרגנס מזאנוה ד' בעבור נהרה וכענתה⁵⁵ כמו וכעת. והטיבו אשר דברו באלה השמות אך יתכן קא' וקוצי מבעל היבול⁵⁶ יוכן עתו עתי בפלס פתו⁵⁷ פתוי מן פרות אהה בתיס⁵⁸ מן וקוץן 25 פתילים⁵⁹ ועתם מן לעות אה יעך⁶⁰ שפירושו להחחים כמו ידע העתים⁶¹ יודיע הგבינות ולעתה היה דינו בחולם כדרין בעלי היבול קלח להן לסייע וכמיחו ליבור את כל אלה⁶² יישוד בעחרים⁶³ דינו בחולם. ת' התבלע בה ה' אחרת

ס' מ' ב' טסי⁶⁴ ימדנו. ט' ב' מוסי⁶⁵ של תשלו דLOT בادر. ג' מ' ב' אשר בנדך חסיט (איוב לו ז'). ג' מ' ב' מוסי כתנה ססיט (בראש לו ג') פסת בר (תחליטים עב' יב') בשקל גנום ביחסן ז' מ' זדק. פ' מ' ב' בחברתה. ו' מ' ב' את אש' הגROLה (רבאים ד' לו) אש' לריח ותחה דיט תנטה. (קריא ג' פז) מן אשש. י' מ' ב' ואון דגשנות שין אשה. ס' מ' ב' טסי ותחה דיט תנטה. ע' ב' וכן דגשנות צ' קא' קא' לנו⁶⁶ י' מ' ב' חסר. י' מ' חסר.

1 תחליטים מב' ה'. 2 מיכה ב' ד'. 3 ישועה ס' ית'. 4 יהושע ח' ב'. 5 דברים ג' ג'. 6 תחליטים ט' ה'. 7 איכה ד' ג'. 8 תחליטם סח' ה'. 9 שיב' ב' פז. 10 ש"א יד לנו⁶⁷ בראשית כט' ג'. 11 אירוב ז' ג'. 12 שמות כ' כה. 13 ישעיה מד' כב. 14 זכירה ב' ו'. 15 תחליטים ב' ב'. 16 יהושע ג' טז. 17 תחליטים צ' ה'. 18 ישעיה כד' ח'. 19 יהושע ב' ח'. 20 רבבים לג' יב. 21 ישעיה ס' יא. 22 רבבים לג' יב. 23 שם א'. 24 שם לד' ה'. 25 ירמיה ז' יב. 26 ויקרא בו. 27 בראשית ז' יב. 28 שם לא' לו. 29 שם לא' לו. 30 יחזקאל כג' כה. 31 דברים ח' ח'. 32 אירוב י' ב'. 33 עין סחיטם ג'. 34 ציל' ושרא עבר נהרה ובעתה ערוא ד' ג'. 35 ויקרא ב' ג'. 36 שבות ל' כ'. 37 ישעיה ג' ד'. 38 אסתר א' יג'. 39 ציל' וליבור את כל זה קהלה ט' א'. 40 תחליטים צ' ג'.

בפו אתייכס' מין וכתנו הרבנותם? ריעי עמים והתו³ מן תראו התה⁴? ודנשות תי לאתס⁵ אחיכס' אינו בעבור תי אהורת כי אם בעבור⁶ " והוא הנה אשר במלת את אהז' ואת קרדמו⁷ הא' בצורי והה' רפה. זה הכלל כל האלף⁸ ביה' התבכלעה בהברותיהם וולתי אההער שאן להט דעת נושא נאשר פירשתי.

בעשר התנוועות.

הדע כי הם חמיש נדולות וחמש קטנות. אֵת תנואה נדולה והיא קרוא קפין נדול. אַז תנואה קטנה והיא קרוא פחה נדול. אָג תנואה נדולה ושםה צרייד. אָק תנואה קטנה ושםה סנוול והיא פטה קפין. אָו תנואה נדולה, נקרה אהמת מלמעלה ושםה חולב. אָק תנואה קטנה ושםה חוף קפין. או תנואה נדולה וואי שורק בויז. אָק תנואה קטנה והוא שורק בלא ווי⁹ יושמה קביזן שפתים. אִז תנואה נדולה נקרה אהמת התח האות ושםה חורק בויז. אָק תנואה קטנה חורק בלא ייזר. אלה עשר התנוועות אחת נדולה ואחת קטנה משמשת לה קמין הברורה פטה צרי הברורה סנוול חולב הברורה חוף קמין שורק בלא ווי¹⁰ הברורה שורק בלא ייזר.

ערתה אבאר לך דורך קריאתם. הנדולות יש להם יעכוב ואיתור בכל קריאתם היין אם טעם התיבת סמן לה כמו שקר הטעם בטם לא תאריך קמצות השין¹¹ שקרף כמו אין וישפרף מלרע הטעם בתוי תאריך קמצות השין¹², צרי כמו וברך הטעם בריש לא תאריך בביית ברך¹³ גטוו וברך¹⁴ שהטעם בתוי תאריך הצרי שבכויות מהן. חולס אומך ישומר שהטעם סמן לה לא תאריך ההולס אָך אומרים¹⁵ שימרים הטעם בורייש¹⁶ תאריך ההולס. שורק בויז קווקה שוקה הטעם למטה במיטס ובביבה לא תאריך השורק. טוקקה שוקה הטעם בכף על אין תאריך השורק. חורק ביזיד שוקה חוקה הטעם קרוב לא תאריך ההויק שוקה חיקוקו תאריך¹⁷ עז החורק כי הטעם רחוק. וכל זטן שהחינה המש נדולות אלה על שבא לעולם תאריכם כמו שקרמו¹⁸ והודומים לו ישבו ותבריו שומרים ודרז¹⁹ סיקרא ואהו פינחס שקרף. והתנוועות הקטנות לעולם תמרר בקראייהם וולתי אס תהיין על אותן אההער אָו תאריך התנוועות הקטנות שעלייהם למען הרחיב נבולם כמו

אָמְמָאָה. יִמְמָאָה. יִמְמָאָה. יִמְמָאָה בְּמוֹסִי הנקרא קפין קפין. יִמְמָאָה. יִמְמָאָה. יִמְמָאָה בְּמוֹסִי בֶּן חָסָר. יִמְמָאָה. יִמְמָאָה בְּחוֹלֶת הַאֲרָך. יִמְמָאָה טאריך. יִמְמָאָה בְּזָכְרוֹן קָרְפָּו יִשְׁבּוּ גָּדוּן יְרָדוּ שָׂמָרִים אָוּמָרִים טוב פינחס סוסרא סייד ייכיר.

¹ יאל ד. ² ישועה ב. ד. ³ שם ח. ט. ⁴ אובי ו. בא. ⁵ ישועה ב. ד. ⁶ יאל ד. ד.

⁷ שא"א יג. ב.

ונעשה נפליך נארוב נקרים היודין הם הנויות קטנות ואלה מעמידן בעכור אותן אהיה'ע וכן מהרו ועליו אל אבוי' שאלות שלום יושלם² חם'ם והשין פתוחות כי הם צווי מבני קל ואת ברוך בן נריה שאלות³ קמן והוא עבר. וכן ושותו הפסה' צווי והוא פתח. ושותו אותו כל קחל עדת ישראל⁴ קסין והוא עבר והיו השבאות השיבנו עתיר. אך אם תהיין אלה המש הנעות קטנות על אותן אהיה'ע
5 והאות בשבא לבדה לא תאריכנה כמו לא מהמיך⁵ לא מהמול⁶.

ועתה אבادر ביאור השבאה האיך היא נזהה והואך היא נעה ומה דרך וחתה. דע כי השבאה אינה תנוצה בפני עצמה ולא המלוכה בשבעה מלכים כי לא נתן עליה הוד מלכות. ודע כי שלש דרכים יש לה הראשונה כאשר תוכוא 10 על אהיה'ע השניה על יוד' השלישית כאשר הבא על שאר האותיות שאינן אהיה'ע ולא יוד'. דע כי כאשר היה השבאה על אותן אהיה'ע קריאתה נקראת אהיה'ע ולא צאו ראי האלף⁷ בשורק נם השבאה תקרה בשורק. צאו ראי האלף בחירק השבאה תקרה כוק' כאוב מארין קויל⁸ האלף בחולם נם השבאה תקרה בתוות. נחי נהיה⁹ ההא בחירק נם השבאה תקרה במות ומלאיות נהוגות¹⁰ ההא בשורק 15 וכן השבאות¹¹ אך כולם החטא ותחרה קריאותם בדורן הנעה קטנה¹² קחו לחזים ח' בשורק¹³ וכן השבאות קחו היהיות בחירק וכן השבאה במות ר' עי בחירק והשבאה במות ר' עי בשורק נם השבאה במות. וכולם קרייאותם בתחיפות לא תעכבות אך אם תצטרף עמם געיא או תאריך השבאה בתנעות תקראות אהיה'ע כמו צאי לך בעקביו הצעאן¹⁴ תקרה הצדי בחירק מעמד בתנועת הירק עם יוד'. על הר נשפה 20 שאו נס¹⁵ יקרא השין כמו שורק בוין. היה נפשי ותחלקל¹⁶ יקרא הר'י בחירק כמו היהיות. קרכם בתיהם לעולם¹⁷ הלמד' יקרא בחולם וכן כולם. הרוך השנינו כאשר תהיה שבא על יוד' לעולם תקרה בחירקו על כל התנעות כמו בירן בירן ואבר וירע ובתחיפות אך אם תצטרף עמם געיא או תאריכנה כמו בירן משה ואהרן¹⁸ הבוית תקרה בחירק מעמד העק'ם ליבשה¹⁹ כמו בן בחירק מעמד. ובאשר תהיינה 25 ב' שבאים באמצע התבאה והאהרונה על יוד' הראשונה היהות נזהה והשנינו געה בחירק כמו נרמייהו יתיריהו היריש' והחיות נחות והמים והרלו'ת געוות בחירק. וכן על אותן אהיה'ע אם תהיינה ב' שבאים²⁰ על התבאה אחת; הראשונה גזהה והשנינו געה כמו יושבמו ושלחו השיענים נחות והם'ם והלמד' געוות בשורק וכן תשמי

ש ב' מוס' בחירק. זה טסי' וכולם קריאותם בחטא. ג' מ חסר. ד' ב' נם השוא במות. ה' ח' נחי נהיה ההא בחירק וכן השבאה במות ומלאיות נהוגות ההא בשורק גם השבאה במות. ב' דע' בחירק . . . . דע' . . . . במות. ו' מ' בחירק. ז' ב' בתיכה.

¹ בראשית מה ב'. ² צ'ל שאלות יירן תחללים קרבן ג'. ³ צ'יל ואת ברוך שאלות רומיה לב' י. ⁴ שמות יב' בא. ⁵ שם יב' ג'. ⁶ שם ב' י. ⁷ דברם יג' ט'. ⁸ ישעה בט' ד' מיכה ב' ד'. ¹⁰ ישעה ס' יא. ¹¹ שה'ש א' ח'. ¹² ישעה יג' ב'. ¹³ תחללים קיט קעה. ¹⁴ שם ט' יב'. ¹⁵ צ'ל ביד משה שמות לד' כט'. ¹⁶ תחללים ס' ג'.

תשתי נעות בחורק, הורק השלישית כאשר היה השבא על שאר אותיות שאינן לא אחיה⁶ ולא יזר לעולם תנטה לפתח שְׁנִים שְׁנִים נמלים וביבים נולמים קרויבים בולם יקרו בפתח שלא בהעדרה. אך אםutzת נעה עתה אן חעומונה ות ארננה כמו שלמים הם אתנו השבנו יי אליך גינשובה⁷ לכו הו⁸ לך אני געל החה⁹ ולחם לבב אונש יסעד¹⁰ ורבים כמותם לעולמה יקרו בקמץ גDEL גול באריכות ובהעדרה. ואם תחתברנה באמצעות הראשונה נהה והשנייה נומה לפתח כמו ישקלו ישמרו זיכרו.

ש ר

דע כי לשון הקרש מתחלק לשלה ראיים שם ופעל ומלה הדבק. השם כאמור סוס פרד נמל פשחה בדור שמיים ואリン וכל אשר בה. ¹¹ והפעל שמר זכרנו עמר אבל שתה ורומיים. ומלה הדבק כאמור את אל על עם נס רק לא אף אך ורומיים. ונקרו מילות הדבק לפי שטבוקים השתמות עם השמות ומשורות לפעלים ולולוי מלות הדבק ¹² הרבה דבריהם היו מסופוקוד כמו ראובן הרן שמעון לא נודע מי הרגן ומיה הרג את שנפל לעילם על הצעול. ואין את בעניין אל כי את נופל על עין הדבר נתן אותו את עצמו נתן לאחר אליו נתן ל- ¹³ דבר אחר. וכן אהבת לרעך במקו¹⁴ אינו כמו אהבת את רעך במקו כי לרעך פירשו מה שיש לרעך אהב לו במקו [בmeno] שאהה אהוב מה שלך לנפשך וככל מקום שנאמר בו את רעך לא נאמר בו במקו כי לא צזה הקב"ה שאהבת את רעהו בכנפו ונפשו בנפשו. וכאשר אמר אהבתם את הנר¹⁵ לא אמר במקו. אבל ראובן עם שמעון לולי עם לא היה נרע עין ראובן שמעון. וכן הוא מספק ¹⁶ ורב יעד צער¹⁷ לא נודע מי העובר וכי הגעבר ואם היה שם את הוה נרע. והשם מתחלק לשני עניינים דבק לפעלים ומופרד מהם הדבק כמו שטעון מן שמעון מן ראה ובן הדבה שבות שלג מן תשלג בצלמונה¹⁸ הרבה חרכו כל פריה¹⁹ וכן שרור והשרידים שירדו מהם²⁰ וכן מן שלג שכל חזד²¹ והשומות הגפרדים מן הפעלים כמו סוס גמל צמר בית שדה שור ושה ורומיות שלא נמצא פעלים ²² מהם ומן כרם נעשה פעללה לכרים ולגבים²³ אכריםם וכרכיכם ²⁴ ופירוש יונקים עובי שורה. והתבונן בכל השתמות שלא תמצא פעלים מהם שלא תשמש

⁶ מ ב מושי לא. ⁷ ככמו קמץ. ⁸ מ ב והפעל שמר וישמור זכר זיכרו. ⁹ ב ב בהרבה דברים היו מפסוקים. ¹⁰ ב ב חסר. ¹¹ ב מי אבל עס מין. ¹² מ ב נמצא. ¹³ ב והזהר.

¹⁴ בראשית לר בא. ¹⁵ איכה ה כא. ¹⁶ תחלה מו ט. ¹⁷ פ"א ב ד. ¹⁸ משלו יט ט.

¹⁹ תחלה קר טנו. ²⁰ יוקרא יט ית. ²¹ דברים ייט. ²² בראשית כת בן. ²³ תחלה סח טו. ²⁴ יורמתה ג כת. ²⁵ יהושע י ב. ²⁶ צ"א יט ל. ²⁷ מ"ב כת יב. ²⁸ ישועה סא ה.

בהת בפעולות ואמ תמצא מהן פועלה המשמש באותנו בנין כמו שלג שופרנו בא ממענו חילג' באלמוני והוא מבני הפעיל השליג לא ישמש בו בנין חוק ולא קל לא יאמר שלג כמו רבר שבר ולא שלג כמו שמר.

ודע כי אוניות בהכמת המבטה שלשה חלקים שם שיש לו נוף והרגשה^ו ונראה 5 לעיניכם כמו אדם ובמה ובנדית ושמיט ואリン ודומיהם. ויש שם שהוא נוצר ונברא ואני נראה לעין כמו רוח חיים נשמה הbhמה כה וייש שם שהוא נברג ואני נברא ולא דברך אך יקרה שם שלא דבר כמו מות השם ערום אין יש כי המת היא הסרת החיים וחשך הוא הסרת האורה והערום הוא הסרת الملכוש וכן הרוב הסרת השיבעה כי^ו באשר האمر ערום ולהלבישו נסתלק 10 העירום וכן כלם. ואם תאמר תרי נמצאו יוצר אור ובורא השם^ז כי באשר שקע האור, השם העילם והו בעבו האדמה שטונת הארץ ונאשר ברא האדמה שהוא גורמה החשך הרי ברא השם והו יש בכח האדם לבורא את החשך אם יסגר^ט כל החלונות והפתחים של בית שהאור יכנס לשיקם הרוי ברא השם. וכן אתה אומר טשביינו לאותו שנותן לו מאכל ומוציאו אני נתן לו להם אלא מזנע 15 ממנה המ אבל. וכן באשר אתה אומר על הבורא יתברך מהות המתים נתן לו חיים אבל ממית לא יתן לו מיתה אלא יסיד ממנה החיים והוא המתה. וכן עישר וורייש העישר הוא יש והריש אינו יש כי אם הסרת העישר הוא הריש וכן הסרת

הכה הוא העייפות ורבים מהם.

ש ע ר

להורייע משקל השמות^ו במלת פעול. ואיך ישתנו בהסתמכם ובחברתם.

20 פועל זכר טשל דבר הכם רשות וכאשר יוזו דבוקוט^ו ישתנו מן הקמן לשבאיל כמו משעל הקדמוני^ו דבר ייזע^ו הכם לב^ו. ויש במשלך וזה מקצתם שם דבר ומקצתם שם התואר. ועתה אפשרין מה הוא שם דבר ומה הוא שם התואר, אדם הוא שם דבר^ו וכאשר חפרשין ענינו זה שם התואר ניבור הכם הוא יפה הוא טוב צדיק הוא או ארוך לבן ראש כסיל מכוער רישע רע קזר שחור אלו כולם יקרו^ו שם החואר כי השם קודם לשם התואר^ו ובכבודו השם שבו נקרא כן 25 בעבר הגבורה שבו נקרא גיבור ובבעור החכמה שבו נקרא חכם וכן כולם ישתנו כולם השמות שם התואר כש הם סמוכים לגינויים הנגדדים ולגנים המהברים

๖ בוהש אשר נמייא בו צד פעלה. ๗ מ ב נראית לעין. ๘ מ גוץ. ๙ ה זבר. ๑ ב שבע. ๑ ב בהתלבש עירום. ๒ ב דעת כאשר האור שקע. ๓ מ בנית כל החל^ו שביבס בהט האור, ב חלונות הבית. ๔ ב חלשות. ๕ ב הטר. ๖ ב יפול הקמן וכוכב השבאה תחתיו. ๗ מ ב אברך. ๘ י' מ וכאשר תבאה, ב ובתאך. ๙ י' ב בעבור העין שבו גבורה חכמה צדקה נקרא גיבור חכם צדיק. מ מוסי' ובבעור הצדיק שבו נקרא צדיק.
๑ תחלים סח טו. ๒ ישועה מה ג. ๓ שא' כד י. ๔ בראשית טו א. ๕ שמות לא ג.

כמו דבר דבר יי' דבר מלך זה כמו נפרד וכאשר יאמר דבריו זה כמו מהו כו
שהוא במלה אחת דיבור שלו דבר רשותו דבר רשותו שלך. ולרכישת דברים משלים
ובסבוך דיבור יזטיחו משליהם ומרבים לרבים דבריהם משליהם. ונמצא
מלות במשמעות זה ברוך סברא ולא בביטויו קשם אין אורי מורי עם בשתי⁵
שיהוא במשמעות דבריך כי אם היה מגורת בזעם או היה אומר קשטי גטו גנו⁶
ברני קריש קריש. ואם היה מגורת וקגנון בשת' היה בשמי ה' פתוחה במו שמן
שמני גנו גנו ארין ארץ. על בן נאמר כי הנפרד ממנה קשם על משקל
קברט. וכן יש שם אחר במשמעות זה ברוך הסברא וסידר לדלק'. הנפרד ממנה
בלא בני דליה משקל דבר רברך דלקט כי אם היה מתקלה היה אומר דלקט
כמו ברוך דרבך כמו ויקב חר בורלו⁷. ומוגרה זו בכחלי- ל' הבעל צמא ובכינויים

קמאי צמא כמו בן צבא צבא צבא. ומוגעה האמור השותה מיט לבקאו⁸ הצדי
בחזוק כי דינה ביטבא לבקאו על דורך החמקן ועל צבא מטה⁹. יש מוגרה זו
שמות שדגה שב הנושט בו כמו נמל שפנ' גטלים שפנ' ה' והן בדנסו
כ' קודם הבוי הוא קמוץ ע' הפעל ובאשר הרנס שב הנה לדוש וע' הפעל
בבזה ואין אתה יכול; לשנות והם הרגניות לרומים ולא הרים לונשיס. ובסבוך¹⁰
האמבר¹¹ דקברי משלן בין הרכבים ומההרגניות נטלו שען¹² ביטבא והע' פתוחה ע'.
ויש מוגרת פועל ההוק נקב סלה והוא שם התנאיר ויבכן¹³ שהיתה נמותה ונבה
קשת¹⁴ פיזיות רוחה יורה החץ קשת יודע לעשיות¹⁵ הקשותות ויתכן להיות קשת
שם דבר כמו קשת נבריות התייב¹⁶ והוא משקל עתק ויהיה מתח מן שבת את
שבתתי השטמוני¹⁷ וכן קשת וקשותות תישברנה¹⁸ שהוא דגש השין ובמשקלו¹⁹
וקשת ונחלל²⁰ שם עיר עיר. ומוגרת הרגניות קרשימות פרשיות לי' שלא נשתנו
בקביען. ואלא הרגניות לשין שקי' ישנא דבזא²¹ כמו דרא²² הווע למשן²³ ווועז
מקום אל' לי' שהאה ל' הבעל ג' בזוי טלן. ובמושו ברוטו בצלמו עקי' טרופט
במשקל הנה היזד למשן²⁴ ווועז מקום הוא כמו דבזיא. יש מוגרה זו פלהות על
דרך החמקן ה' בשנא זפנן נרביך יקר וכאשר יתחברו לרבים אין זפן ומונס דגש²⁵
לי הפעל וכן כתב כרכבים רפי' וכאשר יסבכו התאמר אין זפן זפנוי לא ישנתה
מדון זפנן כי הוא נמי על דורך דגשנותיך וכן כתבים יאמיר קחבי קריש ה'²⁶

ל' ב החר. ז' ב החר. ז' ב החר. ז' ב מוסי' ופסטומיט לכאו מוחבר ליחיר
דבריו משלו דבריו משלו. ז' ב שנשקל למלה דבריו אין דבר. ז' ב החר. ז' ב דרגות הלטאות.
ז' ב זכרותיהם וחתונותם נקומות ולא נכל. ז' ב החר. ט' ב ולא גטלו בחרוק בעבור
כבודות אופני הרגשות. י' ב' להתקן יט' ב' ורגש התייבת. י' ב' מקום א' והו' מקום ה' שהיא
ל' הפעל. ז' ב' מקום א' בזיר דבזוי ווועז' מקום ה' ז' ה' דרגשס.

¹ זטיחו א. ² משלו א. ³ שחש' ה' א. ⁴ שמות ל' גט' ⁵ וצעה כ. ⁶ פ'ב'

יב' ג' ברכות פ'ז' משנה ח. ⁸ במרברנו מ. ⁹ בראשית כא. ¹⁰ ש'א ב. ה. ¹¹ יקרא יט' ג.

¹² תhalbוט ז' טו. ¹³ יהושע יט טו. ¹⁴ משלו כו כת.

בhirek לפ' שאינם בניוים על דרך דנשות. אין דרך לשון הקדרש להחליף הנורות מן החוקים לרופים ולא מן הרופים להוקים ושתטר מנורת קרב היה ה' בחורק שטרוי הנכותינו בשקל כתבי הקדרש ולא יאמר שטרוי כי אין מנורת ומני. מנורה זאת קפוץ ליחד ולרכבים קטנים ולנקבה קפונה ולרבות קטנות בדינשות ל' הפעל ואינם מנורת קטנון כי מן קפוץ יאמר קטנים קטניות כמו מן נדול נדולים נדולה Nadolot.

פעל ארץ גפן שמן שלג דורך ספר כסף ורכבים כמותם. ויש מהם שם התואר כמו עבר מלך ילך ונוריה. ואת^ט אתה הדיאק בסמוך ובמנורת מלך מצרים ארין כנען.^ט ואוהם שנקדחת ה' בכנול^ט כאשר יהו באתנה או בסוף פסוק היהו בקמץ וזה ברובם כי יש מהם שלא ישתנו כמו מלך נדור הרום אינם קמציטים לעלם וכספר אשר יהיה באתנה או בסוף פסוק או היה קסף ה' קפוצה ולו ת Achad shehao באתנה והוא בסגיל נפני יונת נחפה בנספה^ט ז' גפן ארין יש ר' שהט באתנה ובסוף פסוק והם ארץ על פי המסורה א' בכנעלה.^ט ובכל אותן שמות בשם צרי לא ישתנו לעולם כמו תבן נור צדק ספר הפאן בצריך. וכשתהיה לי הפעל ע' ז' או ה' או יהיה העין בפתחו ז' נחה נחה שלח בלע רשות בעז ורכבים כהן. ובכינוי מן זבחו ה' בהירוק, מבה בטחו פתח פתחו. וטעת האומר מן שבה שבחו שברק ה' בשבא כי אם יאמר מן פתח פָּרָקוּ ה' בשבא ענייןفتح אותו וטועה האומר ושברק אליהם מפינו לא ימושע^ט כי אין נון לומר כי אם שבתק ה' בהירוק בשקל זבחו או יאמר שברק מפינו לא ימושע בשקל ודעם נבחין^ט. ואם ההו ע' פועל בגורות השם הוה ע' או ה' או תפקנה פ' ז' ויע"ז כמו שער בעיר נער שחר צהר שלח ולהי' בכללו זה הרבה להב. ואין זרב מגנורה זאת כי אם מנורת משל דבר שם קמציטים ישתנו בסמוך וזה הארץ ההייא' ויהי וזה תרומה^ט ז' גפן נחש שרפ' מגורות וזה כי כל קמיין וישתנה בסמוך נחש נהושת^ט. ואין כמותו כי לא נחש ביעקב^ט כי כלו פתוח, ולא ישתנה מותחן זבח ה' נחירק זבח. סמ' ב' מוסי ז' כוונת שמעתי הרכה שלוח זבור אמרו. וככל נורא זאת לא ישתנה בסמוך שער העיר^ט ז' גפן נולם מלעיל ופתוחין ולא ישתנו בסמוך מגנורה משל דבר וזה כולם מלרע והם קמציטין וישתנו בסמוך.

ט' ב' נשותה. ז' מ' בסג' ה' ה'. ג' מ' קמציטים. י' ב' ואותם שמות שחי' נסכל רכם ישתנו לקמץ באתנה וס' ב' ומלה מלך לא ישתנה בגנוו במלוח מגנורה וכוספו ומלה כסף למפעלים לא ישתנה כמו נפני יונת נחפה בנספה. פ' ב' חסר. ו' ב' ואותם שנקדמו בקמץ קפוץ כמו תבן נור צדק ספר לא ישתנו באתנה וס' ב' וגנאות ל' השם ע' ז' יפתח העי' כהן. ז' ב' ובהתכנותות מל' זבח ה' נחירק זבח. סמ' ב' מוסי ז' כוונת שמעתי הרכה שלוח זבור אמרו. י' מ' ב' מוסי' ותצע מרכך השכל. י' ב' פתח ומלויל. ^ט תהלים סה י. ^ט ברכת קרשות. ^ט דבריהם יב כה. ^ט בראשית ב' יב. ^ט ז' ג' ו' ו' יהי כל זהב התרומה במרבר לא נב. ^ט דבריהם ה' טו. ^ט במרבר בא י. ^ט שם גג נג. ^ט יהושע ח' כט. ^ט צפניה א' ת.

פָּעַל קְדֻשָּׁה דָּרֵשׁ נָרֵן עַמְּרָה חֶמְרָה שֶׁרֶשׁ כּוֹלֶם מִלְּעִיל וְחַסְרִי וּזְוּ וְלֹא יִשְׁתַּנוּ בְּסִמוֹן כָּמוֹ קְרַדְשָׁה יְיָיִ הַרְשָׁה יְמִיסָּה¹ נָרֵן הַאֲרוֹנָה² חֶשְׁן מִשְׁפְּטָה³ חֶמְרָה שְׁעָרִים⁴ שֶׁרֶשׁ יְשִׁיָּה⁵. וְכָאֵשׁ עַל הַעֲלֵל מְאוֹזִיתָה אֲחַהַעַת הַהוּא פְּתֹוחָה נְגַרְבָּה בְּהַן סָהָר צָהָר. וְנִמְצָאָה מְהָם שְׁעִים פְּתֹוחָתָה אֲקָל מַעֲרָה⁶ בְּקָן יְדוֹיָה⁷. וַיְשַׁעַר עַם הַאֲלָף תְּזַעַר וְכָאֵשׁ תְּהַבְּרָה לְכָנוֹיִס יְאַמֵּר קְדֻשָּׁה קְדֻשָּׁה⁸ קְדֻשָּׁה קְדֻשָּׁה⁹ יְמִזְאָהָל וְתְּזַעַר תְּשֻׁבָּה תְּחַפְּרָה שְׂהָוָה הַחַטָּף¹⁰ קְבִּין בְּעַל כָּמוֹ קָאָרָו אֲחַלָּה. וּבָאוּ מְהָם קְמַצְיָה הַפָּאָה וּקְדַשְׁקָדָה¹¹ מִתְּחַת שְׁרִישָׁי יְבָשָׁוָה¹². וַיְשַׁעַר מְנוֹרָה מַעַט שְׁמוֹת שְׁהָם מַלְרָעָה וַיְטַעַר שְׁרָקָה¹³ יְבוֹל הַיָּאָה¹⁴ הַחַתָּה שְׁוֹבֵךְ הַאֲלָהָה¹⁵ וּבְעַבְרָה שְׁהָם מַלְרָעָה וְכָאֵרָב.

פָּעַול נְרוֹל קְפָּזָן קְרֻוב רְחַקָּה. וְאֵת הַגּוֹרָה שֵׁם הַתְּזָעָר וְיִשְׁתַּחַן בְּסִמוֹן גְּרָל הַעֲצָה¹⁶ קְפָּזָן בְּנִזְוֹן¹⁷ הַפָּעָל בְּשָׁבָא. וּדְעַיְיָי קְפָּזָן עַבְהָה¹⁸ מְנוֹרָה זָאת קוֹדָסָגָן הַיָּה¹⁹ קְפָּזָן וְכָאֵשׁ חַבְוָה לְכָנֵי הַזָּהָר הַמְּדָבָר לְפָעֵשָׂו לֹא שִׁינָה הַפָּעָל וְקִמְצָוָתָה כְּאֵשׁ בְּתַחַלָּה וּנּוּן עִשּׂוּ בְּטַלָּת בְּגַוְרָה אֲחַתָּה יְהוּתָה²⁰ כִּי הַגּוֹרָב בְּנֹוד בְּשָׁקָל גְּדוֹלָה וְדִינָה לְקִנְחָה בְּקִנְדָּה בְּשָׁקָל גְּרוֹלָה הַפָּעָל בְּשָׁבָא וְאַמְוֹן בְּגַוְרָה גְּרוֹת הַיְהָדָה הַזָּהָר וּנּוּן עִשּׂוּ בְּמַלְתָּה קְפָּזָן וְכָאֵשׁ הַבָּר וּזְוּ קְפָּזָן וְרַצְחָד לְהַבְּלִיעָה בְּרוֹךְ בְּלִיעָת הַאֲוֹתּוֹת שִׁינָה הַלִּי בְּרַנְשׁ לְהַכְּרִין וּזְוּ וְאַמְרָ קְפָּזָן. וַיְשַׁעַר מְנוֹרָה זָאת כָּאֵשׁ תְּחַבְּרָה 15 אַתְּמָת לְרַבְּתָם אוֹ לְרַבְּות אוֹ לְנִקְבָּה אַחַת יְהָוָה דְּנִשְׁתָּסָה חַסְרִי וּזְוּ אַדְמָתָה אַדְמָים וּנּוּן עַרְמָים וּנּוּן עִכּוֹתָה אַלְלָה עַבְתָּה²¹ וּמְן עַמְלָלָה וְלֹא עַגְלָה²². וּדְעַיְיָי עַרְמָים שָׁהָם מַלְשָׁנָן עַרְמָה דְּנִשְׁתָּסָה וְעַרְמָוִים שָׁהָם מַלְשָׁנָן עַרְמָה וְחַרְמִתָּה הַפָּעָל רְפִינָה²³. וְעַרְמָה וְחַרְמִתָּה הַפָּעָל רְפִינָה. וְאַמְרָ בְּעַל הַמְּסָרָהוּ עַרְטְּלִיאָי דְּגַשְׁנָן הַבִּיטָּאָי רְפִינָה²⁴. וְעַתָּה הַאֲוֹרָב בְּבָרוֹתָם מַלְבִּישָׁ עַרְזָוִים הַרִּי בְּחוֹלָם לְפִי שָׁאָלה הַגּוֹיּוֹת לְאַתְּחַלְפָנָה 20 מִן הַכְּבָדִים לְקָלִים וְלֹא הַקָּלִים לְכָבְדִים כִּי הַכְּבָדִים חַסְרִי וּזְוּ וְחַסְרָה בְּדָגְשָׁוֹת הַלִּי כָּאֵשׁ לֹא יִתְּבָנֵן מַקְרָבָה²⁵ קְרָבָה²⁶ בְּשָׁוֹרָק וְכָבָשָׁן כְּנָלָן לֹא יִתְּבָנֵן לְוֹרָר מִן אַדְמָים אַדְמָוִים בְּתַחַלָּם. וְשֵׁם הַתְּזָעָר מְנוֹרָה וּזְוּ יִכְלָל בְּשָׁקָל גְּדוֹלָה וְלְרַבְּתָם יִכְלָלִים בְּשָׁקָל גְּדוֹלָה וְהַאֲוֹרָב יִכְלָלִים בְּשָׁוֹרָק טָועָה. וַיְשַׁעַר מְנוֹרָה וְרַצְחָדָה שְׂתוֹת אַשְׁרָה חַמְיָנָה²⁷ מַהְוָל²⁸ אַגְּזָן בְּן יְאַשְׁתָּגָה²⁹ שְׁלָוָתָה. אַךְ וְאַחַת אַגְּזָן אַמְּזָנָה³⁰ שֵׁם הַתְּזָעָר בְּשָׁקָל 45 גְּדוֹלָה וּנּוּן וְהַצְּלָנוּ מִיר עַשְׂוָקָה³¹ הַוָּא שֵׁם הַתְּזָעָר כָּמוֹ גְּדוֹלָה וְעַגְגָן עַגְגָן עַיְשָׁקָה.

טָמֵם וְמַאֲהָלָה תְּזַעַר תְּשֻׁבָּה תְּזַעַר אַהֲלָה וְכָאֵשׁ גְּמַעַת וְתְּזַעַר מַבְּנֵי אַדְמָה בְּמִסְויָה וְבְכָרָב נִמְעָן הַאֲוֹרָב. זֶם בְּמַלְעָעָה הַסָּמָן וּנּוּן כְּמָנוֹת³² שְׁמָנוֹת כְּתָמָן³³ וְזָקְרָא כְּסָטָן³⁴ כְּלַרְכָּלָה[מִרְמָה] שְׁעָמָה. וְמַמְּסָרָה וְמַמְּסָרָה³⁵ כְּבָבָה הַקְּמוֹנִים בְּקָמָן גְּדוֹלָה וְבְוָגָן³⁶ כְּבָבָה הַקְּמוֹנִים בְּקָמָן גְּדוֹלָה וְבְוָגָן³⁷ כְּלַרְכָּלָה[מִרְמָה] שְׁעָמָה. וְמַמְּסָרָה וְמַמְּסָרָה³⁸ כְּבָבָה הַקְּמוֹנִים בְּקָמָן גְּדוֹלָה וְבְוָגָן³⁹ כְּלַרְכָּלָה[מִרְמָה] שְׁעָמָה. וְמַמְּסָרָה וְמַמְּסָרָה⁴⁰ כְּבָבָה הַקְּמוֹנִים בְּקָמָן גְּדוֹלָה וְבְוָגָן⁴¹ כְּלַרְכָּלָה[מִרְמָה] שְׁעָמָה. וְמַמְּסָרָה וְמַמְּסָרָה⁴² כְּבָבָה הַקְּמוֹנִים בְּקָמָן גְּדוֹלָה וְבְוָגָן⁴³ כְּלַרְכָּלָה[מִרְמָה] שְׁעָמָה. וְמַמְּסָרָה וְמַמְּסָרָה⁴⁴ כְּבָבָה הַקְּמוֹנִים בְּקָמָן גְּדוֹלָה וְבְוָגָן⁴⁵ כְּלַרְכָּלָה[מִרְמָה] שְׁעָמָה.

¹ מַלְאָכִי בְּ יְהָוָה. ² בְּרָאִיתָה בְּ יְהָוָה. ³ שְׁבָבָה בְּ יְהָוָה. ⁴ שְׁמָנוֹת כְּתָמָן. ⁵ וְזָקְרָא כְּסָטָן. ⁶ יְשֻׁעָה יְהָוָה. ⁷ שְׁמָנוֹת כְּתָמָן. ⁸ וְזָקְרָא כְּחַבָּבָה. ⁹ דְּרוֹבָּס יְבָבָה כְּבָבָה. ¹⁰ אַיּוֹב יְהָוָה טָהָרָה. ¹¹ יְשֻׁעָה יְהָוָה. ¹² יְרָמִיה בְּ יְהָוָה. ¹³ יְזָקְרָא בְּ יְהָוָה. ¹⁴ שְׁבָבָה בְּ יְהָוָה. ¹⁵ דְּרַתָּה בְּ יְהָוָה. ¹⁶ בְּמַיָּא וּבְגַם. ¹⁷ יְרָמִיה בְּ יְהָוָה. ¹⁸ יְהָוקָם וּבְגַם. ¹⁹ מַיָּא זְלָא. ²⁰ עַיְן כְּסָרָה גִּינְצָבָרָה אָתָה עַל סִמְן חַשְׁבָּה.

²¹ יְשֻׁעָה אַיִל. ²² מַיָּא דְּ יְהָוָה. ²³ צְיַעַל אַמְקָן אַבְיכִי יְאַשְׁיָהָג. ²⁴ מַשְׁלָי חַל. ²⁵ וְיִתְּהָרָה כְּבָבָה.

פעול הוב נורה ואת שם התיאור וגם דגשיות כמו פונן רחום לולא החיה היה
doneush על משקל שובלם. ויש מהם שמויות טבורי הארץ¹ התושב וניגאל².
ויש מהם שמויות רפואים הנון בן נחש ארך כבולה³.

פעול לנערו בסוגו⁴ הושם מארען התימני⁵. ויש מהם שם התיאור והם דגשיות
לנער הולך איננו אבל⁶ מעשה ידי אממי בחטף קמן ואחרדיםetc.

פייעול בוגר בקיוטו⁷ מן השיחור⁸ שלחה בכישורו⁹ צינור צינוק ציעורו¹⁰.
פזעול עילן אובד עצה¹¹.

פייעול פול לשם חיקול.

פעול ריבם שם התיאור עוזר הרש לולי הריש' היה דניס ואינו כמו הרש לאמרין¹².
כ' הוא מנורת ארין שמן והוא מליל ובסגול אל הרש כל ארין ומלרען.
ומזאת הנורה אלם גבען פסה פקה בעבור חד' ויש שם דבר וודבר אין בהבי¹³.
הלא את הקטור אשר קטרתם¹⁴ לי נקע ושלם¹⁵.

פעול בקר ואשרה אסר¹⁶ דגשתח להרטון הויזד.

פעול אפוד אווב אעור אבום אעפוי¹⁷ שהוא בשוק אחדים הם וכמותו אפטן
מצרים¹⁸ בנין לא אמון בס¹⁹. ואלה השמות לא ישנות בסוק הנגיד
אווב פשתיס²⁰ אבום בעלו²¹ אפוד בר²² אך התמוכים אל הבנויות המהבריות
ישתנו אם יליין על אבוסק²³ האלף בשבא ופתח ויתן להוות אונרו אוורך
בשבא וסגול.

פעיל מקצתם שם התיאור ומacaktם שמות ויש דגשיות ויש רפאים שם התיאור
שכיר שרד פלית סריס פריז אסדי²⁴. וישלנו בסuibis²⁵ הנפרדים והמהבריט
שנור שנה²⁶ זה נפור שבירת²⁷ זה מהבר שירידי פלישו²⁸ הם מהברים סריס
פרעה²⁹ אף הוא נפרד. ויש מהם שמות קצ'ר בצור ניר וייתנו בסוק קצ'ר
חטibus³⁰ בצריך³¹ מכער אכיעורה³² ואהענבי ניריך³³. ויש מהם בשבא בלבד
בסוק ושאינו סוק ניר אויך לא נדר כי לא בא מנגנו מוכרת³⁴ כי אם

ל' מ' ב' מוסי' ורותם פטה וחוי נבלחת כסופה (ישועה ה' ה') בו עקר והוא בשקל
שקל ותרוגם לא חומר (יקרא כה ד) לא תכסת. ג' ב' ופייעול ליעץ (ישע' א' לא). ג' מ' ב'
חסר. ז' מ' ב' מוסי' ואולת בידיה תחרנסו (מושלי יר א) הוא שם התיאור לבקבוח ואול' השם לוכר אול'
בشكل עוזר. י' מ' ב' מוסי' ויש בבדרי יהוד שם דבר הנני יסוד (ישע' כח טז) בשקל כביה
ו ח' בסמור. ז' מ' ב' מוסי' אסורי התקווה (זכרא ט' יד) צפairy צפairy העוים (דניאל ח ה'). ס' ב' חסר.

¹ שופטום ב' ל. ² ד' ה' א' ג' כב. ³ שב' י. א. ⁴ מ' א' ט' יג. ⁵ וחוקאל יט' בט' ⁶ בראשית

לו' לד. ⁷ שופט' יג' ח' ⁸ שמות ג' ב'. ⁹ שחיטת' ז' ב'. ¹⁰ תחליט' קש' פג. ¹¹ יחתצע' יג' ג.

¹² מושלי לא טז. ¹³ דברים לב' כתה. ¹⁴ יהושע ב' א. ¹⁵ יורמיה ה' ג. ¹⁶ שם מד' כתא.

¹⁷ דברות לב' לת' ¹⁸ במדבר ל' ד. ¹⁹ מושל' ז' כתא. ²⁰ דברים לב' ב'. ²¹ יורמיה ג' א.

²² ישועה א' ג. ²³ ש' א' ב' יה. ²⁴ אווב לט' טז. ²⁵ וקראה בה נג. ²⁶ יורמיה מו' כתא. ²⁷ ברא'

ל' יד. ²⁸ יורמיה מ' לט' ²⁹ שופטום ח' ב'. ³⁰ וקראה בה ה.

סמק לפללה או סמק לבניו יודהו ידידיך ובן שבילו עולמו לא נמצא מוכרת אך נדע אותו בשקל נתיב לא ידעו עיטה שהוא מערנו והוא קמוץ ונמצא אחד מוכרתן ובמיטים עיסס נתיבתך בשבא. ויש מהם דגשנים אבר הרים אשר לשאול¹, כביר אדר פטיש. ומן הדגשנים פרצחים עריצים לולי הריש היו דגשנים ובבעור אשר לא נשתנו ברכבים אמרתי כי הם מהדיגשנים כי לא ישתנו ברכבים 5 ובסמכבים ופרקין וסדרים מקצתם מהדיגשנים ובקעתם מהרפים ופרקין חיות מהרפים כי הוא בטיבא ופרקין 6 שהוא קמוץ מהדיגשנים וכן על שני סדרים לסדרים אשר ישבו⁷ מהדיגשנים סדרי פרעה⁸ מהרמשת. ויש מהם בקמץ והוא מהרפים שלישי ושלישי ושליש על כלו⁹ ומגורה זאת והזרתך ברוחים כלם¹⁰ כי הוא מלשון ברה והוא שם התואר אותן שברה והוא מהדיגשנים לפ' שלא אמר בירוחים נשבא. 10

פעל מלודע רבס שם התואר יבש כבד שמן שלו חמן ערל ויישנו בסמק כבד פה¹¹ שכן שמרון¹² עד לשפטים¹³ זקן ביהו¹⁴. ויש מלשון זה בשקל אחר ערך לב וועל בשרג¹⁵ וזה דומה למלה אחרות כמו נדר מוה¹⁶ או בנול¹⁷ ולכתח השניה¹⁸ על קף הירק¹⁹ ובשיטמו יחו נדר אבניהם²⁰ גול אח²¹ אל נחף הבית²² ערל לב²³. וכמוות השופען עקב²⁴ יהו בעקב פח²⁵ הסמק בעקב¹⁵ עשו²⁶ וכן נדר נסמק בשני דרכים ואל הדר הורתי²⁷ ובחרר משבקך²⁸.

פעל ענכ ודם ענכ²⁹ שבר נכרף.
פעל דבש פרת דן שבא נבל יקר ואת יקר הפארתו³⁰ פתוח כי הוא סמק
יקר ונדרולה³¹ קמץ כי הוא מברת. ויש בשקל הזה שם התואר ונדר כהני
נדל מהה³² וכמוות קדר אפיט³³ ויתבן שייחו המוגבות משני אלה גדר קדר²⁰
ונסמיין גדר קדר ויהו מנות קבוע כבד כבד פה.
פעות שבות בראשות עיניכם³⁴ בסות עיניכם³⁵ דמות אחריותם בסמק ובמכורת
ויש מהם בקמץ בסמק ובמכורת גלות גלות ירושלים³⁶ הלפרין הסרות
והו והה נספותה כמו עבדות יהודות שהרות שלות ודים היה פקיות שבויות
בفلם שלות וכמוות מן הדיגשניםفتحה כל ירעה מה³⁷ הויד דנושה. 25

לב חסר. זב מעין נתיבות. גת מוסי סנק ראשונה דגשנה. זב מוסי כי
נשתנו לשבא. כה חסר.

¹ ירמיה ייח מות. ² איזוב כה ג. ³ ישעיה מג טז. ⁴ ישעיה כא ח. ⁵ ישעיה לה ט. ⁶ ירמיה ז א. ⁷ בראי מ. ב. ⁸ ישעיה גז ד. ⁹ בראשית ג. ג. ¹⁰ ישמות יר. ג. ¹¹ ישעה מג י. ¹² ישמות ד. ג.
¹³ הושע י. ה. ¹⁴ ישמות ז. י. ¹⁵ בראי כר. ב. ¹⁶ יוחוק מד. ט. ¹⁷ במדרי בכ. כר. ¹⁸ ווקרא ה. כא. ¹⁹ ישמות כו טה. ²⁰ בראי ל. ב. לב. ²¹ צל' וגדר אבניהם משלהי כר לא. ²² יוחזקאל יוח. י. ה. ²³ מ' א. ו. ה. ²⁴ יוחוק מד. ט. ²⁵ בראשית ג. טה. ²⁶ איזוב יוח. ט. ²⁷ בראי כה כט. ²⁸ ישעיה ג. ה. ²⁹ ישמות ז. כה. ³⁰ דבריהם לב. ז. ³¹ אסתר א. ד. ³² שם ז. ג. ³³ נחות א. ג.
³⁴ משלי יט. ט. ³⁵ שם יד. י. ³⁶ קהילת ה. י. ³⁷ בראשית כ. טט. ³⁸ ורימה ט. א.
³⁹ משלי י. ג.

פָעֹן הַרְוָן שֶׁרֶשׁוּ חֲרֵה כִּמוֹ וַעֲצֵמוֹ חֲרֵה מִן הַרְבֵּי הַלְּ אֲסֵרָה כִּי דִינָה חֲרֵיִוָּן
בִּשְׂקָל עַלְיוֹן וְכַמְוֹהוּ קְלָנוּ שֶׁרֶשׁוּ קְלָה כִּמוֹ וַקְלָה אַחֲיָה מִקְלָה אַבְיוֹן.

פָלָנוּ וְדוֹן שְׁשָׁן הַעַ חֲרֵה כִּי חַס מִן יְזֵד אִישָׁי יְשִׁישׁ עַלְקָדְוָי וַיְשִׁירָה אַלְוָן
יִשְׁתָּנוּ בְּסָמָךְ הַרְוָן אַפְּוָי וְרוֹן לְבָרָי קְלָנוּ בֵּית אַדְנִיקָא שְׁשָׁן יְשֻׁקָּא בִּיעָבָא.

⁵ פָלָנוּ בְּרַנְשׁוּ חַלְנוּ אַסְרָר חֲרֵיִוָּן שֶׁם אִישָׁ הַמְּפָן וְקַנְתָּנוּ שֶׁם עַד כְּבָן וְלַחְטָאָה
שֶׁם עַד סָלָנוּ מַמְאָרָי אַעֲעָי שְׁהָוָא בְּהַרְחָק אֲחָדִים הַט וְכַמְוֹן יוֹרָקָי
דִּינָס חַלְנוּ חַרְדָּן חַקְמָנוּ בְּקַבְּנוּ נַמְמָנוּ וּבָן כָּלָס בִּשְׂקָל הַצְּעָן תְּמָרָי וְחַלְנוּ
מַעֲנִין חַלְלָה שְׁהָאָ נַקְבָּה.

מִפְעָלָה פְּלָחָנָה מִפְלָחָה מִפְשָׁלָה נִי חָנוּתָה אַלְהָ שִׁין סְנוּלָה פָּתָה וְחוּרָק וּבָן
¹⁰ מַן גַּפְן גַּפְנוּ בְּפַתָּח מִן סְטוּרָה בְּחוּרָק וּבָן עַכְרָעָב בְּכָנָל אִישׁ
לְעַכְרָעָפָנוּ¹⁶. וְמַגְוָרָה וּוּ מַלְאָכָה דִּינוּ קְלָאָכָה בְּשִׂקְלָה מִלְחָמָה וּבְכָאָקָרָטָה
מִפְשָׁלָה וּבָאָ מִלְחָמָתָה שְׁלָא בְּסָמָךְ וְחוּתָה בְּיֹום מִלְחָמָתָה¹⁷ מַלְאָכָה סְמִיךָן וְלַרְבּוֹת
מִפְאָלָכָות מִפְקָשָׁלָותָה וּבְסָמָן מִפְאָלָכָותָה מִפְשָׁלָותָה מִלְחָמָתָה תְּעִי¹⁸.

מִפְעָלָל מִשְׁכָּנָן מִקְדָּשׁ מִשְׁעָן קְמָצִים וּבְאָשָׁר יִסְטָנוּ וְיוֹזָעָה מִשְׁכָּנָן יִזְׁעָן
מִקְדָּשׁ מִלְּקָדָן¹⁹ וּבְנוּיָם מִשְׁבָּנוֹת מִוְנָרָת בְּקַיְעָן וְהַצְּמָקָן כְּשָׁבָא מִשְׁבָּנוֹת
עוֹלָן²⁰ מִקְדָּשִׁי יִזְׁעָן²¹.

מִפְעָית מִרְבִּיכָּת²² אַכְן מִשְׁכִּית²³ שְׁרָשָׁת רְבָה שְׁבָתָה.
תִּפְעָית חֲבָלָת תְּרָמִית תְּבִנָּה וְאַזְנָה וּמְרוֹדוֹת אַתְּ קְבִנִּית²⁴ כִּי הָתָה נְחַטָּה
קַיְעָן וְהַתָּרְשָׁה שְׁרָשָׁת כִּמוֹ וְחַכְנָן לְבִנָּיָה²⁵ וּמְשָׁקָלוּ קְעַלָּה בִּשְׂקָל
גְּפָרִית וּמְלָחִית²⁶ וּכַמְוֹהוּ בְּוֹרִית כִּי דִינָעָ בְּרָרִית.

תִּפְעָה, תְּבָלָה וְאַלְהָ לֹא יִשְׁיטָה תְּפָלָה²⁷.

תִּפְעָלָל הַכְּרִיךְ בְּזִין²⁸ חַלְמָד וּמְשָׁקָלָת וְכַתָּנה תְּשִׁבְצָן²⁹ הַצְּרִיךְ וְהַחְרָק שְׁוֹפָה.
תִּפְוָלָה תְּרוּמָה חַשׁוֹבָה תְּנָפָת תְּבִנָּה תְּקוֹמָה וּכְשִׁיחָבָרָו לְכָנוֹיָס הַהְיָה הַהְיָה

סְמִינָה בְּמוֹסִי³⁰ כְּקָל מִרְבָּנוֹת עַל וְאַשְׁזָה הַהְיָוָם (אוֹל בְּהָ) וּבְהַרְבָּנוּ מִרְבָּנוֹת פְּרִיעָה.
זָמִינָה בְּמוֹסִי מַלְאָכוֹת הַתְּכִנָּה (דִּיה אֵיכְתִּיאַט). גָּמִינָה בְּמוֹסִי מַפְקָדָר קְמִינָה וּבְהַרְבָּקָנוּ יִאָמֶר מַסְפָּר
כְּמַסְפָּר עַל חַיּוֹר (זְכִירָה יְבָא) כְּמַסְפָּר הַדְּרָכָנוֹן (שָׁס יְבָא אֵי) וּבְמַוְהוּ מַטְלָקָ שְׁקָר (וּרְמָה אֵי וּבָ)
הַדְּרוֹר קָן לְהָ (תְּחַלְלָס פָּר ד) וּבְהַרְבָּקָס קָן צְפָר (דְּבוּרָס כָּב ד) מַקְלָ לְכָנָה (בְּרָאָשָׁת לְלָן)
וְהַנְּפָרָד מַקְלָ. דְּבָ חָסָר. פָּמָן בְּמוֹסִי תְּבִנָּה אַבְלָן וְאַזְנָה לְכָנָה (הַהְמָס בְּהָ) הַתָּהָן
עָקָר וְאַטְוָן טְעִינָן אַכְאָעָ עד הַתְּבִנָּהוּ (אַוְבָּגָן גָּ) כִּי חָתָה בְּהָ תְּרוּמָה אַבְלָן תְּבִנָּה הָאַזְרָר
עַל דָּרָק אַתְּ הַכְּסָף הַמְּהֻבָּן (מַיְבָּגָן יְבָגָן) וְהָוָא בִּשְׂקָל גְּבָרוֹת מְלָפָה.

¹ אַוְבָּגָן. ² דְּבָרָיָה גָּהָגָן. ³ שֶׁס כָּוֹטָן. ⁴ שְׁכָוֹתָה כָּאַיָּה. ⁵ יְשֻׁעָה סְכָה.
⁶ בְּמַרְבָּנָה כָּהָה דָּרָ. ⁷ רְמָהָה נְטָטָה. ⁸ יְשֻׁעָה כָּבָבָה. ⁹ תְּהַלְלָס נְאָה. ¹⁰ מַיְבָּגָן יְבָגָן
¹¹ יְהַשְׁעָע יְתָכָה. ¹² שֶׁס כָּוֹמָ. ¹³ יְהַזְּקָאָל כָּהָכָבָ. ¹⁴ יְשֻׁעָה כָּהָה. ¹⁵ בְּרָאָשָׁת יְרָד
¹⁶ צְלָאָ אִישׁ לְעַבְרָה תְּעָזָה יְשֻׁעָה כָּוֹטָן. ¹⁷ שְׁיָא יְגָכָבָ. ¹⁸ שְׁבָבָה יְהָ. ¹⁹ וְקָאָה יְהָ
²⁰ עַמְסָה זְיָה. ²¹ אַוְבָּגָן יְחָטָטָה. ²² צְלָאָ מַקְרָשָׁי בְּיַיְהָ רְמָהָה נְאָה. ²³ שְׁיָא בָּלָגָן
כו אָ. ²⁴ יְהַזְּקָאָל מַגָּן. ²⁵ שְׁמוֹת הַיְהָ. ²⁶ דְּבָרָיָה כָּטָבָגָן. ²⁷ אַיְבָּגָן יְבָגָן. ²⁸ אַתְּהָרָה חַטָּן
²⁹ שְׁמוֹת כָּהָה.

ת' תורותכם תשוכתכם תבונתכם. וכן מהם הscr ת' ויעשו להם מסכה מכספס כתובות¹ כתובן שלם על כן יתכן לאמר חבן ואין ראה מן הור על חבריו כי אם על עצמו בלבד כי לא אמר תורתם ולא הרום. ואולם לבליות שאול² הscr ת' כי דינו צורחות ויאמר ממן צור עניין צורה. וכనון כי יצטנני בסכה³ דינו סכתו ויאמר ממן סוק בעניין סכה בshallח חוק עלי רך רק והוא יהי⁴ שני שמות סך' וסכה כמו חוק ותקה ותן חוקתו ומן סנה סכתו. וכן עבר בשוק אצל פנה⁵ הscr ת' דינו פנתה ויאמר ממן קן בשקל קן וממנו נאמר קנו קביה פנו פנה ואין ראה על חבריו. וכמו מה היה פחים כארץ יהודה הscr ת' דינו פחתם פחה שלחות ויאמר ממן פח⁶.

פעלה נשמה דרך נדבה ברכה ובסמרק נשמת הייס⁷ דרך יי' נדבת לבי⁸ ברכת אובד עלי התבא⁹ ולרבות נשמות אדרות נדבות ברכות וככניים נשמותו צדקתו נדבתו ברכתו ולרבים נשמותינו צדקוינו הפה¹⁰ בחירק¹¹ והאומר קשיותותינו המופקדות לך¹² הפה¹³ בשבא טועה.

פעלה שמלה שעבה בכשה שמלי שפחתי בכשותיהם שלות שפהות ובסמרק בכשות העזן¹⁴ שלות שפהות הפה¹⁵ בחירק. והגירה והכנית¹⁶ מזאת¹⁷ הנורה ולרבנות נורות בשקל בכשות ובסמרק נורות הפה¹⁸ בחירק.
פעלה אביה גלה השגה אפלחה ושם התואר בכלה יבשה לנבקה וכאשר יסוך לבניים יאמר אברחו גלה אבדת גלה לא ישנה אותו. ודע כי השכת מושב¹⁹ אין מנורה זו כי אם מנות שמלת קמלה חמה זהה הגירה תחתה הה'
ת' בסמרק אבוד אהיך²⁰ גלה העניין²¹.

שער

ברוך החשבונות לכאර דורך הצמד²² והפירות לוגרים ולנקבותו.

אחר לוגר ולנקבה אחת ורינו אחרת בתוספת ת' הנבקה על הוגר וכן נחסר הר' מן אחר לוגר ועשה אח מאחד מלאה²³ ונול נול אח²⁴ אח לא סרה

ב' בין מון סכתה. ז' מ' ב' מוסי' ברתו עזה (רומייה 1) אויט מפיק הי' והיא על משקל דנה כלומר עצים הרובה. ג' מ' ב' מוסי' עיין אחר תעללה בהרבון יאמר תעללת הרכבה (א' ב' י' ז') כי אין הת' בו עקר כי רשאי עלה וגם טורה וברבון מעורת המכפללה (בראשית כב ט') והוא גוטה קשת לפעללה בשקל מצווה עקר (בראשית כו ח) על שטעריס עפר ואלו היה הפה' בו עקר בהרבון יאמר בו גערת כמי סן קערה קערת יערת נשמה נדבה בהרבון נשמה נדבת לחיד. ז' מ' חסה. ז' מ' ב' מוסי' גלהו יקומו (שעה כו יט) אבל ובנבלהם (יקרא א' ח) השם טנו גבלה כמו שאה שפחתה כי מון גבלה נבלת בטואבדתם. ז' מ' ב' ויזה הדרוד לוגר ולנקבה.

¹ הרשע יג ב. ² מהלום מט טו. ³ שם ז' ת. ⁴ ממשי ז' ת. ⁵ נחמתה ה יד. ⁶ נראי' ב' ז. ⁷ דבראים לג בא. ⁸ לא נמצאו בטקרה כי אם נדבת ייך דברים טז. ⁹ איזוב כט יג. ¹⁰ שיע' ברכת הוזהה. ¹¹ בראשית כא כה. ¹² יחזקאל מא יג. ¹³ מהלוט יה יב. ¹⁴ דברים כג ג. ¹⁵ ישועה ג יד. ¹⁶ יהוקאל יה ג. ¹⁷ שם יח ית.

יפדרה אישׁ¹ וכן נאסרה האלף מן אחד ודבר חרד אל הדָר². ושםשו ממנה בכנין ההפועל התאזרדי הימני³ ושםשו ממנה בכנין קל אל החר בבדרי לא תחדר אתה⁴. ושםשו ממנה⁵ בכנין חוק דרך צוויק יחר לבני לוראה את שפְקַד⁶ לוֹלִי הַחַי הַחַי הַחַי נשוע. שנים לזכירות ולנקבות שתים ואין בכל השקרא אותן שבאות בראשית היכבה ואחריתות⁷ אותן בגיד כביה אלא רפי יולתו שהם שתי ואמרנו בעלי הלשון מקצתה כי הרוגש מביא נזין ודרינו היה שנקוטם כי משנים הוא בא וחוסיפו לנקבות ה' וזה לא יתכן כי דינש קל אינו נבלע בו אותן לעילן כי אם היה כך היה אומר שפְקַד⁸ ובן שמי שמי, ואמרנו מקצתה כי הסר אי' ודרינו היה אשפּום. ושםשו משניות מהשבען והבנין קל ויאמר שני ווישני ולא אשנה⁹ ולדעת אונקליסן היה ממנה אם שנוחי ברק הרבי¹⁰ ואמר אם על הדר תרין בחוזו ואינו בן כי אם לשון קהדור כמו חזק שנינו¹¹ ושננה¹² שהם מבעל הבעל כמו וסבתוי¹³.

שלשה לזכירות ולנקבות שלש ונמצאת טליתת בין לזכירות בין לנקבות ושלשת נשי בניו¹⁴ ושלשת האנשיות האלה בתרובת¹⁵. ונמצאת מתוגבר לכינוי זרכיביס כמו שלשותכם¹⁶ ויצאי שלשותך¹⁷, ונמצא ממנה שם המתואר בלשון גודלה¹⁸ ויען-השלישי¹⁹ ושלשם על כלו²⁰ והוא השיר אשר החת המשנה אשר לפלך המלך הוא הראשון והשני לו בנדולה יקרא משנה ואשר מדרונטס החת מרינה המשנה יקרא שלישי. ונמצא ממנה שם מדה וכל בשלוש עד הארין²¹ ושתם²² יקרא לה שלישי שהוא שליש ממן המדה הנדולה כמו ותשקו ברכמות שלישות²³. יש מי שפירש ני גנות וישראל מפרשן על גנות בבל לפדו ואמר כי היה שלישי של גנות מצרים כי גנות מצרים היה דרז גנות בבל שביעים הוא השלישי.

ושםשו בה החשבון בבןין חוק ויאמר שלשו ויטלשו²⁴.

ארבעה לזכירות ולנקבות ארבעה והרי הטעפת בתופעת אמתינה בחשבון הגבירות. ונמצא מתוגבר לכינוי הרבים ארבעותם²⁵. וככל²⁶, במקומות אחד ואות הבכשה ישלים ארבעותם²⁷. ושםשו ממנה בכנין חוק מרבעות ולא עגנות²⁸. ומכנין הפעיל

לא תרבעי כלאים²⁹

²⁵ המשחה לזכירות ולנקבות המשח. ובא ממנה בכינוי היהוד והמשיחתו יקץ עלייו³⁰ וכן נמצאת שלישות³¹ רביעיה ההיין³² ולא נמצא ממנה תרבעתם³³

⁶ בכננות בנין חוק. ⁷ מ' ב' מוס' השין פתוחה והה' ברגש חוק. ⁸ מ' ב' ב' בכננות. ⁹ ב' הזכרות. ¹⁰ כת' חסר. ¹¹ מ' ב' וומנא בכלל. ¹² ס' ב' תרמשקס. ¹³ תחלם במת' ת. ¹⁴ צ'ל וורבר הדר את אחד וווקאל לא ל. ¹⁵ ש' כא כא. ¹⁶ בראשת מט' ג. ¹⁷ ישעה ד' ב'. ¹⁸ עיין ירושלמי ברכות ז ע"ד וברכת אהבה רבתה. ¹⁹ מ"א ייח לה. ²⁰ ש"א כו. ת. ²¹ דברים לא מא. ²² משפט כה יות. ²³ דברים ז. ²⁴ דברים ז. ²⁵ צ'ל וטכתי שמות לג'כב' בראשות ז. יונ' ²⁶ הווקאל לד' יות. ²⁷ במרבר וב' ד. ²⁸ טס טס. ²⁹ מ' ז. ב'. ³⁰ שמות ייך ג' ³¹ ישעה ב' ב'. ³² תהילים פ' ג. ³³ מ' ייח לה. ³⁴ רגנאלא א. יונ' ³⁵ יב' ג. ³⁶ מ' ז. לא. ³⁷ וווקאל יט' וט'. ³⁸ במרבר ה' ז. ³⁹ איזל צ'ל שלושתנו הווקאל נא יט'. ⁴⁰ שמות בט' בט'.

כמו שלשות ארבעותם וכן אין לא יאמר שלשות חמורות כמו שאמרו ארבעותם. ושםשו ממנה בبنין חוק וחקיקת את ארין מצירות¹ ומכנן קל וחפושים על² עונינו כמו הגרוי חמש ומן ווכחו אל החמש³.

שיטה לזכרים שיש לנקבות ובא ממנה שיטותנו כמו המישיתו ולא בא ממנה שיטותם. ושםשו ממנה בبنין חוק ושיטות האיפה⁴ בשקל ועיניהם את 5 נפשותיכם⁵. ובא ממנה מבעל האלף ושבכחיך ושבאתך⁶ הערוי שיש בין השניות יורה עליו כי בעלי הח'א דינס בחורק כמו כאשר צויתך⁸. שבעה לזכרים ולנקבות שבע וחשבון זה שאינו דוקא כמו זהחויק שבע נשים⁹. ובא ממנה שבעותם ופללו שבעותם ארצתה¹⁰ ולא נמצא ממנה פועללה. 10 שטנה לזכרים בקמץ ולנקבות שטנה בסגול ולא חסרו הח'א לנקבות כרך שאר החשבונות ואמרו שמייתו כמו חמישיתו³ ולא בא ממנה שטנה שטנה ולא פועללה.

התשעה לזכרים לנקבות חשע ואין לו שימוש בפעלים.

עשרה לזכרים לנקבות עשר ובא ממנה החשבון שניינו דוקא ואאו עשר נשים¹¹ והוחזק עשרה א נשים¹² וauseי¹³ כי רוך הורש הוא דוקא ובן תרנמו 15 יונתן. ובא ממנה פועללה מבניין קל צאנכם ישרי¹⁴ אין לו שני מבניין קל ומבניין חוק עשר תשער¹⁵ עשר אעשרותנו לך¹⁶ ו מבניין הפעיל כי הכללה לעשר¹⁶. מבאן ואילך הוסיף הח' בהחשבון הנקבות ותהכר איתה בחשבון הזכרים לזכרים אמר אחד עשר יומם¹⁷ לנקבות אחת עשרה. שנים עשר לזכרים שיטים עשרה לנקבותה. וזה בתוספת הח' לנקבות והסرون לזכרים בחשבון מעשרה ואילך 20 שנים עשרים. עשרים אחד לזכרים ולנקבות וכן שלשים וארבע מאות ומאה אלף וכן בן. ובכארש הוסיף הח' החשבון של עשרים פעם יתרוקט הרוב ופעם יתרוקט עשרים ואחד אחד ועשרים.

ודע כי כאשר תחשוב שנים תאמר שנה אחת שתי שנים שלוש שנים וכן עשר 25 עשר ומבן ואילך אין שנים אלא שנה שתים עשרה שנה עברו את כדרלעפר ושלש עשרה שנה מרודוי¹⁸ וכן כולם. וכן עשרים וזה לי עשרים שנה¹⁹ וכן עד מאותים שנהס וכולם עד אלף. וב בחשבון אלף הור לשנים כי אלף שנים בעיניך²⁰. יום החבונן בחשבון שנה אך שנה לשון נקבה יום לשון וכיר יום אחד

ט מ ב מוסי²¹ כי שבע יפל צדיק וקס (טשייל כר טו). ג מ ב מצלם. ג ב מוסי²² נמצא. ז מ מוסי²³ שלשה עשר שלוש עשרה. ס מ מוסי²⁴ מאה שנה.

¹ בראשות מא לך. ² טמות יג יה. ³ שיב ד ג. ⁴ לא נמצא במקרא. ⁵ יחזקאל מה יג. ⁶ ויקרא טז לא. ⁷ יחזקאל לט ב. ⁸ טמות כב טו. ⁹ ישועה ד א. ¹⁰ שיב כא ט. ¹¹ ויקרא כו כו. ¹² ציל יחזקאל עשרה אנסים וכוריה ח כב. ¹³ ש"א ח יג. ¹⁴ דברים זד כב. ¹⁵ בראשית כח כב. ¹⁶ דברים כו יב. ¹⁷ שם א ב. ¹⁸ בראשית יד ד. ¹⁹ ציל זה עשרים שנה בראשית לא לה. ²⁰ תהילים א ד.

שני ימים וכן עד עשרה. מכאן ואילך אחד עשר יום מחרבו שנים עשר יום וכן כולם אין שם ימים. עשרים יום ארבעים תשעורים חמישים יום.² והשבעה מהן אין לו שימוש אך אלף ורבעה שמשו בהם מאליפות מרבעות³ מאליפות⁴ מפעילות מבניין חזק מרובבות מפעילות.

נשלמו שעריו השמות והחשבן עם הכללים והתנוועות.⁵

זה החלי לעשות קנן. לבנות בנים. ולהודיע פדר ענן.

פעול שמר. תדע כי נסמכה דעת בעלי לשון הקדר חכמי הדרוק לשקל כל הפעולות קלות וחמורות במאיוני פעול וקרווא לאות הראשונה מכל שיש ושרש פ' פעול ולשניה ע' פעול ולשלישית ל' פעול כמו שמר הש' פ' פעול ותמי ע' פעול והר' ל' פעול. ובאשר תחסר אותן מן השורש אם הראשונה תחסר יקרא מחרסי הצע"א ואם השנייה תחסר יקרא מחרסי העין ואם השלישי תחסר יקרא מחרסי הלמר. ואם תהיה האות החסרה מאותיות אהוי יקרא זה מנחי ה' או מנחי הע' או מנחי הל'. ויש מי שקראם חלק' ה' והע' והל' אך אני נאשד ראיותי מן המורה הנודול ר' יהודה חזנוג קרא אותן בלשון עובי מעלה ופירושו מחלוקת שאין להם הרגשה בדברוגן כשאר אותיות והם כמו חוליות בחולי שאין נקראים בהרבה מקומות ונחרסרים בהרבה מקומות מן המכtab' וימלאו חסרונות אחת מתנוועות הנדרשות כאשר אפרש במקומם קראתי לאשר יחסר פ' השרש מחלוקת ה' וכאשר יחסר הע' מחלוקת הע' וכשיחסר הל' מחלוקת הל' וכאשד יחסרו ה' והל'⁶ או קראתי ששם מחל' הקצוות ולא יקרא מחלוקת בעבור חסרון זאת אחרת כי אם בעבור אותן אהוי לפי שארכבעת אליה החיין נכתבות בהרבה מקומות ואין נקראות מה שאין כן בשאר אותיות. האלף יקרה לה חול' בראש התיבות וכopsis כמו אמר אבל כאשר אמר ממנה איתין שמתאות העתיד תחסר הא' מן הקריאה באותיות יהין אך הן נכתבות יאמר תאמיר נאמר ^וובא' תחסר מן המכtab' כמו אמר אל אלה אל תרשיעני' ואבל את פטי לבורי' האלפים אלף המדבר לעצמו כא' אשمر אעשה ואלפי השרש אין נכתבות ולא נקראות אלא בהשמעה קול ^וובן א' יאמר תאמר. ובא חסר עם הת' ולעטשא חמר' ההולם עומד במקומות אלף'. וכopsis כמו קרא נשא מצא ובעתיד נמצא אקראי אשא.

ל' ב' אלף מבניין הפעיל מרובבות מבניין חזק מאליפות מפעילות. מה מ ב' בן חי'ת. ג' חסר. ז' מ' המקרה. י' ב' חסר. ו' והא' מן המכtab', מ' ב' וזה תחסר קראתו וכן המכtab'. ז' מ' ב' וכן אלף יאמר תאמיר נאמר יוד' לאיאנו נמצע תיז' לנכח גו' לרביבם. ס' מ' ב' מוס' יקרה לה חול'.

¹ דברים א' ב' וקרוא בג' ט. ² תhalbט קמד' יג. ⁴ איוב י' ב'. ⁶ שם לא יוז. ⁸ ש"ב יט יז.

והויזד יקרה לה חול'י בראש כמו איש אדר ישב ירד ישבו ירדו תי מהעתיר לשאינו נמצא וויזד' השרש נחרין מהכתב גנטירות בנהום שבין אותן אותן והען. ואלה ד' אותן של אהויים הם הנקראים אותן הנוח כי ינוח וסתרו בראש ובאמצע ובסוף זולתי הה' שלא הסתר לעילם לא בראש ולא באמצע אך תחתרכ בסקה בה' עשה בנה קנה פנה במלחה עשו בנו קנו פנו. והשלש אותן אוי' הם 6 אותן המשך כי תבאה המשך עם התנועות כמו א' צואר י' שיריד ופלט ו' שומר. ודע כי הפעלים השלמים שמר זבר עמר פקד שאין בהם אותן אהויים ולא אותן כבל ולא נזין לא יתכן לחסר משלש אותן השרש כי ישחת עניין ויהרט בנינו. אם ייחסר מן שמר שי' או מי או ר' אין לשון שמירה. ותדע כי בבני פועל הקל שלוש נורות פועל פועל פועל. פועל שמר זבר. פועל יבש חציר' כבר 10 לב פרעה כי חען בכח יעקב' הם לשון עבר. פועל ולא יכול יוספ' קמנטי מכל החסדים. יקשתו לך וגם נלכדה' כי ינorthy מפני האף' הם לשון עברן. ווי' נורות אלה תמצאה בשם התואר פועל חכם זבר שיע רשותם כולם קמנטים והפעולות קמנין ופתח. פועל חמץ שנן אמן ירך כתף'. פועל שלום אמן חמוץ'. וכאשר האמר מן שמר שטורה לנכה בן חאמר מן בבר' כבורה מאיד האלהים' 15 ומיל ולא יכלה עד האגנינו. ולרבים שמרו בבר' זבר ולא יכול לעשת הפסח'. ובאותה ובസוף פ██וק איש אל משפטו ישובו כמו את משמרת יי' שטורה¹¹ והמלחמה כבדה¹² להוציא את הבנים ולא יכול¹³. ויש פעמים שתהיינה לאנתה או לנצח פ██וק בשתי תערות בתיבה אחת מענק זרים נלו¹⁴ בחולם ובדרש הל' הרלו פרוון בישראל חרלו¹⁵ ה' הד' בצריך ולה' דגשנה קנה וסוף קמל¹⁶ 20 יש בו אחת העזרו והל' רפואה לשונם בצלם נשתה¹⁷ בשתיים קמן בש' ודרש בת' כי הוא מן נשתה גבורת¹⁸. היא דוחה חרב וזה מרטה¹⁹ קמן ודרש בת'.

ועתה אבא סדר הבניין הקל.

שמר לזר²⁰ בין הש' והט' נה', כמו אלף' ואם היהת נכתבת אי המשך היה שאמר. לנכה שטורה לרבים ולרכות שטורה. רוך אחר הווא לוכרים ולנקבות 25

ובחסטר. ג' מוס' אך מהסרי הנין והויזד יתבלעו ברגש כמו חpollן מן נפל ידור בן גדר החזיב מן יצב. ג' מוס' ושלש פעולות אלה גמצאו בפסוק אחד (שםות ס לה) ולא יכול משה לבא אל אהל טווער כי שכן עליו הענן וכבוד יי' מלא המשכן. ז' ב פועל חמץ כבר וודמיים ובשמות פועל משל דבר פועל לסך אמן ירך כתף. פ' מ' ב הע' צרויה. ז' מ' ב מוס' בעובניך גהנין. (חווקאל לו יט) שהוא ציין נתנו. ז' ה' הש' והט' גהיפ, מ' הש' וט' נה.

¹ ישעה מ' ג' 2' שמות ז' יר'. 8' ברא' לר' יט. 4' שם מה' א'. 6' שם לב' יא. 6' רימפה ג' בר' דרבנן ט' יט. 6' ש"א ה' יא. 9' שמות ג' 10' במד' ט' ג' 11' שם ט' בג'. 12' שפטוטם כ' לד'. 13' שמות ח' יר'. 14' יישע' סג' יט. 15' שפטוט' ה' ג' 16' ישע' ט' ג' 17' שם מא' ז'. 18' יורט' נא' ל. 19' יוחז' כא' טו'

בכל הבניינש שמרחו לזכור שמרתו לזכור שמרתו לזכור שמרתו או שמרנו לזכור שמרתו לזכור שמרתו לזכור או שמרנו וולנכה שמרתו או שמרתו בדניות בחלהה ה' בת' להבלעתה ה' נקבה בה' הנלהה בעבור כי היה אין לה חוק דגש. שמרוני אחד לזכר ולנקבות ולרובם שמרוקים ולנקבות שמרותין ורבים לאחד שטרנו לנקבה שטרנו שמרונם שמרונן שמרונו שמרותינו שמרונו אחד לזכרים ולנקבות. פועל שומר זכר לזכור שומרת לנקבה שומרות שומרות. הפעול שומר שומרה שמרות שמרות. הדשו שומר זכר לזכור שמרו ויתכן בהטף קמץ שמרי כמו למי את מלבci עליינו ולדברים שמרו בזיהוק ויתגן בחטף קמץ שמרנו כמו משכו אותה וכל המוניה² ובზיהוק משכו וקחו לכט³ ולחברות שמרונה. ודע כי יתחבר במצו הרבים לרבים שמרים ולא יוכל להבר הנקבות כי אם בשתי מLOTות שמרונה אותן. ודע כי המצוות בזה הבין וילחיק שמר וכור קרב לבש ולא יהליפס פועל לפועל לא יאמר זכר שמר ולא קרב לבש. ודע כי האצוי רודף אחר האיזה⁴ אם האיזה אישמר האצוי שמר ואם האיזה אקלב האצוי קרב לבש ויש אשר נמצא משתן נורות אלו כמו וידר אקלב אלבש האצוי קרב לבש וידר נדר וידר זכר והשכחה המן⁵ למה השכחה יעקב⁶ וידר נדר⁷ ויתכן האצוי נדר או נדר ובן וישראל המן⁸ מהמלאה⁹ האצוי מהם שבון או שבת. ויש אצוי בחומצת ה' שמרה זכרה וזה מן שמר וכור אך מן פועל שמע שלח בחירק שמעה שלח את הנער¹⁰ ובאי בנים זו קרכבה אל נפשי נאלת¹¹ שהיה דין בחורק. ויש שנימ אחים וידר מן פועל אפספה לי שבעיט איש¹² ערנה לפני התיצבה¹³ שהם מן אסוף עריך ונן נצירה על כל שפטה¹⁴ שהוא כמו נצוד לשוניך¹⁵. ויש צווי פעללה במו העמק שאלה¹⁶ ים ודורות ירושה¹⁷ יי' שמעה יי' סלהה¹⁸ ואחד מלוד רדאה נפשיהם¹⁹ אם הוא אצוי. ויש צווי פועל שמר זכר. ודע כי האצוי לנקבה אם מנות פועל פעולנה כמו שמר שמרונה ואם מפעול פעלנה שלח שלחנה. והמקורה כמו האצוי שמר זכר ויש בשבא כי זכר אני אתה²⁰ עמד תהה האוהל²¹ ויש פועל לשכב את פעללה שמרה ולבדקה בו²². ויש פעללה רגוח במנחות²³ הרי נמצאו האצוי והמקורות בשש מנות. והאצוי מן פועל לנקבה כאשר יהיה בתה או בסוף כסוק יהיה שלחו שפצעון ולזכרים שפצעו שלחו ומנות פועל שמר זכר ולנקבה שמרי זכר. איתן אשטר יישמל חסר נשרן האלפ' בכנול יתן לעילך בחורק.

ט ה חסן: נָבָר בֶּן מִזְמֹרְתָּא וּבְפִירָא. בַּמְּבוֹשֵׁךְ לְצִוְלָה חֲרַבִּי (יְזָעִינָה כָּבֵד).

¹ שופטים ט. י. ² יחזקאל לב. ב. ³ שמוט יב כא. ⁴ בראשית כה ב. ⁵ במדבר ל. ג.

⁶ הושע ה יב. ⁷ נחמה ו ג. ⁸ בראשית כג ח. ⁹ תהילים סט וט. ¹⁰ במדבר יא טז. ¹¹ אוב

לְגַה. ¹² תְּהִלָּם כְּמֹא גַּן ¹³ שֵׁם לְדַי. ¹⁴ וַעֲשֵׂה זֶה אָ. ¹⁵ דְּבָרִים לְגַכְנָה. ¹⁶ דְּנִיאָל טַוְפָה.

¹⁷ תהילים מא.ה. ¹⁸ מב ט כה. ¹⁹ שופטים ד.כ. ²⁰ דברים יא כב. ²¹ שם ד.ג. ²² בראשית

^{לד} ז. ²³ ישועה נח ט. ²⁴ שם לב יא.

הא' היה הדובר בעבור נפשו והי' לשאינו נמצא והיה לנכח והי' לרבים הנמצאים. והא' משמשת לעולם ליהודים והי' לעילם לרבים והי' ותמי' ליחיד ולרבים ישמר ישרמו תשמר תשמר. וሩע כי במקום י' לזכרים ת' לנקבות ישמר האיש תשמר האשה ישטרו האנשיות תשטרו הנשיות ולא נהנו במרקא מנהג וזה כי אם בשני טקומות בלבד ותקרבו עצמותו ואלמנוחיך עלי הבטהז אך בשאר מקומות אחדרים לנכח וישלא לנכח הלחן תשברנה³ לנכח וישלא לנכח ותרברנה לעני המליך⁴ ותקרבה גנות צלפחד⁵. וותכן להוסף כי בעודין אֲשֶׁר קָרְבָּנָה אֲשֶׁר קָרְבָּנָה יִשְׁמַרְתָּה וְלֹרְבָּסָה נִשְׁמַרְתָּה נִשְׁמַרְתָּה נִשְׁמַרְתָּה. וכטבורה מנות פועל יפעילו ישמרו ומנות בועל יפעלו ישלהו ישמעו. ומאשר דרכנו כי אותן ית' מנגנון קל לעולם בחורק כאשר לא היו על אותן אהדי' אבל עליהם פתוות ית' חמוץ יעבור יהלוך יחרוג⁶ 10 יהלום. ועל אן היה כל אותן אהדי' במל אֲסָסָה יאָסָסָה תאָסָה נאָסָה יאָרָסָה הארוב. ויש מלאת שיש⁷ על ע' והע' פתוות ויש בשבא וה הכלל כל לשון עזיבה הי' והע' פתוות במו ונעבק יעבונן יעבונ אל חעבוני⁸. וכל לשון עורה לשלט הי' פתוות והע' בשכא⁹ כמו נערוך יעורנו יעורוכן זעינה במופרת 15 בפתח או בשבא.

בנין פועל בנין חוק בכל בנינו דנוש הע' המורה הנה של א' המשך שהוא בשמר בן י' בכאן למשן נקהל רבר DNSות העין בעבור י' המשך ואם הוא כותבים אותו בדרך כל חורק כי או היה ריבר נירל הע' ברפי וראוי להבליע י' המשך בע' ואצחאו חקירה שלא היה כולה רזיה ולא כולה DNSות. וכאשר אמרו קרבך אדריך זכר הבלתי בדgesch א' המשך להקנת הלשון כי אם חז' 20 כותבים אותה היו אמרים אָנָּא בָּרָבָּר בָּרָבָּר הע' ברפי ולא היה הלשון צח-ס. הפעיל בתופעת ט' קרבך מרבות מדברות מרבות. והפעיל קרבך מרבות מדברות מרבות. והצוו רבר דבבו וברוי דברנה. והפקו רבר רבר כמו הצוו ובתופעת הי' רברה. איה' אָנָּא בָּרָבָּר תרבר זכר ירבו תרברו תרברנה. וሩע כי כל זה הבניין דנוש הע' ולתו אם היה מאותות אההער תשוב ה' לאותנו קפין מברך²⁵

ל' מ' ב הנקבות. מ' ב מוסי אהבו (משל' א' כב) דינ' אהבו בשקל התאוות והזב במקום פחת. ג' ב מוסי' לזר אה. ג' מה' אהדי'. ד' ב יעוזך יעוזו יעורה אהדים (תחלים מו') אך מקצתם שבע וחתך יעוזו (ישעה ל' ז') אך לשון שעבה לעולם בפתח או פחת ושכא יעוזו (יונה ב' ט') זה בפמותה. פ' מ' מוסי' (ב' גנליון) ודרוגים (רומיה ט' טז) שרשו רגה ויתכן להרגוות הי' (ע"ל הא') כמו גלום כבדים (לא נמצא במרקא) ושםו זו י' לגלות על משקל כבד והוא נקראת י' המשך ולא הבליעות בדgesch כאשר עשו באחרים. וישמעו כי שרשו דג והוא פעולתי הע' ואלו היה על מצפתו היה וחריגום (ב' גנדיוגם) כאשר מפרש במדוע אלו רויבות (אויב ל' ג') דיטו הרובות.

¹ י' חוקאך לו ז' ² ירמיה טט יא. ³ רות א' יג. ⁴ מ"א ג' כב. ⁵ במדבר כ' א.

⁶ תהלים קו' ח.

אך רך יברך. והבעול בחולם מזכיר מברוכות מוכרכות. ובאה מלה אהת
בנין וזה רפואה בכל שימוש ואביכן הtal בינו היה דינו החקל בשקל ג'היל אם
כהיל באנווש התחלו כי² דגשota למד מהתלו לפה פסוק כי בו מלה וערוא
אייה נחשכת כל בך. ודע כי כל בנין זה עובר לפועל ובנן פעיל כל מקצתם
בודדים ומקצתם עיבורים שמר ובר דבר אחר שמר ונבר ומכו עשה בנה והבודדים
ישב עמר עליה שמה יוד כי הוא הפעיל והוא הבעל הוא העומד³ הוא
העומד הוא הושב⁴ הוא הישבן וועליה וירוד יתבן הוות להם פעול ובעל אעפ"י
כי הוא עצמו הבל לפי שיש ומן ארוך בס כי העולה או היורד יכול שעלה
הדר נבונה או יורד ממנה. ותרעך לך כי כל פעולה⁵ שנמצאו בה יש התואר אין
ביה לא פיעילד ולא פועל⁶ כמו צדק שהנאר לא האמר טמן צדק
ולא צדק אעפ"י שנמצא בנין אם צדקן לא איש ראשית⁷ בין רשות שהו
שם התואר אין בו לא רשות ולא רשות⁸ אעפ"י שנמצא בנין אם רשות
אללי לי' ס כי רשות עומדת במקומו. וחותם נמי אין בו לא חותם ולא חותם אעפ"י
שנמצא בנין אם תכמתה הבמתה לך⁹ כי חותם ישחוא שם הראה שעד בזקנות.
ובן כי לא בנה יגבר איש¹⁰ אין בו לא גבר ולא גבר כי גבר עומר במקומו
איך נמצא בנין הטעיל על אובייז יתגברי¹¹ ובן כל הבודדים שנמצא מהם שם
התוארם. ובן אמרו כי כאשר ימצא לשון נעעל בעלים ולא ימצא פועל שעיטשו
בגעול כמו נראה אלהים מפקדשין¹² לא אמר יראוי ולא יראו כמו שאמר אחד
מן הפטיטים יראוי ומאותם ולהלא הוות לו טוב לוטר השם הנורא וזהה מקומ
הפעול. ומזה הבניין ההוק הצויר דיבור ג'היל דברי נדל' דברנה גדרנה. והמקורה
דבר או דברה בתוספתה זו כמו כי טוב ומרה אללהינו¹³. ודע כי בנין אחותות יתון
בשבא והאי בשבא ועתה. וכן פקורי מבניין זה בישני הדריות כמו דבר ידריבן¹⁴
שבר תשבר¹⁵ והדרך השני יסר' יסיני יה¹⁶ ויברך בריך¹⁷ ללא היה ריח דניש
כמו נסור ובן שאל ישאלו באבל¹⁸ ללא הא היה דניש ויישאלו יורה על
בנין כבד. ויתבן הזית ברוך ושאלל מבניין קל כי נמצאו ברוך¹⁹ ברכות את²⁰ ובן
שאלתי²¹ יק אעפ"י כי מלה וברך ומלה ישאלו מן הכבב.

ה' מוסי' ובא על משפטו והחל בס' אלתו (מ"א י"ח כ'). ושמועיו כי הtal כן
הכפולים וזה התחלו היא ה' הגספה כי קבבי תחולו תחכמו התחלה. ב' מוסי' בא על משפטו
ויתחל בס' אלתו. ז' ה' הסה. ב' והמעו. ג' ה' הסה. ב' והושם. י' מ' ב' הסה היראו. י' ב' מוסי' החקק הות.
יל' ה' ט' יתון תבא שאלתי (איוב 1 ח').

¹ בראשות לא' ג'. ² אובי יג' מ'. ³ צ'ל וצדקו לא' ר' אובי יג' מ'. ⁴ שם שם.
⁵ משלי ט' ב'. ⁶ ש'א ב' מ'. ⁷ ישועה מ' מ'. ⁸ מHALIM סה לא' ⁹ שם קמו א'. ¹⁰ ש'ב ב' וית'.
¹¹ שמות כ' כה. ¹² תהילים קוח יה. ¹³ יהושע כד' ג'. ¹⁴ ש'ב ב' יה. ¹⁵ דברים כח ג'.
¹⁶ רות ג' י'. ¹⁷ תהלים כ' ד'.

בנין הפעיל בנין כבד מה אותיות בכל פעולתו בתופפת⁶ יזר המשך והפועל
והפועל ממנה בתופפתו ט' בדרך בנין פועל החוק הנדריל השליך
לוכר ולנקה הנדרילה השליך לרבות ולברות הנדרילו השליך. הפעול מניריל
מנדרילים מנדרילה מנדרילות והיה דינס קְהַגְדִּיל מהנדירות מהנדירות והפעיל
הנדיל מנדיל
חמים מהקערות⁷ בספר יהוקאל במשכנה. והצוי הַגְּדֵל הנדרילו הנדרילו והמקור
הנדיל כמו הצווי. ויש מקור בשקל אחר בהנרכ' עשן הנדרף⁸ כהנרכ' הוא
המקור ועובר הוא ופירושו בהנרכ' הרות את העשן בן תנרכ' את הרשעים וכמו הוא
כהנרכ' כספ' בתוך כור בן התכו בתוכו⁹ אעפ'!¹⁰ שהוא בשורק אהדים הם. ומקור
בشكل אחר הישר לפני דרכ'¹¹ בפק מעלי הרחק¹² שניהם בתומי העין. אית' ג' 10
אנדריל יוניל הנדריל פנתז איזון ונזה האות נברות הפעלים העודירות מבניין
הפעיל כי כלם פתחו איתה¹³. וזה בשלמים ובמחל' היל' וכן הוא ניכר בין פעל
כל בחזיק כמו שזכרנו לפעלה ולוחוי אם יתזה על אהה'ע וזה כמו בין בשלמים
ובמחל' היל'. ובבניין פועל החוק בכל השלמים וכל המשפטים דרך אחד להם לעילם
אותין בשבאה. וש מלות שהם על אהה'ע ולא נדע דרך שתוחותם אם הוא לעין 15
אהה'ע או לעין שהם מבניין הפעיל כמו ייעשרנו המלך¹⁴ יכול לומר כי היא
מבנה הפעיל והסר יזר המשך יוכל לוטר כי הוא מבניין קל אך מה שהוא עבר
יוכיה עלי' כי הוא מבניין הפעיל והוא דינס ייעשרנו ובכחرون י' המשך כמו
שהחרה מן וידרכו את לשוננו¹⁵ וירבעו נס המה¹⁶ שהות דינס וירבעו וידרכו
ואשר בא ממן במבנה קל הוא בודד כמו לא יעד ולא יקוט הילו¹⁷ וייעשרנו 20
המלך שבר יעיר אותו המלך. ובבניין זה הבכיר והנדריל בצויו הוגדר אהדים כי
הצורי שיש בהנדריל הילך היל' שהוא בהנדריל ובן בעתו אנדריל הנדריל אנדיל גנדיל
ווספה' היל' בצויו הוגדר ובאית'ן הַגְּדֵל הַגְּדֵל אנדיל אנדילו ונמצא הצויו במבנה
זה בחגורון י' המשך והפרון הצורי שהוא בעבר היל' הישר לפני דרכ'¹⁸ בפק
טעל' הרחק¹⁹.

25 בנין גָּפֶעֶל²⁰, נשמר נשמרה נשמרו לנברות ולנקבות. ויש שני הלקיים במבנה גָּפֶעֶל
גָּפֶעֶל בעוטר בו וגָּפֶעֶל שכבר עבר העומד בו כמו אני נאקה אל
עמיה²¹ והוא קמיין בשכבר עבר כמו כאשר נאקה אהרן אהיך²² והוא פתות. אך
כאשר יהיה הפעיל העבר באתנה או בסוף פסוק יהיה קמיין במו ובנביא נשמרנו

6 ב חסר. ז' מ ב טסי' בתשלומו. ז' מ ב טסי' כהנרכ' בחולק והתקף. ז' ב איתנה
ב טסי' פתוחי ע. וזה טסי' גָּפֶעֶל.

¹ יהוקאל מו כב. ² תהילים סח ג. ³ יהוקאל כב כב. ⁴ תהילים ה ט. ⁵ איוב יג כט.
⁶ שא' יז כה. ⁷ יורמיה ט ב. ⁸ שא' יד כב. ⁹ איוב טו כט. ¹⁰ תהילים ה ט. ¹¹ איוב
יג כא. ¹² בראשית טט כט. ¹³ במדבר מו יג. ¹⁴ הרשות יב יג.

⁵ שהוא קמיין והוא לשון עבר. מפני שהוא סוף פסוקו. כאשר יהיה נ فعل בעומד בו ⁶ סמוך למלה אחרתו או יהיה פתוחה במו ונאמן רוח יספה דבר ⁷ שמעני נאמן של רוח והטברת מפנו בכל ביטוי נאמן הוא ⁸ קמיין. ולנקה באשר עבר היה הטעם בע' כמו אהה מהנה לא נשברה⁹ ואם הוא בעומד בו יהוה הטעם מדרע ¹⁰ כל' ובהי אלhom רוח נשברה¹¹. ובכינן זה אין בו לא פועל ולא פועל אך ימצא בו מקור מעין צווי כמו חשמר תישמר¹² וחצוי נ美妙 בו כמו אין היטקר לזכר השמרי לנכמה השמרי לרבים המשמונה לרבות כי הצוי היה והמקור בתוספת ה' בעבור דנסות ה' להביא נ' מן נ فعل לא לדבר אדר ובכעבורה קלותה להבננו על המלות בהרו בה. ויש מקור בלא ה' ונערור להם¹³ ונשלוח ספדים¹⁴ ונחפוך ¹⁵ הוא. ולא נמצאת נ' נ فعل שלא בהבלעה כי אם בלשון עבר ובשלש מקומות הללו ובאוון נפעלים העומדים בהם. ובאותה¹⁶ לעולם התבלע ב' אֲשֶׁר יישמר השמר נשמר ה' דנושה להבלעתה הנ'. ובאשר תהי ה' אתה מאותיות אהיה¹⁷ שלא יקבלו דעתו או תהיה את האיתן בצריך כי בתהלה היא בחירק בדרכ' בנין קל' כי בנין נفعل קל' כמו וזה כבוי נאמן נא דברך¹⁸ יאסף הביתה¹⁹ החלוץ ²⁰ מאתבם²⁰ יחרם געשה הרגעי ודמי²¹. ויש מלחת אמר הרב ר' יונה "אבן גאנחט המדקיק שהם מבני נ فعل והם ונבל בעלה בלנו²² שהיה דינו גאנבל בשני גאנין בני הרבים וכי שואו פ' ה فعل ונבלעת בה נ' נ فعل ואם היה שלם היה בשלש גאנין גאנבל ורשותם כי הרבים אינה לצורך כי אחרה כי אין הוא כל אותן יתין שעליה ז' פתוחה כמו עתא אמר עיאר ומאמיר ובכעבורה התהברות הנניין ²³ במלה גאנבל הדראויים להזות בה חסרו השתיים נ' הנ فعل וכי השרש שלא כדרנו והשארו נ' הרבים ואטרו ונבל. ואמר כמו אין במלה מהגרע עשין²⁴ כהתוך כקספ' ²⁵ כי הם מבני נفعل ודרינס קרבודוף בחרצ'ך וכבר באրתי אותם במתה שקדמתית אך דעתם במלה ונבל כעה כי ה' הכתובה נ' הרבים וחסר נ' השרש והוא דינו ונבל ברגש נ' הובים פתוחה בשקל וויל' יי' אלהים תרדמתה²⁶ ומהלייז' הדרש ²⁷ בנה כאשד עשו במלה וויר יעקב ניד²⁷ שהוא קמוצה והוא דינה להיות פתוחה והוא דנושה ולפי ספר דגשנות ה' שבת ה' לקדמתהו ושרש וויר נוד וכמו ה' וישר במנרה²⁸ ה' קמיצה והוא דינה להיות פתוחה והשין דנושה להבלעת נ' כי שרצו מעניין נסרים שבשלשון תלמוד ומעניין זה אם יתגדרל הבישורו²⁹ השין

⁶ ב' חסר. ⁷ מ' סמך לעין במלה אחרת. ב' ס' לטלה אי' בעין. ⁸ ב' חסר. ⁹ ב' ג' חסר. ¹⁰ ג' חלק נאסק' יחרג יחרם געשה גראה על שדה הארץ יחשב (ויקרא בה לא) החלו' מאתכפי. פ' ח' אבן גאנת. ב' גאנת. ו' ב' קמוצה.

¹¹ צ' ל' מכסה דבר משל' יא יט. ¹² במדבר יב' ז' תחילים לד' כא. ¹³ שם נא יט. ¹⁴ לא נמציא במקרא. ¹⁵ דהיא ה' ב'. ¹⁶ אשתר ג' יט. ¹⁷ שם ט' א. ¹⁸ ישעה ס' כה. ¹⁹ מ' א' ה' כו. ²⁰ שמות ט' יט. ²¹ במדבר לא' ג'. ²² יוטה מו' ג'. ²³ ישעה ס' כה. ²⁴ תחילים ס' כה. ²⁵ יחוקל כב' כב'. ²⁶ בראשית ב' כא. ²⁷ שם כה' כט. ²⁸ דהיא ב' ג'. ²⁹ ישעה ט' טו.

דנושה בעבור התי ובشكل מובל מבוע עפ"י כי משור בזולם ומכול ומכוע בשורק אהדים הם כאשר פרושתי. כמו שאמרתי במלת ונבל בדנסות הבי' כמו יובל מן הפל הפל שהה דים הנפל הפל בז' אמרתי במלת ואברך ברוב הסוכך⁵ ביהוקאל כי הוא מבין הפעיל שהם دونשי הע' בעבור חסרון הע' שדינו ואבדיך ודע כי החירק והסגול שון כמו פן אבלך⁶ שפירשנו בו שהוא כמו אבלך⁷ בחירות הבי' והוא מלשון כלוין ומתחלי הע' מן להפל למען ברקי' שהוא כמו לבנות. ויש מי שפירש ואבדיך כי חסר א' המדבר לנפשו כמו ברוך יי' ואעשר⁸ וכן בן עזנה את ודע דורו וזה לא יתכן כי אלו ב' מלות נחשו האלפיין מן הקרייה⁹ אבל נמצאות בכתיבת ה' והכטיבה תורה עליהן וא' שנייה [של] ואבדיך אינה נקראת ואני נכתבה וקמצות ר' ולא באה להורות על א' נחרתתג¹⁰ כי אם בעבור שהתיבה לשון עבר באשר הוריתך במתה שקרתי. ואם יקשה ארם במלת ונבל שאמרתי שהוא בנין הפעיל והוא בודד אין לחוש על זה כי הרבת יש בבניין הפעיל שהם בורדים כמו וראשו מניע השמיימה¹¹ עד לשמים הניעי וכן אברותי במלת נער בים וובשאות¹² שדינו ויבישו כמו ויצבחו ויטולו.

בנין הפתפעל התהלך נח' והצווים כמותו התהלך¹³ לפני והוא חמשים¹⁴. התהלך¹⁵ לנכחך ובן צווי לונר בתוספת ה' ההחלכו לרבים ולרבות כאשר עבר ובן צווי הוכרים. והפעול מההלך לונר ולכחנה מתחלה. ואני בבניין זה פועל כי הפעיל הוא הפעיל¹⁵ ואון בנין נפעל שהקדמן לא פועל ולא פעול כי הנקפעל אינו פועל אחרים והוא עצמו הפעיל על בן אין לו פועל ולא פעולך אך יש לו צווי ומקיר ואיתן. ובנן הפעול יש לו פועל והוא מרחקען אך אין שם פועל כי הוא עצמו המתפעל. ויש הפרש בין הנקפעל והחטפעל כי הנקפעל בין שהוא נפעל בעצמו או על ידי אחרים אחת היא במו ובבניה נשרר¹¹ וזה על ידי הנכיה ונשמרת מכל דבר רע¹² וזה על ידי עצמו אך המתפעל על ידי עצמו הוא ויתכן שייתה לפעמים שקר כמו מתורש והון רבי¹³ מתועשר ואני כל¹⁴ מתרל במתה שקר¹⁵. והצווים התהלך המהלי הנקלחו התהלך. והמקור כמו האזו. איתן אתרלך¹⁶ וחילך¹⁷ בערי ארגנול וחונגל בפתחה. ודע לך כי ההפרש והכירה שהם בין בנין זה לבניין נפעל הוא הדשן כי בנין נפעל הוא בנין קל ובין הפעול דונש הע' כמו התכבד נילך¹⁶ דנחים האלקושי דונש העין הבנד ושב בביתך¹⁷ רמלים מבין נפעל ותמצא קבוע כבנין נפעל כמו והאיש נבדך¹⁸

๖ ב' שמי בו שהוא כמו אקליך¹⁹ פירוש אבלך²⁰ שהוא סמלה הע' ל' כלוין. נ' מבחר. נ' ב' אחרת. ז' ב' מוטי התהלך צווי לנכחנה התהלך נכחנה. פ' ח' חסר.

¹ יהוקאל כה טו. ² שפטות לג. ג'. ³ יהוקאל כא לא. ⁴ זבריה יא. ה'. ⁵ מא' יא לפ'. ⁶ בראשית כח יט. ⁷ דה'יב כח ט. ⁸ נחום א. ד'. ⁹ בראשית ו. ט. ¹⁰ שם י' א. ¹¹ הוושע יב. יז. ¹² דברים כג. י'. ¹³ משלו ג. ג'. ¹⁴ שם טפ. ¹⁵ שם כה. יז. ¹⁶ נחום ג. טו. ¹⁷ מא' יג. ג'. ¹⁸ שא' ט. ג'

והוא נCOND מכל בית אבויו ובבנין הפעול כמו מתחכד וחסר להס' מבני פועל הדנויש כמו כיCOND אCONDך³ ובבנין פועל שלא נוצר פועלו כמו שומר ארני כבר⁴ ולא ימצא לעילם לשון זה בבנין כל אך לשון כבדות ימצא בבנין כל כמו הכבדר העברה⁵. ויש תיבה אהה מוה הענן בבנין כל ורוב התלמידיות טיעים בה והוא למןשמי יכבד יי' ומפרשים לשונן קבוע ואינו בן כי אם לשון בבד' כי לא נמצא מבנין כל לשון בבוד בכל המקרא ובירוש אמרו אחיכם שנאיכם מדיכם אמר הנביא ישעיהו אמרו הרשעים שבישראל שנאיכם מדיכם המרחקים אהיכם אמרו למןשמי יכבד יי' פירשו בבוד משא הוא עליינו שם יי' ובירוש למןשמי בעבורשמי. ויש מלשין כבדות בנין חזק כמו ולמה רקבבו את לבנים

10

כאשר כבדו מצרים ופערעה את לבב⁶.

בנין פועל ג' כי שלחה בראשת גרגורי⁷ בפ' שלחו לרוביס שלחה לנΚבה מלט דגוני ע' הפסרי ו'. ואין בבנין זה לא פועל ולא צויא אך יש בו מקור כי נגב נגבתיו. איתין אשלחה ישלה ולאידין לא יברדר⁸ בנין זה בנין הוק והוא משתמש לבנין פועל הדנויש והוא יקרא בנין שלא נוצר פיעל⁹ 15 כמו שלחה בראשת ברגלו לא הזכיר מי המשלה וכן בלה' בנין זה ובנין הפעול. ובאשר היהת הע' מאותיות אההעיר שאין בהם דינש או יישוב השורק לתולט בין טרכ' טרכ' יקר¹⁰ כי נדרשו ממצירות¹¹ כי רינס היה כמו שלחו. ואין זרמי מים עכotta¹² מבנין זה כמו כי נדרשו ממצירות כי אם מבנין מרבע באשר אפשר כי לא יתכן פירושו זורמו המים שהוו עבות אללא העבותות שהם בעין עצים כי העב לשון נΚבה כמו הנה עב קטנה¹³ אותן עבות זורמו מים זורמו הוא עבר כי העבותות זורמו המים. ובבנין זה אהדים הם הקיון שפטטו והתקף קמן שדרה נינהה¹⁴ כמו שדרה.

בנין הפעול. וזה יקרא כמו בן בנין שלא נוצר פועלו והוא משמש לבנין הצעיל כי כל בנינו בתוספת ה השלך הישלכה השלו' ובן בנאן אהדים קבון שפהים והטה קטין והשלך מבן פרדרו¹⁵ בשורק אשר הפק אתי' 25 בחטא' קמן. ואין בבנין זה לא פועל ולא פועל ולא צויא ויש טקור חנד הנדר לעבדיך¹⁶. איתין אשלך ישלה תשלך דינו אהשלך יהשלך תהשלך. ודע כי כל

6 מ' ב כבדות. ז' ב נגביא. ז' מ פועל. ז' מ נראה לי (= ניל'). פ' מ ב מוסי מועכו שרדות (יזוקאל כג' ג) נובל לומר כי הוא בסקל זרכו בבנין מרכזע או יתכן היה מוגין פועל על פסקל (ב פל) גדרשׁ ולפken ראשן נראה יותר כדי להשווו למלה וחס עשו דרי בתוליהן והיו שניות פועלם (ב בפל) עבריות. ז' מ ב השורק. ז' מ ב חוף קמן ושורק.

1 בראות לדר. 2 משל' יב ט. 3 בבדיך כר יא. 4 משל' מו יה. 5 שמות ט.

6 ישעה ס' ה. 7 ש' א ו. 8 אויב ייח. 9 בראשית ט' טו. 10 במדבר לה ל. 11 בראשית לו לב. 12 שמות יב לפ. 13 תהלים עז ייח. 14 פ' א ייח מה. 15 נחום ג. 16 דניאל ח יא. 17 ויקרא ה בג. 18 יהושע ט כר.

בנין פעל שהקרכנו אותן איתן שבאות והקבוץ בפ' אך בנין הפעל הפעל הקבוץ
באות האיתן אשלך ושלך אישלח קשלה. וכאשר תחיה הפ' מאותיות אהיה
שם מן הנרין ואין דרכם לעמד⁶ במקומות צדך כי יರחיב נבולם ויהיה הקבוץ בפ'
כמו ישבך היי יחרם כל רכשו⁷ כי לולא אותן הנרין היה הקבוץ ביזיד וכן תמצא
דרך זה בפעולות שם מבני הפעיל השליך תדריל היה מעמד במרכבה⁸ וכן יאמר
ימלשן חרם מחרם ומולשון חוקה יאמיר מחוק והואומר מוחם מועבר
טועה בהם אלא מעבר הנורן.

בנין מרבע, רוב בנין זה נמצא בעל הכלfel ובמהלך העין כמו⁹ כונן שוכב
קובם שהוא ממהלי העין יכונן ישוב¹⁰ וUMBULI הכלfel יסובב
ובן וזה אשר עבר וכעתיד וכל פעולתו על ארבעאות על כן נקרא¹¹
בנין מרבע ולולום כל בנינו הלומי הפ' תחלתו וההיהו. ונמצאו מבני זה מהשלימות
מלות מעותה כמו למשפט אהתני לא נוכל לדון אותו מבניין אחר בשום פנים
כי אם היה מבניין קל היה לשופטי ואם מבניין פעל החוק היה למשפטנו כמו למןלי
ואם מבני הפעיל היה למשפטנו כמו מנדלי על כן נאמר כי משופטי בשקל
מבוניו מזרמי משעריו מותי. ומבני זה וורמו מים עותה¹². שחתה לנכח כאשר¹³
 עבר ויכל שהיה כמו שהוא שפט את ישראל¹⁴ דרבורה כען שפטה וורמו
פעולו. הפעול משפטן לזכר ולנקבה משופטה לרבים ולרבות משופטת משופפות.
והפעול משפטה משופטת משופטת והצוי שופט כמו כונן רומס ולנקבה
שפיטי כמו כונני שופטו כמו כוננו שופטנה כמו בונגה דנשה הג' השניה
שהיא כ' הנקבות בעבורו נ הכלfel. והמקור שופט כמו עבר וכמו האזוי כמו כונן¹⁵
תבונן. איתן אבון יכונן התבונן נבונן. וכאשר תמצא מטנו בנין פועל שלא נזכר
פועלן כך הוא כמו האזוי. הוכרם במוכרת ביום הבראך בוגנו¹⁶ ולזכר האחד בון
פתח ולנקבה כוננה לרבים כוננו כמו שאמרתי. איתן אבון יכונן התבונן נבונן
אשר שופט תשופט נשופט. הפעולות האלהם שלמים הם אתנו בכל שימושים שאם
תחזר אותן אהת משלש אותן הלו של שורש לא יהיה העין קיים כמו שמר¹⁷
שם תהסר הש' או המ' או הר' אין לשון שמירה מה שאין כן במחלים על כן
נקראו שלמים.

ועתה אבארא בפעולות המחלים ואבארא בתחללה כי יש חינה שימצאו בו שני
בניינים, בנין קל ובנין חזק שמר בנין קל משמרות הבל שוא¹⁸

⁶ ה' במקום עד. מ חסר. נ' בחר. נ' חסר. ד' חסר. ס' מוטי' שורש באץ
גוזם (ישעה מ כד) מעין זה. ו' בפל. ז' מ' ב מוטי' וכונין הוות כל פעולתו. ח' מ' ב
שאבורנו. ט' מ' באח' לבאר. י' ב מוטי' ויש נ' ווש יתר עד ז' שמר נמצא בשני בניינם.
¹ יוקרא טו י'. ² עקרה י. ת. ³ פ"א בכ לה. ⁴ איבט טו. ⁵ תחלים ט יד. ⁶ שם
עו ית. ⁷ שופטין ד. ד. ⁸ יחזקאל בה יג. ⁹ יונה ב. ט.

חוק כי אם היה מתקל היה שומרה. וויש חיבת שנמצאו בה שבעה בנים פקד בדין כל פקד בגין חוק יי' צבאות מפקד צבא מלחה¹ וمبرון הפעיל ומקדר על בתיו ומבני נפער לא נפקד ממנו איש² ובנין התפעל יותרקהו בני נניין³ ובנין הפעיל⁴ הפקר אתו⁵ ובנין פעל אשר פקד על פי משה⁶ הרו נמצאו 5 כל בנים ונמצא מרכיב משני בנים מבני הפעיל והחפעל לא התפקיד בתוכם⁷. ומן הפעיל והחפעל הרשנה מהלב⁸ ודנשות הד' להשרון ת' החפעל והה דנו דנסות השין להנרת התפעל כאשר פרושי⁹ בפרוש תנז אל"ה. ומשיש חלה נמצאו ז' בנים קלח קל ויפל איזה بعد השכחה בעלה אשר בשמרון יידל¹⁰ קלח נבד כמו אשר חלה יי' בה¹¹ ומהפעיל גם אני הילה הבודק¹² ומפעעל 10 מכה נחליה¹³ ולא נחלו על. שבר יוסף¹⁴ והתפעל ויתחל¹⁵ ופועל נט אתה חילה אמרנו¹⁶ והפעיל והוציאני מן המהנה כי הילה ת' הרו שבעה בנים במלח אהת קל אשר אני דבר אלק¹⁷ ואין שם הרבי רבדיך ויתכן לדבר בו מבנן קל בבר רברת דברתי דברת הפעיל דובר דוברת הנברות הפעיל בבר דברת דברת 15 דברות והאינו דברך דברך דברת הסקור דברך דברך איתן ארבור ידברו דברתו נדברו. וכן מלשון ברכה מבנן קל בבר ברכו כמו אמרו פעיל בוקך ברכות ברוכות הקעול בוקך ברוכה ברוכות ברוכות ציו קרבך ברבי ברכו ברוכנה המקור ברכך בחולם יברך ברכך אמרת¹⁸ איתן אברוך יברוך תבורך נברך. ויש מה נרכחת מבנן קל ומבנן פעל החוק והוא ואסעדת¹⁹ 20 תחולתה מין ואסעדת בשקל אשמדת וכן המשם והלהה בדור פעל החוק אסעדת כמו אברךם. ויש מלה בפעלים הבודדים מטהוי תיבות חזקתו ותוכבל²⁰ חוקת יותר ממי בני יצאוינו²¹ יצא ממי והוא בדלותה שער העיר ובשתי המהנות יוסעם עם הבריח²² ויסע עטם עם הדרלה ועם הבריח ישוע מדריך²³ ישוע עטם 25 ויתכן ישושים כמו ישושן ט' בעבור נ'. ויש מה נרכבת מוכר ומנקבה היא מבלינתי עלי יונן²⁴ הפעיל ממו מבליג לבר מבליטה לנבקה וככני היא היה מבליני לבר מבלינתי לנבקה וכאשר אמר מבלינתי עלי יונן ס בנה אותו מן מבליני ומבלינתי והודין שבו טן נו ותי תוספות כי הצבי .

6 מ' ב מוטי¹ ונמצא בבני נפער ובנין נסгор (השע יב יד) וمبرון התפעל ושתטר חוקת עמרי (מיכח ו טו). נ' ה' חסר. נ' ב חסר. ג' מ' ב מוטי ישראל לא תנשטי (ישעת מד בא) לא תנשיה ממני. כ' ה' חסר.

¹ ישעה יג ד. ² בראשית לט ד. ³ במודר לא מט. ⁴ שופטים כ טו. ⁵ ויקרא ח כב. ⁶ שפטות לח כא. ⁷ במודר א מט. ⁸ ישעה לד ג. ⁹ מ"ב א ב. ¹⁰ דברים כת כא. ¹¹ מיכח ג. יג. ¹² ירמיה יר י. ¹³ עמוס ז ג. ¹⁴ שיב ג. ג. ¹⁵ ישעה יר ג. ¹⁶ ט"א כב לד. ¹⁷ יונה ג ב. ¹⁸ יהושע כד י. ¹⁹ זכריה ז י. ²⁰ ירמיה כ ז. ²¹ שמ י. ב. ²² שופטים טו ג. ²³ ישעה לה א. ²⁴ ירמיה ח י.ה.

מרומי שבני סנה² ולנקבה בהוספת " כו"ד נבנתי יוסי³ אהבותיו לדוש⁴ וכן ה' העשש במלתך מלנינה⁵ אם יש איש מבילו או אשה מבילינה ומזהותך עלי ינון אני אומר להם שעלי לבי הו כרי שוווני היאך חס עושים ואעשה כמותך וכן מלה בעותך צמתהנו⁶ טורכטן צמתהנו ומן צמתהנו קנאתי כי ימצאו בלשון הקדרש פעלתני הבעלחונו במו מה העליתנו מטבחיך⁷. וכן תבאתה בראש יוסף⁸ מורגנגן מן תבא וכן באתה וככל להוות שיזה עניינו⁹ רצין שוכני סנה¹⁰ תבא אתה לראש יוסף. ותבאת לקראי¹¹ מן ותבאו וכן קאך לנקבה או ותבא אפקן.

החלק השני במחלי ה' ישב ירד ידע מקומות בודדים ומקצתם עברים ישב ירד בודדים ולא יכנסו עליהם הבנוייס לא יאמר ישכתי ולא ירודהץ כמו שיאמר ירודהץ בשט¹² אני הוים ירודהץ¹³. ויש הפרש בין שניהם כי ירודהץ אינו כמו הירודהץ כי ירודהץ עבר לשני ירודהץ אותו יש בו ירווע וירודע אך הירודהץ עבר לשישי המודיע והדרבר והשלישי לאשר ירודהצע. ואין הפרש בין ירודהץ ובין הירודהץ בדבר הוכר כי ושלחה ירד את עברי¹⁴ כמו הוליד ואין לשון הולדה באשתה. ולנקבה ישכה ולרונס ולרבות ישבו. ובשלש הרכיש לשון האיש והאשה שויס הדרך האחת¹⁵ לשון עבר לרבים כמו שטרו ותבריו אשר אחד לזכרים ולנקבות והשנית המקורות אחד לזכרים ולנקבות והשלישת כל דבר שהאנשיות מדברים והגניות מדברו בעבר עצם או היהוד והחוורה אשר הוא אשמור נשמר שטרתי שמנגן. והפעיל יושב ישבת יושבים יושבות ואין ציק פועל כתיבה ההיא כי היושב הוא היישוב כאשר פרשטיין. האזוי ישב בר רע פתוה בעבור העז ונכמו בן ננקה תן ונפנ לפקה קה ולנקבה שב רדי קהי¹⁶ גני¹⁷ 20 לזכרים שבנו רדו לנו לנקבות שבסנה רדנה לבנה. ודע כי נשתו האזויים בטחלי ה' ובמהלי הלהמ' רדו שבנו דעו כמו בנו קנו פנו וכאשר יבוא בהפסק דבר יהיו שבנו לכו כמו השפילה שבבו¹⁸ דרומה אך בנו קנו לא ישחנו לעולם. וכן בלשון נקבה רדי שבוי כמו בני קני עשי וואי דריך בניא¹⁹. ותוסיפת ה' בצעוי רדה שקבת²⁰ וכאשר יהיה בחפק דבר יהיה רדה כמו מהרת רדה²¹ דמלבימת²²

ל' מה מ ב מלת הפסח. ג' ה חסר. ג' מ מוסי תאכלתו אש לא נפח (אווב כ כו) מוככב מן תאכלתו ותאכלתו הושכחים כי חמתים (זורה ה') מוככב מן שב ישכטן השיכותים והושכחות. ז' מ החלק השני. ב' חלק השני. ג' מ ב מוסי ולא בשום בודד בין סן השליטים בין מן המכחים כי אותן שכנו עיליהם יתפרשו בשתי נקבות כאשר פרטני יצאוו חזותני שםן אין יציא חזק שחם בודדים ומוהם גדרני באב (אווב לא ייח) גDEL עמי וובים בהם ובן. ו' עכשו שמרו. י' מ מוסי הנני יוסף (ישעה כט יד) הוא פועל וכן בשליטים טוביק גורי (תחלים טו ה'). ס' ב' חסר.

¹ ישעה כט טו. ² דברים לג טו. ³ בראשית לא לט. ⁴ החשע י. אי. ⁵ תחלים פח ח.

⁶ במדבר בא ה'. ⁷ דברים לג טו. ⁸ שא"א כה לד. ⁹ שמota לא יכו. ¹⁰ תחלים ב. ז. ¹¹ בראי י. כד. ¹² ירמיה יג ית. ¹³ שם ב. גג. ¹⁴ מא"ב א. אי.

ובא על הדין ורות דעה הכמה לנפשה¹ בatoi בסקל בעה והיה דין רעה בקמץ נדול כמו רדה שכח אך יש מקומות שישתנו התניות כמו ואשע² בקמץ מן שעה כמו קדרעת מן ידע והיה דין ואשע כמו ואקנה ואבנה. יה שצוי מלאה מחל' ה' בקמץ אשר לא כותה הבה נרדת³ הבה את אשתי היה דין⁴ הבה כמו רדה שבשבה היה הראשונה וכן קבה לי⁵ היה דין קבח כמו תנאה את נשוי⁶ נשהי⁷ כי קבה שרשוי נקב מן קבתנו אדרוי וס⁸ וכן תמצא רבנים שהם מבuali הכלל ומתחמי י' וענינים אחד כמו נקב וקבב מן וקבתו ל' משם⁹ מה אקב לא קבה אל¹⁰ ויקב¹¹ יתכן ישיחו שרישו קבב בישקל ויסוב [מן] סכוב או נקב בשקל וודור נדר. ויכול להזות וסוב מן נקב¹² כי יש שרש נסגב מן ונסגב הנובל¹³ ורחתה ונסגב¹⁴ דיווחאל ופעל כמו ויצא הנובל¹⁵ ותאר הנובל¹⁶ ואינו ונסגב הנובל וכן שני שידשים מן נקל וקל נטה ותמס מן ויתמו ימי בכ' אבל משה¹⁷ שרשוי נטה בשקל וינשו וידרו ויפלו ויש תמס מן תמו נכרתו¹⁸ שהוא קמבי ויש גרט ודרם מן ידרם כאבן¹⁹ נטם מן דמו עד הנענען אליכם²⁰ דמס ורכבים כהם. וישתו שען צויביך²¹ שבו מן ישוב וכן שבו²² מן ושבה שביך²³ בן אבניעס והנקיוד אחד אך עננים יפרידים וגאשיך אמר לנקיות צוין מן ישוב יאמר שבנייה ומין שב שבנייה בנותי²⁴ וכן שב שבנייה כמו צאה וראינה²⁵ הא' מן עצה נחה ואינה נקרת כי משקלו²⁶ שבנייה והא הרה הל' ואין בה יכול להראות בשבא בלבד כבודה כמו י' שבנייה והם חסרי ה' וראינה ועשית הסרו הל' והרי היא במקום ה', ואמר רבינו שמואל הגניד זיל²⁷ כי שדי ונעכברה²⁸ שרשוי ישח במו ידרי מן ידר ובן הוא וישחק בקרבן²⁹ שהוא בשקל וושער הון לנו³⁰ שהווין³¹ בסגול והם שורשם ובם והם שמות. והשיב עליו³² אבן גנאה והוא אמר כי שחו בשקל בני קני וישחק איעז' שהו³³ בסגול הרי הוא מוקם הפתה והית דין³⁴ וישחק ישחה אתך בשקל וופך ורבך יצלה אותך. והמקור שב אשבי³⁵ ירד ירדנו³⁶ וילדך שקר³⁷ בחתח' קמץ. ויש מקור בשקל אחר שבך לחת וודת

ליבורו והאריו במקומותיו, ו'

¹ משלי כב יד. ² תהילים ג'ט קו. ³ בראשית יא ז. ⁴ שם כת' כא. ⁵ במדבר כב יא.

⁶ בראשות ל' כה. ⁷ שם כו' כה. ⁸ אובי ג' ח. ⁹ במדרב כה כה. ¹⁰ שם כה' ח. ¹¹ ויקרא

בדר' יא. ¹² במדבר לוד ח. ¹³ הוקאל מא ג. ¹⁴ במדבר לוד ט. ¹⁵ יהושע טו ט ¹⁶ דברים

לְדָרֶת. ¹⁷ יְהוֹשֻׁעַ גַּם כֵּן ¹⁸ שְׁבָתוֹת מִן מִנְחָה ¹⁹ שְׂמָא יְהִי מְרוֹת אֲלֵיכָה ²⁰ שְׁחָנָה ²¹ שְׁחָנָה ²² גַּם כֵּן.

²² ישעיה גג ב. כב ²³ מוכה ו. יד. ²⁴ תחרות פה ח. ²⁵ ש"א ב. ח. ²⁶ בראשות מג. ב. ²⁷ איזוב מו. לה.

(נראה כי ר' יק קרא שקר במקום און וילדה במקום וילד כאשר נקדו כ"ז ב').

לשכט לולדת לרודת רעה לרודת פתוח בעבורו הע' צאת בצלמתה הא' וכן מלשון לך נתן קחת פתוח בעבורה הח' קחת מן נתן חסר ל' כי דינו עננה בשקל לרודת שבת בחזרון ה' וכנאשר יאמרו תה חסר ה' והל' וכן שם מהרש' כי אם ת' בלבד וה' האחרת הוא הנוספת נאשיך תחסר ה'. ויש מלה אחרות ורוה בלשון נתן והוא למתן שם את ארון בריתך דמלכים ה' יורה עליו שהוא מקוד או שם כי 5 אהיות בכלים לא יבוא על איתך לעולך כי לא יאמר לחעשה לחשמר למתן אלא לשומר לעשנות למת שתייה דינו למת במו לשמת ועתה נאמר ממלחה לתתן דינו היה לתרנגולות וה' התבוננה הוא הלי ה' וה' שה' שהיה נבלעת בדונשות ה' שהיא הע' וו'ת' הראשונה הוא תוספת השמות' ויהיה תנין שם דבר בשקל ובתנתן תשיבין' וזהירך והפעה שווין בת' אמתיניה' כמו 10 השכלה חקלות ודע כי האית' מטהרין הנ' כמו נתן איננו כדין מטהרין הנ' כי אם כדין מהלי ה' אפן יוכן הפטן כמו אישב ירד תלד שם בצריך כי אם היה כדין מטהרין הנ' היה אפקן יתון בחולם כמו יפליל ידור או אפן יוכן בפתחה כמו ישג הנש. ובעבורה שהפ' והל' הם הנוגין שבו בהבלעה בשקל מהלי ה' וכן אמר 15 במקור ל��יל התו' נבלעת הלמד בשקל שבתו' רודתו' קרי' דינו גנטה. אית' 15 אישב ישב השב נשב ובתוספת ה' אישב ונשבה אותן' בצריך בעבורו חסרון ה'. ודע כי יש הפרש בין ישבו בארץ וيهרו אתה' ובין ישבו ובין ידרשו וידרשו כי היז'ין במלות נישבו וקדשו הקמצויות פאי הפעלים וטשקלס ופעולן בשקל ואנו ושמרו והיז'ין אשר במלות ישבו וידרשו הצרויין הן י'די העדר והפאים בנחיהם הנסתורים שבין אותן' העדר והעדר.

20 בנין פועל החזק, ישב וישבו טירויותם בר' ידעת השדר טקומו' ונשכח לנקבה בשקל רבקה לבנים ולרכות ישבו כמו דברו ודונשות הע' בעבור י' המשך. הפעול מישב מישבת מישבות מישבות והפעול מישב מישבים מישבה מישבות כולם דנייש ע' כמו החליטים וכל הבניין כמיורק. והצוויא ישב כמו רבר ואננו כמו ישב והוא ילו טימ' ששרשו נשב ודונשות הע' 25 להסרון הנ' והוא בשקל וופל י' אלהים תרדה' נעדר גנש שהם מבנן הפעול והצוויא והזירך שווים גדר גדור יפל יפל ודרגותה ש' ישב שהוא צווי להברת בנין פועל החזק ובעבורה את המשך. והמקור ישב כמו הצוויא. אית' אישב ישב תישב ישב ובתוספת ה' אישבה ישבה.

25 בנין הפעיל הושיב הוריד היז'ין הן פאי הפעלים והיז'ין למשך. ולנקבה

לב. כי. ז' חסר. ג' מ' ב' מוס' אך אלו נבלעים בהגש ואלו נסתירות בנחיהם. ד' ה' הסר. כ' חסר.

1 מ'יא ו' יט. 2 שמות כח ד. 3 ירמיה י' יג. 4 בראשית לד כא. 5 יחווקאל כה ד.

6 איוב לח יב. 7 תהילים קטו יח. 8 בראשית בא.

הושיבת הדרודה לרבים ולרכות הוושבו תורודה. הפועל מושיב יהודים ביהה¹ מורה לנקבה מושיב מורה או מושבת מורה ובאותה או בסוף פסק מושבת מורה כmo הם מנישים אלה והוא מזקקה² שרשו יצק מבני השוק והויז היה הפ'ה. פועל מזקק מזקקה³ מזקקים⁴ שבעה ושבעה מזקקות לנרות⁵ בשורך ובעומלה בחולם כמו מזקתקן. והצוו הושב הורד הזרק לנקבה הוושבי הדרודה הוושבו הוושבנה. והפעול מוה השורש והפעול מהלוי העי' שווים מושבמן ישב ומושבמן שב המושב בפי אמתהיכנס⁶ מודעת זאת⁷. והצוו הושב הורד הזרע פתוח בעבור העי' וישתו לו או הורע⁸ אלא שהוא לשון עבר מבני הפעול שלא נזכר פועלו. ואחרדים הם הצוו ואשר עבר הוושבו צוו הדרודה לארכן ראיין⁹ עבר. איתן¹⁰ אושיב חושיב יושב נושב הווין¹¹ במקום " והזה דין אושיב יושב חישוב נישיב בshall יפעיל ורינם בה הפעיל ווחישוב ווחפעיל וכן כל הבניין דין בתוספת הי הפעיל. ויש גורה אהרת בות הבניין אשר דברו נשתנו פעולתו ושםשו הושיבו דרכינס¹² צוו הושיבו את אשר דברו¹³ עבר כמו שהושבו והדרודה אהדרים בצווי ו עבר. והפעול מיטיב ואיננו כמו מקומים פשיב שהם מהלוי העי' כי מקומים משיב אין¹⁴ אחריהם ומיטיב יש בו י' שירוה עליו שהוא מהלוי הפ'. ועוד כי כאשר יאמר מן מקומים לשיב לרבים יחסר הנה מן הם' ואמר מקומים משיבים קשיימים כל המיטין¹⁵ בשכבה בעבור כי לא יהיה הצרי בטלת מקומים שרש כי אם בעבור אותן המשך שחרר והיא יוד' וזה דין מקומים בשקל מפעיל מנדיל וכאשר חקרו את המשך ואמרו מקומים שמו צורי בעבור הווינו במקום הנוקף אך כאשר רבוחו ואמרו מקומים לא השיו לצרי שהוא בעבור המשך והנה במלת מיטיב כאשר רבוחו לא נפל הצרי מן המן' ואמרו מהה מיטיבים את לבם¹⁶ שלשה מהה מיטיב צעד¹⁷. ויש כאשר בא הארץ מהם בתנועת שני יודין¹⁸ " איתן" ו" השדש ייליל מואב¹⁹ ואלמנה לא יטיב²⁰ ונכח מרחק יידע²¹ שני שרים²², ויש כאשר יניחו האחת והירה הטוב ההוא אשר יטיב²³. ודע כי טוב ויטיב שני שרים²⁴. ויש מלאה מהלוי הפ' גורה אהרת בחוקיק " איתן אידש תורה יישן תישן תירא תירא ואלה מבניין קל ובא מהם מבניין פעל החזק

¹ מ ב מוטי' כי אט היה מבניין קל מן יזק היה אומר יזק בשקל יורת יושבת. ² מ ב מוטי' בשורך ובפעולות בחולם. ³ מ ב חסר. ⁴ מ ב מוטי' ולנקבה הוושבי ולרכות הוושבו [ב' ולרכות הוושבנה]. ⁵ מ ב (כגלוין) מוטי' נוכל בטלת זו בלשון עתידי בחורו בשורך יותר מן החולם לחלק בקיינטו יישט ללשון אכילה. ⁶ מ ב מוטי' כי הצרי בטעור הפ' שהוא עקר. ⁷ מ ב חסר. ⁸ מ ב ווש מלאה מהלוי הפ' גורה אהרת.

⁹ תhalb'ס סח ז. ¹⁰ מ"ב ד. ה. ¹¹ זכריה ד. ב. ¹² בראשית מג. יב. ¹³ ישעיה יב. ה. ¹⁴ יקרא ד. כב. ¹⁵ איכה ב. י. ¹⁶ ירמיה ז. ג. ¹⁷ צ'ל התיבבו אשר דברו (דברים ית. י). ¹⁸ שופטים יט. כב. ¹⁹ משלל ל. כת. ²⁰ ישעיה מו. ג. ²¹ אירוב بد. כא. ²² תhalb'ס קלח ג. ²³ במדבר י. לב.

יריש הצלען¹ הי' השבאיות תורה עליו שהוא מבניין חוק וכן כל אותן אהות אהן².

כלם ישבא ומבנהו הפעיל הירוש אשיר יירוש כמוש אלהיך³. בקמץ
מבנה גפעעל נישע נולדו נשעו נולדו ובמכרות לא נושבו⁴ בקמץ
ועקבותך לא נדע⁵ וכן לנכח ונכח החטאה⁶ ובמכרות ונכח
ישראל נושא ביש⁷ פחה והוא עבר אין המליך נושא ברב חיל⁸ קמוץ ועומד בו⁹
ולרבם נושאים נילדות קמיצים והוין¹⁰ בהם פאי¹¹ פעלים ואין בו פועל ולא פועל ויש
צוי הערע הושע הראה¹² בחורק והואין¹³ קמוץין ומוחת באהן¹⁴ למן חקרא¹⁵
אשר ילד בברקך¹⁶ הוין¹⁷ דנשין להבלעת נ נבעל כי לא תראה לעלם בפועל
עדוד ונראתה במקודם בלבד כאשר זכרנו במלות וגערור להם¹⁸ ונהען הואנו
ונשלוח ספריהם¹⁹. המקור כמו הצווי הודיע ויבא איתנו בתוספת ה' 10
אותעה יודעת.

מבנה התפעל התילד התיען כי ובוי הקדע זעם ישראל יתוכח²⁰ באיתן²¹
והפעול מהבה מתיען אין לו פועל כי הפעול הוא הפעול והצוו
הרוכה התיען לנכח התובת. ולרבם התובחו התונכהה לרבות ובתוכסתה זו לובך
הרוכקה ותוקור כמו הצווי: האיתן אתכח יתוכח ויתילחו על משבחתם²² רפי 15
הע שלא בודה התפעל וכן ויתיעצ על צפניך²³. רודע כי במבנה התפעל תמאן
הפי פעים²⁴ ופעמים ו אך בנין נבעל לעלם הפי²⁵ ו אין זר אמר וכאשור תסחר
תי התפעל בדרך בנין נבעל דגשנות העי יורה על התפעל ואס העי מאחותיות
אההער אשר לא נמצא בהן דרש אם הפי²⁶ ו לא נודע אם מנגעל או מנגעל
יניד עליינו רעו אם נמצא מהתפעל ולא נמצא מנגעל תדינחו בו וכן אם נמצא²⁷ 20
מנגעל ולא מהתפעל ואס נמצא משניות הדינחו לרוב מאיזה בנין נמצא רבסם.
וטעה האומר כי יהה יורה²⁸ מבני נבעל כי אם היה כן היה קורה בו כמו
בלשון יראה למען תורה²⁹ 3. וכן אמר כי יוחיל עוד³⁰ מבני התפעל וידיינו
ויתחולג הוא מלשון תוהלת ולא בא תוהלת מבני נבעל כי אם מבני פעל
רכם כאשר יחלנו לך³¹ פעלנו מבניין חוקס ויתלו במרת לוי³² כמו ורבו 25

ה' חסר. זט ב מוסי³³ וחל עוד (בראשית ח' י) אמר חיג כי דיט ויחל ממשקל
כבר כי בן נאמר מן יוכשו ואמר אכן גאנח (ב' גאנח) כי הוא מבניין נבעל והוא משפטו
ויחל במו ונבל (ישעה סדר ה) אשר מושפטו ונבל ואס יעליל העמל. על ונבל בעליה שהוא
מלען ויחל מלעל העמדנווה על וונחט ווי' (בראשית ו' י) ויזכר ישראל (במודבר כה ג) וישאר
אך נח (בראשית ז' כב) ויאסך אל עמי (שם כה ח') ולחם בישראל (במודבר כא ב). ג' מ' ב
מוסי³⁴ כי אם היה מנגעל היה יווחל ולא בא מלשון זה. ז' מ' ב קל. מ' ב מוסי³⁵ יהל ישראל
(תחלים קל ז) ציו כמו דבר לולא היה' היה דגש.

¹ דברים בח טב. ² שופטים יא כר. ³ יוחאל בו יט. ⁴ תחלים ע' ב. ⁵ וקרא ד' ד'.
⁶ ישעה מה י. ⁷ תחלים לג טג. ⁸ שם קל ד. ⁹ דברים טו יט. ¹⁰ רה' א ה' ב. ¹¹ אסתר
ט א. ¹² שם ג יג. ¹³ מיכה ו' ב. ¹⁴ במודבר א ית. ¹⁵ תחלים פג ד. ¹⁶ שמות יט יג.
¹⁷ תחלים קל ד. ¹⁸ בראשית ח יב. ¹⁹ תחלים לג כב. ²⁰ איוב כת גג.

הישטרס¹ לי שמעו וזהלו² כמו היטיבו אשר דברו³ שם במכרת ורגשות הלה בעבור שהוא באתנה והוא בשתי תפארות ובא מבני הפעיל הן הוחלטי לדבריהם⁴ הוחלטי לאלהיים⁵ ובבני נפעה ותרא כי נהלה⁶ ק' ומהתפעל ויהל עוד⁷ דבשות היא הצעה בעבור ת' התפעל ורגשות הי' הראשונה בדרך לעילם אחריו י' פתוחה ג' דגש והשם ממנו תחולת בשקל תולדה ובא ממנה מפהלי העין ויהל עוד⁸ כמו ייקם וכן ויהלו עד בוש⁹ כמו ויקימו.

10   **בנייה הפעעל**^g שלא נבר פועלן חלד הלהה הלדו ים הלהה את ברעה¹⁰ מקור איזין אלדי ילך חלד נילד דינם בה^h אלהילך יהלד תhalbך נhalbך
ומבני זה תחנן יצע רמה¹¹ דינו יוציא בשקל ורופעל ואין כמותו יצע לרבים¹²
כ' זה פועל שעברך והי' שרש ו' תחנן יצע רמה י' העדר.

11   **בנייה פעל** שלא נבר פועלן ילך ילדו על ברבי יוסק¹³ יצע לרבים¹⁴ הי' שבו פ' פעל ורגשות להסרון י' המשך ורגשות צ' יצע רמה¹⁵ להפרון פ'
על כי ה' לעדר.

15   **בנייה מרבע** ישב יושבה יושבו נלמד בניין זה מן ישבת לבנון¹⁶ אף"י שנאמר בו כי הוא נרכב מן ישבך ומן יושבך כמו מוקנתה באריסות¹⁷ מן קנעך ונין מוקנחת וכן נאמר במלת וילחת בן¹⁸ אך יתבין הזותם שנייה מבניין מרבע ויהיה כל שימושים כאשר זרנו בשימוש שופט ומן למשופט אתנהן¹⁹ ס.

חלק שלישי באitem הפעעים הבירוי י' ויתבלעו ברגש אפילו בנין קל ודורכם כרך מהחררי הנ' כי אצק מיט²⁰ שרשיו יצק והפ' נבלעת בץ' שהוא העין²¹ וכן ובמקבות יצראה²² ואינו כemo יצראה כאישון עינוי²³ שרשיו נצר וככל נבלעים בעתרדים הפ' נבלעת בע' כרך מהחררי הט הפעעל יצק ויצקת ויצקים יויצקו הפעעל יצוק יויצה יצוקים ביציקות²⁴ יצוקות ב' ביציקתו בהירק והי' נעלמת כי אין דרך כל י' שהוא בשבא כאשר יבא סימן בוכלים עליהם אין

6 מ' ב' מוטי' והוא עקו טן יהל כי אלו היה נגידו מן חלה היה לו לומר כמו נעשתה נחלתה. ז' ב' הפעעל. נ' מ' מוטי' אמר אכן עורא לא נמצא בכל המקרה בגין מתפעל (צ'ל אפעעל) בלתי אחד מבחן לקבר אוול (איוב י' ט) ושרשו וובל. ז' ב' פועל עבר. י' מ' ב' כסמי' ואלה הגעריות יודעתי (ש'א בא ג' יש אמרים שדרינו להיות הודיעתי כי אותן אהוי' מתחלהות ונבן לופר כי הוא מבניון מרבע. זה יזכיר).

1¹ דברים ב' ה'. 2² איוב כת' כא. 3³ דברים יות' יז. 4⁴ איוב לב' יא. 5⁵ תהילים מב' ג.
6⁶ חזקאל יט' ה'. 7⁷ בראשית ח' יב. 8⁸ שם ח' י. 9⁹ שופטים ג' כה. 10¹⁰ בראשית מ' כ. 11¹¹ ישעה יד' יא. 12¹² אסתר ד' ג. 13¹³ בראשית ג' כב. 14¹⁴ אסתר ד' ג. 15¹⁵ ישעה יד' יא. 16¹⁶ יורמיה כב' כב.
17¹⁷ שם טט. 18¹⁸ בראשית ט' יא. 19¹⁹ איוב ט' טו. 20²⁰ ישעה מ' ג. 21²¹ שם טט יב. 22²² דברים לב' י. 23²³ צ'ל ביציקתו ס'א ז' כר.

לهم הרנשה וויסטרוק ויתעלמו וזהות הורק נקרה אחת באות בוכלי⁸ כמו ישועה בישועה וישועה בישועה לישועה מישועה ישועון וישועון כיישועון ליישוען משישועונך ודרך זה לאותות בוכלי הך לאגנס ידוע כי לא ההברנה לעלם שני שבאים בהחלת התיבות ונאשר הbens אום בוכלי על שם שהחלתו שבען ודרן בוכלי להבנס בשבא⁹ שלא בירועה על בן נשתנו במו רואובן ברואובן ודרואובן¹⁰ בראובן לאובן מרואובן המ' בצורי זכין דינה על אותן אותות אההער ועל שאר אותות בחורק כי אין דרך לשמש בשבא במו אותות בוכלי על בן נתברר כי לא נשתנה ח' שאחרי המם לשום אונס כי בעבור שהמ' מחברת בוכלי נחברה עליהם ומשה כמושסק כי יתבן הנעם ח' אהרי המ' בשבא שייאמר מעקר פניותועה פניותוען בתנועת היהודין כי אין המ' בשבא במו בוכלי אבל נמשכה אהרים¹¹ 10 לעשות במעשיהם וסתורו ה' השבאות אהירה להזוז עס חברותה ואמרנו מימי הגביעת החטא ישראלי וובים מישען ארמת ערד יקניא¹² ה' נעלמת נהה וקדמת המ' היה בקי' ה' בשבא¹³ ואם היה בא על ה' אותה בוכלי יהה דינו בשבא¹⁴ וכאשר אינו על¹⁵ במו בן בנו באוש ואיש באיש לאיש אך המ' בצורי פאיוש על בן היה דינס על ה' להשתנות מן השבא בשבא על אותן שבאות והם¹⁶ לא היה ציריך להפטור ה' שאחריה אם לא על הנהוג והחבור שוברנו. והחבורן כאשר הבזע דינש אדר את איין¹⁷ בע' הבעל כי בעבור י' הא לעילם במו הדנש שיש בוקע ידור יפלג ייש כי הוא בעבור י' כי מצענו¹⁸ משורשכ הוגבי נ'. וכאשר תראה דינש במו במלות יצור במקבות יצדרו¹⁹ אצק מיט' שנמצאו מהם יציר יצחק יידע לך כי הדנש בעבור ה'. וכאשר תמצא דינש²⁰ במלות שלא נמצא מהם לא נ' ולא י' הדינשו מהברוי כי הם הרוב במו הנקיד לא נמצא בפעילתו לא נ' ולא י' נדרינו בהפרוי נ' ונאמר כי שרשו נדר וולהי מלחה אהה שהוא בדנש ולא מצאנו ראה לא נ' ולא י' ונדרינו ל' ולא נ', והוא ותנה בנדנו אצלה²¹ והנהום שט' ששורש נדה לפי שלא נמצא בראשי הפעלים כפולי אותן י' ועי' שנאמר שעשרו נדה בשתי נונ'ין י' והצוו' מן יצק²² יצק בו מיס' במשקל שמו ויש חסר אצק לעם ויאבלו²³ במשקל ניש פגע בו' שהוא מהפרוי ה' ולתקבה נצקו ולרבים יצקו ולרובות יצקנה. והמקור נצוק או

לו ב' מוס' היהודין²⁴ צ' ב' מוס' וקר בקר וקר בקר לקר מיקר. צ' מ' ב' מוס' או פעילה. ז' מ' ב' שאינוי ידו. ט' מ' ב' מוס' להעלם י' אהירה. ו' ה' חסר. צ' ב' מוס' הטרשים. ט' מ' ב' מוס' בברם אצק (זרותה א ה) באווי ואסרו (החשע י'). ט' מ' ב' מוס' י' ידוע בראשו. י' מ' ב' מוס' והאת המלה לשון הנמה. י' מ' ב' מוס' ויש מלחה אהה נתבלעה ברגשות הע' ל' והיא לך יקח ויקח רקח בידוע שהוא ל' כי לא נמצוא ראה לא על גכח ולא על יקח.

¹ החשע י' ט. ² דניאל יב ב. ³ ישועה מוד יג. ⁴ טם מוד ג. ⁵ בראשית לט טו.

⁶ ויקרא טו בג. ⁷ יוחזקל כד ג. ⁸ מיבר ד מא. ⁹ ש"ב א בז.

חקה בזקע עפר למצויק¹. איתין אצוק יזק החזק נצק ודע כי כל יזק שתחמוץ
בחומש כולם רפויים כמו יזק שמן על ראשתי הבהיר והיה דינם ונשא.

בנין פועל החוק ישב יזכה יצבו הפועל מיצב מיצבות מיצבות מיצבות והפעול
מיצב מיצבת מיצבות מיצבות הצוו נקב יצבו יזבי יזכה והתקור
יшиб כמו הצוו ישב נבלת עטש² הוא מקוד ומןנו נלמוד היבין ויא שתהוא
מבנה הפעול בשקל נפל ונגר ואינו נופל בעין הראשון.

בנין הפעיל הציב הציבה האיבו משחת אגשים ילכדו³ הפעיל הנה מציב לו
יד⁴ מציבה מציבות מציבות. הפעול והנה סלה⁵ מכב ארזה⁶ מציב
מציבות מציבות. צוּי הצב האבי לך ציניס⁷ הציבו העכבה היה פתחה. מקור
הצב כמו הצוו. איתין אציב יציב הציב נציב או אציב ישב נציב האבי
להספין⁸ המשך ויתכן בתוספת ח' אציב יציבה.

בנין גפעול נקב לריב⁹ ייז נצבו כמו נדר¹⁰ נצבעה צוּי הצב תובען והצבו
התובען בתגובה היוין¹¹ בקמיין והם דנושות בעבור ס נפעול. איתין
אציב ייזוב¹² יזובן בתוספת ח' אציב יציבה.

בנין התפעול התייצב והבן לך¹³ התיצבי התייצו התויכנה. הפעול מהיציב
מהיציבה מהיציבות מהיצבות. מקור התיציב כמו דבון. איתין אהיציב
התיציב יתיציב נחיציב ויתכן בתוספת ח' כמו בז'.

ט מ ב (גנליין) מוסי ויצקו על העלה (מיא יה לו)¹⁴ היה טעםתת בניעו דזרות על
היה שהוא פ' הפעול החסורה כמו יטבוח דזרות (בראשית לד ח') ומולא בו אצק (שעה מד ג')
היה נבלעת וכן בטוט אצק (וותה א ה) [ב הווין] כמדומה לפ' דבריו שמלת ויצק הוא פועל
עדתו ו' יזק חסורה ו' האיתין נשארה ואבן וגאנח (ב גנאה) אמר שהוא צוּי כמו [כן] מון
יזק ואמר יצקן ותדע כי אמר בראש הפסוק שלאו ארבעים כדורים מים ויצקן על העלה יאמר
שנו ווישנו ויאמר שלסלו והורי לך רואה שהוא צוּי ו' מעבדה אעפ"י מעבדה אעפ"י שאן צוּר נזרק מהפרק
בחומרה כ' משכבי וקתו לכט (שמות יב כט) וק' קראו צום (מ"א בא יט) ושתה בערבי
(איובי ו' כט) והומתת וכל לשון צוּי לאפר הטלה בלא צוּר וכן מון יס ודורות ורסה (רבירט
ל' כט) יאמיר ירש ומן ויא יאמיר יראו ומזה שאמר יראו את ד' קדרשו (תהלים לד י') עירנו
להיות בז' ראו ולחבריל בינו ובון כאשר (עיל כט) יראו אצק המצדדים (בראשית יב יב) עשו כן.
ט מ ב מוסי והנימה שט על מכתה (ברוחה ה יא) מוכרכ טון הקעליה ומון הפעולה [ב
ט'יה]. **ט מ ב (גנליין) מוסי** הנחותם באלאם (ישעיה זז ח) אמר אבן גאגנה [ב גנאה] שארשי
יהם ו' הפעול מובלעת בפרק הח' וילא היה היה דבש בז' [ב גנליין] הנבטים וטעמי יי
שרשו נחם ו' הנפעל בחותה ו' השרש מובלעת בע' הפעול בשקל הנגרו ארצה (ש"ב יד יד)
אשר שרשו נגר וירושו פרחן [ב פורשות פרחן] או יתבן היוז שרשו החם בשקל אתה נארוס
(מלאכי ג פ). **ז ב הטר**. **ט מ ב** התיציב התויכנה התויכנו אחות בלשון עבר ובנוי ובן התויכנה
לנקבה נאstor עבר ובגוזו חצנו בתוספת ח'. **ו מ ב (גנליין) מוסי** ומלה תותיב נארוס
טרחן (שמות ב ד ה' נבלעת בין שני התרון וורה עליו מסקת ח' והגעחת בצרא. והנה על
דרך ווסתכל התהגב (תקלה יב ה). ובדין שתהא ח' נבלעת אחר ח' השניה אך לא זבל ממען
הצ' הרוגשה כי אם בהראות ה' והנה משקל התהגב וחתפל ומשקל התהגב וחתפל. חוויב.

¹ איוב לח לתה. ² בראשית כח ייח. ³ דברים לב ח. ⁴ וותה ה כט. ⁵ ש"א טו יב.

⁶ בראשית כח יב. ⁷ וותה לא כא. ⁸ ישעה ג יג. ⁹ שמות טו ת. ¹⁰ וותה מו ד.

בנין פועל יצע לרבים¹ איתין איצע יעוץ.
בנין הפעיל התהיך יצע רמה² כבר באրתי דין שניהם באשר קרטמי.

הlek רביעי מהסרי הנזן נסע נטע נדר נבל נטש. לעולם לא תחומר הנ' בפעול
עבר ולא בפועל ולא בעולו; ובצוווי נמצאו חסרי ט' קומו סעו³
מן נסע שאו אלין כפיס⁴ מן נשא נשוא נא אל⁵ מן נש' ובן תן תנן מון.⁶
ובאו מן הצעוים בשני דרכם נש' גבע בו⁷ בפתח ואמרו נש' חלאה⁸ בסנוול.
ויש במקור שלם נחנן תחן לו⁹ הלק ונסע הנבנה¹⁰ כי נשא אשא לאטה¹¹.
ויש חסר תח שתה עת לטעת¹² מטהה עברו הע' לשאת את אהרן¹³. אך האיזין
לעולם בהבלעה הני אקע יסע יטע יודו וודרו נדרות¹⁴ ויפלו¹⁵ ינסו או יידרו¹⁶
ותגשן השפהות¹⁷. ויתכן להוספה ה' אדרה אנשיה.

10 בנין פועל החיק לבניין החלמים נפק נתקו טסורת¹⁸ מנתק מנתק אנטק יתק.
בנין הפעיל הניר הניש הבעל בכל בניינו מהחלתו עד סופו התבכלע פיהו בעיניו.
הפעול מניד מניש מפייל פועל מגש מגש מנשים צויז חיש
הנישו הנישו הנשנה. מקור הנש' במו הצעו כי הנד הנגיד לנו¹⁹, איתין אנד
אניש ינד יניש ויש בצר' ובעל' בנפיס ינד דבר²⁰ כלם חסרי נ' וזה בא בלוועה
בע'. וכא מקור בשקל אחר בהגדה עשין²¹ בהתוך בקף²² ובכרי פירשחו בעין
הפעיל בשלמים.

בנין נפעול הלא נסע יחרה בט²³ אף כל נטיע²⁴ ונכח האיש מעין²⁵ ונכח
ומת²⁶ הנונין²⁷ הנכתבות מהפעיל ונוני השערש נבלעות בדנש אן
וחפשחה והשערה נכתה²⁸ והחתה והכמת לא נכו²⁹ הנונין³⁰ שרש והם מבניין 20

ט' מוסי ולך ותקן גנו. ז' מוסי בנין פועל שלא נזכר פועלו כי שליח בראשת ברנלו³¹
(איוב ייח'). נב' מוסי³² אבל הוי תחסר במו והוות דר מאר (שופט' ט' א). ז' מ' ב' בגליין
מוסי³³ ואנחנו נקען³⁴ לך אלת' כספ' (שופט' ט' ה) בא שלא בדין כי דינו נתקן. פ' ט' ב' מוסי³⁵ כל
בינוי בדרך החלמים בלבד בוגרת. ז' מ' מוסי³⁶ גנון והחיטול (ישעיה לא ה) דינו הרצל וכמההו
בשלמים המליט (ש' טט') וכן שבל אוד' ח'אריך אפו (משל' ט' א) דינו ה'אריך בשקל
ב' הכלים לא דיע' (ירמיה ו טו) ה'שמדיך (ה'ושע' יא יד) דיט' ה'שמדיך הקצוות (יקרא
יד מג' דינו ה'קצוות).

1 אסתור ד' ג. 2 ישעיה יד יא. 3 דבריות ב' כה. 4 ציל' שא' אלין בפק איכה ב' ט.
5 בראשות מה' ד. 6 ש'יב' א טו. 7 בראשית יט ט. 8 דבריות טו י. 9 בראשות יט ט. 10 חוטע
א' ג. 11 קהלה ב' ב. 12 טמות מה' יד. 13 יונה א טו. 14 בראשות ד' ה. 15 ישעיה מא א.
16 בראשות מא א. 17 רופחה ה' ח. 18 ט'יא' כה. 19 קהלה י' ב. 20 החלם מה' ג. 21 יוקאל
כב' כב. 22 איוב ד' כא. 23 ישעיה מ' כה. 24 במדבר ה' לא. 25 ש'יב' יא טו. 26 טמות
ט' לא. 27 ט' ט' ב' לב.

פעל שלא נבר פועל. והצוו הנטע הנטע הנטיע הנטיע הנטיע הנטעה
ונטעה. המקור הנטע כמו הצוו הנטוע כמו הנקן הנקן איתן אקסע אנטע
ונטעה.

בנין התחפטל התנפלה התנפלו. הפעול מתנפלו מתנפלים מתנפלות.
5 הצוו התנפלו כמו עבר התנפלי התנפלו התנפלה ^וויתכן בתוספת
ה' התנפלה. המקור כמו הצוו. איתן אנתפל יתנפל בצריו או בפתח ואנתפל
לפני יושב.

10 בנין פעל ^ו כי ארמן גטש ^ג גטשה. איתן אנטיש גטש. המקור כמו הצוו.
בנין הפעל ^ז הפעץ הנד הנש. והמקור הנד לעבדיך ^ח. איתן אנדר ינד תנדר
וינר למלך מצרים ^ט תנו ובירם יתרן ^י וכי יתן מיס על רודע דינם
ויהנדר יהנתר יהנתרן.

חלק חמישי מהלי העין קם שב שם ממה עוברים ומהם בודדים קם שב
בודדים שם נד עוברים והם קמוש פ' בעבור נח להביא הע'.
לנקבה קכיה ^א שבה שמה הטעם בפ' מלעיל. ול Robbins קמו שבו שמו כמי בן
15 מלUIL אך שבו בנו קנו שרם מהלי היל טעם מלרע لقد אם תהיינה על מלאה
זעירה כמו ברושים משני בנו לך ^ב שהוא פן בנה והוא מלUIL ולא עשו חסר ^ט.
הטעם בע' עשו בעבור שהטעם בח' חסר. ובאו מלאה מהלי הע' מלרע שלא
בדרכם והוא כי שמו אותו בבורר ^ט. ונמצאת מלאה אחת מלשין בינה בבניין קל
בشكل קם קמת בינה לרען מדורק ^ט ויישמש ממנו כל הבניין בין בנה מלUIL כמו
20 כמה אלמתה ^ט בנו בשקל קמו בני בנה מלרע כמו שם התואר מבניה בנים כמו
מכינים בנות כמו מבינות והם בשקל קם קמים קמותה והפעול יהיה בין בונה
בוניות כמו על פ' אבשלום היה שימה ^ט ומדרבין ישבע בג' לב' ^ט שובי
מלחה ^ט גוני ממועדר ^ט ואנחנו נחלן השיט ^ט האחד תושך. וכל הפעול והפעול
בפעלים הבודדים הם שם התואר עצם כמו עומר יושב עליה יורד קם שב חש
25 כמו עומר ישב קם שוב חזון ולנקבה קומי שובי חזון

ט ב' חסר. ז' ה' חסר. י' ב' חסר. ז' מ' מוסי (כל) הקומות (ט' ב' ט' ז'). י' ב' מ' מוסי
וכמותו וסורי בארץ ייכתו (וימתה י' י') פ' אומת ששו מבני [ב' אמר יומת]. ז' ז' ב' מוסי
וכמותו חם בככשיהם (בראשית ל' לה) כי מלים הרי (וימתה ה' ה) על שם הפור (אשתר ט' כ')
פעול פור החפוררה ארץ (ישעה כד ט') וכן נש עפר (איוב ז' ה) פעול לדבריו בעל הפריחון
נש עפר מותש לעפר.

¹ יומתיה לך ג'. ² דברים ט ייה. ³ ישעיה לב יז ⁴ יהושע ט כה. ⁵ שמות יד ח.
⁶ ויקרא יא לה. ⁷ שם יא לת. ⁸ יהוקאל ז' ה. ⁹ שופטים ח' לה. ¹⁰ בראשית ט טו.
¹¹ תהילים קלט ב. ¹² בראשית לו ג'. ¹³ שב' ג' לב. ¹⁴ משלו יד. ¹⁵ מיכה ב' ח.
¹⁶ צפניה ג' ית. ¹⁷ במדבר לב צ'.

ולבדים כמו שובו והשו ולרבבות קמנה שבנה ח'שנה ומקודם שוב אשוב אל-ך¹ שום תשים עליך מלך². אית'ין אקים יקום תקום נקום ומן בנתה לועי³ אבן בון חכון נבן, ובן נמצאת מלה אחת מבניין קל ויבוננו ברוחם אהדר⁴ השורק יורה עלי שhortא מבניין קל ואם היה בחולם או היינו דינס אותו מבניין. מרובע מן יכון חכון אך הוא בשורק על בן נדין אותו כמו יצורנו לממדת⁵ גדר גדור ינורנו⁶. ובן יבנה⁷ מבני בן נבנה⁸ נבנה לנקבה בשקל שכח יבמתקד⁹ בנו לרבים ולרבבות בשקל כמו מלעל ובן אמר בן נבנה מליע כי זה הפרש לנקבה בין שעברת ובין שעומדת כמו ורחל קאה עם הצאן אשר לאביה¹⁰ זה לשון עבר ותרונומו אמתה שנכבר באה והנה רחל בטה באה¹¹ באותה שעה היתה באה ובעומד בו והחרונם אקיא. והצווין בן בוני בוני בז'ה ברגשות הנקבות לאבלעת נ' השרש.¹² אית'ין אבן יכין הבן בשקל אקים יקום יכונו חכונה בשקל תקומה ודנסות נ' הנקבות לצורך נ' השרש. ווהמקור ישוב בחולם שוב אשוב אל-ך¹³ קום יקומו דברי¹⁴ שום תשים עליך מלך¹⁵ ויש שוב שנחابر לשון ישיבה אם שוב תשבו בארין הואה¹⁶. ונמצא מקור מלשון ישיבה שנחابر לשון חסונה אם ישוב ישבני יי' ירושלים¹⁷ דאבלוסן ואם היה ישוב השבו או שוב ישבני או היה¹⁸ נבון. ויש מפרשים כי הם הפכים ה'ל' והע' ל'פ' אם ישוב ישבני אם ישוב השבו. ותכן פירושך אחר כי כאשר אמר יומתו לשארית הנולח כאשר נהרג נדליה בן אחיקם כי אם שוב תשבו היה יודע כי על כל פנים ישובו למצוירים ולא ישאוו באرين ישראל על בן אמר להם אם שוב כי ישובו אך חסנו היה להם טוב ואבשלוט כאשר אמר אם ישוב ישבני יי' ירושלים יושב היה בירושלם¹⁹ והלך להברון שיטלך שם ודרתו לשוב לירושלים ורמו לשני עניות בוה וnom בוה. ודע כי בנין כל זה נורות ושלשות מבניין כל הגנה הראשונה רבי הבן שהוא קם שב שם כאשר הקדמננו. והשנית קות זך לזרו' שם שם התואר והם בלשון עבר כי נמצא מה בעבר משה עבדי מה²⁰ למה לא אמר קות קמיין וכן שם התואר לזר מה לא אמר לזר קם כמו קם שב שם שם התואר כמו הני²¹ שב שבנות אהלי יעקב²² הני קם. והגנה השלישית הבקיר אוור²³ כי טוב לנכס²⁴ ולא אמר אך טוב כמו קם שב ולא אמר אך טוב כמו מת בצריו.

⁶ מב (גנילין) מוסי' ותקח כפת ותלט (ע"ל ותקח את הבקע ותלט ש"ב יג ח) נכתב בז' ותקרא בלא ז' להורות על וקס וישראל ותקם ורומיות שכן דינס ביז' והקמן הוא במוקם חטף קמץ המתחלה בשורק ברוב מקומות ובכא באתנה וסוף פסק נחכמים להלך בעבור הטעם היורד למטה כטו ומותה היס ראה וננס (ת浩יס קויד ג). ז' ה חסר. נ' מ' מוסי' כי אם שוב תשבו באرين הואה דרומה. ז' פתרונות. י' מ' מ' מוסי' יותר. ו' מ' (גנילין) מוסי' לן מרוע אחם לנויס (נחתימה ג' בא) דערוא. ¹ בראשות יה. ² דברות י' טו. ³ תהלים קלט ב. ⁴ אווב לא טו. ⁵ תהלים קפ' יב. ⁶ בראשות מט' ט'. ⁷ רות א' טו. ⁸ בראשית בט' ט'. ⁹ שם בט' ג. ¹⁰ שם י' ט. ¹¹ ירמיה מד' בט'. ¹² דברים י' טן. ¹³ ירמיה מב' י. ¹⁴ ש"ב טו. ¹⁵ יהושע א' ט. ¹⁶ ירמיה ל' יה. ¹⁷ לא נמצוא במקרא. ¹⁸ בראשית מד' ג. ¹⁹ ציל כי טוב לנו במרבר יה. ית.

עתה אבואר לך למה נחלקו נ' גורות אלו במבנה כל כי כאשר נחלקו בשלים
ן נחלקו במחללי הע. יש במבנה כל בשלמים נ' גורת פעל שמר וכור פעל
הפי' ישב כבד וכן פעל יכול ינור יקוש נ' קם שב מגורת פעל אבל שמר וכן
סית ויד לא' מגורת פעל ישב כבד חfine' וכמו כן אוור טוב מגורת פעל יכול ינור
ו גדור והה דינם קאם מן פעל או קים מיטה מן פעל כבד חfine' פראוב אוור
או אוור מן פעל ינור יקוש יכול.

מבנה פעל החוק קם את דברי הפורים¹ קימו וקבלו היהודים². ראותי בני אדם
שכובין ב' יודין במלחת קם וטעות הוא בידם וכן³ כאייר בותביסל
נון גקים כי בוגן זה דרך אחת לו בין בשלמים בין במחללים כאשר תמצא
בשימוש השלמים כן תשמש בותה.

מבנה הפעיל הקיים היה דינם בתשלומים הקיימים השווים בשקל הנדריל
השליך כי השרש ובוי המשך בתנועת י' השרש והנהת י' המשך כי
הנדיל ווראו להניא י' השרש ולהסרו י' המשך ושמו במקומה צרי בה הפעיל אשר היה ה'
הקיים למלאות חסרונו י' המשך וכן עשו בכל מה שתהפר י' המשך. ולנקבה
15 תקימה השיבה השימוש לרבים ולרבנות הקימו השימוש. והפועל מшиб מקים חמי'
בצורי למלאות חסרונו י' המשך והוא דינם מшиб מקים י' השרש בהזק ו'י'
המשך נחה והם פתוחה. מכיון מה מקימים מקומות וכולם דינם כאשר פרישתו.
והפעיל מוקם מшиб ויה דינם מшиб מוקם בשקל מושך מוגדל ומшиб
שהוא פועל והוא מלשון ישיבה היה דיננו מшиб הי' שהיה הפ' מוקמת ומшиб
20 שהוא מן שב הי' מארחת מшиб⁴ והשורק שבוגר בעבור המשך. והצווי ה' שב
הקיים קרים ויש צווי חסר ה' מבוגן הפעיל שיט הנה ננד אוור ואחריך⁵ שיטה נא
ערבני עמק⁶ וכן אמר קים שיב⁷ כמו הקיים ה' שיב ובן שים במקומות השם כי
אם היה מן הקל היה אומר שום כמו קום שוב ובן נמצא בין תבוני⁸ בחסרונו ה'
הפעיל בינותי בספרים⁹ דיננו הבינותי מדוע אליו ריבות¹⁰ דיננו הריבות. וכן מלשון
25 עבר ה' הבאות הרמותי הנפחי דיננו הביאות הרמותי הנפוחה ה'וין¹¹ למשך במקומות
הצעי שיש בה למשך כמו כן וכן במבנה כל בשני דרכיהם בעבודת הנקבות
ח'באניה ח'באניה חשבן לקרטמן¹² תשבינה לקרטמן¹³ ותשבנה העירם¹⁴.
והצעוי ה'קם ה'קמי הקמנה. והתקוד ה'קם כמו הצעוי ה'קם תקום עמו¹⁵. איתין
א'קום י'קם תקם נ'קם א'קם א'שיך א'שיך וכן כולם י'שיבו י'קמו ולקבות בני

ה' ה' בכתובים (ע"ל בכתובם). ז' מ' ב' והוין בהם או השורק. נ' מ' הקם כמו שיט
נא. ז' מ' ב' הבאות שוי גורות הבאות הביאות הרמותי הנפוחה הנפוחה השבתי השבתי.

¹ אסתור ט' לב. ² שם ט'כו. ³ בראשית לא' לא. ⁴ אובי י' ב'. ⁵ משלי ב' א.

⁶ דניאל ט' ב. ⁷ איזוב לג'ג. ⁸ יהוקאל ט'נה. ⁹ שם שם. ¹⁰ שם י'ז. ¹¹ דברים ב' ב' ד.

רוכיס פרקמינה תקומנה פרקמינה הקיט תקומה את נורויפס¹ ודרך אהרת הדיו הביאינה את אשוי² וכן בנין זה החפר ה-הפעיל בעתידים בכל בניוֹנוֹ. בנין נפיעול³, נבן נבן כי תועבה יי' נלוֹז⁴ וזה כל העט נדוֹן⁵ משלוחן דין וכן אמרו רבוינו זל הדיו לבא מן הדין להיות נדוֹן⁶ בחולם ונרוֹץ הילל אל הבודר⁷. ג' צוּי הבז'הון לקראת אלהוז'ישראל ולנקמה הבוני הבוני והלובות היבוקה היבוקה ברגשותה כי הנקבות לנו' השריש ובולס וונושי הפי' להסרון ט' נבעל ודינם היה בחשלהוטים כמו' השלטים השמרן צן הבקון הבקון חאיין⁸ בחריק ותוכ' ותוכ' בקמץ' ותונעת הע' בצעי' שחת' הווע'ן. והמקור כתו' החזו'י רבעון הבקון, איתין⁹ אבון יבוקס תבן נבן. ואם הפי' אות אהע'ער שאינס מפלחות דונש אות האיתין מהיה בצעי' כמו' בתפשטך בך בנק' תרזין¹⁰ כאיש אשר יעור משנטני¹¹. ויש מי שאמיר כי גערר ממען קדרשו¹² הני ט' נבעל¹³ וכעבורו שנמנע דגשות הפי' על כן הפי' בצעי' והוא מבני נבעל ונתהלה תניעת הקמצ'ץ לצער בדרכ' התgalוףות התניעות וזה בעבור הע'. וויא כי המן של גערר שרשו מון גערר גנו'רי אריזה¹⁴ ומשלוחן רבוינו שאמרו חמור גערר¹⁵. ואם תאמיר כי גערר מלען קדרשו על הקדוש' ברוך אומר בן נמצא לאירה בשתי לשונות שנהה לו¹⁶ כלביין¹⁷ ואמר גערר גנו'רי אריזה¹⁸ וכן אמרו יי' מעין ישאנז' ואמר כי גערר מלען קדרשו¹⁹ והוא מנורת פיעול כמו' ולא יבל יסקפ' ומכיו' בן בעבור הע' נתהלהה התניעות.

בנן היבעל. לא ממנה בהתקלחות תי היבעל בט'. יולכו ויצטורי²⁰ מלשנן ציר בנים שלה²¹ צר' אמונט²² העצדרנו אתו מבהטעי²³ מן צקה לא²⁴ עשו להס' שערשו צד בשקל שבבה; וכאשר יתחכמו צקה שבק' לבני'ים אמר צקה שבק' ולא תורו שיבתו בשל'ם שאלא²⁵ פ' אך' שנה דעה עצה.

ט' מ' ב' (גמלין) מוס' [ב' בון הפעול] ג'ול ישיב' ישים יריב' ולא נמצא בהם בנין קל כי לא תאמיר ג'ול ירב' כאשר אמר יקם וככח יסטעו החזו' ומקור כי אמר שם שות' ריב' באומכס' (חווע' ב' ד') שיט' ללבב' (תחלה' מה' ד') טיס' נא' (בראשו כ' ב') ומקור לריב' לשיט' ליגל' מון קם' שט' אמר אהרו שט'ו (וימיה לא ט') לום' קומי' לעד' (צפניה ג' ח') וכן שט' רב' שט' ואמר לנטן שיט' (צמות' א') ריב' בכל' מושאי'ה' ישתנה. ז' מ' ב' נבעל. ג' מ' ב' (גמלין) בוס' גמורי'ס' (בראשית לד' ב') מורה' בון בון נבעל מבעל' הע' והחנינס מון מל' ומון נקל'. ויש אמרות' שאהה' ט' החטא' בשקל' גבורות' להוויה' נמול'ס' על' משקל' נבעל'ס' כמו' שאמרו' נהנות' בטבעת' המלך. ז' מ' ב' והפאי. ט' מ' ב' לא יבין אדם ברשע' (משלו' יט' ג'). וב' חסר. ט' מ' ב' מוס' כי איבס' חסרי' ט' ליעל'. ס' מ' ב' מוס' את ציר' הע' (פ'יל' את צדה העם' שופט'ס' ז' ח').

¹ ירמיה מוד' כה. ² יקרא ז' ל. ³ משלוי ג' לב. ⁴ טיב' יט' י. ⁵ בבא בתרא קיא. ⁶ קהלה' יב' ו. ⁷ עמוס ד' יב. ⁸ יהוקאל כת' ג. ⁹ יזכירה ד' א. ¹⁰ שם ב' ז. ¹¹ ירמיה נא' לת. ¹² ברבות' ג. ¹³ ישעיה ה' כט. ¹⁴ ירמיה נא' לת. ¹⁵ עמוס א' ב. ¹⁶ זכריה ב' ז. ¹⁷ בראשית מה' א. ¹⁸ יהושע ט' ד. ¹⁹ עובדיה א' א. ²⁰ משלוי ג' ה. ²¹ יהושע ט' יב. ²² צמות' יב' לט. ²³ ט' א' ב' ג.

ספר זכרון

כאשר יתהברו לכניםים יסור הנה שבן הע' וחל' כי איןם שרש ויאמרו שנחו שנותיהם עצמו ומין בעה דעקי דעתו בעבור הע' אך שיבת צידה לא יסור בעבור כי ה' הוא הע' 6. הצעיר העצורה הנשיהו הגמור העטירה. הופיע מטען מצירות מצד' מצידת'. האיש העציר העטורי העטיר העטינה העטיר העטיר 5 העטידי העטינו העטונת. המקור העטיר כמו העטוי. איתן אעטיד יצטר עטיר יצטר או עטירה עטירה בתוספת ה'.

מבנה הפעלה: היקף על¹ הושב כספי² ובמשקללו מין יוד הורד מצירמה³ אך הוא בזוקם למשק השורק וכי הוא הפ' והו' בהזרד הוא הפ' בעבור י' יוד ואם בא בתשלוטים יהו' היקם הורד היקם היזר' משקל השלח'. ודע כי היקם הורד שניים פתוות כי אין⁴ דרך הורד פתוות הר' כי אם היה בתשלומו כמו הופעל היה ריזר' הר' פתוות יבין כאשר יאסר היקנים רק' בשבא והו' פתוות ואם הורתה רק' מושבא לא הפסודה גלומות לא יונגה כי אלתת.

והמקור היקם הנקם מסברת הנדר' איתין אוקט יוקטו תוקמנת.
בנין מְרַקֵּע כוונן כאשר כוון להשוויה ולנקבה כווננה כווננו לרובים ולרובות.
המבנה הזה שלם בכל פעולתו ואין בודד במידעדי כי ככל יש להם
שעיל ופזעיל. על כן טעו המפרשים על כן לא תורותם¹⁵ כי עניין לא חרומם
וי אינו כן אלא לא הרומס לחלק ייניד לאותם שיגידו דבריו הلكות לروعם.
הפעיל מבונן משוכב מקומות אותן הבפל אין שרש בהם כי אם תוספת לעשנותו
מרבע כי אין שרש מבונן כנן ולא שרש מקומות קמס כי אם קום בין. ויש מבניין
וההרבה מבعلي הבפל נאש משובב מגולל הי' משך ושרש סבכ ניל ואינו כמו
מקומות והבריו כי הווען שרש והם עיני הבעלים והאות הבוללה הוספה. ויש
מלות שלא נובל לדין מאיוה הם כמו וודומס התה לשוני יתבן מן רס ונישא¹⁶.
ירומו אלה' כמו יקומו יתבן הויום מבעל' הבפל מן רמס כי נמצאו מהם בדנשות
הם בעבור מ' אחרית כמו הרמי טרונק העדרה¹⁷ רמי מעט¹⁸ שהוא בshall וישראל
ורבו¹⁹ שרששו רבב. והתקעול מכונן טרומס. והצוי כוון כמו פעל עבר
כווננו לרבים כווננה לנקבות בדנשות נ' הרבות בעבור נ' שהוא תוספת הבפל.
המקור כוונן תכונן כמו עבר וצוי. איתין אכונן יכונן תכונן כוונן. ויש מוגבבים
מבנה זה ומין הפעיל יתבונן יתבונן יתקומות וכל בנין זה אינט הסדי ו' וכולם
הלוויי פ'. ויש מוה פועלן שלא גובר פועלן, כוון פתוח בונגה בזיט היבראך כווננו²⁰.

ל ב מושי ואומר מן הכתובנו. ז מ ב מושי וועוד לא מצינו במקרא במוחלט העז מבין זה אלא מה שזכרנו. ז ב הפעעל. ז ב דינע ההוור פחה. ס מ תחרומס. ב חתרומס. ז מ ב מושי גדרות עבר.

¹ שָׁבַב אֶגְרָה. ² בְּרִאשְׁתָּו מִבְּבָת. ³ שֵׁם לְפָנָיו. ⁴ הַוּשָׁע טַבָּה. ⁵ יְשֻׁעָה נָא בָּהּ. ⁶ אֹבוֹב זָהָב. ⁷ תְּהִלָּם טוֹזָה. ⁸ יְמִיעָה וְאֶ. ⁹ תְּהִלָּס קְמָה. ¹⁰ בְּמִדְבָּר זָהָב. ¹¹ אֹבוֹב זָהָב. ¹² בְּרִאשְׁתָּו מִבְּבָת. ¹³ יְחִידָה בָּהּ בָּהּ.

ובן חולל חן בעין חולلتינו באין תחומות הוללתינו ומזה שלא נוכר פועלו שמש וזכה ונודרי והוא מבעליו המכפל אך חוללי מילשון הייל ובן^ט חולל אילות תשמר^ט מהחוללה תנין^ט הוין עני הפעלים והמליחן האהרוגנות תופסת המכפל בוגין מרבען.

חלק ששי ממהלך ל' הפעל עשה בנה קינה עליה פנת לזכרנו ולנקחה עשתה בנהת בונת קניתה הטעון במקומות תלמיין שהם החאין וזה לנקבתה בשקל שמרת אללה. ויש מקומות שתבאה י' במקומות ח' הסטה נפשי^ט. דלוין שוקט טפחה^ט בשקל שמותנו. ובן עיש בנו קנו דינס עשיי בוני קניי כי כבוד עליתם לאמר עשו בנהו קניתה. ובן עשייתו בניהי קניתי היירין שלאהרי הע' הם במקומות ח' שהוא הל' ודינס בתנועת ח' עשפטו קניינו קניינו בשקל שטרכז^ט פעליות ובן עשינו בשקל קעלאן. הופיע עיטה בונת קניתה עליה לזכר ולנקבתה עושה בונת קניתה עונת בחסרון הל' כי הראין הנכבותם הם לנקבות וזהו דינס עושה בונת קניתה בשקל שלמה אורה עטיה^ט ג' ובן על אלה אני בוניה^ט המית היא וסורתה^ט התם' והב' בחירק ואחריהם הם. עשים בניות קנים עליט לנקבות עישות בונת קנות עלות דינס היה עישום עישות ובן כלך בשקל שומרים שומות. והפעל עשיי בנו קניי עשית בנית קניתה עשויות בניות קנים^ט 15 עישות בניות קניות. והאצוי בנה בנו בקיינה זדים קניינו קניינו בשקל שמרי שבתו בקיינה דין קניינה בשקל קרבנקהה. והמקין בנה בונת בית זבול לך^ט ג' גונה אהרת עישות בונת קנות עלות בהר^ט. ושותה האסמן גן יערית עדין^ט לעז נס כי היה לו לזרע לעדרה. ובן מדם בחילוק י' איתן' ואחתאות מלבדך אל מהי^ט 20 כמו מהה את זבר גמלק^ט ג' ובונתו צור לך תשע^ט הי' הוא היל' ודיין קניתה בחשלומו בנו כי הבנה בית הריש^ט אך חברו הין שהוא הב' ושותן

ט מ' ב' ח' חולל אלות. ג' מ' ב' (בגלוין) בוטרי הרגה ללה (ש"א ד' ט') יתבן לומר שט פניט שוהה עקרו ללה ועיטנו לנקבה על משקל דורה כליה יפה והה' (במקומות ח' כמושתרת ולא מיין (ישעה נא כט) אם אתן שט ליעשי (תחל'ס קבל ד') מאה ומאריך לו (קהלת ח' יט) על כן נפקח הל' כי נרמח [כ' גוראה] לדבקות או והו פועל עבר לנקחה וזה ראי להות להה וגאות על רוך ועשת את התבואה (זקרא כח כט) והרגת את שבתתוה (ש"ט לו ל"ז) או הו שט רבר מבעליו המכפל על משקל לבב (ב' ל' ב' בון גנאה). ז' מ' ב' מוסי פוריה ועיפגה (וחזקאל יט ט'). ז' מ' ב' צופיה הרכבות ביתה (פסל' לא א' בון פוריה) (תחל' כ' ב' ג' [ב' על אלה אני בוניה] הקף של בוניה בחירק. ז' מ' מוסי' אם תבעין בעי' (ישעה בא יט) דינו בעיון אך לפי שטא בארכנה נשתחה לקמן באשר עשו בשלים ואם לא הרלו (וכוריה וא' יט) החרשים טפש (ישעה מב' יט). ז' מ' ב' מוסי' על משקל לגשאות. ז' מ' ב' מוסי' קל מלאכבה (חומות ב' יט) ח' במרקם י' תחallowיו חיבין.

ט' תחל'ס נא ז'. ז' משלי ח' ב' ג' נחות ב' יט. י' איזוב ל' ט'. י' ישעה נא ט'. י' תחל'ס נ. ב'. י' משלי כו' ז'. י' ש' ט' ט' א' יט. י' איבח א' ט'. י' משלי ז'. א'. י' מא' ח' יט.
ט' תחל'ס נ. ב'. י' משלי כו' ז'. י' ש' ט' ט' א' יט. י' איבח א' ט'. י' משלי ז'. א'. י' מא' ח' יט.
ט' ט' יט. יט. י' יוחזקאל בג' נט. י' רמותה יט. י' הרבות כה. יט. י' טס לב' יט. י' טס לב' יט. י' טס לב' יט.

תמורה הדנסה שהיה דינו כדין הפסרי ², נח כמו שמשמעותו במלת ווד' יעקב נור' ובין תנו צין למועד כי נזע התזע ³ כי התזע היה דינו הדנס להכללתם חן ונחלה ⁴ להנה ונזע התזע עופת העוף ⁵ מון והסביר את מראתו בנתעה ⁶ וכן נזע נט גנייע ⁷. ואם תאמיר הרי כי חשי בסגול והוא תונעת קשנה ⁸ וושמה פהה קפזן; ואינהך מביאה מה דע כי עמה טעם שימושת ומארכתה התה להונעה נדולות והיא אנתהך. איתין אבנה יבנה התבונת נבנתה ⁹ ועשתה פרזהה דה' בעבור דען ובין עלה יהנת, וש באשר יהוה ענליה מון הקל יהוה בודד מון עליה ובין באשר יהוה עביד' יהוה מן הפעילו ¹⁰ כמו אלו עלות עלה שלמה ¹¹ וגקיוד אהדר ובין ריעל משה מערבת מואב ¹² ריעל עלה במובחה; ריעל משה דינו הרה בהזרק ריעל לולי העין בקהל ובין ריען ריען ויעל עולות היה דינו ריעל היה בסגול כמו ריען ונכ אל גב' שחוא מון הבנה אהדים ויקש את ערפיו ¹³ מון הקשה יודר בכת יהודה ¹⁴ מון הרבה וינל את שאירית ישראלון מון הנלה וכבה היה דינס ענפעה ויקש וירבת הווידן במתה להוות על בנין הפעיל כמו ינדייל ישליך וכבאשר השרה היה חור הפתה המרול לפתח קטן שחוא סגול, אך בנין קל כאשר חפה היה נקי' אומת יתין בהזרק ¹⁵ וגעיא עמו להאריך התונעת למלאות החסרון כי במלת יבנה שני נעים ושני נהדים ובין במלת יבקן כי נעים ובין נהדים היה שהיא בהזיק נעה ותונעת שבת מביאה מה והוב' נעה והוב' נחתה. והא' בנין קל לענלים בצעי להוות על בנין קל כמו ואבן ואדר מון הדר ¹⁶ ווות' ותרף ¹⁷ מון ותבן צד מציר לה' ¹⁸ שחוא בהזיק גוניאס ובין ריעל שחוא מון הקל דינו היה בערי או בהזרק גוניאס. והפעיל באשר יסנק ¹⁹ יהיה בשכבה כמו בווע' עס' ²⁰, ובמפרחה בווע' אתה מאדר ²¹ שורות שרטט העין ²². ויש בלשון ראה ונרא לשון ראייה ובאו מלשון בבד ונרא אתה את בן הפלך ²³ כמו ונרא היה בפתחת. ויש מהזוקרים שאמוריה כי ונרא ²⁴ שחוא מבניין קל כמו ויראה הוה בהזרקן. ולא נמצוא בשאר אנותה איתין גולתי כי שנמצא ונרא ולא נמצוא ונרא ונרא כי אם ונפרא נפרק ונרא בולס בסגול ומה שלא נמצוא לא יאמר כי אם הנמצא כלבד, ובין אמרו כי נמצוא וישתקון ולא נמצוא ואשכחן

¹ בראשית כה כט. ² ירמיה יט ט. ³ ויברא א צט. ⁴ איבר ג צט. ⁵ פ"א ג ג.

⁶ דברים לד. א. ⁷ בראשית ח. ב. ⁸ שופטים טו. ג. ⁹ דמה ב' לו. יג. ¹⁰ איכה ב. ה. ¹¹ צ'ל'

ויגל את ישראל סב' י א ויגל השאריות דיה ב' לו ב' דברים ט טו אולץ עיל'

¹⁴ זכירתה ט. ג. ¹⁵ תHALIM כב. ו. ¹⁶ עזובותיה א. ב. ¹⁷ בפדרבר כר. ג.

ט"ז יא ד

ונחשקו לזכור לנבה ונשקרו על בן לא נאמר אלא מה שנמצא אלא אם יוספה ה' יתכן הלשון כמו נאשקרו והן כולם. ואין דעתנו להו כי אם נמצא מאותיות איתן ונזהה אחת אהיריה רעوتיה מוכאות באורה, וכבר ביארתי לך היאך נשטו וורא שהוא מן ראה עם וירא שהוא מן תרקה באותיות ובנקוד אך העניין יפריד בינויהם וירוח עליהם ובן נשטו באותיות ווועט בעיל קנהה⁵ וכן ווועט בהם⁶ הנבל הבצל אך נקרת איננה שוה כי ווועט בעיל פתוח כלו⁷ כמו וייש וויען שירעם עשה ענה עטה ווועט בהם ממחל הי' והי' קומזת לילוי הי' היה כמו געקס וושב אך דרכ' העיר בך במו ותחש על מרמה רגלה⁸ שהה' קומצת והה' פתוחה ולולוי היה כלו קפוץ כמו ותקסן ותשב ובן והסר בנדרי אלמנוגה⁹ וסר מה את מכחה התכח¹⁰ שהם עברים ומبنין כד' שום¹⁰ עס נונבר אלה' האלה' וסר לראות את פעלת הארץ¹¹ שהם בודדים ומبنין קל וכולן¹² בקדום אחד היא העברים והבודדים והען זורה עליהם. כי הבודדים מן סדר גמא קס שב והיה דינס נונבר בקמצותם כמו וושב ויקסן והענורים¹³ פון היסרי וריעם היה נונבר בשקל ויקס פשה את המשכן¹⁴. ותדע והשכיל מוצאת דבר כי מי אשר לא יבין מה יש בין בודד ובן עבר ואיזהו בודד לא¹⁵ נתקינה לשונו בזו ואיפלו ידע כל הרוקן כי עליי כל כבورو תלוי כי הרובנה מלות המצא שם משרש אחד ומبنין אחד וזה אחד בודד וזה אחד עבר כמו געקסה שנמצא בmeno בודד ונמצא מפנוי עבור הבודך ויט אלה אל הרוקן¹⁶ והעוברו¹⁷ ויט אלה עדר אלון¹⁸ ה'ם בצורי ומبنין קל אך מبنין כבד ויט את לבב ישראל¹⁹ אל כת לבי לדבר רע²⁰ ויט עליינו הסדר²¹ ה'ם פתוחה כי ה'ם מון התה ועברים ובן²⁰ בשליטים נמצא עבר ובזוד הבודד והוא באשר הקיריב לבודא מצרימה²² ופערעה הקיריב²³ והעバー והקיריב את עליתי²⁴. והרבה בני אדם טבעו במצילה הפתוחה אשר לא היזרו דרך האמת ולא ידעו בהורג בטוב בדרכם בבודדים כמו בעברים. כמו האומר בתפלתו²⁵ בנשחת כל היך מקין רדוימות כי כל הקין מקין שכיריא בולט בבודדים ומי יונק והז מקיצים משנתה בראותם כי בולט בודדים לא הקין הנערל²⁶ אין דואת ואין מקין²⁷ ורכבים מישני ארמת עפר יקיעו²⁸ עד בלתי שמים לא

⁶ מ ב גנורת. ⁷ מ ב מוס' ועוד מצאנו שרש אחר בעיל דרך יעפני (ישעיה סא א) בסקל עיין שרשיו עין שרטשו יעט. ⁸ מ ב מוס' וסר וסר מה עברים ה'ם. ⁹ מ ב חסר ס מ ב מוס' כי יואב נהה אחרי אדנית ואחריו אבשלום לא נמה (מ"א ב כח). ¹⁰ מ ב מוס' שחוא בעצי יהוא בנין קל ובורא. ¹¹ מ ב מוס' אין נהה ערו אהלי ומוקם יירועה (ירמיה י ב) עבר ובן. ¹² מ ב חסר.

¹³ ישעיה גט ט. ¹⁴ ט"א כה יד. ¹⁵ איזוב לא ה. ¹⁶ בראשית לח ז. ¹⁷ שם ח יג. ¹⁸ טופחים ד ית. ¹⁹ שם יד ח. ²⁰ טבות ט ית. ²¹ בראשית לח ט. ²² טופחים ד יא. ²³ ט' ל' ויט את לבב כל איש יהודה ש"ב יט ט. ²⁴ ה'להלן קמא ד. ²⁵ ט' ר' ט. ²⁶ בראשית יב יא. ²⁷ טמות יד י. ²⁸ צ'ל והקיריב את קרבנו במדבר י. י. ²⁹ מ"ב ד לא. ³⁰ לא נמצא במקרא. ³¹ דניאל יב ב.

יקיצו¹ וכן העיירה והקיצה למשפטו² העיירה אחרות והקיצה אתה וכן הוא אומר הקיצה אל חונח לנצה³ ואין הפרש בין עורה והקיצה כי שניהם בודדים אך העובר מן עורה יעיר ל' אונז⁴ מעד ויערני באיש אשר יעור משנהו⁵. ועוד נמצאו מבני קל טלשן העור עבר כמו לא אכזר כי יעורנו⁶ ענינו יעור אותו בשקל יעדנו למדחתת⁷. ואם תאמר לטה לא נאמר מן הקיין הקיין אחרים⁸ פיויט אבליר בילא Hari נתברר כי שני לשונות הם במקרא אחת שתוא עצמו היישן במו פקיין ואחת במעיר אותו משנתו כמו שנמצאו שתי לשונות בענין⁹ שתיה והשקה כי השותה הוא השותה מים או יין והשתקה הוא הננות לו לשותה ולא תוכל להחל עצם לומר שלשון שתיה פשען אלא פשוטו ולא יאמר משקה¹⁰ אלא משקה ולא שקיינו שקיין בשוקן שתיה Hari שוי לשונות מועדרות בלשון עבר אחת לשותה ואחת לשתקה וכן שתי לשונות אחת לבקין שהוא היישן ואחת למעיר אותו משנהו. ועוד שני טוים באמרים דרכם כמו טוים במקין כי רדוטים אין בעבר אלא נדרות על פניהם מה לך נרדות¹¹ אין בנה הלשון לא רעם רעם רהום ווזמת רוזמת הרותה ולא ארדם¹² כמו שאמר אחד הפיטים ביזיר של הנגהו נערם קרעם בשקל הפעל ולא ארדום ידרום בשקל אפערל אשטור ישבור כי אם מבניינו הנודען וישבב נערם¹³ ולולו הריש היה דנוש כמו יוניל הילר ונימלן וזהותם לומר מעורו ישנים ומיער נרדוטים. ועוד שלשית טוים שאסרים פשען אלמים כי המשיה הוא הרובר עצמו כמו עמשית לפ' תטוו¹⁴ ישיחו בנו¹⁵ אשחה בעקדון¹⁶ כמו ואדרבה בעתקון¹⁷ וכן אסרים משען החן בדונש זה רע ומר מלך כי או לא יהוה מלשון שתיה כי אם מישרש גשח כמו יהנק ויסתק מאהלה¹⁸ ביה נאים יסח¹⁹ ונסהת מעל האדרטה²⁰ משמרת הבית מסה²¹ בשקל מטה²² מפל בר²³ שהם מן נטע מן נעלם. ועתה דעתך כי מה אשר הוסיף בנשחת כל hei פשען נופלים וווקה נפובים²⁴ בזקעה טורים ומתיר אסורים אין זה בסדר וגאנטים כי סבר ברכנו בברכות תחלה²⁵ אללו הברכות וטה צורך לשנותם²⁶.

25

ה' מ' ב' חסר. ג' מ' ב' בלשון. י' מ' ב' פודעת. ז' מ' ב' חסר. ז' מ' מוסי' ישבה האסור שם בינוין עיר רום (תהלים סח כח) מלשון תרומה כי קנית רמתה ברכם בון ז' מ' ב' חסר. ז' מ' ב' מוסי' ושם פרויום. ס' מ' ב' מוסי' ועוד אמרו אלמים ה' לברעה וסוב להט ציארלו ולא ירפסו החוק כי טלשן הגנש הוא שמא יאמרו כי הנה אמר החביזו מן עיר הרשות עירם ברפה ואין זה טענה כי אם רבר הנביא ותוא ידע הגקר איך הוא ולמה ישנה רבי הנביא שאמר כי ככל כלבם אלmons (רשותה זו) רגש אלמור ובן יושטו כל הרשותם שתה בשלא בשלו מיטס אל יוד ישונת רדה'א מז ב' שהוא חוק. י' מ' ב' מוסי' ל'. י' מ' ב' חסר. י' מ' ב' חסר.

¹ איזוב יוד יב. ² תחליטים לה כב. ³ שם מ"ר כה. ⁴ ישועה ב' ד. ⁵ זבריה ד' א. ⁶ איזוב סא ב. ⁷ תחליטים קמ' יב. ⁸ דרבאל ח' חת. ⁹ נינה א' ג. ¹⁰ שם א' ח. ¹¹ בראשית כא' ח. ¹² בין' כ' ח' ¹³ תחליטים סט' יג. ¹⁴ ציל בעקדון אשוחת תחליטים קוט ט. ¹⁵ שם קמ' מ"ג. ¹⁶ תחליטים נב' ג. ¹⁷ טשלוי טו ב' חת. ¹⁸ דברות כה סט. ¹⁹ מ"ב אי' ג. ²⁰ יושעה ס' ג. ²¹ עפס ח' ג.

ו' מ ב לרבוט ולבות כתו גלו חסרי ל' הדינן גלו כסוי. ז' מ ב מכסה מצוא דינם מכסהה מכסה מכסה מכסה. ג' מ ב מכסהה לר' מכסהה למקבה בחסרון ה' כי הה לנקבות ודינם מכסהה בשקל מגנוליה מכסות מגנוליא מטולות חסרות. י' ב כסגה גלה עגנה בסוי כסוי בילה כלו בלעה ז' מ ב מוסי סב גל יש גל כל עג'. ז' ב כסגה גלה ז' מ ב מוסי כסגה גלה. ח' מ ב מוסי אם ענה חענה אטרו (שפטות בכ' בכ') וגורה אהורת יוס עגנה אדר נפשו (ישעיה נה) כסתות גלות פות. ט' מ ב חסר. י' מ ב מוסי דוטה לגלוותי את תרחת. י' מ ב בוסי' ואנו אהבתך (רבינו רב' י' ח').

¹ איכח ג. ד. ² שפטות ה. יג. ³ צל אל עלה העונה אותו שפטות כב ככ. ⁴ ישעה
נח ה. ⁵ תהילים עז. י. ⁶ במדבר ז. א. ⁷ יהושע ה. ט. ⁸ תהילים קיט כב. ⁹ דברים כח ח.
¹⁰ ירמיה לא טו. ¹¹ חזקאל ח. ד. ¹² יש מז. ב. ¹³ איוב כ. י. ¹⁴ איכה א. טו. ¹⁵ חבקוק
ג. ג. ¹⁶ במדבר כה. יט. ¹⁷ וקריא גג נב.

מעוננותינו בקמיין. וכן במבנה כל נפרדו בעלי הח' מבuali' הא' אראה אבעה אקעה ומן הא' אקרא אמצעא אשא. ובמעבר לרבים עשו בנו קנו פנו מצאו קראו נשוא. והפעול עשו בנו קראו מצואו אני קרווא לה עם המלך.² ובאותן יש נכתבים בא' ³ ואינס קמוץיסק ישנא הברת החובב⁴ כמו יבנה יקרה ומבuali' הא' יוקרא ימצעא. וכן ג'קה עליינו' בר' ונקרא כמו בעלי' הא' קרא מצוא בון הנסה דבר אליך הלאה⁵ בתוכו בה' ונקרא בדין בעלי' הא' בנו ישא זי פנו אליך⁶ נשא לבבנו⁷ ודין הנסה דבר להיוות בתוג' בשין זירויו אס נשא דבר אליך ידעתו כי תלהה כי טורה היה לך אק מ' ייכל לשתקן ולעשור במלין. וכן בונן הפעיל נפרדו בעלי' הא' מבuali' הח' בו מבuali' הא' יאמר המצא המצא אלינו

¹⁰ לנחותה⁸ ומבעיל' הח' יאמר הרבתה הבנתנו.

בונן הפעיל' הרבה הענה קראה בסגול ובחורק שווים ולנקבה הרבתה להתעלל אל זי⁹ הפנמה לנוט¹⁰ לרבים ולרבות הרבי הען' ורפעיל' מרבת מהנהן מרכיס מפנסים ומבuali' הא' משניא לנויס ויאבדס¹¹ ולנקבה מרבת מהנה מרבות מפנות. והפעול מרביה מפניה או' קרבה בחוטי קבין צמו' מפנה זירוחאלין¹² ולנקבה קרבה מהנה הת' לנקבת והל' חסירה דינו' מרביה מהנה בשקל' מנקלה מרבים מרבות מפנסים מפנות. העוזו הרבתה תרבו הרבי הרבתה מהנה הבנו הפני הפניתה. והמקיר הרבה העציב¹³ כמו הצויז' או הרבה בקמיין הרבה ארבה את זודע¹⁴ או הרבות הראות הרוים למד' הפעול' בטוקם ההאן וזרוין למשען. ויש צויז' ברשון הל' הרף סטני ואשטיות¹⁵ הרב בובני מעוני¹⁶. יש מקיר' דרב להיעלהם משאת העיר¹⁷. וכאשר הבא האות בבל'ס על המקיר' יאמד' לחבות הראות העמים והשרים את יפהיה¹⁸ בחראות מהראות ויש¹⁹ חסרי חזק' לנחתת הדרך²⁰ לראתכם בדרכ' ²¹ ולצבות בון' ולגמל' יין²² לשמד מעונייה²³ ולשבית

ט מ' ב' ומרקם כמו בעלי' הח'. ז' מ' ב' (בגלוין) טוס' ובמלאת היותם האלה' (אstor א' מה' זו נכתבה בא' וגקרתת בה' בדין כל' בעלי' הח' בסופם כמו בעשות בנותן נן אתה קרא במלות' ובערור כי זאת הטולה נשתטטו בח' בשיט עיניות בה' בסופה כמו שאמר מל' תוכך (זרוקאל בת טז' זבא') בסופה על' בן' בתוכה בכעיל' הא' וקראות בדעל' הח' כי אל' נקראות בכעיל' הא' יתבן לטר' במלאות' או' במלאות' על' מסקל' שנות' וכטבע' [זה] ותבן חותם ביט' החאותו לבתו קראת לו' שנות' רע' כי זאת קראת לא' בזאנגה כי אם בעזבוק' שחל' שלחה זו' כמו' עשות ראות ויתבן לטר' [ב' לחיות] ביט' קראת קראת לו' שנות' רע' ומן יתבן לכבר חותאים ל'ז' קראות אל' זי' והוא יעט' כי א' זה' שוט' בפעיל' עבר בהיותה ל' הפעול' ז' מ' ב' טוס' ומשפכו [ב' וודינט] מחרבה מהנה ובלשן אבוי והוא מחשא (דיניאל' ב' בא'). ז' מה'

¹ ישועה נג' ח'. ² אחריה ה' י.ב. ³ איכה ד' א. ⁴ תהילים ד' ז. ⁵ אווב ד' ב. ⁶ במודר

ז' כה. ⁷ איכה ג' ט.א. ⁸ יוקרא ט. י.ג. ⁹ ש' ז' א. י.ב. ¹⁰ יסיתה טט' ב.ה. ¹¹ אווב י' כ.ב.

¹² זירוחאל' ט' ב. ¹³ שם כד' ¹⁴ בראשית טז' ז. ¹⁵ דבריהם ט' ז.ה. ¹⁶ תהילים כא' ח'.

¹⁷ שופטם כ' לת. ¹⁸ אסטור א' א. ¹⁹ שפטות י' כא. ²⁰ דבריהם א' לת. ²¹ במודר ה' כ.ב.

²² ישועה כ' י.א.

ענין ארץינו אך להנותכם² מבניין קל בשקל לעשוכם והוא בודד ונפחתה היל' בעבר הח'ן. אית'ן ארבה ירבה תרוכה נרבה ודינם ארבה יתרובה וכן דין הפעול והפעיל מקרבתה ועוד בהשלמת היל' מהרביים מהרביותן אית'ן חסרי ל' ארכ' יוב חרב נוב וירב בתה יהודיה³ ויפן זנב אל זנב⁴ זופר את עמו מארך ויקש את ערפו⁵ וינל את ישראל⁶ כולם אותן האית'ן בסנוול⁷ ובמנגן עבור הסuron הלמד'. ונמצאו מלות במבנה זה שהם הסרות היל' ובשתי שבאים יפת אליהם ליפת⁸ וישק את העזאנ' דינם יפתה תרגום של יירהיב⁹ סישקה וכן נמצאו במבנה קל וושב ממנו שבי¹⁰ ויפה בנדלו¹¹ וזיו מרמה אל הקיר¹² היודין בחירק להורות שהוא מבניין קל והם בודדים וו' פטנו על המובח¹³ וו'יך יי' בעס¹⁴ וו'את לבב ישראל¹⁵ כולם פתוחים והם עוברים מבניין הפעיל ודינם ויהה זמתה.¹⁶

מבנה נפעל נראת נבנה נבנה נקנה לוכר ולנקנה נראתה נבנתה נקנתה נפנתה התה' במקומו ה' שרש זהה לנקבה ולרבבים ולרבנות נרא נבנו נקנו חסרי ל' ודינם נראו נבנו נקנו בשקל נשמרו. ויש נפעל בעומד בו נראת נבנה נקנתה ונעה לבז'ן בסנוול לוכר אך לנקבה בקמץ נראת נבנה נקנתה בשקל כנפי יונה נחפה בכוף¹⁷ ונפש נעה תשבע¹⁸ אין אבן נראה²⁰ . ויש מלחה זורה¹⁹ כי היום יי' נראת אליכם²¹ בקמץ היה דינ' בסנוול נראח' וייש אומרים כי נראת לשון עבר במקום עתיד ורבים כמויהם במקראט והוא דינו כי היום יי' יראה אליכם. וחרוד כי מה שהוא לך בנעפעל שעבר הוא לנקבה בנעפעל שעומד כמו נראת לוכר בלשון עבר ובעומדה בו לנקבה. ודעת כי בן נועת המרדות²² נהלקן עליי יש אמרות שרששו עזה ממחלתי ה' וכאש נסמרק נחלפה ה' לת' נעה לוכר כמו ונעה לבז'²³.

ו' מב חסר. ג'ם מוסי' וולאנן היה קמנצזה ב' מוסי' ווללא חה' החה' בחירק. ג' מ' בג'�יא ז' מ' ב' מוסי' ובשרש זה נשתהו היל' והכבד כמו עיללה מן העלה וכן וועל משה (שותות יט' כ') מן עלה וועל עולות (בראשית ח' כ') מן העלה והעין יורה עליהם כי הבודד הוא מן היל' והעביר הוא מן הכב'ה. י' מ' ב' חסר. ו' מ' פתח והוא עבור מן הפעיל דינ' מן יי' יודה כבוך ר' וכבה' ר' דינו' ויהה יוותה והכתה [ב' וגלהון]²⁴ ייחוך (תהלים כב' ז) חוגג השבו למסקל גנסף בשקל יישק יופך ואבן גאנח [ב' גאנח]²⁵ תמה עלי' למתה לא השבו טמסקל כל מן החת גערה (טשל' ז') ופחתות ה' טפמי הח' וכטמוו יתגרבו ביען (יזוקאי' מד' יח') יתגורו בעמק (איוב לט' בא') למען יחשטו לחם ומום (יזוקאל ד' יז) והיה עקר יתחקך להיות ה'י בחירק בשקל היוצה או הייאס פנק (מלאכי א' ח) הילך' וברבי (ברמבריא' א' בג'). ז' מ' ב' מוסי' לבירך גאות קדר (תהלים זג' ה). ס' ב' מוסי' אם יתחרש בעומד. ע' מ' ב' עבר במקום עתיד ועתיד במקום עבר אך בדורי הנבאות הרבה הם עבר במקום עתיד כי מה שניגנו האל יתברך עשו הוא כי אין מונען [ב' מונען].

¹ עטוט ח' ד. ² דבריות א' לא' ³ איכחה ב' ה. ⁴ שופטים ט' ד. ⁵ תחלים קה' כה. ⁶ דה'ב' לו' יט. ⁷ מ'ב' יז. ⁸ בראשית ט' כה. ⁹ שמוטה ב' יט. ¹⁰ דברים יב' כ. ¹¹ במרבד ב' ב. ¹² יזוקאל לא' ג. ¹³ טפל' ט' לב. ¹⁴ יוקרא ח' יא. ¹⁵ במדבר יא' לא. ¹⁶ עיין לעיל דף 57 הערה 11. ¹⁷ טפל' יב' ח. ¹⁸ תחלים סח' יט. ¹⁹ ישעיה נח' ג. ²⁰ ט' א' ו' יט. ²¹ יוקרא ט' ד. ²² שא' כ' ל. ²³ טפל' יב' ח.

ולנקבה נעה בקמץ' וככמוך נעות המרדות. יש אמרים כי שרשו ענה מן מעות לא יוכל לתקון כי מי יוכל לתקן את אשר עיתוי' שהוא במשקל אשר נדלו המלך ואת אשר נשוא' בבניין חוק ובאשר אמרו ממנה נפעל לזכר אמרו נעות התי' ל' נפעל והי עינו של נפעל וקמוצה בעומד בו במשקל נעמן נתען געמניט' 5 נאמן ובאשר נספיק אמר נעעת המרדות היה פתונה נעות של המרדותה. ההזוויה מבנין זה הבקנה הבני הבניינה. והמקור הבנה כמו צווי או הבנות הפ' דונשה לנו נפעל. ⁶ ובאותה' באשר תהיה זאת מן אהיה' תחיה' בצרי' כמו אראאה' יראה' יעשה' ובום הראות בו' ביום העשוי' ובום העלות הענן' ג'. ובחרון ה' אבן אבן ייל וילג' כטיט' משעט' ארא' ורא' אעש' עד הא' 10 המלכות ותעשה' ותחין לאربع רוחות שמיט' ¹⁰ ויחוץ הנה והנה' ג'.

בנין הדתפעל התכסה התגללה ולנקבה התכסתה התגללה ¹⁰ וכן צווי לזר בתוספתה ה' ולרבים ולדבות נארה עבר התכסה התgalלו' וכן בצווי. והபועל מתכסה מתגללה ולנקבה מתכסה מתגללה בקמץ' ודינו בתשלום מתכסה בשקל מתנדלה או מתכסה בשקל מתנדלה. והמקור לבליות הכסות' ¹² דטלאי' חסר ה' והוא בלועה ב' ודינו התכסותה והע' דונשה' להברת בנין הדתפעל וכן ותנסה מלחתו' ¹³ ה' והע' דונשה' ודינו ותתנסה כי אם הוה מהגעלא לא היה דושע הע' ט. איתין' אתכסה יתכסה אגנלה' יתגללה' ובחרון ה' אתכם אתכם יתגלל וכן בצעיו החסרי התכסה התgalל. ויש מלא' מוכנכת מנפעל וסתתפעל כמו אשת מדינם' נשווה' ¹⁴ שהוא בנפעל עומדר בו לנקבה ולזר היה בסנוול נשזקה' והפסוק מהסר ה' לדף' זורד ביום סניר' 20 אשת מדינם' נשווה' והע' בו רפואה כי גמשבה המלה אחר' בנין נפעל.

6 מ' ב' מוט' שאתה נעות מצד המרדות שאתך מודר כי כי נוחך אתה לבן' יש' והוא שתוחה הען להסתכו' וכן נאמן רוח מכסה דבר (במשל' אי' ג') ומרדות ש' דבר כמו יילות' שרחות עברות כי אין עינטו מורה' באשר פרישו. נ' מ' ב' ובאשר תהיה אותן מן אהיה' תרזה' הפ' ואות האיתין' תהיה בצרי' בכנו. נ' מ' ב' מוט' וכן האיתין' כמו המקור אבנה' יבנה' הבנה' ובאות אהיה' אראאה' יראה' יחלק' יעשה' יהרס' ואבן' נא' דברך' (ט' א' ח' כ') ירצה' לךבן' אשה' (ויקרא כ' כ'). ד' ב' ובבנין והחסר. ס' מ' מוט' יחלק' יעשה' יהרס' ואבן' נא' דברך'. ו' מ' חסר. ז' מ' ב' מוט' עד חי' המלכות ותעש' (אסטר' ז' ב') [ב' בגליון] והעכמתו יחו'ו' (חו'קאל' כר' ח' חרג' חשבו' משרש' רחה' לשון נפעל ותבן' שיחיה' שרש' חרר' מבעל' הכלfel' בשקל אם יטוח' השפטים' (וימתה לא' לח' טבו' (חו'קאל' א' ט') מה' תנכת' (רומייה' כ' כ') ותבן' בו שיש' פיט' האחד' שיחיה' שרש' חן' וחותרה' ממטה' את' הכלfel' ועל' משפטמו' היה' תנכת' או' יתבן' שיחיה' שרש' תהה' וחותרה' [ב' וחותרו'] מפט' ה' וחו'ה ראי' להו' תנחת' על' משקל' גבניות' געשית' והণתו' [ב' והণתו'] תענעה' ה' לחרבה ולספכה' לאחריה' והণתו' ה' בפתח' לתקל' כמו שעשו' במלת' يولת' נן' (באיישת' מ' א') שננה' (וימתה נא' ג') אבן' גאנח' [ב' גאנח']. ס' מ' ב' חסר. י' מ' ב' מוט' וזה הכלל הנפעל רפי' ה' וסתתפעל דושע' הע'.

¹ קהלה' א' ט'. ² שם ז' ג'. ³ אסתר ה' יא. ⁴ ישעיה' י. ⁵ יוקרא יג' יד. ⁶ יתוקן' מג' ית. ⁷ צ'ל' ובהעלו'ת הען' שנות' מ' ל'. ⁸ עמוס ה' כד. ⁹ אסתר ז' ב. ¹⁰ דניאל יא' יד. ¹¹ מ' ב' ב' ה. ¹² לא נמצוא' במלאי' רק' בחו'קאל' כד' י' יש' לבלי' תקסות' והוא נפעל.

¹³ במדבר כד' ז. ¹⁴ משל' כ' ט'.

בנין פעל החוק צויה ואותה צויה זאת עשו^๑ כאשר צויה^๒ את אשר יצהה.^๓
בנין חפעל הגלה לזכר ולנקבה הגללה והזב גללה העלה^๔ הגל הגלית
הgalito וכאשר תזהה הפ' מאותיות אהה"ע תחקך לחטף קמע
החלותי^๕. איתן^๖ אגלה גלה תגל גלה דינם אהגלה יהגלה מהגלה מהגלה.
בנין מרבע, נמצא בהליך זה מלה אחת ועתודתיהם שופתי^๗ שלא נוכל לדון אותו^๘
למבנה אחר^๙ שאם היה מן הקל היה שפטינו כמו עשייתו ואם
מהחוק היה שפטינו כמו כפטינו ואם מההפעיל היה השפטינו כמו הרוביו ואם מהגע

- היה נשתיי כמו גבנתי ואם מההתפעיל היה השסתתיי כמו השסתויי ואם מן
פעול ומן חפעל שלא נזכר פועל היה שפטינו כמו צויחו או השפטינו כמו
הפט� הראיתי על כן נידנו במבנה מרבע וזה שפטינו כמו כונני^{๑๐} גל
נעלה היל בו כדרך מחל' היל ונחלמה הפ' כדרך כל בנין מרבע שהם חולמי
הפט' ואין זו את וייתה כל בנותו כאשר הקדמוני במלת בונתייג.

הליך שביעי במלח' הקצתו ירה ביס^๑ מבניין קל אשר ירתי ביני וביניך^๒ ולנטדרת
ירתה ירת כמו עשת ירו. והפעול אשר אנק' יורה^๓ יורה יורות
יורות ורדים בתשלומים יורה יוריים יורות כמו ירדה מים^๔ יודדים יודודים.^{๑๕}
וහפעול יורי ירוות ירוות בשקל עשו עשוויות עשוויות. והצוו依 ירת
ירוי ירינה במשקל עשה עשי עשו עשינה ובא ממנו יירה וירר^{๑๖} ירת צויה והוא
ומן הקל וירם כמו וורה והוא בן הפעיל כמו הורה כי אם היה מהקל היה יורה
ער בערך וירם ונדרלו^{๑๗} וו מדמה^{๑๘} ג. וכאשר יזהה הצעוי מבעל' הא' יאמר גרא
את יי' בני ומלאן^{๑๙} בשקל קרא אל^{๒๐} מצא נא את החזם^{๒๑}. וחתקור יורה יורה^{๒๒}
או ירות בשקל קנות לירת במתתרם^{๒๓} בהסתדרת ה'י' שהיא פ' הפעול כי בן דרכ
ה'י' עם אחותות בכל'ם כשהרי שבאיות קודם כמו ישעיה ויהי לי לישועה^{๒๔} ותבריו
אינו מניה לו לשונ^{๒๕} לנטע שמים וליסטר ארץ^{๒๖} ס. איתן^{๒๗} מבניין שהקרנו
אריה יורה תורה נורה לבנה אך ה'י נחה נעלמת ומבעל'

ס' ה' ב' ח'ר. ג' ט' ב' מוס' כי אם מן הבניין מרבע. ג' ב' מוס' מבניין הפעול (= נד
שורה ๕—๓. ז' ט' ב' מוס' ואם הוא מן הפעיל אשיותם ה'י הורה וורה. פ' מ' ב' מוס'
וצא מוה הכלל ורביט מישני אדרת עפר' קיימ' (דניאל יב' ב').

^๑ בראשית מה יט. ^๒ יחוּקָאֵל יב' ז. ^๓ שמות לד לד. ^๔ נחות ב' ח. ^๕ ט'יא כב' ל. ^๖ בראשית מה יט. ^๗ יחוּקָאֵל יב' ז. ^๘ בראשית מ' ז. ^๙ בשמאל א' ב' לו' יש אשר אנק' מורה.
^{๑๐} איכחה א' מ'ו. ^{๑๑} ט'יב' ג' יג. ^{๑๒} יחוּקָאֵל לא ז. ^{๑๓} ט'ב' ט' לד. ^{๑๔} משל' נר כ. ^{๑๕} ירמיה
ל' ג. ^{๑๖} ט'יא כ' ל. ^{๑๗} שמות יט יג ^{๑๘} תהילים ס' ה ^{๑๙} שמות ט'ו ב'. ^{๒๐} קhalt ה' א'.
^{๒๑} ישעיה נא ט'.

הא אורה ירא תירא נירא בקמץ כמו אמצע אקרה וכן במלחיל הקצתו ננה נתה ינו הפעול יונֶה מפני הרבה הונחה¹ לנכה יונס והפעול יוני יוניה יוניות יוניות איתן² אינה תינה נינה וממה אמרו בלבם נעם יתר³ נינה אותן ומשקלו נירם אבד חשבונו⁴ ונירה אותן וכמוות ועה ברד מהפה כוב⁵ והאיתן⁶ ממנה

איעה יעה תיינה נעה.

5

בנין פועל החוק יקח יורתה ידו גורלו⁷ הפעול מידה מירה מידות הפעול
מידה מידה מידות מידות הצעוי ננה ידי ידו ידנה. המקור נדה
כמו האצוי או ירות לידות את קרנות הגנו⁸ ואדר יהודת בן חזג כי ידו אבן
בי⁹ מבניין זה ומשרש זה ומעין זה והוא דינ ענייה¹⁰ וולפי שהובבדו שמי יודין
10 לויד הריאשונה בשבא נעה הצעונית נעה בפתחת הכליעו¹¹ "האיתן¹²" ב' השרש
ואמרו יודו ובן אמר נער בית ויבשרו¹³ כי דינו ויבשרו¹⁴ ואני אמרתי כי יודו
אבן כי מן הקה נמו ויכו אותו ואת בנוי ואת כל עמו¹⁵ מן הבה וכמו ויתנו
משפט¹⁶ מן הפתה ג' וכן אמרתי במלת ויבשחו דינו ויבשחו ויבשחו¹⁷ המשך
וחבלעו¹⁸ כי שהיא ה' בעי.

15 **בנין הפעיל** הורה הדרת הדרת הונח הונחתה הונח כמו עני ואבן הונוי¹⁹ והפעול
מנוח מונח מונחים מונחו כמו מידה ועומד ירה²⁰ מורה שקר²¹
והאכלתי את סונך את בשורה²² מעין ולא הונח איש את עמיתו²³. והצעוי הדרת
הודר הדרו הדרינה הונח הונח הונינה ותקור הורה או הדרת בשקל²⁴, הרכז
וחגנו²⁵. איתן²⁶ אודה יודה הורה נודה ובתרון הלה²⁷ אוד יוד און יון כמו יודה וירא²⁸
20 האיתן²⁹ ממן אוד יוד ומעין זה מי כמותו מורה³⁰ חן יי ישגב בנה מי כמותו
מוראה פירשו כאשר ירצה הקפה להעלות בני האדם משוכנס בכחו ומפני כמי
משלך ומשפיל כאשר ירצה להשליכם ולהשביבם וכמוות הרט להמר³¹ ומשורש
זה ושםתיה ביד מוניך³² מן אשר הונח יי³³ ק.

בנין נפלל נונח נונת בתוליה נונות³⁴ נוני ממעדן³⁵ והם הסרי הלה. והצעוי

הונגה הוניג הונח הונגה בולט גונשי ו' שהיא ה' וקומות וחרשות

26

ל' מ' ב' לפי שבד עליות. ז' מ' ב' מוסי וכן וישרם למטה מערכה (הר'ב ל' ז') וזה
עד (בראשית ח') ונגה בכ' איש (איכה ג' לג') דינם וישראל ונגה. ז' מ' ב' מוסי וכן ידו גורל
מן הדרה כמו ידו אבינוים מדרך (איוב ב' ד'. ז' מ' ב' מוסי' ואעפ' ז' ח' בשבא אין לחש
כי בזאו וידרכו את לשונם (ירמיה ט' ב') וידרכו גם המה אחוריים (ש' א' יד' כג') כאשר מפושת
לעיל). ז' מ' ב' מוסי' לשון עבר ולשון ציוו אחדר חה. ז' מ' ב' חפה. ז' מ' ב' פוג להדרה
(חלהם זב ב') וגמזהו. ס' מ' ב' בכוו בורך מן הדרה.

¹ ירמיה מו מז. ² תחליט עד ח. ³ במדבר כא. ⁴ ישועה כח יי. ⁵ יואל ד ג.

⁶ זבריה ב' ד. ⁷ איכה ג' גג. ⁸ נחים א' ה. ⁹ במודרב כא' לה. ¹⁰ שא' ח' ג. ¹¹ יהוזאל כב כס

¹² טשל' כח יג. ¹³ ישעיה ט' יד. ¹⁴ שם כט' כה. ¹⁵ ויקרא כה יי. ¹⁶ ישעיה כט יג. ¹⁷ מ' ב'

יג יי. ¹⁸ אובי לו כב. ¹⁹ שם ל' יט. ²⁰ ישעיה נא כב. ²¹ איכה א' יב. ²² שם א' ה'

²³ צפניה ג' ית.

לפי נפער כמו אורי הורען ספקתי על יירך¹. פקור הונגה או הונגה. איתין² אונגה
זונה תונגה ונונה. ומביעי הוא לפען הורא³ אורה זורה נורה.
בנין הטעועל התודעה והתודעה אשר חטא⁴ לזכר ולנקה חתורתה והותרו את
עונגה⁵ הטעועל מזוקה מתוקה מתודעים מתודעות הצוי התודעה
התודעה התודעה הנוגעת. המקור התודעות. איתין⁶ אתודה יונגה התודעה נתורה.

חלק שמנינו בבעל הכהן ושלל שללה ובזה באה⁵ דגש הח' בעבור ז' אהרת שהוא את הכהן ומשיקלו כי הורה סבה⁶ ועתבר הרנה⁷ איש מדה⁸. הפיעל סוכב סוכבה סוכבות סוכבות. הפעול סוכב סוכבה סוכבות סוכבות. הגינוי סוכוב בקבבי סוכבו סוכנה הפאין בחזוק וולת סוכב חפ' בשבא אך במולחת סוכבו במו עמדו עמדו⁹. והמקור סוכב כמו זכר שמר. איתין אסוכב¹⁰ יסכוב הסכוב נסכוב. ורב בנין ה בא בהטרון את הצלב כמו אם ה הספרה¹⁰ במקום קפם יון זב במקום זב ולנקבה פקמה ספקה מלעל¹⁰ כמו כמה אלמתו¹¹ שביה יבטחת¹² זב ולרביט ולרבות סבו תמו נכרתו¹³ בוננו לנו¹⁴ פעלנו זה בשלמים ובהשרות בוננו לנו¹⁵ בדשיות הח' בונו בשקל דളתי ולי יושיע¹⁶ הווע גלוותי את הרפת מצרים¹⁷ הэн קלתי מה אשיך¹⁸ וסבירו אני ליאש את לבי¹⁹. ויש¹⁵ מהה מלרע ומתי בל יערר ב²⁰ חמוטי ראיית אוֹר²¹ וחקota עליה עיר²². והפעול ושם היגואר סב כמו הם יישר²³ לריבים תמים על ראשו²⁴ לנקבה תמה כמו בכורה קלחה²⁵ המתוגן. והגינוי סב דמה לך דודו²⁶ לזר ולנקבה קהי בנוור סבי עיר²⁷ ולרביט סבו ציון²⁸ ולרבות סוכבה בשקל שובנה לננה אשה אל עמה²⁹ והמקור רבי לכם סב את ההדר הזה³⁰ כמו העוזי. איתין אסוכב יסוב תסוב נסוב²⁰ ודע כי אין מיחלי הע' ובבעל הכהן כי אם הדגש והחולפס קווטי לבי³¹ בשורק

ה ב מוס"י סבב סכבה סכבה. פ"ג ב הספר. י"מ ב מוס"י ידו גורל (ואל ד ג) פרתות הויו שורה עליון ששהה מבצעי הבעל ושותיו ידר במו רכו זכו והיה הצוו לחורן וזה ונונקה וויאו ידו וונגה אללו (וירטה ב ז) לזרות את קרנות הגאים (ובירה ב ד) שרמס יהה מטעי (ב כהפטון) הל' הפועל. ז ה מוס"י והסכך בהם ברגש. פ"ט ב מוס"י ממחלני העי' קמו צבו ברפי ובכעדי הבעל תמו נכרתו (והושע ג ט) ברגשות הל' להסרון העי' ומכליע לזכבה קמה שח' ומבעדי הבעל תמה קללה ברגשות ומלרען קמיס' שבטים תמס' חימות שבות קמות קלחות מומות בכנות תשכינה לקרמתנן (וחזקאל טז נה) הנה התסבינה אלמתיכס (בראשית לו ז) אשו קבוי בחולך וגאנץ.

¹ רמותה לא ים. ² תחליטים כל. ³ יוקרא ח. ⁴ שם בו. ⁵ יהוקאל כת וית.
⁶ מ"א יב טו. ⁷ צל' וועבר הרנה מ"א כב לו. ⁸ רדה"א יא כג ⁹ נהומ ב. ט. ¹⁰ בראשית
 מו. יות. ¹¹ שם לו. ¹² רות א. טו. ¹³ יהושע ג. טו. ¹⁴ דברים ב. לה. ¹⁵ שם ג. ז. ¹⁶ תחליטים
 קמ"ג. ¹⁷ יהושע ה. טו. ¹⁸ אירוב מ. ד. ¹⁹ קהילת ב. ב. ²⁰ התחלת נ. ג. ²¹ טיעעה מוד. טו.
²² יהוקאל ד. א. ²³ אירוב א. ²⁴ טימותבו כ. ב. ²⁵ יוכינה ב. כב ²⁶ שחה"ש ב. יי. ²⁷ ישעיה
 בג. טו. ²⁸ תחליטים מוח. יי. ²⁹ צל' לכenna טבנה אשפה לבות אמה רות א. ח. ³⁰ דברים ב. ג.

ורפיו סבי עיר¹ בחולם ודנש איתין יסבו בחולם ודנש יקומו בשורך ורפי אפסוב בחולם ודנש אקסום בשורך ורפי ובתוכם יהערב זר מבعلي הכהל ישוד צהרים² ולבור את כל זה³ בשורך ורפי וכן מטהלי העי ישוב אפק ותנהמוני⁴ בחולם ורפי. בנין פועל החוק סיבכ נל' כמו נדל שבר כלו שלאן ושלו בשלמים⁵ נשלם זה הבניין וכל העניין.⁶

בנין הפעיל והסב לב מלך אשורי עליהם⁷ הקל ארץ זבלו⁸ הדק לעפרי וזה בחסרים ובשלמים הסבב הקليل הדקיק ולנקבה הסבבה בערי או הסבבה בפתח כמו אחריו הסבו אהוו⁹. והפועל סיבב מקל ולנקבה מטבחה מקלה בשקל השם מגלה מסבים מקלים מסנות מקלות ויש מסבות שם והוא שם מה¹⁰ ויש הפרש עוד בין מהלי העי ובין פעיל הבעל באשר עבר וכן בערו הצערי והחויר יסבו באו מבעל יקימו ישיבו בהויר מטהלי העי הסבו עבר בערי הקימו השיבו בחוירן.YSIS מלהות במלהי העי שיצאו ממלות הדבק ואני רוצה להזכיר בכך כדי להיעילך כי נטהרו מעין הרבה מהפשים ותהיינו לעלת ההרחה¹¹ מלשון אין לי אליה¹² כן הנה היו לבני ישראל¹³ וכמו蒿 הנטה דגשנותו בעבר הסرون¹⁴ ובמלת אין יש צרי להביא נח אמר להם משה ותהיינו ואמרתם הנהנו ועלינו אל המקום אשר אמר יי".¹⁵ וכן מצאנו פעלת מלה פן נשאתי אמך אפונה¹⁶ אמר כי בכל עניין ועסקי הייתה מתרוא פן ינروس החטא והייתי אומר פן פן בכל שעה לא אשען בזוחה פן ינروس עלי החתא מקרה ונגע. ומה שאנו אומרים בהגדה של פשת לנו מסבים אין אני יודע אך יתבין דבר זה מבعلي הכהל טלשן סבב כי אם היה מבנן כל היה אומר סבונים בשקל פיעלים¹⁷ ומן התקיק¹⁸ מסבים ומן הפעיל מוסבין כמו מוסבתה שם¹⁹ ואם מלשון סיב שהוא הפועל לא יתבן מסבים בשורך כי אם מסבים בחירק כמו מן מקל מקלים כי לא נאמר בשקל מסבים כי אם מטהלי הלי מבנן פועל החוק קצזה מצוים נעה מעני מגלים מכחה מנכים ושםא היה דעתם כולנו מיטקבים וטעו המעתיקים לכתבו וכתובו מסבים ואשר באו בעקבותיהם לא נתנו את לבם לחיקו ולדורש דרך האמת אם הלשון מבعلي הכהל אם בפועלים או בפועלים מסבים הפט בחיקוק והפעולים מסבים ואם לא היה דעתם לא אמר מבعلي הכהל חרי לא נמצא בלשון המקרא ולא בלשון ה תלמוד

¹ מ ב מוסי² ולנקבות יבוא השנים בחולם וופת שונגה ובعلي הכהל בחולם ודנש סובנה. ³ מ ב חסר. ⁴ מ ב מוסי⁵ הסבו בערי תקימו תשיבו בחויר. ⁶ מ ב מוסי הרבה. ⁷ מוסי לא שמעתי. ⁸ מ ב מעשי. ⁹ מ ב ומבנן פועל החוק הרוגש. ¹⁰ מ ב היאך דרך.

¹¹ ישעה בג מוש. ¹² תhalb'ם צא ג' קhalb'ת ט. ¹³ קhalb'ת ט. ¹⁴ ישעה יב א. ¹⁵ עזרא ז' כב. ¹⁶ ישעה ח' כב. ¹⁷ מ"ב בג מוש. ¹⁸ ש"א ה' ט. ¹⁹ אווב לו ייב. ²⁰ במדבר לב לה. ²¹ דברים א' ט. ²² שם י' יט. ²³ במדבר לא ט. ²⁴ תhalb'ם טח ט. ²⁵ במדבר לב לה.

סְבִּהָה עַכְבָּה בְּשֶׁקֵּל גָּלָה כִּסֵּה צֹהָה שָׁהָם לְשׁוֹן עֲבָר מִבְנִין הַזָּק עַד שָׁיָאמֵר מִמְּנוּ מִסְבִּים כְּמוֹ מִזְעִים מִכְסִים מַעֲנִיסָה. וַיְשַׁ מְלָה אַחַת מִכְבָּלִי הַכְּפֵל בְּחַזְירָה בְּمִקְומָן צְרִי כִּי בְּחַרְבָּה מִקְומּוֹת הַחַזְירָה וְחַצְרִי שָׁוֹם כְּמוֹ יִקְוִם וַיְקִם יִשְׂבַּב יִשְׂרָאֵל אֵיךְ מְסִיקָה הוּא אֶת רָגְלֵי¹ כְּמוֹ מְסִיקָה בְּצִירָה שָׁהָם הַפּוּעַל כִּי חַצְרִי יוֹרָה עַל בָּעֵל הַכְּפֵל וְהַחַזְירָה 5 וְסִיקָה עַל יְוֹרָה עַל לְלִיהָם בְּפּוּעַל וְמִלְתָה מְסִיקָה כְּמוֹ מְסִיקָה וְלְשׁוֹן מִלְשׁוֹן סְבִּיקָה² שָׁהָם אֶת רָגְלֵי³ בְּשֶׁקֵּל 10 לְהַסְבֵּב אֶת הַמְלֻכָּה⁴ מִלְשׁוֹן סְבִּבָּה וְאֶם נָאָמֵר⁵ כִּי דִינֵנוּ שֶׁל מְסִיקָה הִיָּה כִּן בְּחַזְירָה⁶ אָוְנִידֵן אָוְנוּ מִלְשׁוֹן סִינָה וּמִשְׁיחָה מִן אַסְטָקָה⁷ שְׁנִינָה⁸ וְסִיקָה לֹא סְכִינָה⁹ וְיִסְקָר¹⁰ אָוְנִידֵן וּרְוחָצָה וְסְכִינָה¹¹ וְהַמְּפָרֵשׁ וְאֶנְיָנִי נְסִכָּתִי מִלְכִי¹² מִמְּהָם טוֹעהָן כִּי אִינְנוּ כִּן 15 אָלָא לְשׁוֹן שְׁרוֹה וּמְלֻכָּה מִן נְסִיכִי מְוֹאָב¹³ וּשְׁמָנָה נְסִיכִי אֲדָם¹⁴. וְהַצְוֹיוֹ מִבְנִין וְהַ 20 שְׁהַקְרָמָנוּ הַסְבֵּב הַסְבֵּי עַיְנִיק¹⁵ הַסְבֵּנָה הַפְּ' הַבְּנִינה הַפְּ' בְּחַזְירָה וְהַעַד דְּנוֹשָׁה וּבְצִירָה וְהַמְּקוֹר הַסְבֵּב כְּמוֹ הַצְוֹוִי. אַיְתָן¹⁶ אָסְבָּב יִסְבָּב תְּסֵבָב נְסֵב¹⁷ הַסְבֵּט בְּכָלָם בְּדָרְשָׁנָה וְאוֹתוֹת אַיְתָן¹⁸ קְמוֹצָחוֹת אוֹ פְּתוּחוֹת וְהַפְּ' דְּנוֹשָׁה כְּמוֹ וְיִסְבָּב אַלְהִים אֶת הַעַם¹⁹ וַיְתַחַן שְׁנָאָמֵר כִּי יוֹסֵב אַלְהִים מִמְּהָסֵרִי הַנִּי שְׁרָשָׂוּ נְסֵב כִּי בְּחַרְבָּה מְלוֹת נְשָׁתָוּ בְּעַנִּין וּמְקַצְתָּם 25 מִכְבָּלִי הַכְּפֵל וּמְקַצְתָּם מִהְסָרִי הַנִּי כִּאֵשׁ פִּירְשָׁנוּ בְּמַה שְׁקָרָם וּמִבְנִין וְהַוִּיל אֶת הַעֲפָרָה²⁰ וַיְרַד עַל הַכְּבוֹדִים²¹ שְׁרָשָׂוּ רְדָד וּנְעַנִּין כְּעַנִּין וַיְרַקְעָה כִּי כָּן תְּרִגְמוֹ שְׁלָוְוֹת וַיְרַקְעָוּ אֶת פְּחִי הַזְּרוּב²² וַיְדִירְוּ יִתְטִיף וּכְלָם מִן הַסְבֵּב חַגֵּל הַרְדִּיק . וַיְתַשְּׁלָמָם יִאָמֶר הַרְדִּיךְ וְכֵן כּוּלָם.

בְּנִין גַּפְעָל וּנְסֵבָב לְכָם הַגְּבוּל²³ יְוֹרָה עַל-וְיַוְרָה וְנְבָבוּ בְּתוּכָם לְאַחֲרִים²⁴ בְּשֶׁקֵּל וּנְשָׁמוּ 20 דְּרִיכִיכִים²⁵ וּנְדָמוּ נְאוֹת הַשְּׁלָוֹם²⁶ וְאָלוּ הִיא מִן נְסֵב הַיָּה וּנְסֵבָב בְּלָא²⁷ דְּנֵשׁ כְּמוֹ וְנְפָלוּ אֵיךְ וּנְסֵב לְכָם הַגְּבוּל זְפָרָה²⁸ יַחֲכֵן מְשָׁרֵשׁ נְסֵב כְּמוֹ וְתָאֵר וְצִאָה. וְדַע כִּי בְּנִין וְהַלְשָׁן עֲבָר נִי גְּנוּרָה²⁹ קְמִין צְעִירָה וְחַולָם קְמִץ³⁰ נְסֵב נְשָׁם³¹ נְדָבָה³² נְשָׁמוּ נְדָמוּ וְדַע כִּי אֵין לְעוּלָם אַחֲרִי קְמִץ דְּנֵשׁ וְאֶם תָּאָמֵר הָרִי נְשָׁמוּ נְסֵבָב נְדָמוּ לְמֹה שְׁמָה יִמְהָה כּוּלָם קְמוֹצִים וּדְנֵשׁ אַחֲרִיהם אֵין זה אַחֲרִי הַקְמִין כִּי 25 הַטָּעַם בָּאוֹת שְׁבָה הַקְמִין וּכְבָר נְסֵבָק אֵיךְ אֵם הִיא טָעַם מְלֻעָה כְּמוֹ שְׂטָה וּמְהָ.

וְמִ בְּמִסְיִי דַע כִּי דַךְ בָּעֵל הַכְּפֵל בְּפּוּעַל בְּצִירָה כְּמוֹ מְסִיקָה כְּמוֹ מְסִיקָה מִלְכָה מִן וְמִחְלֵי הַעַן בְּחַזְירָה מִשִּׁים מְקָסָם. גַּה דִינֵנוּ הַיָּה בְּצִירָה. גַּמְבָּה מִלְשׁוֹן סִיכָה טָעה גְּדוּלָה. יַמְבָּה חָסָר. כִּי מִסְיִי וְנְפָלָל חָלָל (יוֹחָקָל וְז.) יְשִׁירָמִים שָׁהָם הַכְּפֵל מִפְּעָלָה וְדָרְיוֹן הַרְאָה לְהִוָּה וְנְפָלָל כְּבָסָה בְּיוֹחָקָל (יוֹחָקָל כְּחַבְבָּה) וְנְפָלָל חָלָל בְּתָחֹכה וְבְעַל הַסְּפָרָהן אָמֵר כִּי וְנְפָלָל חָלָל דִינֵנוּ גְּנִיפָּה כְּבָסָה וְנְפָלָל חָלָל וְזָהָרָה רְחֹק מְדָרֵךְ הַסְּבָרָה כִּי לא נְמָצָא זָלָהוּ בְּמִקְרָא בְּדָרְךְ הַדְּקָדָוק. וְמִ בְּמִסְיִי נְמָצָא בְּנְפָעָלִים מִפְּעָלִים הַכְּפֵל. יַב נְסֵב נְשָׁם נְגָם.

¹ שְׁוּפָטִים גְּבָה. ² שְׁיָא כְּדָה. ³ צִיל לְהַסְבֵּב מְלֻכּוֹת שָׁאָול דָהִיא יִבְחָה. ⁴ מִבְּדָה. ⁵ דִינֵאל יְגָד. ⁶ צִיל וְיַקְם דָדוּ... וְסִיקָב יִבְחָה. ⁷ רָתָה גְּבָה. ⁸ תְּהַלִּים בְּגָד. ⁹ צִיל נְסִיחָה יְהוּשָׁע גְּבָה. ¹⁰ מִבְּחָה. ¹¹ שְׁהָשָׁבָה גְּבָה. ¹² שְׁמָות יְגָד. ¹³ בְּרָאִיתָה כְּבָה. ¹⁴ מִבְּבָה גְּבָה. ¹⁵ מִיָּאָה וְלָבָה. ¹⁶ שְׁמָות לְבָה. ¹⁷ בְּמִדְבָּר לְבָה. ¹⁸ יְוֹמִיהָה וְיִבְחָה. ¹⁹ וַיְקָרָה כְּבָה. ²⁰ יְרָמִיהָה כְּבָה. ²¹ לֹא נְמָצָא בְּמִקְרָא רָק בְּמִדְבָּר לְבָה טִישׁ וְיַזְרָא הַגְּבָל זְפָרָה.

למה או היו רפויים וכן כל למה שבמקרה כאשר הוא מלעל היה ונישט וכאשר הוא מלעל יהיה רפה ושניות קומות ולא יתכן שהיה מלעל וקמע ורגש. הצרי נמס לבני תוך מעי¹ נקל לצל לטות עשר מעות². החולם ונגלו כמספר השמים³. ושלש נורות אלו בנדן נגורות שונרנו בכנין קל בשלמים וכן במחלי העז בשער ודרן כולם נסבב נקל גnell נסבבו נקללו ונילו וכן ונמוך כל צבא השמיים והארצ'נשטה אהיריה⁴ ונדרנו גנות השלוות⁵. דינם ונמקון נשמה מה ונדרמו והצוו הפסבו הרמו המקו או הסבו הרמו המקו בתולם בשקל הרמו מהן העדה⁶ הה בערי בעכו שחר' אינה מקבלת DNS, והמקור הבודה תבונת הארץ⁷ הבקוב תבוק הארץ⁸ שם מז בה בקק⁹ ובהשלטמן הבנו תבונת בקוק או הבקוב או הבקוב או הבקוב בשקל הנתן תננת העיר¹⁰. והאייתן בשני דרכיהם אסוב יסוב כל הארץ¹¹ או אסב ויפב בפתח ובדנשותה חס' בשקל וישראל רום אנשיים¹² אשר לא ימד ולא יספר¹³ שסדרם שזה מדר אם ימדו שמים מעלה¹⁴ וישחו כל בנות השידר¹⁵ לולי הח' היה דגש וכן ידל כבוד יעקב¹⁶ ימן המקורה¹⁷ דינם נקלל ימך או יגדל ימוך.

¹⁵ **מבנה התפעל** התפעל התפללי והתפללו אליך דרך ארץם¹⁸ רפי העין אשר לא נדת אך בעלי הכל דינם כך במלת התפללו והחומר לו כאשר תהיה הה' מעמדת במתנה ואות הנפל הראשונה בשבע ובפתח כמו¹⁹ התבבה שונרנו. הצוויי התפעל התפללי התפללו התפללנה. המקור כמו הצוויי לריגל אליך¹⁹.iah אין אתפעל יתפעל התפעל נתפלל יתפללו התפללנה. יש' נלה מרכבת²⁰ מבניין התפעל ומבניין מרבע מתגול בדם²⁰ בערים הוא יתבולל²¹ עידן מסתוילל בעמי²². והמקור להחועל עלילות²² להתגלגל עלינו²³.

מבנה פועל קללה קללה קללו. האיתן אקלל יקלל הלקומת²⁴ דראייך ובתולתו לא היללו²⁵ העיר היללה²⁶ היללה²⁷ היללה²⁸ במקום אשר ופרטנו אשר היללה כה' הילאו אתו²⁹ דיזושע את השוק ותעליה²⁹ דשמואל הושיב נשים נבריות³⁰

דוערא שם במקום אשר.

25

6 מ' ב' מוטי' אם לא על פי המסורת כאשר פרושתי בקדום בשער דגש אך חוץ מאותם המנויות במסורת כל למה שבמקרה כאשר הוא מלעל [מ' בצר'] יהיה דעתך. נ' ב' מוטי' קם מה אויר טוב. נ' מ' ב' דינם בחשופם. ז' מ' בפלס. ס' מ' ב' בנעא. ו' מ' והתפללו. מ' ב' מוטי' וכן כל הילו הילויה שבמקרה פתחון ודפני בשבעה ופתחה וכן צללו בשוא ופתחה וכיון זה התחלו בשם קדרשו (החלם קה' ג) ווთחלו רעים (ג). ז' מ' ב' מורה.

¹ ציל היה לבי ברגע נמס בתקע טיע תחלם כב' טו. ² מ' ב' ג. ³ ישועה לד' ר. ⁴ שם שם. ⁵ בכירה ז' יד. ⁶ רומיות כה' לה. ⁷ במדבר ז' י. ⁸ ישועה בר' ג. ⁹ שם שם. ¹⁰ ירמיה לה' ג. ¹¹ בכירה יד. ¹² ציל וחיש אדם ישועה ב' ב. ¹³ החשע ב' א. ¹⁴ ירמיה לא' לה. ¹⁵ קהלה יב' ד. ¹⁶ ישועה ז' ד. ¹⁷ קהלה ז' י. ¹⁸ מ' א' ח' מות. ¹⁹ ש' ב' ז' כו. ²⁰ שם' כ' יב. ²¹ החשע ז' ח. ²² שמות ט' ח. ²³ תחלם קמא ד. ²⁴ בראשית מכ' יח. ²⁵ איוב כד' ית. ²⁶ תחלם עה סג. ²⁷ יוחאל' בו י. ²⁸ יהשע י' כה. ²⁹ שא' א' כה. ³⁰ עזרא יד.

בנין **הפעול**⁶ הफיך הסכיה הסכו דינם הקייבך הסכיה הסכו כטו השלך השלה
השלנו. איתין אסב יסב כמו על כמן ייסב¹ דינשות ה' בעבור
ו המשך וריש יסבב כמו ושלך.

בנין **מרבע** סובב סובב והפעול מסובב מסובבים מסובבות והפעול
מסובך מסובקה מסובקים מסובקבה כל הפעולים והפעולות בקמץ⁵
והפעוליות והפעולות בסבאה. והצוו סובב בשקל כוון סובב צוויי ועבר אחדים הם
סובבי סובבנה. והטkor סובב יסובב. איתין אסובב יסובב חסובב סובב יסובב
על חומתיה² תסובבו לעילם בנז זה חלוסג ובין מה שבא ממנה שלא נבר שם
פועלו כמו שמש זהה ונודר³ דוחות האלקושי ולביבים נודרו כמו כוננו ובמוכרת
10 נודרו כמו ביום הברך כוננו⁴.

וישלח ספרך זה ונרבע וחתמי בו וישחה	וישרא וישנה ונגע אר וישמחו וישמיליה וירוב נירב ואין רבין
בשך ויזיעל ואל ירע בעיניך וילא חשבך דבר סודו ותנשח ויקר תבא ולשטי ⁶ וקר המשיך לך משם ויחסה כך הנטה קתרו ⁷ בשמחה לב ואל חרום ותנשח וסוד עברי קתרו ⁸ אשר צוות אלחינו למשתת.	בשך ויזיעל וילא חשבך דבר סודו ותנשח ויקר תבא ולשטי ⁶ וקר המשיך לך משם ויחסה כך הנטה קתרו ⁷ בשמחה לב ואל חרום ותנשח ואין רבין
15	

סימתי ספר הזברון
תהללה לאל ראשון ואחרון.

๖ ב ב בצען. ๗ ב ב ב חילוף. ๘ מ ב ב נמותה. ๙ מ ב נשלם ספר זברון שבת לאל
ראשון ואחרון. ב ב ריזן רהמגא דפייען מרישא ועד בגין פ ב חסר. אבל נמצאו השיר הזה גם
בכ"י פארמא מס' 809. ובכ"י בגין מוסך על הטלה הואתה: אבל תשכני אם כן נאמר
תקום והלא יכול להיות לו בין שתורי מצינו בתבונם עצבים (חשתע ג' ב) וצריך לומר מן תרומה
תרומותם וכן קומת תקופתם.

¹ ישעה כה כו. ² תחליט נה יא. ³ דוחות ג' ז. ⁴ יתוקאל כה יג.

נוספות.

שלשה בתים שיר על נקוד הצוויה עם פירוזים.

עין הקדמה עמוד XI.

חרוק פיתוי בחרסף ה"ז בסוף
בצחוק בעין פעל בפתח
ואם פחלoms בטהרין ה"ז לאיז
ובדור קב"ז לקמץ אף לחטפו
גרכ ומכור ערוץ גנטור [ציל וצער] אסוף שום
לנוכרים גחוב אופה ואיפה

אל החירות יסוד הריר יוסף קמחי.

זהו פתרונות זה הכלל בשחתעה צוויאן הפעלים שעין פעל שליהם
נקודה בפתח בנין שפטו שלח שכבה כשתatial ה"ז בסוף הצוויה או הנកד פא הפעל
בחירק כמו שלחה שפצעה שכבה ואם עין הפעל נקדדה בתולס בהסרון הה
בנון שמר שפטות ודומיהם כשתיאל ה"ז בסוף הצוויה פ"א הפעל בחטף קפוץ
בנון שטקה שפטה בר מן ה' קרב ומכוור נוצר ועתק אסוף מתנכרים הם מן האחדדים
כלומר קרב נקוד עין הפעל [פתח] ועין הפעל מן קרב זה ריש והוא לו ליבור
בתוספת הה' קרכחה ומצעינו קרכחה אל נשוי נאלת והוא מן המתנכרים. מכוור
نم הוא מתנכר שעין הפעל שלו בתולס בתוספת הה' היה לו להנקד פ"א הפעל
בחטף קפוץ ולטר בקרחה נטו שטורה ונמ בתוספת הה' מצינו אותו בחירק מקרחה
ביום כי הוא מן המתנכרים. וכן ערד ב/tosפת הה' היה לו לינקר בחטף קפוץ
והיא נקדדה בערי ערכחה לפני התיצנה. ונוצר נטו כן היה לו לינקר בחטף קפוץ
גארה כמו שפטה וקרא כת" אספה לוי והצרי דומה לחירק כי הצרי ממשקל
כבד כמו החירק. ועל זה יסדר תיריר יוסף קמחי אמר הרוקנים אלו שלשה הบทים.

[שער חלוף האותיות •]

עין הקרמה עמוד XI. ב"י פארמא נסמן באות פ.

החלוף אחיה"ע. האטן ההמוןanganלי הנאלתי אשתלו אוחבר החתמר [ב ופ נעתם נתמך] הוברי מתאב מתעב עד ימלה מלא פרעה פרדאה הינחק ויעפלו ויאפלו.

החלוף ניב"ק. דבי נוש קיש מטכין מטקסין כביר נבר סונה בשושנים סוכה תקן תכן סבר סנה.

החלוף זשר"ז. יעליין יעולם עצקה זעה יזרבו בשצף ששותני בשורי מהם בסורי השירו ולא ידעתי [ב כ' הסירו לדברי מי שאמר שפדרנה ספרדנה] המשור הממור [ב ואל תעל בשוריינו מרכו הרחות לבשו השריננס צדקה כשריון] שר סר ספון צען לצדיק [ב תחת זה: וספוני יצפון לשרים].

החלוף ר"ל. [ב לפעמים] ארמנוחיו אלמנוחו נמרצו נמלטו מורות מילות. החלוף דטלנטה. תעעה טעה נתשת לשכה נשבה לטושה נטושה אל אין לועו עם גנוו ישימות ישימון נן גנוול גל גנוול גלא להמא נמס למם יעלים יעניש האבל הגודלה האבן שנים שתיים שני שתי יעבעשן יעבעשן. החלוף ביום"ה. טרך פרץ מرك פרק בור בחול פרול נב נו [ב ב תחת זה נף) הנלבים הקלפים רטבם עריכים מצורות ד"ה בצורות ארגמן ארנון אין כהה מן לא ימה.

החלוף מ"ז. מסך נסך [ב טמשק נשקו בר] נפלאות טפלאות נסכה אסכה (בב תחת זה נסיכה מסיבה). ..

החלוף יהוא". ימלה יקלחה יקרחו שבחה שבכו ותקרא מן הקרה אין לה ולד ילד בור באור כהקר בור אין הין (ב ב תחת זה אין נפלנו נבורים הין יוכל אדרני וה ברניאל) נצחח נצחח הלא הלה כלו כליה קווי קווי בכיה בכנו יובל אובל (בב תחת זה יובל ישלה שורשי נהר אובל) אחר יחד אווי הוי אל חמחי תשי תמחה הנשה [בב חמחי הבה].

החלוף ש"ת. חרושה חרוצה ותוללינו ושוללינו.

החלוף זג. לבן לבן [ב ב נבל יובל].

עד היסוד בה הבית הראשון ביטחו פ"י יוסך שלו מוסך מוסך עד הטบทות היסוד המעליה שיר ימודתו הרי ששה יסוד יוסך מוסך מוסך יסורה ולדברי האומר הנני יסיד בציון שהוא שם דבר בשקל כבר אסר הרי שבעה (בב ובכ"י אוקספורד הרושים במספר 1465 לא נמצא הדבר הזה).

הוספות בכ"י בתוכך דברי הספר.

עין הקדמה עמוד X.

- לעומוד שורה
11 7 אחר מלת פתווחה: ומלבודה יש עוד אחת המבל' אין קברים ה' פתווחה
ומי רפואה ניל'.
- 15 19 אחר מלת גויר: ה' קפין בעבור דגשوت ה' שחסר להביא נח.
16 16 אחר מלת איש: ומוסיפו על איש ה' לנכה והבליעו ה' בש'.
— 27 אחר מ' ת' אחרת: שתו בשמות פיהם עצאן לשאול שתו דינם שתו
כי אלו הם גנורום מן שתו לא היו נדנשיות וננורום מבعلي הכלל
והו שתותית.
- 17 4 אחר מ' דגש: וזה הסימן ר'ל תנוי אליה ר'ל נבלעו בחברותיהם
ושלא בהברותיהם.
- 20 1 אחר מ' כ פעולות: כמו מן אבן לא נאמר אבן או האבן מבני הפעיל.
23 11 אחר מ' המדבר לנפשו: היה לו לוטר קטוני [כמו] מן נدول נרויל
קורב קרוביך אך בזאת.
- 24 4 אחר מ' התימנו: רגלי מועדת יוקשים בני האדם מות הענן והשם מהם
מועד יוקש דינם מעורקה יוקשים. חווון.
- 26 12 אחר מ' ממשלה: עד המשעה וישלחם ד"ת (עין הוספות כ" פארמא
לעומוד 26 ש' 13).
- 27 14 אחר מ' כבשה: וכן בשקתו הרים ממנו המובדל שבקפה שם היה
גנור מן שוקת יתכן לומר כמו כן חדש או גנון אהיל ודומיהם.
- 28 8 אחר מ' אשתיים: ובא על דרך ישרו ברפי ואנקמה נקס אחת משתי
עינוי דישמשון.
- 42 9 אחר מה שנכתב בהערה ב': ר'ל כשיתרבו שהאמר מבعلي הכלל
ויסבו הב'ית דנש ויכנו hei בלא דנש אבל בנקוד שווין.
- 47 12 אחר מ' מושננו: ס"א ה' נעזה.
- 50 1 אחר מ' פועלו: ופי' רשי' כמו פרעה נכתה שם היה נפל היה הכה
או הבקחה ס"א נכו או נבקחה.
- 52 21 אחר מ' הרים: ואין אומר הדשבד דינן הדשבד אבל השב באמותיהם
אין בן לטבין וכן השב אל עורה.
- 55 3 אחר מה שנכתב בהערה ו: כי לעוד נום על משקל מקום לשוב.
- 56 5 אחר מ' נדולה: ודי לה בעבור הנת.

לעומם שורה

59 15 אחר ט' מקורה הוא: כמו בזאת צוותם את בני ישראל והוא מלשון גלויה
דע כי או היה מSTRU כיום צוותם.

נוספות בכ"י ב על הנגלוין.

עוזן הקדמה עמוד X.

2	14	שננים בעקבות הלשון ובבנייה הבלתיה והוא ראש חקנה ושורש הלשון.
—	19	ר"ל קמץ פתח צרי סגול חולט שורק הוריק ולא חשב כי האחרים כי ח"ק בכלל חולם והוריק בלבד "בכלל הוריק כי" ושרק בכלל שורק.
3	6	ורבי הנדר אהרן י"צ נתן רמו וסימנין לאותות שימושות בשתי בנות אהן שמי בלבד תוקן שני אותן אותן בלבד בלה.
4	10	פי כל קר שעת אף כי י"כ ר"ש שווים מכל מקום רוחקים הם בוגנות כי ט"ז ווגן לבדו וכל זה לבדו וכן קר שעת.
—	21	א ארווע משמיר תח תפארת ייקום ננסיכה ה האלה להנפה נוימן.
12	2	פי בוד מפיק.
13	22	ר"ל קמץ שהפתח בא ממנו.
18	8	עין בחתלה הוכרונו.
22	14	שהצרי היא תנעה הנולאה.
34	9	עליה יקרא מיד אחר שיתחיל לעלות ועלוי אין נקרא כי אם אחר שנמר עלייתו והוא בראש ההר ובן החלק בין יורד וירוח.
35	19	ואני אמר כי מלה זו דרכו וידבקו נפתח העתיד על דורך הפעלים שהפ' ח' כמו וזהדלו לבנות וישרו ונכנס פ"ג (= פתח נרול) תחת חירק וזרכו וידבקו וטוב לדונו כך מלאוננו על בנין הפעיל ונחסר אותה המשך ועוד רוב בנייניהם נמצא על דורך הקל נמצאו וידבקו אותו בהר הנלעד אשר צעריך המדרקרים.
45	5	וסימנק שעשרים מקצתים ריל שהמלך עשר הווא.
46	16	אלו השניים יושבת يولדה אבל מקוננת אי אפשר לישב רק שרואו מרכיב מן קנית זמן מקוננת מהמתה המ"ס שבו שמורה שהיא מפועלת.
50	1	מן קרויב נניות.
51	19	ס"א תשוכנו.
53		בסוף העשרה א': הר' ר' ברכיה.
56	14	(מוסב להעשרה ז) ר"ל הנניתה.
—	21	וירא בלק הב' דנושה כי דינו היה נורא כמו וכך כי שניהם מהלי הלאן.
57	8	מן החנניות.
61	4	כדרפי' לקמן בכנין עתיד הקלן.
63	25	לפי הניקוד כמו אהיה דינו אורה אך הניזה הי' והעליזה וקראו אורה נירת.
64	14	(להעשרה ז) ר"ל שהיא בע' פעיל בשבעה ודרך הע' של הפעיל להיות בחירק.

לעפומן שורה

- 21 ר' מחסורי ה' וופעל קל ולא מן הכהנולים. 67
 8 ר' מינרת כפולם. 69
 10 ר' שהוא ממחלי הע' כدلעיל ועין לעיל. —

חולפי נסחאות בכ"ז פארמא.

עין הקדמה עמוד XI.

במקומם	עמדו שורה	במקומם	עמדו שורה
ונם	והם	לו בפתחם	7 1
שהוא	שהם	מן הסכל	9 —
דני	בי דני הוא	על הסכל	—
רפי	רפי	ולעלי שפה	11 —
היה	להוות	אל אופניה	20 —
טייעס	תויעס	על אופניה	—
ונבל בע	ונבל פעילתו	שהוא	27 3
על	בעל	ירום	יקום —
כל	כול	לשון	למד 1 6
בי	בי אם	המששות	המשרות 20 7
הראשון	במו הראשון	שוכרנו	שדרבנו 23 8
בפועל	לא בפועל	התוספת	הניפפת 27, 28 —
הבניין	הענין	תודיה היין	תודינה היין 33 —
טלה	בטלה	קמצות	קמצות 11 10
בעיתדים	בעיתוד	שעבור	דנושה 27 —
קובן	קובן בין	ברdns	בלא 3 19
זהאות	זהאות	שלא	שנופל 14 —
הכפוליה	הכפולות	והוא	והיא 16 20
טישון	מבנהן	במפלקל	מעניין 8 21
הזכיר	המזכיר	הרבס	ירבו 14 —
בתשלומים	בתשלומו	וקמצותה	מקמצותה 11 23
בתשלומים.	בתשלומם	בשלם	בשלם 25 —

הוספות בכ"ז פארמא.

עין הקדמה עמוד XI.

לעפומן שורה

- 5 17 אחר מלת בונין מוטי' עושין קוניון פוניון.
 31 9 אחר מ' שקדם מוטי' ולא אותן עדודה.
 13 11 אחר מ' השליך מוטי' השביר הנדייל הקרייש.

	לעומד שורה
24 אחר מלחת נכה מוסי' תמה.	11
2 אחר מלחת לפתח מוסי' כמו.	19
23 אחר מלחות גבור הוא מוסי' חלוש הוא.	20
18 אחר מלות גבל יקר מוסי' יש סמך ויש מוכרת.	25
13 אחר מלחת תעוי מוסי' עד המפשעה יישלחם דיה (דברי הימים א יט ד) [נem בכ"י ב לעמוד 26 שורה 12].	26
24 אחר מלחת וכור מוסי' כבוד מכל כליה מהדה (נחום ב י) הוא מקור ופירושו מעניין התבכד [כליק (שם ג טו) לשון מכברין את הבית.	32
21 אחר מלחת אותה מוסי' אלף המשך.	33
29 אחר מלות ובנין חזק מוסיף ויש שלש ויש יותר עד שבעה.	39
21 אחר מלחת הרם מוסי' והרי לה בעבור הנהת.	52
5 אחר מלחת נדולה מוסי' וורי לה בעבור הנהת.	56
1 אחר מלחת כטו מוסי' הודע.	65
8 אחר מלחת סובב מוסי' לנבר ולנקבה.	—
7 אחר מלחת שבב מוסי' ובן ישב יץ ונו.	67

שנייאות הדפוס.

עמוד 4 שורה 29 אחר מלחת תנבה ציל החולב. — ע' 6 העירה יב מלחת בוגליך ציל אחר דה. — ע' 8 שורה 21 ציל סימן עניל לפני התה. — ע' 11 ש' 16 ציל ליל במקום לילה. — ע' 14 ש' 10 אחר מלחת שלטים ציל מהלי הפה. — ע' 24 ש' 13 ציל דנסותם בטה' דנסותה. — ע' 30 ש' 2 ציל ארבעים ים. — ע' 32 ה' ב' ציריך למבחן ב. — ע' 33 ש' 18 ציל וראו בטה' וראו. — ע' 40 ש' 13 ציל החעל בטה' הדברו (וון הוא בכ"י ב). — ע' 41 ש' 21 ציל רדנה בטה' רדנה. — ע' 45 ש' 14 במקום החוכה. ציל החוכה. — ע' 52 ש' 12 ציל ובי בטה' ובי. — ע' 53 ש' 12 ציל ונתלהפה בטה' נתלהפה. — ע' 56 ש' 1 ציל תמורה בטה' תמורה. — ע' 61 ה' ט ציל מוסי' אחר מב. — ע' 62 ש' 9 ציל אקון בטה' אקון. — ע' 64 ה' ח' ציל מוסי' אחר מב.

לוח העניינים.

עטוט		עמוד
37	בנין הפעול	VII
38	בנין פעל	1
—	בנין הפעול	—
39	בנין מרבע הבנייהים בכלל והמלות המרכבות בפעלים בפרט	— 2
—	הפעלים המחלים אשר פ"א שלחן י"ד	אתניות לשון הקדרש נבי מוצאותיהם אתניות השרש ואתניות השמות שימוש האותיות בראש התבונת (אלבש)
41	פעלים הסרי י"ד	4
46	פעלים הסרי נ"ז	שמיש האותיות המשדרות בראש ובסוף (הבן היוט)
49	פעלים מחלי ע"ז הפעול	7
50	פעלים מחלי ל"ז הפעול	חלקי שימוש הפעלים
55	פעלים מחלי הקצוות	14 15 האותיות הנבלעות בדגש (תנו אלה)
63	פעלים בעלי הכהל	17 18>User generated content השכבה
65	נום פות.	שלשה דashi לשון הקדרש שט ופעל וטלה הרבק
	שלשה בתוי שיר על נקוד הצוות	19
70	עם פרושים	20 משקלוי השמות
71	שער הלוף האותיות	27 דרך החשיבות הם שמות המספר
72	הוספות בכ"י ב בתוכן דברי הספר	30 מביא לשעריו הפעלים
73	הוספות בכ"י ב על התלין	31 הבין הקל
74	חולופי נסחאות מכ"י פארמא	33 בנין פעיל
—	הוספות בכ"י פארמא	35 בנין נפעל
75	שנייאות הדפוס	—

הערות על ספר הנלווי

לרבו יוסף קמחי.

מאת

יעקב רייפמאן.

הערות על ספר הנגלי לרבי יוסף קמחי

- 1) בהקומה צד 1: והוא לא שמעם עצם באן ולא ראם בעין עכ"ל. נלקה בא' סדר ובשושן וכלה צ'ל. והוא עצמו לא שמעם באן ולא ראם בעין.
- 2) שם: נגיד כי בORA אחד בראו. ואלה הנם המזיאו עכ"ל, תחת: חנס (בנין). צ'ל: חכם (בב"ף).
- 3) שם צד 2: ואמרו כי הכתה הרפואות אינה שלימה ותמיימת עד שכיר וידע במלות עכ"ל. בעין זה כתוב בספר: מבוא הנadol להחכם באלינים עם אשר ישנו בידי בכתב ד' ישן נשן. וזה והרופא כשלא ידע במה שבגנול לא קיבל האנשים התעלת כריזאט. ולכן אמר אפלטון באנורת החכuzz: אלו ידע האנשים השוררות לא היו צדרכינן אל הפמים . . . אין ראוי שישילת על גוף אלה הרופאים הסכלים ויזחא על נפשו החטא המבווד עכ"ל.
- 4) שם: ואמר פלוסוף אחד בהשיבו על אפלטון ראש הכתמים: האמת ואפלטון שניהם אוהבים יותר חביבינו עכ"ל. בהקומה ספר המאור לרווחה הובא זה בלשון ריב לאמת עם אפלטון' ושניהם אוהבים אך האמת אהובה יותר'.
5) שם צד 3: וזה המשל הזה בדבריו ר' יונה בן ננאה: יותר הצעתיו בשמן לנרות ללמד מאשר הזיאו הסובא בין עכ"ל. בספר מבחן פנינים (שער ההכמה) הובא זה בלשון "שאלו להכם אחד מפני מה הכתה יותר מתר מתרן? והשיב: לפי שהוצעתיו בשני יותר ממה שהוצעיאו חבריו בין".
6) שם: והשניה דם להפש ולבנות מצונני התבונת, עכ"ל. תחת: ولבנות אשר לא יתכן פה צ'ל: ולבנות שענינו אספה וקבוען.
7) בדף הספר (צד 9 ד"ה לבן): רשות נдол בוה שאמר מומר עליו לא ניתן להיות מומר אותו עכ"ל. תחת: להיות מומר. צ'ל: לבתו היות מומר. ור"ל לא ניתן לבתו זכר ויפקר בשום מקום.
8) הצד 14: ואני בנמיין אומר. כי מה שהסביר הקורא וכו' עכ"ל. ר' בנמיין בנה בהרבה מקומות את ר' יוסף קמחי בשם "הקורא" על רדרו את ר' ר' ואת מנתם בן סרוק כאשר יורדף הקורא בהרים. יעין שמואל א' צ"ו כ'.
- 9) הצד 64: ומזה שאמר כי מלאה מן עניין להם אין להלוק בדברו זה עכ"ל. התה: להלוק הבלתי מוכן צ'ל: להלוח. ור"ל שברכו זה וה אין נס להלух טעם ורעת. והוא עיד: שלא היה בזון "להלחות של מצה" (סוטה מ"ז ב'). ורך אנב עזר. כי נס בירושלמי המבואר בפי הר"ן על הריך' (מנלה פ"ג ד"ה בתוי נסית שביבל). צ'ל: מלחה, תחת: מלולך. ראה נא והביטה את הלשון שם: גורסין בירושלמי רביAMI מפרק לספריא אילוathy לבנון איש מלולך באורייתא תחון מקבלין ליה ולהMRI וлемאגיה עכ"ל. וכי האיש אשר לא יאמר

הערות

כ"י בלבון „מלובלך באורייתא“. כדי בזין וקלון לאורייתא? ואיכבה עבר רבי אמר על אהורת רוז'ל בספר בלשון נקוה ולבלוטו יציא אדם דבר מוניה מפי (פסחים נ' א)? ולבן אין כל ספק כי ציל התחיה: מלוחלה באורייתא. וכי עניין התא שיש בו ללחחות של אורייתא. והוא עד לשין „להלהית של מצוחה“ הניל, והנה הרין שם בתבב: פ"ג מלובלך משווה כלומר שיש בו קצת תורה, ובראמאנין בהנזה (וקרא רבת פ"ג כ"ב) נמי יבטה כי ינית ירדו אל פיזו אין בו כדי לבלוך מהן, ככלומר לטבול בו קצת הפה עכ"ל. ודעתו הענוה נטחה יותר להגחה: מלוחלה מטעם הניל.

(10) בצד 84: ויש אדם שמנשים ביתו ואין לו בלבתו בחוץ עכ"ל. נלקה בהסר וכח ציל; ואין לו מנה לא בלבתו בחוץ.

(11) בצד 94: (ראש ד"ה גות): ואמר זרמתם שנה יהו (תהליט צ' ה') עמיהם עכ"ל. התח: ואמר. ציל: והבר.

(12) בצד 28 (ד"ה עב): ורם קרובים לעין אליך עכ"ל. התח: אלף. ציל: אחד.

(13) שם (ד"ה עג): ולשניות צורך פרוש אחד עכ"ל. התח: ולשניות: ציל: ולשני. התח: אחד (בדלתית). ציל: אחד (בריש"ש). וריל: ולהחלק השני שהוא הלהן תענה צורך פרוש אחד. והוא אמרו אהרון: תענה לשון עינבוב וכו'.

(14) בצד 142 (ד"ה פרע): באלהיות אהיל דבר בה אהיל דבר במדת הדין ובמדת הרחמים אהילנו [ציריך להקרין בה] אהיל דבר לאלהיות אהיל דבר. כי בן הוא בתקה [בתקה]. ורמז לדורש רוז'ל בברבות (ס' ע"ב) „ביה אהיל דבר זו מדת טובה, באלהיות אהיל דבר זו מדת פורענות“.

(15) בצד 155 (ד"ה שע): אמר בחלק א' ואל קין ואל מנתו לא שעה. ושיע ה' עכ"ל. התח: אמר. ציל: חבר.

(16) בצד 157 (ד"ה שבר): ויבול שיחיה נופל על הלחת בלבד. ויהיה הסר לכו שבריו בלבד בכף ובלא מהרוין יין והלב עכ"ל. אהרי מלה נספ' ציל: להם לפ"י האמור לפניו „יבול להיות שיחיה נופל על הלחת בלבד“. ולחם הוא החסר.

(17) בצד 160 (ד"ה תל): והבר עמה ותוללינו שמחה (תהליט קלוי נ'). ושדרשו ייל וכוי ופתחוינו כי היללה שלנו שמחה היה להם. ויש מברושים ותוללינו שמחה כמו ושוללנו. ובן פרטונו. כי שם שאלנו שוביינו דברי שיר ושוללינו שאלנו דברי שבחה עכ"ל. חשבתי לנכון להציג מה ביל אה אמר איש ברבו בשכבר הימים על ארונות באור מלה ותוללנו. וזה הוא:

באור מלה ותוללינו איש ברבו (קלוי נ').

הראביע אמר בפירושו „מלת ותוללינו קשה“. ועל פ"י ר' יהודה המדקך [הוא ר' יהודה חזון] אמר שהוא בדרך רחוק. ועל פ"י ר' משה הכהן אמר שלא דבר נכונה. ועל פ"י הראביע ופי' מנהם המובא בפי' ריש"ו ופי' רשי' יאמרו כל נדיל החרטמים הנותם להוצאות ודעות עד מאר. ייעין הושב כל הפירושות האלה. והפ"י הנכון ותקס ווישר הוא אך הפ"י האחרון איש ברבו בספר מהברת העורך

הערות

לרי, שלמה פרחון (עורך תלל). ויל' ויש למר. כי ותוללינו כמשקל עוללינו. עלליה הלאנו שבי (איכה א' ח'). וכממשק תושבינו, ופירושו שוללייט בחילופ' שיין לתויי. כמו הרושה על להה לבם (ירמיה י"ז א') שהיא הרותה. הרות על הלוחות (שםות ל"ב ט"ז). וכן רהיטנו ברותה (שיר השירים א' י"ז) פרש ברושם. עכ"ל. וכן הארמי תרנום: ובוונא. וגם הסורי תרנום: וובורין. שהראותו: ולוקינו. שהוא כמו: ושוללנו. ולמען יתרור ויתלבן ויוצרף היטב הפי' הזה אספיק עלייו נפק משלו. וזה הוא: דע לך קראו מקשיב על דבר אמרתנו כי דרך הלשון הארמית היא להחליפ' השין אשר בלשון עברית בתויי. ולראיה ע"ז הא לך לך מלין אשר בהן החליפה שיין בתויי.

ארמית	עברית
איתא (יעין תרנום ישעה מ"ד י"ג).	(1) אשא
אתבל.	(2) אשבל
אתו.	(3) אשוד
בתה (במליה הזאת החליפה נס ואיז' בה"א).	(4) בוש
ברות (יעין למעלה בשם מהברות הערונית).	(5) ברוש
דחתה.	(6) דשאן
הרת.	(7) חדש
הרותה (יעין למעלה בשם מהברות הערונית).	(8) הרושה.
ירת.	(9) ירש.
יחב.	(10) ישב.
אית.	(11) אש (ש"ב י"ד י"ט)
مثال.	(12) משל.
נתב.	(13) נשב.
נקה (הוא כמו נחך בהפקיד האותיות ע"ד כבש, שב, שמלה שלמה, ועוד הרבה כאלה).	(14) נשך
עכובי.	(15) עכבייש
ערת.	(16) עשר
פרת (יעין עריך ערך פרת ב').	(17) פרש
תב.	(18) שכ
תוב.	(19) שוב
תבר.	(20) שבר
תר (יעין עריך ערך ערך תר).	(21) שר
חותמי.	(22) שומים
תור.	(23) שור
תכל (יעין עריך ערך ערך תכל ב').	(24) שכל
תלה.	(25) שלש
שת.	(26) שט
חט.	(27) שם
חמניא.	(28) שמנה

הערות

ארמית '	עברית
תומורי (יעין עורך ערך תמר ד').	(29) שמרות (מלחים עז' ח).
תעלא.	(30) שועל.
תלן.	(31) שלג.
תרע (הוא כמו תער בהפוך האותיות. יעון למללה מלת נכת).	(32) שער
תקל.	(33) שקל.
תורה (יעין עורך ערך תורה ו').	(34) שורת.
ועל פ' לד' ערים אלה ייקום דבר הפהון והתונומיים, כי ותוללינו הוא ושוללינו בתמורה שי'ן בתמי'. ונם כי זה הוא אך דרך השפה הארמית. הנה יש בספר קדשו עוד הרובת מלות אשר הן עד השפה הארמית, ואלה הן ע"ס א"ב:	וועל פ' לד' ערים אלה ייקום דבר הפהון והתונומיים, כי ותוללינו הוא ושוללינו בתמורה שי'ן בתמי'. ונם כי זה הוא אך דרך השפה הארמית. הנה יש בספר קדשו עוד הרובת מלות אשר הן עד השפה הארמית, ואלה הן ע"ס א"ב:
1) אֲגָלְקוֹ (ישעה ס"ג ז). באלו'ת המונה ארמית ובה"א תמונה עברית.	(1) אֲגָלְקוֹ (ישעה ס"ג ז). באלו'ת המונה ארמית ובמ"ס תמונה עברית.
2) אַקְבָּרָה (ויקרא כ"ד ז). היא תמונה ארמית. כמו: אַקְבָּרָקָא (תרנגול הארטוי שם. וריה י"ח ב'). אַקְבָּיָה (דניאל ח' י"ב). ולפי התמונה העברית היה ציל: חֲקָרָה. כמו: חֲקָרָה (ישעה ז' ט). פְּנַחַת (אסתר ב' י"ח). הַצְלָה (שם ד' י"ד).	(2) אַקְבָּרָה (ויקרא כ"ד ז). היא תמונה ארמית. כמו: אַקְבָּרָקָא (תרנגול הארטוי שם. וריה י"ח ב'). אַקְבָּיָה (דניאל ח' י"ב). ולפי התמונה העברית היה ציל: חֲקָרָה. כמו: חֲקָרָה (ישעה ז' ט). פְּנַחַת (אסתר ב' י"ח). הַצְלָה (שם ד' י"ד).
3) אַתְּרִין (איוב ל"א י'). בנזון תמונה ארמית ובמ"ס תמונה עברית.	(3) אַתְּרִין (איוב ל"א י'). בנזון תמונה ארמית ובמ"ס תמונה עברית.
4) אַשְׁכָּבִים (ירמיה כ"ה ג'). היא תמונה ארמית. ובתמונה עברית היה ציל:	(4) אַשְׁכָּבִים (ירמיה כ"ה ג'). היא תמונה ארמית. ובתמונה עברית היה ציל:
אַשְׁכָּבִים כנחות שם (מ"ד'). ונמשל (כ"ז י"ד). עד': הַשְׁכֵל (טשי' א' ג'). הַמְּשִׁיל (אווב כ"ה ב').	אַשְׁכָּבִים כנחות שם (מ"ד'). ונמשל (כ"ז י"ד). עד': הַשְׁכֵל (טשי' א' ג'). הַמְּשִׁיל (אווב כ"ה ב').
5) אַשְׁחָוְלָלָן (תהלים עז' ו'). באלו'ת המונה ארמית ובה"א תמונה עברית.	(5) אַשְׁחָוְלָלָן (תהלים עז' ו'). באלו'ת המונה ארמית ובה"א תמונה עברית.
6) אַהֲתָבֵר (ד"ה ב' כ' ל"ה). באלו'ת המונה ארמית ובה"א תמונה עברית.	(6) אַהֲתָבֵר (ד"ה ב' כ' ל"ה). באלו'ת המונה ארמית ובה"א תמונה עברית.
7) בְּסִין (איוב כ"ד כ"ב). בנזון תמונה ארמית ובמ"ס תמונה עברית.	(7) בְּסִין (איוב כ"ד כ"ב). בנזון תמונה ארמית ובמ"ס תמונה עברית.
8) הַאֲדָרֶשׁ (יחוקאל י"ד נ'). לפי התמונה העברית היה ציל: הַהֲדָרֶשׁ. כמו הַקְּטָן טָבָן (ירמיה ל"ח נ'). אך בא בתמונה ארמית.	(8) הַאֲדָרֶשׁ (יחוקאל י"ד נ'). לפי התמונה העברית היה ציל: הַהֲדָרֶשׁ. כמו הַקְּטָן טָבָן (ירמיה ל"ח נ'). אך בא בתמונה ארמית.
9) הַאֲנָן (יחוקאל כ"ו י"ח). בנזון תמונה ארמית ובמ"ס תמונה עברית.	(9) הַאֲנָן (יחוקאל כ"ו י"ח). בנזון תמונה ארמית ובמ"ס תמונה עברית.
10) הַקְּטָן (טוף דניאל). בנזון תמונה ארמית ובמ"ס תמונה עברית.	(10) הַקְּטָן (טוף דניאל). בנזון תמונה ארמית ובמ"ס תמונה עברית.
11) הַקְּסָיו (יחושע י"ד ח'). במקלול להודיק (קליד ב' דפס פירדא) כתוב: כתוב רבי יהודה, כי: הַקְּסָיו בא על דרך לשין ארמי אַשְׁקָסוּ חֲמָרָא (דניאל ח' ד). ורפסיו לנו אתנן נורא. (שם נ' כ"א). הַקְּסָיו מאני דהכנא (שם ח' ג'). וכן עשו בכל גַּמְבּוֹלוֹהוּ (תהלים קטו' א') שננהנו בו על דרין: יְהֻחוּ וְגַלְלוּתוּ עכ"ל. ומדברי ר' יהודה אלה לקיה הכתוב במחברת העורך לר' שלמה פרהון ערך מס' הַקְּסָיו. שיפטו: הַקְּסָיו. אבל אמרוונו במשלket התRNA [הארמי].	(11) הַקְּסָיו (יחושע י"ד ח'). במקלול להודיק (קליד ב' דפס פירדא) כתוב: כתוב רבי יהודה, כי: הַקְּסָיו בא על דרך לשין ארמי אַשְׁקָסוּ חֲמָרָא (דניאל ח' ד). ורפסיו לנו אתנן נורא. (שם נ' כ"א). הַקְּסָיו מאני דהכנא (שם ח' ג'). וכן עשו בכל גַּמְבּוֹלוֹהוּ (תהלים קטו' א') שננהנו בו על דרין: יְהֻחוּ וְגַלְלוּתוּ עכ"ל. ומדברי ר' יהודה אלה לקיה הכתוב במחברת העורך לר' שלמה פרהון ערך מס' הַקְּסָיו. שיפטו: הַקְּסָיו. אבל אמרוונו במשלket התRNA [הארמי].
	רכתי אַשְׁקָסוּ חֲמָרָא עכ"ל.

- (12) חיתין (יהוקאל ד' ט'). בנוין תסונה ארמית ובמ"ס תסונה עברית.
- (13) מלכין (משלוי לא נ'). בנוין תסונה ארמית ובמ"ס תסונה עברית.
- (14) מקיא (ד"ה ב' א' ט'). ובמלפיטים (א' י' כ"ח): מקוה. והאלף בסוף השמות היא דרך ארם כידען. ובשמות אנשים ונשים יש הרבה כה ברה" כמו: סכתא (שם א' א' ט'). תחת: "סכתה" אשר בתורה (בראשית י' ז). רעמא (ד"ה שם ושם ט'). תחת: "רעמא" אשר בתורה (שם). שלמא (ד"ה שם כי י' א'). תחת: "שלמא" אשר בתורה (ד' ב').
- (15) שלחנת (יהוקאל כ"א נ'). זיל אווח'ש (שרש להב): השין מורה כי הוא ארמיות וכוי שנגנו להוספה שי'ג'. כמו: "שבור" עכ"ל ווועין מהברות הערונן הניל (חלק מדרוך סוף אותיות המשמשין).
- (16) תנומלווי (תחליס קט"ז ב'). וכתווב ע"ז בפי הראב"ע: ודרוקן תנומלווי על [דרון] לשון ארמיות. עלותו כמו עכ"ל. ווועין למעלה (סלת המסתן). ומכלך אלה יש בספריו קדרשו ששה מבטאים הוועאים להם בעקביו שפת ארם ורמי'ה שרישים ארמיים שלמים. כאשר ברותי במאורי: "הלקת השרה" שהוא הלך מצער מספרי הגודול: "שדה ארום" המכבל כל הליטטעראטור הארמי אשר להנודים. ולפי הדברים והאמת האלה קרובים: וקול "התו" נשמע בארכננו (שה"ש כי י' ב'). הוא בmino: וקול "השרו" נשמע בארכננו. והשור הוא ע"פ תסורת אותיות אהוי' במו: "השיר" שהוא אה: "הומר" הקורם לו או הוא המקור מן שיר. וקול השור הוא קול הגזירים אשר הן בנות השיר. אבל תורים ובני יונה אינם מהוופת המתמררים ומשטיעים קול ונגה, ובן ניל. כי לא "הנו" מעליהם לשוב אל אלוהם (הושע'ה ד'). הוא כמו: לא "שנו". ור' לא ישנו מעליות הרעים למן שב אל ד'. וכי ירבו "עתק" (חלהים צ"ד ד'). הוא אחד עם "עתק" ממורים ירבו (שם ע"ז ח').
- (18) בשיר אשר בסוף הספר, וכל שוויל מהבר אשכלהו בין עכ"ל. תחת: מהבר (בריש). צ'ל: מהבל (בלמ"ר). והוא עשה: שועליטים קטעים מחכמים (שה"ש ב' ט').
- (19) שב: יעכיר אף לבבות עכ"ל. תחת: לבבות (ביב'ך וביית). צ'ל: לבבות (בשתוי'ין).
- (20) שם: ונודד לקצוי לעני שפה שענן עם יתר נפייש ולא קרמה ולחדד עכ"ל. יטדור נפייש וקדמה והדר הם שמות בני ישמעאל. ווועין בראשית (כיה ט'). וורומו בוה אל לשון ישמעאל ובוני שהוא לשון ערבי. כתוב בתוי'ש (עזקץין פ'ג' משנה הי' ד'ה וחולות הריש), "ולשון ישמעאל הוא לשון ערבי". ור'ל. כי במלחה אשר לא זוכלו לההבר או ע"ז לשונינו הקורשה נליך להיות נודד לשון ערבי לבארן על פיה. ווועין טעם הבהירה בלשון ערבי בפי הראב"ע על שיר השוירס (סוף הבירוש מהבע הראשונה): הויל והוועדר על זה החבור אויל. תחת להה אמר: "בן בלשון ישמעאל". בעבור קוצץ דעתנו, כי לא גדע מלשון הקודש כי אם הבהיר במקרא שהצרכו הגיבאים לרבר ומה שלא היזכרו לא גדע שמן. ובבעבור היהות לשון ישמעאל קרוב מאד ללשון הקרש. כי בינוי ואותיות יהויא ותסורתים וגבעול וההפעל והסמיות דרך אחת לשתיין. וכן בחשכון. יותר מהצע הלשון ימצא בmeno בלשון הקרש. על בן כל מלה שלא נמצא לה חבר במקרא

ויש דומה בלשון ישמעהל נאמר אולי פירושה כן אע"פ שהרכר בפסק עילן
ואשר כנה את השפה העברית בשם „לען שפה“ הוא בעצם אשר רבנים אמרו
שהשפה העברית היא שפה עבר שהשתבשה ויש בשיר הזה דברים אשר לא
נדע פשרם, ואלה הם: יליד דת מוץ ומין – ושים ככל בקף רגל תבונתך וכמי
— ובו לא של לאهل — ורכם באשורי לב ומדוד, וכי מהחכם יודע פשר
הרבבות האלה, ונוב פשר המאמר אשר בקדמתה כן „זהבאי צורוי עילמי בשלשה
כתירות מפוארות בספר וספר וספר“ עד „אהרי אשר הבא זבורה“. געלט ממעני
נס כי כתוב „וangelה אני זו פחרונית“ וכי בינהו לי? ואולי נילה לי פתרונות בהשיני
הספרים الآחרים ממנה. כי יוכל להיות אשר הסתומים בספר הזה היה פתוח בספר
אחר בדרך ד"ת שם עניים במקומות אחד ועשירות במקומות אחר.

שבירשין ד' תמה תרמ"ה.

עוד העזרות על "ספר הנילוי"

1) בחקירתה המציא לאור (ר' מהרבינו ר' יוסק לא הוניר): והוא תופש על מלה אשיש נמצאו במקומות רבים והוא יהודת הלווי וכמו עכ"ל. ובהערה עיון: וזהו העש נס על דבריו המשורר האומר יי' רקהו וכמו ועל מנת שאמר אבוד משע עכ"ל למה זה לא זכר נס הטע על מלה אשר נמצאו בפנות ר' שמעון ב"ר יצחק המתהיל בדור ה' יום יומן. יעוץ השיבות הדונש ומהם (ס"י ל"ה): ושבעתי שאומר בשמה יום שבת על החלון בדור ה' יום יומן. להזכיר ברוחם נסמי בוגנישׁ, ואומר במלות בבלת שלח לאטניישׁ וכו' והאותיות בפנות להוריין ברוחם לא רבינו ולא ירע מה הוא. כי פרטן המקרא בך הוא וכמו עכ"ל. ודרך אנכ אויר על אמרו "בשבה ים שבת". כי לפנינו אין בפנות הוות שמן מני שבת יום שבת וגמ' שם "שבת" לא זכר ולא יפרק בו, ובפ"א ברכות. כי נסוד להן המזוזה.

2) בחקירתה המחבר (ד"ה מי המכט): הוא עבד יבן וכמו הוא עמוד הימני בו שעכ"ל הוא עשותה: והוא את העמודים לאלים ההיכיל ויקף את העמוד הימני ויקרא את שמו יבן ויקף את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בנו (ס"א ד' ב"א). ומלה: בע הלך המחבר לבי מלות; בו עה. ובכבוד אשר כענין שיודבר בו פה יש הווק יותר בעמוד בע מנת בשם ימי הפק המקראית הנ"ל: כי הימין הוא חוק יותר מהشمאל.

3) שם: כמו דבריהם שנאມין בעזרות עכל צל להפק: כמו שנאມין דבריהם בעירות.

4) שם: וכן אמר בתקנת התנוהה והמצעת ובישוטש הלשון שם שהנו נס למדנו ספרי הדריך טפי הנקטים בדקוק הלשון עכ"ל. תחת: שמין צל; יש מין בכחוב למעלה: ויש כי שעננו אלהים וכו'. כי לפי הכתוב לפנינו הסר הנישואן.

5) שם (ד"ה ואני הצעיר): ואינו דומה שונה פרקו. מאה פעמים למי ששונתו מאה זהה עכ"ל. כן אמר בධינה (ט' ב').

6) שם (ד"ה יתפרק ויתרוכס): ונלו בינוי עם עטקי שפה וככבר לשון כמו בעורא החיצים מרבר אשודיות ואינס מבקרים לדבר יהודית (נהמיה י"ג ב"ד) נשתבהה מותם רום לשחק עכ"ל. כל משכיל על דבר מבין. כי הראה מעורא צל אהרי מלה נשתבהה מותם רום לשחק".

7) שם: והמשיג הכהות עכ"ל. תחת: והמשיג צל; והממשיב. ורל והמשיב את הכהות אשר נחלשו לאותנן.

(8) שם: ואנלה אני זו פתרונות. כי לא פורשׂ ספר החשבון. ספר דברי ספר צורה, כי צורת המכתב מפוארת מכל ציר וצורה וכי באליה שלושת היבר נכבר והויללה לבוגד האדם על שאר הנולדות עכ"ל. החשבון הוא כמו ובקש הכתב והשיכון (קהלת ז' כ"ה) שפירושו הראב"ע מהשנת הדעת. וצורה היא הכתב שהזוא היה שבעירות. והאדם געל על כל יצורי חلد בשלשה דברים שעם מהשנת הדעת. ודברו. וכחוב. ושלשה אלה רמוים לדעת המתהבר בספר וספר אישר בספר יצירה. ספר הראשון הוא משלוון סבירה וחישובן. והוא רומו מהשנת הדעת. וספר הוא הדברו. וספר השני גולן עט ספר (תהלים טה ב'). והוא רומו למעלת הכתב אשר הוא אך לאדם לבתו ואין ליתר היזורים אהנו. והנה בדבריו בחרואת שמות: ספר. ספר. כתוב נס בכוורוי (מאמר רביעי סי' כ"ה). זול וצונו בספר השיעור והቤלים וכו' ורצח בספר הדברו וכו' וספר רצח לומר המכתב וכו' עכ"ל. וכן בעזרויש ספר יצירה להנשיא ר' יוחה בר' ברוייל הברצליין כתוב: פורושׂ ספר זו הוא כתובה שהוא מכתב וכו' וספר זה החשבון והוא מספער וכו' וספר זו הדיבור והוא מאמר וכו' עכ"ל. אולם בכאור ענייני השמות האלה לא כמחשבותיהם הקומיים מבואר לכל מעין משכילד על דבר. ואמרו 'אנלה אני זו פתרונות. כי לא פודיש' מורה. כי לא ראה שום פירושׂ על ספר יצירה ולכן הלך בדרכּ לא עדיה עליי מפרשׂ.

(9) שם: נכחד מהם הצורה והבסירה והשיכון עכ"ל. התה: והפסורת. צ"ל: והדברו. כאשר יוכחו הדברים אשר לעני זה.

(10) שם: וכברם ראש המדברים בלשין הוות לדמיונים באותות והפנס בעתרון. וככה אמר עס הספר שבחי שלימות וכו' עכ"ל. השתבש טאר. וככה ציל: "ובחר" בלשון הזה לדמיונים באותות והפנס בעתרון. וככה אמר ראש המדברים עס הספר שבחי שלימות. זול ובחר בעל ספר יצירה בלשון ספר וספר וספר בעבור דמיונים באותות והבדלים בעתרון. וככה אמר ר' סעדיה נאין המכגה בהקדמת ספר מאונים להראב"ע בשם "ראש המדברים". שבחי שלימות וכו'. ויעין היטיב קובץ על יד השילishi (נספחים סוף העשרה שזהה על פירושׂ ספר יצירה) בשם פירושׂ הר"א מנומיאז.

(11) שם וכן נמצוא ברבותינו זול שאמרו אותן שהן מקפידים נתקיימה תורתם בידם עכ"ל. ורמו להאטו בערובין (נ"ג א'): בני יהודה שהקיפו על לשונם נתקיימה תורה בידם עכ"ל. ופי' רשי': שהקיפו על לשונם לדבר בלשון זה ולא בלשון מונחה [כפי] רשי' אשר בזין יעקב כתוב: מונמנם. ומצילן בראמرين לסתן בבני נילע עכ"ל.

(12) בתחום דונשׂ ומפה (ס"ד): לשון חכמים לעצמו ולשון מקרא לעצמו עכ"ל. כיה בע"ז (נ"ה ב') אך התה: "מקרא" כתוב שם: תורה.

(13) שם: ואמר העצמות זה בשרים עכ"ל. התה: זה בשרים. צ"ל: והכשרים.

(14) בסימן ה': ונכח רגליים מהטובי למ"ד בשקל דוה לבנו (אי"ח ב' י"ז) בסמוך ובמורחת דוה נכח בקמץ עכ"ל. השתבש טאר. כי דוה לבנו אינו בסמוך אך נכח רגליים הוא בסמוך. ובשינוי נתחאות כתוב: דוי לבב. התה: דוה לבנו.

- זה הות נון לו הוה כתוב בספרי קדשנו. ולכן ניל. כי האחד עמו כתוב: ננה רוליס מחטוף למל' בשקל קשה ערף (שםות ל' ב'). במאך. ובמוכרת דוח לבנו (איכה ח' יז) בקמץ. והטעיקום והסופרים החווים שבושו.
- (15) ביטין ז': דבריו רבנו עכ"ל. המלה הלאה הן טיס וצרך למוחון.
- (16) ביטין ח': ואנו כיהודי אש בכ"ה דודוי בלא כף עכ"ל. תחת: ואני, צל' ואן. והוא רומם בוה לפ"ר רית בהברתו ייעיש.
- (17) שם: וענינו בענן כדור וכו' שרב' בו שימוש, ודבר זה מפינו לא ימוש עכ"ל. תחת: וענינו, צל': ואני, והחוב בשינוי נסחים: "רשוי". תחת: "שימוש" הוא שニアה נדולה כי "רשוי" לא יהרו עב: ימוש. רק עט: שימוש. והחוב ביטין הוה כי כיר מהונשיים קשה ממנו.
- (18) בסוף סימן י"ד: ודרכו שם העוף וכו' לשון הפש. וכן חורין שדר בבית ובשרה ובארון המלדים עכ"ל. אמרו: "שדר בביה ובשרה" ורומי להאמור בשbeta (ק"ז ב'): למה נקרא שם צבור דורות? מפני שדרה בביה כבשרה עכ"ל. ובמאמרו: מעב הדורר בדורות צ"ל: שאינה דורה בביה כבשרה. ואמרו "וכארמן המלדים" לא גובר בשבת שם.
- (19) שם י"א: ואמרו (צל': ולמה) שם שהמונה ישראל אפללו לדבר מצוח נון להלחות עם אויביהם חוטא וכו' ותקשו כי בוק שם עיר וכו' והעמיון הדבר מטה שכחוב וყקרם בטלאים עכ"ל. הוא ביום (כ"ב ב').
- (20) שם: ופרקון סכות עיר לא מנוחת עיר עכ"ל. מנוחת עיר הוא עשה: בעיר עירין (דניאל ד' י"ד). ור' כי הפרקון הזה איןנו משפט מלאך הקפ' משניה כי אם משפט בן המוחה אשר רשות השניה מורה לרגלו.
- (21) שם: שם ירך שער. נדול ורב וצער. לבי בו אנגי. סר וידי לו עיר עכ"ל. התום לפני.
- (22) ביטין י"ב: ואמרו הקדמוניים הוא מקום עולם עכ"ל. הוא בב"ר (סדר ויצא פרשה ס"ה).
- (23) שם: ואיך יאמרו במדת הרוחניות וכו' אך ביזור אמר וכו' עכ"ל. תחת: אך. צל': אך. וחתה: ביזור. צל': באשר.
- (24) שם: שכן אמר המשכיל עכ"ל. המשכילד הוא לנו לשלהם המליך.
- (25) ביטין יז: מסת. חזיה רבנו לדברי دونש וכו' ולא לשון מס וכחו יש. כי סמכו באמת ובושור עכ"ל. נפלאת עני מאר שתיקה ר' בנימין פה מהעיר כדרכו שוויל אמרו שהוא לשון מס. כהוב בחגינה (ח' א) "מי משמע דהאי מטה לישנא דחולין הוא דכתיב ושם המליך אחזורש מס על הארץ".
- (26) ביטין י"ח: כמו נשא במשא עכ"ל. ההה: כמו. צל': לנו.
- (27) ביטין כ"ז: מלשון בשפיר ובשליא עכ"ל. בברכות (ד' א).
- (28) ביטין ל'ה: ובמדרש רבינוון בכל מקום שישראל נלין שינוי עמה. שנאמר למןכם שלחתי בבליה עכ"ל. במגלה (כ"ט א').
- (29) שם: שדרשו הרים והורדתי בריחם על ישראל שם ריחם שהוו מטה הרים בהם ישראל וכו' עכ"ל. במדרש איכה (פסוק בחורים חוזן נשוא).
- (30) שם: כמו שדרשו שהקב"ה עצמו בגנות ושב עמהם וכו' עכ"ל. במגלה (שם).

- 1) בסוף סימן מה: לא היה לו גבוע אך מוגלים הם בدم עכ"ל. אהרי מלת "לו" צ"ל: לומר.
- 2) בסוף סימן נ"ה: נס רבני שלמה (הוא רשי') כן פתרו שכביס בתרנגול נסרי לוחין וכו' נס בסנהדרין (וי' ע"ב). עד שיבא מכשור הביא טעם לדבריו כי שבביס היה מוכיה בפרטן רבני עכ"ל. תחת: עד צ"ל: על, ו/or כי נס בסנהדרין על מלוה "шибא מכשוא" הביא רשי' טעם לברוי מבחן כי שבביס זהה. ולפניהם מוכיה בפרטן רבני חסר הדבר המובית.
- 3) בסימן ס"ב: לאנורטה נסף פרר מנהה בקוצר ויתבענו דבריו עכ"ל. תחת: ויתבענו צ"ל: ולא יתבענו, כאשר מוכיה הכתוב אהרי אך דברי דונש וכו' כהונן וכשרתו".
- 4) בסימן ס"ג: כי הבהיר והשמנ שניות מבנים בשיזובים לטבה עכ"ל. לפני "מבנים" צ"ל: אינט.
- 5) בסימן ס"ז אין מרחמים בדין עכ"ל. הוא לשון ר' עקיבא בכתובות (פ"ט משנה ב').
- 6) בסימן ס"ה: כמו שאמרו רבותינו למה נקרא שמו עמלת? שעמידה עמלת בלשונו עכ"ל. בוקרא רבה (סדר צו פרשה י"ד).
- 7) בסימן ס"ט: כי בבוד אומר כלוי אוומר כבוד (תהלים כ"ט ט). יורה החזרו. והוא עשה"ה ובתוכלו כלוי אוומר כבוד (תהלים כ"ט ט).
- 8) בסוף סימן ע"ב: וכן שאמרו רבותינו שמן ששתהן אמר ההוציא לימי נעוריות עכ"ל. בחולין (ב"ד ב). ולפנינו הנזהה: המן ושם ששבתני אמר בילדותיו הן עמדו לי בעה וקונתי.
- 9) בסימן ע"ה: כי הירושה רדה ונעינה עכ"ל. תחת: וענינה, צ"ל: ומונינה.
- 10) בסימן ע"ט: וכן מצינו בדבריו רבותינו שאמרו שהצדיקים מפחדים כל ימיהם שלא ינורו החטא עכ"ל. רומו להאמור בברכות (ד' א) על יעקב אבינו אמר שמא ינורו החטא".
- 11) בסימן פ"ד: לא בדברי מנהה הותרן מorder ריר משונעים עכ"ל. תחת: מorder ריר משונעים. צ"ל: מן יorder רירו (שא ב"א י"ד) דרך משונעים ובחותפת "דרך משונעים" רומו נס למנתם ו/or שפתוינו הוא דרך משונעים. והוא עד שכנה הרואה את ר' מרינוס ב شب: משונעים.
- 12) בסימן פ"ז: לא יהוה לחם שארית שאחר השרבת השאר הנהלה להתחמס אליו. היו בקש שאין בו שארית עכ"ל. תחת: אלון, צ"ל: אלא. צריך למחות הכו המסתיק אשן אחר מלת "אלון".
- 13) שם: התרון טעלום בפרטונו עכ"ל. תחת: מעולם. צ"ל: מצילה.
- 14) בסימן ק"א: מרוח אשן שפתוינו מעיך ובתוא ביצת. כי כן אמרות ביצי שיעיל אשבי תעללא עכ"ל. לקה אם מסביר רשאלת לר' יודה בן קרייש (עד 28 ד"ה או מרוח אשך). ואם מבהיר אלאניל (ספר השירשים). לר' יונה בן נאה (ערך אשך).
- 15) בסימן ק"ג: שכבר הבא סימני בחל וסמל עכ"ל. תחת: וסמל (נסמ"ק). צ"ל: וצמל (בצד"י). והוא לשון ר'יל בנדנה (מז' א' במשנה). ויעירש הפירושים.

(46) בחדב (מלח: אוזב): שמנת ניכנו לפדרס והוא בן ערדן עכ"ל. הלשון הזאת לא נמצאה בשום מקום. אך בהנינה (יד ב') כתוב "ארבעה ניכנו בפדרס ופדרס זה איננו בן ערדן פחרוב בפי רשי' והוט' שט. ובמסכת דרכ' ארץ וטוא (ספ"א) כתוב "תשעה ניכנו בחירם בן ערדן". וכן ספק' שנה וכורען המתברר וזהות. כי החה: תשעה בתוב: שמנה. והחה: בן ערדן בתוב: הפדרס, ככתוב בהנינה חיל. ויעין מאמרי: "שנתן החברון" אשר בטעות המחברת הראשונה מהמכתב המקורי: "מצפה" דהיינו נדלה משגנות הוכرون שיצאו מ לפני שליטים גיגולים מרובבה.

(47) במלת אהשתרנים: אע"פ שאמר ורבנן לא היו ידעי מהו בני הרומאים (שם) עכ"ל. (במנלה ייח' א'). לא בתוב בן כי אם "אטו אן אהשתרנים בני הרומאים כי ידעינו". וכורען המתברר נתעה על ידי האמור שיש תקופה אחרת אמר:

אטו אן לא היו ידעי רבנן מיי סירוני".
(48) שם: וואיתוי בע"ר רבנו סעדיה הגאון כי בני מקומות במגילה נמצאו אהש מילבב. אהשויש. פרושו נдол וראש. אהשורפנס נдол דר פנס. דר בפנים ורואה פni המלך. אהשתרנים. נдол מתרי מינס וכו' וזרוש אהש בלשון מדי נдол עכ"ל. מה תפל הפירוש הזה! ומה סרת טעם היה הרכבת לשונות שונות במלה אתה באחשורש ואחשדרפנס שהווכבו לפ"ז רס"ג מלשון מדי ומלשון עבר ואהשתרנים שהרכבת לפ"ז רס"ג מלשון מדי ומלשון ארמית ומלשון ערבי ולפירוש בוות טוב יותר שלא נברא משנברא.

(49) במלת את: ולא יאמר ממן במו ישאמיר הקלייר את חול יום פקדת. באשר לא יאמיר מן בנה בן ולא מן קנה קן ובן גהן בן עכ"ל. הקלייר אמר נס: בן. קן. בן. ועוד ההבהה באלה. יעין החטב פוטטי.

(50) במלת בן: אלו בני פוטיר שחשלוינו עליו עכ"ל. תחת: שהשלינו. ציל: שלושין.

(51) בסוף מלת בלע: ונדרשו שביעים איש שהיו שוקלים כחמשים אלף עכ"ל. הוא בסופה (ליה ב').

(52) במלת ברק: ועל בן נקרא דבורה אשה לפידות שהיתה אשת ברק עכ"ל. כייה ביליקות שופטים (פסקוק ורבורה אשה נבייה). יעוש. ואך בה להרו יצא לו המתברר בעקביו הדרש ובעב את העשפט.

(53) במלת נה: ווהיא עניין ולא ינאה מכוב מזור ואמר כי עניין יסיר ואין עניין כי אם רפואה וכו' עכ"ל. הפסיקת הברור הוא. כי ינאה הוא כמו: ינאה בהפוך האותיות עד בקש כשב. שפהה שלמה. ווינה עניין יסיר כמו הנו סינימ מכסף (משליל כיה ד').

(54) במלת דלה: אחר כן אמר צפניה צפן רוח וכו' וכמו שלא יוכל לצבען שמן אפרוסמן שהוא ביטני אם יסנו ימיינו עליו ריחו נודף ולא יוכל להצעני. כן מלא יכול להצעינה עכ"ל. הפירוש הזה כתוב הרוב החקם הגורול מיה שיר זיל מדעתו במקתו להחכמת מורה ולמן כובב טוב אשר בראש ספר השובות תלמידיו מנהם ותלמיד דונש. זיל וזה לדעתו פירוש המקרא צפניה צפן רוח ושם ימיינו יקרה. סוף המקרא הוא משל חדש. כמו מי שימושה ימיינו בשטן טוב לא יוכל להחכאה כי השמן יקרה ויביזו בקול נдол למרחוק בן לא יוכל

לצפין אישת מדרנים עכ"ל, וכי יגלה עפר מעוני שיר לראות כי הבין מדרענו לפרש המקרא הסתום הזה כר' יוסף קמחי ושם אליל ניל.

(55) במלת זו: וכן בלשון רבוחינו כל המרא דלא מוגע עכ"ל. כן היה נורס בשבח (יעי א') תחת: כל חמורא דלא "דרוי" אשר לפנינו.

(56) במלת הוב: וחבר עמו לטמון בחובי עוני וכו' ומיושו לשון הבה ואחבה וכו' אם כסתי פשעי לטמון בחבי ובאהבתו וברצינו עוני עכ"ל, הוא דחוק עד מادر וללא אמת, והאמת הוא כי: בחובי. הוא כמו בעבי בחולף אהיה ע. ובעובי הוא ובחיקן. ומלה: עובא בהוראת חיק מציאות הרבה בתהנים משלו ובשפה ההוריות, וכן תרגם הארמי פה: בעבי.

(57) במלת חור: חוריה ואין שם. וכך ויש מפרשים כמו זקנים לבנים בשיבחה וכו' ומויביה על זה אי לך ארין שלמלך נער ואמר גנדז אשך ארין שלמלך בן הודים. זקן ולא נער עכ"ל, מادر אינול ואשתה על אשר אנכי באחרתי כן מדעתו במאמרי "מלות טוריות בספרי קדשנו". אשר בבית הלמד (שנה שנייה) ואו ישב הספר הזה במחשבים.

(58) במלת טל: כי האשה תמצוא אחר מותמים עכ"ל. תחת: אטר. צ"ל: יותר.

(59) במלת טף: ואמר עין מורה וטיבה הם. ומה עניין לומר באלה המליח עכ"ל, לא התבונן. כי מורה (בזאי) הוא טם. וכו' תחתוי ציל: מדר (בלא ואיז). והוא מלשון: כמדר מדלי (ישעה מ' ט"ז): שהוא אורי טיפה, ויעין הלהה מלה מדר מדלי שהוא השיטה שתזהה הדלי. שיבגרהו מן הבור עכ"ל.

(60) במלת לו א': ולגלמי באותם ימים בור אחד בהם עכ"ל. מה "בור"?

(61) במלת לו: ואינס לא בני ארדים ולא מעין עכ"ל. מה "מעין"?

(62) במלת לאת: וכמה החוטיב א"ר יונתן עכ"ל. תחת: "אייר" ציל: ר. והוא המתרגם יב"ע.

(63) במלת סה: ויעשה דבר זה למען ספות הרוח את העצמה. הרוח היא העויה ובוי והצמאה הוא העוזר ובוי עכ"ל. הם אני ולא אדע ולא אבן את המקרא לפי הדברים האלה.

(64) במלת עין: וכן חבר עם עצה ח' לעילם מקום שיפול היזע שם יהוא (קהלת י"א ג'). וכן הוא עכ"ל. בפי הראב"ע על קהלה שם הובא הפירוש הזה בשם "פרש אחד". וזה ואמר מפרש אחד כי זה העין הוא מן עצה. והוא מפרש כותה לא אבל מעין הדעת עכ"ל. וכן ברוחו במ"א. כי המפרש האחד הוא המתרגם הארמי שתרגם: אטר דאנטור למתקיימת ההיא עיטה תמן משתחלא למתה עכ"ל. והשתומתתי לפצע על הרבה הראב"ע לאמר על המתרגם הארמי שלא אבל שין הדעת. גם הראיתי שם עוד דבריהם מתרגם הזה אשר הראב"ע רמז להם בפי עיל קהלה. ומאשר לא זכר ר' יוסף קמחי פה את המתרגם נראת. כי לא היה המתרגם הזה לפניו. ואולי גם כל תרנומי כתובים לא היו לנדר עניין. והרב רושע עוד עיון נдол.

(65) במלת פגל: וכן פרשווה רבוחינו עכ"ל. הוא בחולין (לי' ב'). ושת לא הובא הפי' הזה על בשר פגול רק על נבלה וטרפה.

(66) במלת פלא: ולמה לא עשה בן ממחברת עבר שיחלכנו כי חלקיים. א' ועברך שיש שנים. (דברים טז יב) וחכ' וייש אליהם (בראשית א' ז') ועבר אליהם וכי עכ'ל. השאלה הזאת בלתי מובנת לי. כי הבעל נдол יש בין תרומות המכוב בספרי קדרשו ובין תרומות אשר איננו כתוב בספרי קדרשו רק בתרגומם הארמי.

(67) במלת צבור: נורי הרכם צפור (חלהים יא א') וככה פתרונו נורי הר כמו ציפור. הרכם מורכב משתי מלחות עכ'ל. ר'ל. כי הרכם מורכב מן הר ממש. וכי'ה בהתרומות הארמי. ויש אפוא גם מפה וריה שלא ראה תרומות כתובים. כי לא ה比亚 ממנו עוד לפתרונו.

(68) במלת שא א': ה比亚 בחלק כי תsha ברעך ושרשו נשת. וכדרכו בונן נשא עכ'ל. תחת: בון. צ'ל: הנון. ונשא הוא לשון שבחה. וריל כי מנהת שכח כדרכו את הנון' הירושית.

(69) במלת שף: אמר הלק א' וכי עכ'ל. תחת: אמר. צ'ל: חבר.

(70) במלת שת: כמו שאמרו רבותינו לא בשתו של יין עכ'ל. בשבת (י"ד ע"א).

(71) במלת שאור: ונורה על זה הון הבה צור וכי עכ'ל. תחת: ונורה. צ'ל: ומורה.

(72) במלת שבר: יכול שייהי נופל על הלוחם בלבד והוא חסר לנו שברו ללא כסף וכלא מהו יין והלב, קחו ללא מחיר עכ'ל. המאמר הזה נלקח בחומר וביתר. ומה צ'ל: והוא חסר לטו שברו לחם ללא כסף וכלא מחיר יין והלב קחו.

(73) במלת שמע: וכן אמרו רבותינו בין טוב לרע אין מבחינים קרבן מביאין לעכ'ל. בברבות (כ"ג א') יש גנבה והם מביאין קרבן לעכ'ל.

(74) במלת שקט: שקט הוא אל שמיין, השמר והשקט. והמ עני שטרות כאשר פtar עכ'ל. לפלות "וזם עני שטרות נאשי בגד אין שטר". כי מה לשלמים פת? ומה עני שטרות אגץ שקט? אם אטמי נאשי פtar בלהי סובן. כי במחברות מנהם אין כל פתרון עד לשון שקט. ולבי ייחס בזה דבר אשר לא יהיה לרצון לעני הרבה קוראים ובכלל זאת לא אמצע מгалותינו יין כי אגאה אשר בעני קוראים אחדים ימצא חן ושכל טוב ודי לי בהם. והו, כי המחבר עצמו כתוב לפני מלת שקט מל' שקד אך ברוב הWORDS הסר באחו, וכי מלות "וזם עני שטרות נאשי פtar" הן יתר פלטה מלת שקד אשר נלה ממוקמו ובאו אל מלת שקט. וכי תחת: שטרות. צ'ל: שמירות. ויעי יכון היטב אמרו "נאשר פtar". כי במלת שקד אשר במחברות מנהם נמצוא הפתרון: עני שטיריה המתה.

(75) שם: ארץ יראת ושקטה. כמו ורעשה. וכן בחשיקות ארין מדורים עני הפק שקט עכ'ל. כיה במחברות העזק לר' שלמה פרהון. וול' בערך שקט: ט'יא היפק הראשון. ארץ יראת ושקטה פ' רגונה ורעדת. וכן אשר בנדיך חפטים בחשיקת ארץ מדורים. פ' בדורינו רוח דורותית יהחטם העילם עכ'ל. ווראב'ע בפירושו על בחשיקת ארץ מדורים הביא את הפע' הוות בשם ר'ובוי החפרשים' ורחתה אותו באמרנו: וזה הרחוק להווות מל' אהת מתפרקת לפירוש [צ'ל: לדבי. ככתב בפירושו]

על התרבות (שםות י"ד ב'): כי לא יתכן בכלל לשון שיחיה פ"י מלה אחת דבר
והפכו עכ"ל] והפכו ולא יהיה לה שני בبنין ימי עכ"ל.
76) במלת האב: האבוי לשיעור נשבורי בעבור יהול לשיעור עכ"ל.
הוא ודווק ודווק מאד, והאמתת התוא. כי האבוי הוא מ"ל להאבן אישר בדבריו
רו"ל שהוא לשון הגאות והמדחה.
וכיתר הדברים אישר יש לי על הספר זה ועל מהבו אחות עד אישר צאן
„ספר חוברון“ מאת המחבר הות לאיר ויבא ז"ה.

ב' הערות על ספר: זברן לדרשונים מהברת רביעית.

- 1) בהערות ותקוניים (צד 373 ד"ה עמוד 190 סימן שע"ד): והראיה
שהביא מאין הקב"ה מקפה שבר זכי (ניר ב'). קמא ל"ה (ברוחה י"ד) אינה
ראיה, כי המאמר זה נאמר בשלשה מקומות שצינו בקטעות לוט עכ"ל הראה
างינה מהנאמר בשלוש המקומות שצין כי אם מהנאמר במביבה (פרשנה
משפטים פסקן לכלב הטליכן אותן). היל לכלב הטליכן אתה למלך שאין
הקב"ה מקפה שבר כל בריה, שנאמר ולכל בני ישראל לא יזרין כלב לשונם
אמר הקביה הן לו שבר, ולהלא הדברים ק"ש ומה אס היה [כמ"ז שהכלב הוא
אין היה בכלאים ספ"ח וכן בביצה ב"ה כי כלב בחותם". ויעין הוס' בברותה ה' אי
ר"ה ומאין כך אודם כל שכן מאינו מקפה שברו עכ"ל.
- 2) שם (צד 385 ד"ה סימן תק"ב): ומתחשובה זו נוביה דהאי מאן דאמר
הוא רבנו הנגאל עכ"ל. כבר כהוב בשוויה רשב"ז (חיב סי' רע"ב): ובכלל מקומות
שכתב בחלבות [הר"ף] ואיכא מאן דאמר הוא רבנו הנגאל עכ"ל. וכזה בלבד
דחוית במא"א דעת האיטרים שהר"ף היה תלמיד רבנו הנגאל. הן תלמיד לא יכול
את דברו בלשון: ואיכא מאן דאמר.

שברבשין, ער"ה מנחם אב תרמ"ה.